

50X1-HUM

INFORMATION REPORT INFORMATION REPORT

CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY

This material contains information affecting the National Defense of the United States within the meaning of the Espionage Laws, Title 18, U.S.C. Secs. 793 and 794, the transmission or revelation of which in any manner to an unauthorized person is prohibited by law.

S-E-C-R-E-T

50X1-HUM

PROCESSING COPY

COUNTRY Poland

REPORT

SUBJECT Publications on Nuclear Energy

DATE DISTR.

30 JAN 1958

NO. PAGES

1

50X1-HUM

DATE OF INFO.

PLACE & DATE ACQ.

SOURCE EVALUATIONS ARE DEFINITIVE APPRAISAL OF CONTENT IS TENTATIVE

Publications on nuclear energy:

Polish : publica-

50X1-HUM

a. Prospective Development of Nuclear Energy in Poland

(Tezy Perspektywicznego Rozwoju Energii Jadrowej W Polsce), dated March 1957 and marked "For Official Use Only" (Wylacznie do Uzytku Sluzbowego). The document was issued by the State Council for the Peaceful Utilization of Nuclear Energy.

b. Progress in Reactor Technique (Postepy Techniki Reaktorowej), dated March 1957 and marked "Not for Publication" (Nie do Publikacji). The document was published as a supplement to Issue No. 5 of the Information Bulletin of the Office of the Government Plenipotentiary for the Utilization of Nuclear Energy.c. Outline of the Prospective Plan in Nuclear Energy in Poland (Zarys Perspektywicznego Planu W Zakresie Energii Jadrowej W Polsce), dated March 1957 and marked "Not for Publication. For Official Use Only." The document was prepared by the State Council for the Peaceful Utilization of Nuclear Energy.

50X1-HUM

S-E-C-R-E-T

50X1-HUM

STATE	X	ARMY	X	NAVY	X	AIR	X	FBI	X	AEC	X	OSI	X
(Note: Washington distribution indicated by "X"; Field distribution by "#".)													

INFORMATION REPORT INFORMATION REPORT

50X1-HUM

Nie do publikacji
wyłącznie do użytku
służbowego

ZARYS PERSPEKTYWICZNEGO PLANU
W ZAKRESIE ENERGII JĄDROWEJ W POLSCE

/opracowano na zlecenie
Państwowej Rady do Spraw
Pokojowego Wykorzystania
Energii Jądrowej/

Warszawa, marzec 1957 r.

K o m i s j a r e d a k c y j n a

- Doc. T.Adamski - Warszawa, Instytut Badań Jądrowych
/Technologia chemiczna/
- Doc. B.Buras - Warszawa, Instytut Badań Jądrowych
/Fizyczne badania podstawowe/
- Dr I.Campbell - Warszawa, Instytut Badań Jądrowych
/Chemia podstawowa, zastosowanie izotopów w technice/
- Doc.dr J.Janik - Kraków, Instytut Badań Jądrowych
/Fizyczne badania podstawowe/
- Doc dr W.Jasiński - Warszawa, Instytut Onkologii
/Zastosowanie izotopów w biologii/
- Prof.dr L.Jurkiewicz - Kraków, Akademia Górniczo-Hutnicza
/Skażenia radioaktywne hydro i atmosfery/
- Doc. J.Kosacki - Warszawa, Instytut Badań Jądrowych
/Aparatura elektronowa/
- Prof.dr M.Mięsowicz - Kraków, Instytut Badań Jądrowych
/Zastosowanie izotopów w technice/
- Prof.dr P.Nowacki - członek korespondent PAN
/Energetyka jądrowa/
- Doc.k.n.t. M.Radwan - Warszawa, Inst.Podst.Problemów Techn.
/Zastosowanie izotopów w technice/
- Mgr inż. M.Taube - Warszawa, Instytut Badań Jądrowych
/Energetyka Jądrowa/
- Prof.dr W.Trzebiatowski - członek rzeczywisty PAN
/Chemia podstawowa i technologia chemiczna/
- Doc.k.n. Z.Wilhelmi - Warszawa, Instytut Badań Jądrowych
/Fizyczne badania podstawowe/
- Inż. M.Bogucka, Mgr J.Kiełbasiński - /Sekretariat/
przy współpracy :
- Doc.k.n. J.Minczewski
- Mgr inż. W.Frankowski
/Energetyka jądrowa/

- 3 -

1. Z a ł o ż e n i a

str.

1.1. Metody opracowania wytycznych

..... 3

wej .. 8

..... 24

..... 28

..... 35

..... 44

tych

..... 51

..... 54

..... 59

..... 64

ych.. 68

..... 75

..... 80

enia

..... 89

y

rgii

o

..... 95

..... 97

We wrześniu 1956 r. została powołana przez Pełnomocnika Rządu dla spraw wykorzystania energii jądrowej, w porozumieniu z Komitetem dla spraw pokojowego wykorzystania energii jądrowej Polskiej Akademii Nauk, grupa, mająca na celu opracowanie projektu wytycznych prac w zakresie energii jądrowej w Polsce.

W skład tej grupy powołano :

prof.dr W.Trzebiatowskiego - członka rzeczywistego PAN, prof.dr P.Nowackiego - członka korespondenta PAN, prof.dr L.Jurkiewicza, prof.dr M.Mięsowicza, doc.k.n. Z.Wilhelmiego, doc. B.Burasa, doc.dr J.Janika, doc. J.Kosackiego, doc.dr W.Jasińskiego, dr I.Campbella, doc. T.Adamskiego, doc.k.n. M.Radwana, mgr inż.M.Taubego.

W ramach tej grupy zorganizowano poszczególne podgrupy dla następujących dziedzin :

- energetyka jądrowa,
- technologia chemiczna paliw jądrowych i materiałów reaktorowych,
- badania podstawowe w zakresie fizyki,
- badania podstawowe w zakresie chemii,
- zastosowanie radioizotopów w naukach technicznych,
- zastosowanie radioizotopów w naukach biologicznych,
- skażenia radioaktywne hydro i atmosfery,
- ochrona radiologiczna,
- aparatura dla potrzeb naukowych i technicznych związanych z wykorzystaniem energii jądrowej.

Ponadto powołano komisję dla spraw zasobów surowców uranowych w kraju /przewodniczący: mgr inż.M.Akst/

- 5 -

/o objętości przeciętnie 40-50 stron/ zostały powielone w kilkudziesięciu egzemplarzach i rozesłane do zainteresowanych instytucji; m.in. do instytutów Polskiej Akademii Nauk, przemysłowych instytutów naukowo-badawczych, katedr szkół wyższych, niektórych resortów gospodarczych oraz do komisji naukowych Komitetu dla spraw pokojowego wykorzystania energii jądrowej PAN.

W końcu listopada i w grudniu 1956 r. odbyły się szerokie dyskusje nad powyższymi referatami. W dyskusjach tych brała udział znakomita część zainteresowanych pracowników nauki i gospodarki narodowej /ogółem odbyło się siedem całodziennych posiedzeń z udziałem około 40-50 osób na każdym posiedzeniu/.

W wyniku dyskusji wniesiono poprawki i uzupełnienia do referatów. W lutym 1957 r. uzupełnione referaty podgrup ponownie rozesłano zainteresowanym, /przeciętnie każdy referat wysłano do przeszło stu instytucji i pracowników nauki/.

Tak więc w sposób optymalny zapewniono aktywny udział w opracowaniu niniejszego projektu znakomitej większości zainteresowanych pracowników nauki i gospodarki narodowej.

1.2. Uwagi ogólne

Niniejsze opracowanie, zawierające projekt wieloletnich wytycznych prac w zakresie energii jądrowej, jest pierwszym tego rodzaju dokumentem opracowanym w kraju.

Jak już zatem z tego wynika, nie może być ten projekt uważany za ostatecznie opracowany. Biorąc pod uwagę, że w niektórych dziedzinach wiedzy nie prowadzono dotąd w kraju żadnych prac badawczych, ani nawet nie osiągnięto właściwej znajomości stanu rzeczy zagranicą, należy wnioskować, że opracowanie to spełnić może w tych dziedzinach jedynie rolę początkowego impulsu,

- 7 -

w zasadzie dotyczą okresu najbliższych kilku lat,
a w szczególności lat 1958-1960.

Podano również rozważania dotyczące perspektyw rozwoju bazy energetycznej /konwencjonalnej i jądrowej/ w okresie najbliższych 20-25 lat, tj. do 1975-1980 r. mając na celu uzasadnienie wyboru tempa i metod działania w okresie najbliższych lat /do 1965 roku/ w zakresie budowy i uruchomienia pierwszych ogniw przemysłu jądrowego.

U w a g a: W tekście niniejszym uwzględnione są poprawki o charakterze redakcyjnym, wniesione przez poszczególne komisje na posiedzeniu Państwowej Rady do spraw pokojowego wykorzystania energii jądrowej i Komitetu do spraw pokojowego wykorzystania energii jądrowej P.A.N. w dniach 4-5.III. Wnioski o charakterze zasadniczym ujęte są oddzielnie na str.97.

- 9 -

	Odbiorca	1960	1965	1970	1975	1980
	węgla kamiennego					
	Koks i gazownie	18,5	21,0	23,0	25,5	28,5
	Przeróbka ogółem,					
	wytłewnia	0,6	1,0	2,0	2,5	3,0
	Przemysły,					
	/według resortów/					
	górnictwo węglowe	6,0	6,0	6,5	6,5	6,5
	energetyka	14,0	10,0	16,0	29,0	42,0
	przemysł chemiczny	6,6	7,5	8,5	11,0	13,5
	hutnictwo	5,5	6,5	7,5	8,5	9,5
	materiały budowlane	4,0	7,0	10,0	15,0	20,5
	pozostałe resorty	9,4	10,5	11,0	12,0	13,5
	Koleje	9,0	9,0	8,0	7,0	7,0
	Potrzeby rynkowe/opał/	17,7	18,5	19,5	20,5	21,5
	Rezerwa bilansowa	0,5	1,5	3,0	3,5	4,5
	Razem :	91,8	99,0	115,0	141,0	170,0
5 1980	węgla brunatnego					
	Energetyka	3,3	30,0	40,0	50,0	60,0
2 200	Pozostali odbiorcy	2,4	6,0	6,0	6,0	6,0
	Razem :	5,7	36,0	46,0	56,0	66,0
t 1960-1980	w przeliczeniu na					
ton przyjęto,	węgiel kamienny					
	/x 0,33/	1,9	12,0	15,0	19,0	22,0

O g ó ł e m: węgiel
kamienny i brunatny: 93,7 111,0 130,0 160,0 192,0

Zapotrzebowanie powyższe nie obejmuje eksportu
węgla. Możliwości eksportu węgla zależą od roz-
woju wydobycia węgla w porównaniu ze wzrostem jego
zapotrzebowania w gospodarce narodowej.

Program rozwoju kopalnictwa węglowego realizo-
wany na podstawie krajowych możliwości finansowych,
oparty na analizie obecnego stanu kopalń i warunków

- 11 -

wyrażający
się sied-
prawną roz-
bliży osią-
milionach ton:
1975 1980

112,0
-
10,0
40,0
162,0

70,0

23,0

185,0

ednio obli-
reślić ilość
tałaby w tym
ach ton/:

1975 1980

6,0 -7,0

można nastę-
pnego

założono
rozwinąć

970

pozostawałoby na eksport około 20 mln. ton węgla kamien-
nego rocznie. Po roku 1970 wystąpi gwałtowny spadek
ilości węgla na eksport, aż do zupełnego zanikania
eksportu w okolicy roku 1980.

Zmianę powyższego obrazu i utrzymanie w rozwa-
żanym okresie czasu eksportu węgla kamiennego na pozio-
mie 20-30 mln. ton/rok można osiągnąć drogą jeszcze
intensywniejszej rozbudowy kopalń w oparciu o zagra-
niczną pomoc finansową przeznaczoną na inwestycje
w górnictwie węglowym, oraz przez wprowadzenie przed-
sięwzięć zmierzających do zmniejszenia zużycia węgla
w gospodarce narodowej. O wyborze jednej z tych dróg,
lub raczej o proporcjach w jakich każda z nich winna
uczestniczyć w rozwiązaniu omawianego problemu powinien
zadecydować rachunek ekonomicznej efektywności, poparty
rozważeniem czynników o charakterze pozaekonomicznym.

Zmniejszenie zużycia węgla może nastąpić w wy-
niku rozwoju hydroenergetyki oraz energetyki jądrowej.

Nasze zasoby sił wodnych pozwolą przy inten-
sywnej rozbudowie sieci elektrowni wodnych na pokrycie
w przyszłości nie więcej niż 8-10 miliardów KWh zapo-
trzebowania energii elektrycznej rocznie, co odpowiada
rocznemu zużyciu węgla kamiennego w ilości około 3-4
milionów ton.

W zakresie oceny bazy surowcowej energetyki
jądrowej w Polsce, natrafia się na zasadniczą przeszkó-
dę, jaką jest brak dobrego rozeznania posiadanych przez
nas zasobów uranu. Wyniki dotychczasowych poszukiwań
oraz doświadczenia z eksploatacji istniejących w kraju
kopalń stwierdzają obecność w rejonie Kowar i Okrzeszy-
na około 1000 ton uranu metalicznego, w rudach o zawar-
tości średniej powyżej 0,1 % uranu.

Powyższe zasoby uranu, tj. około 1000 ton,
przedstawiają w przeliczeniu na węgiel kamienny nastę-
pujące równoważne ilości, w zależności od tego w jakim
typie reaktora będzie uran spalony. I tak dla reaktorów:

- 13 -

mln. ton węgla

mln. ton węgla

mln. ton węgla

zy surowcowej
iale.

kW przy rocznym

j w wysokości

ton węgla ka-

O roku połowa

w Polsce

e narazie mało-

kcji rocznej

liardów kWh

O megawatów

onwencjonalnych

a węgla wynie-

energetyki

podniesienia

e wątpliwości,

rowej w Polsce

olska nie była

e swoich

z mogła go

ektrownie

e do szczytu

o wartości

kotłów i turbo-

nostkowe węgla.

w energetyce

ogromne możli-

i materiałów

iżkową.

zić, że ceny

paliw klasycznych, a przede wszystkim węgla wykazują stałą tendencję zwyżkową. Wydaje się nie ulegać wątpliwości, że popyt na rynku światowym na węgiel wykaże dalszą tendencję zwyżkową na przestrzeni rozważanego okresu czasu.

2.2. Rola energetyki jądrowej i jej perspektywy

Sprowadzenie roli energetyki jądrowej do oszczędzania wyczerpujących się paliw konwencjonalnych, a w odniesieniu do warunków polskich traktowanie jej wyłącznie jako inwestycji oszczędzającej węgiel, byłoby z gruntu błędne.

Najistotniejszą cechą energetyki jądrowej jest to, że jest ona niewątpliwie jednym z najważniejszych elementów zapoczątkowującej się obecnie i szybko narastającej rewolucji technicznej, bez której nie podobna myśleć o zaspokojeniu gwałtownie wzrastających potrzeb w zakresie energii. Rewolucja ta sięgając do zupełnie nowych zasobów energii dostępnych w wielkich ilościach spowoduje na przestrzeni najbliższych dekad siatek lat gruntowne przemiany we wszystkich dziedzinach życia i działalności ludzkiej. Metody, narzędzia produkcji i materiały wyjściowe będą w tej nowej erze jakościowo różne od dotychczas stosowanych i nie dadzą się opanować w drodze ewolucji istniejących metod i narzędzi produkcji, wymagać będą powstania nowych nieznanych dotychczas gałęzi przemysłu. Energetyka jądrowa powinna być traktowana jako klucz do nowej epoki, a fakt, że jej wprowadzenie wymaga dodatkowej budowy nowych zakładów przemysłowych, rozległych studiów i kosztownej aparatury badawczej, podnoszony wielokrotnie jako argument przeciwko angażowaniu się w budowę energetyki jądrowej i obciążający jej "konto" nie jest niczym innym jak jednym więcej dowodem, że mamy właśnie do czynienia z jednym z elementów rewolucji technicznej.

- 15 -

ierny efekt

KWh wyprodukowanych w chwili doświadczenia megawatów/ krotnie lub nowoczesnych rzeczywnia się elektrowni elektrowni Głia i ZSRR przemysłowych produkowania porównywalnym nych elektrow- Szczególnie ą i podwojony elektrowni o 1965 roku Perspektywy elektrowni acunkowych trawni jądrow- siałową /moc

że koszt pro- rowej, waha

kosztami regionalnych na od odległości ę na poziomie lii średnio

u prawdopodobo- rgii

z elektrowni jądrowych, wyciągnąć można również wnioski odnośnie tego jakie typy reaktorów okażą się w pierwszym okresie rozwoju energetyki jądrowej /np. do roku 1980/ najkorzystniejsze pod względem ekonomicznym. W okresie tym najlepsze wyniki ekonomiczne dać mogą elektrownie ze stosunkowo prostymi rozwiązaniami reaktorów i układów z reaktorami na uran lekko wzbogacony z chłodzeniem wodnym i moderatorem wodnym lub grafitym. Możliwe jest, że inne reaktory na neutrony termiczne /np. chłodzone ciekłym sodem/ dadzą równie dobre wyniki. Jakkolwiek w pierwszym okresie energia z elektrowni wyposażonych w reaktory rozmnażające, prędkie może się okazać stosunkowo najdroższa, to jednak na późniejszym etapie mogą one odegrać poważną rolę w szczególności w krajach eksploatujących złoża rud uranu zawierających mały procent uranu.

Dane powyższe odnosily się do warunków USA, Anglii lub ZSRR. Powstaje pytanie zasadnicze - jak sprawa ta będzie się przedstawiać w warunkach polskich?

W chwili obecnej praktycznie niemożliwe jest odpowiedzieć czy i w jakim stopniu np. w latach 1965-70 elektrownie jądrowe będą opłacalne w Polsce. Istnieje w tym względzie brak materiałów odnośnie kosztów inwestycyjnych, eksploatacyjnych i kosztów wielkiej ilości procesów związanych z wykorzystaniem i produkcją paliw jądrowych i materiałów niezbędnych do budowy urządzeń energetyki jądrowej w warunkach polskich. Przenoszenie na warunki polskie danych zagranicznych /również zresztą przybliżonych i wielokrotnie niezbyt pewnych/ jest ryzykowne. W warunkach polskich istnieją przesłanki, które mogłyby powodować kształtowanie się sytuacji w sposób niekorzystny dla energetyki jądrowej, należą do nich: niska krajowa cena węgla, fakt, że koszty budowy urządzeń energetycznych są u nas wyższe niż w krajach przodujących /co w szczególności obciąża energetykę jądrową jako odznaczającą się większym udziałem

- 17 -

że w perspektywie lat 60-tych reaktory tej klasy stanowiąc będą niezbędne wyposażenie każdego poważnego ośrodka naukowego.

Dla rozwinięcia własnej produkcji reaktorów energetycznych, paliw i innych materiałów reaktorowych niezbędne jest dysponowanie możliwością poddawania ich próbom w reaktorze badawczym o dużym strumieniu neutronów /oznaczonym dalej RPM - Reaktor do Prób Materiałowych/. Reaktor taki służyć może równocześnie do bardziej zaawansowanych, fizycznych badań podstawowych. Rozważenie ewentualnych potrzeb Polski /na przestrzeni lat 1960-70/ prowadzi do wniosku, że wystarczyłoby prawdopodobnie zbudować i eksploatować taki reaktor wspólnie z innymi państwami /dwoma lub trzema państwami ościennymi/.

Polska jako państwo orientujące się w rozbudowie floty i handlu morskiego nie może zrezygnować z opanowania w tej dziedzinie formy napędu mającej dużą przyszłość jaką jest napęd jądrowych dużych jednostek oceanicznych. Jakkolwiek w chwili obecnej wydaje się, że napęd ten może być opłacalny jedynie w wypadku wyjątkowo dużych jednostek o specjalnym charakterze eksploatacji /np. zbiornikowce/, to jednak w wielu krajach prowadzi się w tej dziedzinie intensywne i daleko zaawansowane prace.

2.3. Zarys planu budowy energetyki jądrowej 1956-70 r.

Wobec tylu niewiadomych nie możliwe jest w chwili obecnej opracowanie szczegółowego planu budowy energetyki jądrowej w Polsce, obliczanego na kilkanaście lat.

Natomiast celowym wydaje się naszkicowanie zarysu wytycznych do budowy energetyki jądrowej w pierwszym jej okresie rozwojowym, tj. do roku 1965. Zarys

- 19 -

kości zagadnień
iowych i jakości
ów związanych
tj. przedsię-
ji budowy elekt-
źniej nie można,
acofania w oma-

daje się możliwe
przedsięwzięć
w Polsce :

zającym prac nad
energetyki jąd-
jest konieczne
stawów i przepro-
iczeń na pętlach
rium tym również
eaktorowy oraz
urządzeń regula-
wchodzących
rowej. W labora-
ż powinno się
ie przyrządy
metrów reaktó-

e drugiego /po
ku 1957, reak-
reaktora doświad-
onów co najmniej
tor ten winien
mi i według włas-
chodzi jedynie za-
ranicą. Przy wy-
się kierować tym,
ka jak najszerszy

wachlarz specjalności i gałęzi w zakresie
konstrukcji, fizyki reaktorów i technologii
paliw oraz materiałów reaktorowych. Reaktor
służyłby głównie do badań w zakresie ener-
getyki i technologii oraz odciążałby pierw-
szy reaktor doświadczalny "Ewa", który w
tym okresie prawdopodobnie nie będzie już
wystarczał.

- c. Z końcem 1963 roku uruchomienie /w Polsce
lub w którymś z krajów ościennych/ zbudowa-
nego wspólnymi siłami 3-4 państw reaktora
badawczego wysokostrumieniowego / 10^{14} neu-
tronów/cm²sek/, tzw. "RPM" przeznaczonego
do prób materiałowych i zaawansowanych ba-
dań podstawowych.
Przewiduje się udział Polski w projekcie
tego reaktora oraz w wykonaniu części urzą-
dzeń i aparatury dla reaktora.

- d. Około roku 1965 uruchomienie pierwszej
elektrowni jądrowej w Polsce przeznaczonej
do produkcji energii elektrycznej na skalę
przemysłową /o mocy elektrycznej 50 MW -
wariant minimalny; względnie 200 MW - wariant
optymalny/ i plutonu, jako materiału do wzbo-
gacenia paliwa następnych reaktorów.
Oto charakterystyka wariantów postulowanej
elektrowni jądrowej :

	Wariant optymalny	Wariant minimalny
Moc elektrowni	200 MW elektr.	50 MW elektr.
Roczne zużycie uranu metalicz- nego	85 ton	25 ton
Roczna produkcja plutonu	150-200 kg	35-50 kg.
Koszt całkowity budowy	1800 mln.zł.	500 mln.zł.

- 21 -

ariant minimalny

30 mln.rubli

25 mln.rubli

175 tys. ton

czas rozpoznane

malnego /50 MW/

20 lat, nato-

alnym /200 MW/

poczynają w zakresie napędu jądrowego statków. Postuluje się wykonanie prac w tej dziedzinie w znacznej mierze własnymi siłami.

Tak więc harmonogram uruchamiania kompleksu pierwszych obiektów przemysłu jądrowego przedstawiałyby się jak podano na poniższej tabeli.

Harmonogram uruchomienia
pierwszych obiektów przemysłu jądrowego

0 przewiduje się

ktowni jądrow-

. Elektrownie te

ry termiczne na

a tych elektrow-

uchomienia zak-

a. Elektrownie

gi plutonu przy

zbogacenia plu-

na jeden reaktor,

reaktorów. Ilość

zie regeneracji

cznie.

u sięgałyby :

zakłady regene-

szt.

pierwszego pol-

drowym. Przedsię-

ać w powiązaniu

budowy energe-

ona w tym wy-

którego ist-

placalności

W a r i a n t
minimalny optymalny Rok
uruchomienia

Kopalnia uranu /0,1 % ruda/	ton/rok	25000	100000	1960
Fabryka koncent- ratu uranowego /80% koncentrat./	ton/rok	30	120	1962
Fabryka uranu metalicznego /uran czysty metal./	ton/rok	25	85	1965
Elektrownia jądrowa	MW	50	200	1965
Fabryka elementów paliwowych	ton/rok	25	85	1967
Fabryka regeneracji paliwa jądrowego	ton/rok	25	85	1968

2.4. Kadry na okres 1957-1965

W chwili obecnej głównym ośrodkiem prac z zakresu energetyki jądrowej jest Instytut Badań Jądrowych PAN. W IBJ w zagadnieniach energetyki jądrowej pracuje około 25 osób, z których część miała już kontakty zagraniczne i przeszła przeszkolenie w eksploatacji reaktora doświadczalnego. W ciągu roku 1956 utworzone zostały poza IBJ grupy robocze, których

- 23 -

yki energetyki
emysłu maszynowe-
osób związana
20, a ich zaawan-
stępne.

rzających do ok-
przestrzeni
resu energetyki
ie :

e zagadnień ener-
e oraz przeniesie-
opracowanie
energetyki jądrowej
nów wieloletnich,
ojowych i koordy-
Kraju.

urządzeń energety-
opracowanie pro-
nogo i prowadze-
arakterze szkole-
współdział
zbudowanej w Pol-
reaktora RPM.

wiadczalnych
erystyk reaktorów
zymetrycznej

ządzeń energetyki
ordynowanie prac
tami tych urzą-
jądrowej, fizyki
wymiany ciepła,
związków orga-
akresie reakcji

termojądrowych.

- e. Prace koncepcyjne, a następnie projektowe i konstrukcyjne z zakresu napędu jądrowego statków morskich.

2.5. Współpraca z resortami gospodarczymi

Realizacja nakreślonego planu rozwoju przemysłu jądrowego w kraju będzie możliwa tylko przy aktywnym współdziale podstawowych resortów gospodarczych.

Przewiduje się, że przemysł maszynowy wyprodukuje dla potrzeb przemysłu jądrowego aparaturę elektryczną dla sterowania, kontroli reaktorów, "gorących" laboratoriów i fabryk chemicznych, wymienniki ciepła, pompy, wentylatory, osprzęt itp. dla reaktorów, aparaturę kwasoodporną dla laboratoriów, fabryk chemicznych itp. oraz współdziałał w budowie elektrowni jądrowej i statków morskich o napędzie jądrowym.

Przemysł chemiczny winien wyprodukować szereg surowców jądrowych, jak kwasy - azotowy i siarkowy o odpowiedniej czystości, sole fluoru, trójbutylofosforan, jonity itp.

Przemysł hutniczy będzie współdziałał w kopalnictwie, przerobie rudy uranowej oraz produkcji uranu metalicznego. Wyprodukuje także magnez, wapń, glin itp. jądrowej czystości.

Energetyka będzie współdziałać w projektowaniu, budowie i uruchomieniu pierwszej elektrowni jądrowej w kraju.

- 25 -

Obecna eksploatacja krajowych złóż jest prowadzona przy kosztach wydobycia około 3000 zł/tonę rudy. Koszt ten jest kilkakrotnie wyższy niż koszty wydobycia innych krajowych rud. Powód wysokiego kosztu eksploatacji rud uranowych tkwi w tym, że rudę eksploatuje się ze złóż drobnych, nieregularnych, wykonywując stosunkowo duże ilości chodnikowych robót rozpoznawczych w złożu, celem wyszukiwania bogatszych części złóż. Niewątpliwie koszt eksploatacji byłby niższy po obniżeniu kryteriów zawartości uranu w eksploatowanej rudzie.

Zgodnie z założonym rozwojem energetyki jądrowej, podanym w poprzednim rozdziale, wynika konieczność uruchomienia kopalni "Okrzeszyn" już w 1960 roku.

3.2. Poszukiwania geologiczne

Przeprowadzone dotąd poszukiwania geologiczne objęły obszary niepokryte otworami czwartorzędowymi w rejonach Dolnego Śląska, Gór Świętokrzyskich, Karpat i Górnego Śląska. Poszukiwania przeprowadzono następującymi metodami:

- a. zdjęcie promieniowania gamma /lotnicze, samochodowe, punktowe/,
- b. zdjęcie emanacyjne,
- c. zdjęcie magnetyczne,
- d. zdjęcie radiohydrogeologiczne.

Zakres przeprowadzonych poszukiwań wyczerpuje w zasadzie znane obecnie w kraju metody badań powierzchniowych. Stwierdzenie występowania na zbadanych obszarach nowych złóż pierwiastków promieniotwórczych w zasięgu czułości stosowanych dotychczas aparatów pomiarowych jest mało prawdopodobne. Nie wyklucza się jednak możliwości istnienia /poza zasięgiem czułości stosowanych aparatów pomiarowych/ na większych głębokościach,

- 27 -

e Sudetów

yć wykryte
elowe i ko-
ryczną, połą-
ur, linii
ymi może być

koncentracji
h sylurskich,
glowej Wałbrzy-
zewnątrzno-

na tereni
zję wszystkich
ych przez

j służbie
ego poszukiwań
cji.

adzenie dal-
zeróbki rud
te powinny
rud ubogich

rudzie,
przystania

cznych zostanie
orów wierтни-
kami radio-
nie z zarzą-
wiązującego
promieniotwór-

obejmuje
kraju robót

Centralny Urząd Geologii przebadą 30.000 mb
rdzeni wiertniczych, 1.000 m. robót górniczych oraz
około 800 złóż węgla brunatnych, złóż karbońskich
triasowych i plioceńskich, w których istnieje prawdo-
podobieństwo odkrycia złóż minerałów promieniotwórczych.

Zostaną dokonane badania pozytywnych punktów
odkrytych przez operatorów wszystkich resortów, prowadzą-
cych poszukiwania, jak również prowadzone będą badania
poszukiwawcze w oparciu o rejestrację gamma-anomalii
w terenie.

Dla wykonania założonych prac przewiduje się
powiększenie istniejącej obecnie przy Instytucie Geolo-
gicznym pracowni pierwiastków promieniotwórczych.
Koniecznym będzie wyposażenie służby geologicznej w nowo-
czesną aparaturę pomiarową.

- 29 -

4.2. Produkcja uranu metalicznego z rud

Przeprowadzone dotychczas w IBJ badania laboratoryjne nad chemiczną przeróbką rudy uranowej celem otrzymania surowych związków uranowych nie zostały jeszcze zakończone.

Dla opracowania przeróbki chemicznej rud uranowych, należy jaknajszybciej zakończyć prace w skali laboratoryjnej, a z kolei półtechnicznej nad dobozem i opracowaniem najwłaściwszej metody przystosowanej do stojącej obecnie do dyspozycji rudy, zwłaszcza w kopalni "Okrzeszyn". W oparciu o wybraną metodę należy przeprowadzić założenia projektowe do budowy odpowiedniego zakładu przemysłowego, dokonać wyboru miejsca, zbadać i rozwiązać problem ścieków przez niego wytwarzanych. Prace nad koncentracją uranu z surowych ługów uranowych stanowią kolejne stadium ich przeróbki. Należy przeprowadzić studia nad zastosowaniem wymiennicy jonowych /prace nad produkcją wymiennicy jonowych powinny być prowadzone przez Katedrę Technologii Mas Plastycznych Politechniki Wrocławskiej/ oraz innych metod chemicznych, gdyby zaistniały trudności otrzymywania odpowiednich ilości i rodzajów wymiennicy jonowych.

Uruchomienie fabryki związków uranowych z rudy uranowej /program mały/ a następnie uranu metalicznego /program duży/ mogą być traktowane w pewnym stopniu niezależnie od rozwoju energetyki. Uruchomienie ich może i powinno nastąpić jeszcze przed uruchomieniem elektrowni jądrowej. Rozpoczęcie eksploatacji kopalni w Okrzeszynie i uruchomienie produkcji związków uranu winno nastąpić najpóźniej w roku 1960, a uranu metalicznego w roku 1962. W związku z tym należy w IBJ do roku 1959 opanować metody powyższe w skali półtechnicznej t.j. około 1 tona/rok. Wyprodukowany w tej skali

- 31 -

programu prac badawczych, przygotowania kadry i aparatury. Konieczny okres prac badawczych liczyć należy na 5 - 8 lat. Dla pokonania tych zadań konieczne jest kreowanie w r. 1957 odpowiednio wyposażonej pracowni metaloznawczej i przeróbki plastycznej, stanowiącej załączek przyszłego zakładu produkującego elementy paliwowe i przygotowującej pracowników do tego zadania. Pracownia taka winna być utworzona przy IBJ po przekonsultowaniu tego zagadnienia z przedstawicielami PAN i instytutów resortowych. Pracownia będzie współpracować z pracownią energetyki jądrowej w zakresie oceny elementów paliwowych oraz wpływu promieniowania neutronowego na ich własności jako też pozostałych materiałów reaktorowych. Dla bezzwłocznego rozpoczęcia prac nad uranem potrzebny będzie w roku 1957 zakup co najmniej 100 kg tego metalu na rynkach zagranicznych /wartości około 4 tysięcy dolarów/. Opracowanie stopów koszlukowych z lekkich metali, a także pojemników dla produkcji izotopów powinno być podjęte i rozpoczęte w 1957 roku przez Instytut Metali Lekkich.

4.4. Regeneracja paliwa.

Uranowe elementy paliwowe wymagają po pewnym okresie pracy w reaktorze jądrowym, regeneracji, celem wydzielenia z nich obok szkodliwych produktów rozszczepienia, także cennego plutonu oraz odzyskania czystego uranu. Proces ten należy do zadań najtrudniejszych, gdyż operować trzeba materiałami o niezwykle wysokiej aktywności promieniotwórczej, a znajomość metod stosowanych i aparatury jest ograniczona. Opanowanie całokształtu tego zagadnienia, bez którego nie może nastąpić racjonalna produkcja energii jądrowej w oparciu o surowce krajowe, wymagać musi okresu około 8 - 10 lat, kosztownych inwestycji oraz wykształcenia nowej kadry fachowców, /radiochemicy, specjaliści

- 33 -

praktycznie nie

nienie produkcji
worzenia oddziel-
ządu przemysłowego
nego zakładu

racownię chemii
nny laboratoria
curie, przeznacz-
liwowych.

wać zakupionym
erwszym reaktorze
wnię tę należy
tym odcinku
m badań podsta-

a chemikalii

h.

e jak trójbutylo-
zawężoną bazę
bezwodny fluor
racowywane będą
ntu Chemii Nie-
GJ. Produkcja
i magnezu jądrowe
tytułu Metali Lek-
elowość produkcji
dla potrzeb wyżej

moderatory tj.
je baza surowcowe
odukowany w strze-
tora. Prace nad

otrzymywaniem grafitu reaktorowego prowadzone od kilku lat nie dały jeszcze ostatecznych rezultatów. Kontynuowane być muszą badania laboratoryjne i półtechniczne nad dwiema zasadniczymi metodami produkcji: z oczyszczonych surowców i metodą oczyszczania gotowego grafitu. Opracowania metody produkcyjnej wymaga, ażeby prace te zlokalizować w organizowanym ośrodku badań nad grafitem w Blachowni, którego uruchomienie ma dla tego zadania decydujące znaczenie. Prace nad strukturą grafitu należy rozwijać w oparciu o Instytut PAN, który dysponuje właściwą kadrą fachowców z zakresu rentgeno- i elektrownografii. Należy jednak stwierdzić, że przyszłe ewentualne zapotrzebowanie grafitu będzie bardzo małe; i tak energetyczny reaktor o mocy 50 MW oparty na naturalnym uranie wymaga jednorazowo około 1000 ton grafitu, którego roczny ubytek jest minimalny. Inne typy reaktorów albo posiadają mniejszy wkład grafitu, albo też pracują bez grafitu. Dlatego produkcja grafitu reaktorowego byłaby okresowa, o ile nie zaistniałyby możliwości znalezienia odbiorców zagranicą. Można by ewentualnie oprzeć się na graficie importowanym. W każdym razie należy wykończyć prace w skali laboratoryjnej i półtechnicznej.

Zapotrzebowanie wody ciężkiej /ewentualnego drugiego moderatora/ dla reaktora energetycznego o mocy 200 MW wynosi jednorazowo 70 ton oraz roczne uzupełnienie jej - 150 kg. Szereg typów reaktorów energetycznych nie zawiera w ogóle ciężkiej wody. Najracjonalniejszy sposób produkcji ciężkiej wody polega obecnie na destylacji ciekłego wodoru. Ponieważ w kraju uruchomiony będzie w latach 1959/61 proces niskotemperatutowego rozdzielania gazów koksowniczych dla syntezy amoniaku, powstanie możliwość jego wykorzystania w latach późniejszych do produkcji ciężkiego wodoru.

- 35 -

grafitu reaktora
iązania tego zaga-
możliwość nie
westycja ta
neji zagranicznej
razie określić,
ek milionów
ciężkiej wody

zęcie prac nad
chwili celowe.
ej wody potrzebne
upić z importu.

iem jest sprawa
padku przeróbki
a do problemu
y już obecnie
ą z inżynierów
i wody i ścieków
kształt tych spr
FAN.

5. Badania podstawowe w zakresie fizyki

Dalszy istotny postęp w zakresie problemów związanych z energią jądrową w decydującej mierze zależy od rozwoju badań podstawowych w fizyce. To też należy zapewnić harmonijny rozwój fizyki zarówno eksperymentalnej, jak i teoretycznej. Trudno jest obecnie przewidzieć w jakim stopniu różne działy fizyki mogą się przyczynić w niedalekiej przyszłości do istotnego postępu w dziedzinie wykorzystania energii jądrowej. Można jednak już obecnie powiedzieć, że obok fizyki jądrowej i zagadnień z pogranicza fizyki jądrowej i innych działów fizyki należy przede wszystkim rozwijać badania w niektórych kierunkach fizyki ciała stałego, badań strukturalnych, niskich temperatur, wyładowań w gazach itd. W niniejszym zarysie perspektywicznego planu zajęto się jedynie wytycznymi badań w dziedzinie fizyki jądrowej i zagadnień pokrewnych.

5.1. Stan fizyki jądrowej w kraju

Podstawowymi zagadnieniami fizyki jądrowej są obecnie : problem struktury jądra oraz sił jądrowych i związany z nim problem cząstek elementarnych. Poza tym na wyróżnienie zasługują badania nad oddziaływaniem promieniowania jądrowego z ciałem stałym i drobinami.

Prace z zakresu fizyki jądrowej w Polsce są w pewnym stopniu zaawansowane jedynie w dziedzinie badań cząstek elementarnych wielkich energii i to głównie przy użyciu emulsji jądrowych "naświetlonych" i wywołanych zagranicą. W innych dziedzinach fizyki jądrowej prace badawcze są zaledwie zapoczątkowane.

Aktualny stan liczbowy pracowników naukowych

- 37 -

tabela.

 pomocniczych
 pracowników
 nauki

13

18

69

100

na ogół nie zaj-

lni pracownicy
 cie dydaktyczne,
 dodatkowe /cza-
 jne. Jako samo-
 ono również
 e mając jeszcze

ma bardzo małą
 sterium/.

Warszawie
 ach podstawową
 ądrowych PAN.
 aparaturę i ma-
 powstania In-
 ągle bardzo
 nny jest jedy-
 n elektronowol-
 cyklotron 3 MeV

w Krakowie i akcelerator Van de Graaffa 3-4 MeV w War-
 szawie nie stanowią jeszcze narzędzi badawczych - bę-
 dą nimi zapewne dopiero pod koniec roku 1957. W tym
 też czasie powinny być uruchomione dwa podstawowe za-
 kupione w ZSRR duże narzędzia badawcze: reaktor jądro-
 wy 2 tysiące kilowatów cieplnych w Swierku pod Warsza-
 wą i cyklotron 12,5 MeV w Krakowie. Uruchomienie budo-
 wanego akceleratora liniowego protonów 10 MeV przewi-
 duje się w Swierku w r. 1958-59.

. 5.2. Główne wytyczne

Aktualny stan kadr i możliwości ich uzupełnie-
 nia, aktualny stan aparatury i materiałów oraz rozsąd-
 nie widziane możliwości powiększenia tego stanu w naj-
 bliższych latach, stanowią zasadniczy punkt wyjścia
 dla wieloletniego planu rozwoju badań podstawowych
 z zakresu fizyki jądrowej. Jako główne wytyczne do
 planu przyjęto :

- kosztem rezygnacji z szerokiego frontu badań
 należy przynajmniej w niektórych dziedzinach
 fizyki jądrowej osiągnąć poziom światowy
 w najbliższych 6-10 latach;
- uwzględniając możliwości gospodarcze Polski
 należy wybrać przede wszystkim takie kierun-
 ki prac, które nie wymagają zbyt wielkich
 i kosztownych inwestycji; kierunki wymagają-
 ce wielkich i kosztownych inwestycji należy
 uprawiać w powiązaniu z wielkimi ośrodkami
 zagranicznymi, zwłaszcza Zjednoczonym Insty-
 tutem Badań Jądrowych, którego Polska jest
 współzałożycielem i współudziałowcem;
- uwzględniając trudności w przygotowaniu kadr
 i aparatury oraz wynikający z tych trudności
 długi okres przygotowawczy poprzedzający pod-
 jęcie nowej problematyki należy wybierać

- 39 -

B. Oddziaływanie jądrowe wielkich energii i cząstki elementarne

W najbliższej przyszłości /2-3 lata/ przewidyje się intensyfikację prac w następujących uprawianych już obecnie kierunkach badań : badanie wielkich pęków promieniowania kosmicznego, badanie nietrwałych cząstek powstających w zderzeniach wielkiej energii metodą emulsji jądrowych oraz badanie oddziaływania szybkich cząstek z materią, metodą emulsji jądrowych.

W dalszej przyszłości przewiduje się kontynuowanie tych kierunków z przesunięciem ku wyższym energiom.

Emulsje jądrowe projektuje się "naświetlać" w zagranicznych laboratoriach /ZIBJ, Berkeley/ oraz podczas międzynarodowych wzlotów balonowych.

C. Fizyka neutronowa

Przewiduje się prace w zakresie spektroskopii neutronowej i reakcji neutronowych.

Pożądanym byłoby kontynuowanie prac nad badaniem dyfuzji i moderacji neutronów. Ponadto wskazane byłoby rozpoczęcie prac nad badaniami właściwości jądrowych materiałów rozszczepialnych.

D. Reakcje jądrowe w zakresie małych i średnich energii

Przewiduje się prace w następujących kierunkach: /reakcje jądrowe z neutronami zaliczono do fizyki neutronowej/ rozkłady i korelacje kątowe oraz efekty polaryzacyjne, reakcje strippingowe, reakcje foto-jądrowe.

Pożądanym byłoby rozpoczęcie interesujących badań nad reakcjami z jądrami zorientowanymi.

- 41 -

H. Spektrometria mas i separacja magnetyczna izotopów

Prace z zakresu spektrometrii mas są w Polsce zapoczątkowane. Przewiduje się ich rozwinięcie w następujących kierunkach: analiza izotopowa, magnetyczna separacja izotopów dla potrzeb badań reakcji jądrowych i spektrometrii jądrowej.

5.4. Rozwój kadr

O realizacji nakreślonych wytycznych i względnym nasileniu badań w poszczególnych zakresach i ośrodkach będzie przede wszystkim decydował stan kadr naukowych. Przewidywany rozdział i wzrost pracowników nauki-fizyków podane w rozdziale 12, przy czym w roku 1957 przewidywany jest minimalny wzrost, natomiast główny wzrost przypada na lata 1958, 1959, 1960. Z zestawienia tego wynika, że dla badań podstawowych z fizyki jądrowej dla całego kraju trzeba do r. 1960 ok. 70 nowych fizyków, z czego 45 powinno przypaść ośrodkom w Warszawie i w Krakowie. Zmniejszy się też w tym czasie stosunek pomocniczych do samodzielnych pracowników nauki oraz /poza fizyką teoretyczną/ ulegnie on pewnemu wyrównaniu w poszczególnych działach fizyki, osiągając średnio 3,3.

Stosunek liczbowy personelu technicznego /inżynierów, techników, laborantów/ do pracowników nauki-fizyków powinien wynosić dla doświadczalnej fizyki jądrowej 2:1. Ten stosunek należałoby osiągnąć już w roku 1957.

Przewiduje się, że w badaniach podstawowych fizyki jądrowej powinno być w roku 1960 zatrudnionych około 600 pracowników działalności podstawowej. Liczba ta nie obejmuje specjalnej obsługi reaktora, cyklotronu 12 MeV i akceleratora liniowego 10 MeV, służby dozymetrycznej, pracowników zakładu elektroniki IBJ,

- 43 -

akcelerator protonowy 10 miliardów eV
 akcelerator ciężkich jonów
 akcelerator protonowy 650 milionów eV
 reaktor jądrowy impulsowy
 pracownię fizyki teoretycznej
 pracownię radiochemiczne

będzie mógł służyć wielu polskim naukowcom w wykonywaniu przez nich prac teoretycznych i doświadczalnych we współpracy z najwybitniejszymi uczonymi krajów, należących do ZIBJ.

W związku z powyższym należy w kraju rozwijać kierunki badań związane z wysoką energią przede wszystkim w oparciu o aparaturę ZIBJ.

Należy spodziewać się również współpracy w zakresie konstrukcji i wykonania aparatury unikalnej poprzez wykorzystanie fabryki sprzętu i związanego z nią biura konstrukcyjnego przy ZIBJ.

- 45 -

Chemii Nieorganicznej UW opracowuje się metody ich rozdzielania, w Katedrze Chemii Nieorganicznej UMCS opracowana została metoda wydzielania czystych związków lantanu i toru z produktów odpadkowych przy przeróbce fosforytów "Kola", których sumaryczne wydzielanie z tych surowców w skali półtechnicznej opracował Oddział Instytutu Syntezy w Tarnowie.

Będzie celowym wyżej podany zakres badań rozszerzyć szczególnie w zakresie chemii aktywności, powiększyć ich skalę wraz z potrzebną do tego celu kadrą pracowników oraz bazę aparaturową, które limitują obecny ich zakres.

Zagadnienia związane z rozdzielaniem produktów rozszczepiania metodami ekstrakcji i wymiany jonowej z obszerną problematyką związków kompleksowych oraz zagadnieniami dotyczącymi struktury elektrolitów w roztworach wodnych i niewodnych winny być rozwijane w Instytucie Badań Jądrowych, w Instytucie Chemii Fizycznej PAN oraz na Uniwersytecie i Politechnice we Wrocławiu /Katedry Chemii Nieorganicznej/.

Niezależnie od powyższego celowym będzie utworzyć przy IBJ Zakład Chemicznych Badań Podstawowych, gdyż obecny rozwój zagadnień technologicznych w IBJ bez oparcia o badania podstawowe nie jest korzystny.

6.3. Chemia analityczna

Chemia analityczna materiałów reaktorowych rozwija się w IBJ, z którym współpracują: Katedra Chemii Nieorganicznej UW oraz związany z nią Zakład Fiz.-Chem. Metod Analitycznych I.Ch.F.PAN, Instytut Chemii Ogólnej, Instytut Górnictwa, Instytut Chemii Nieorganicznej, a w przyszłości Katedra Analizy Technicznej Politechniki Warszawskiej. W zakresie tym istnieje u nas kadra samodzielnych pracowników naukowych, którym przypadnie w udziale rozwój prac podstawowych

- 47 -

- Produkcja radioizotopów i związków znaczonych /omówiona szczegółowo w rozdziale 9/
- Produkcja izotopów trwałych. Spośród izotopów trwałych znajdują w badaniach chemicznych i biochemicznych zastosowanie deuter, azot-15 i tlen-18. Produkcja deuteru /ciężkiej wody/ omówiona była w rozdziale 4. Jest wątpliwym, czy zapotrzebowanie azotu-15 i tlenu-18 uczyni celowym ich produkcję choćby w skali laboratoryjnej. Należałoby te zagadnienia pozo-
stawić Katedrze Chemii Jądrowej UW, która prowadzi już pewne prace w tej dziedzinie, a na razie potrzebne do badań ilości tych izo-
topów zabezpieczyć przez import. Konieczne jest natomiast jak najrychlejsze uruchomienie spektrografu masowego.
- Osobne zagadnienie stanowi koncentracja izo-
topu uranu-235. Z uwagi na brak przygotowania i ogromne z tym związane koszty nie wydaje się celowym rozpatrywanie tego zagadnienia na przestrzeni najbliższych lat.
- Specyficzne zagadnienia chemiczne związane z własnościami izotopów. Nasuwające się w chemii radioizotopów zagadnienia mają as-
pekt tak podstawowy jak i praktyczny. Pierw-
sze z nich dotyczą chemii śladowych ilości przy badaniach takich zjawisk jak koprecypi-
tacji aktywnych osadów, selektywnej adsorbcji i rozdziału izotopów tą drogą. Prace z tej dziedziny winny być prowadzone w IBJ oraz w Katedrze Chemii Jądrowej UW.
- Badania związane z rozdziałem radioizotopów, aktywnymi produktami rozszczepienia i chemią plutonu będą kontynuowane w IBJ. Do tego ce-
lu musi on dysponować pracownią "gorącą" na poziomie kilkuset do tysiąca curie oraz być

- 49 -

efekt Szillarda-Chalmersa - zagadnienie, któremu specjalnie poświęca się Katedra Chemii Jądrowej UW.

6.5. Chemia radiacyjna

Należy stwierdzić, że ten rodzaj prac nie był dotychczas u nas w ogóle prowadzony. Jako pierwszą próbę wymienić można zapoczątkowaną pracę nad radiolitycznymi procesami utleniania i redukcji związków nieorganicznych prowadzoną z gamma-kwantami o energii około 0,1 MeV /Katedra Chemii Nieorganicznej U.Wrocławski/. Ten rodzaj prac należy w przyszłości rozwijać także w zakresie chemii organicznej, gdyż obiecują one interesujące wyniki dla ustalenia rodnikowego charakteru tych reakcji. Konieczne są jednak do tego celu bardziej intensywne źródła promieniowania kobaltu-60 rzędu 50 Curie i budowa odpowiednio zabezpieczonych pomieszczeń. Podobne zagadnienia nad oddziaływaniem promieniowań jonizujących na własności powierzchni metalicznych wiążą się z zagadnieniami korozji /Inst. Chem.Fiz. PAN/. Będzie także istotnym zapoczątkowanie prac z dziedziny oddziaływania promieniowań na substancje wysokocząsteczkowe w Katedrze Fizycznej Politechniki Łódzkiej, zajmującej się m.in. fizyko-chemią polimerów. Procesy polimeryzacji i degradacji pod działaniem promieniowania gamma znajdują już obecnie praktyczne zastosowanie przy produkcji tworzyw sztucznych. Dla tych celów możnaby też wyzyskać pracownię "gorącą" Zakładu Produkcji Izotopów IBJ.

Jak wynika z powyższego, najbardziej krytyczna jest w kraju sytuacja na odcinku radiochemii. Należy jak najrychlej przystąpić do budowy oddzielnego pomieszczenia dla Katedry Chemii Jądrowej UW, która powinna się stać katedrą wiodącą w tej dziedzinie, jako też przeznaczyć odpowiednie środki na jej wyposażenie.

- 51 -

7. Zastosowanie izotopów promieniotwórczych w technice.

7.1. Kierunki zastosowania izotopów

Izotopy promieniotwórcze znajdują zastosowanie we wszystkich dziedzinach techniki; zarówno jako źródła promieniowania jak i wskaźniki /atomy znaczone/. Ustalenie planu rozwoju wszystkich zastosowań izotopów w przemyśle ze względu na różnorodną problematykę nie jest możliwe ani celowe.

Należy zapewnić swobodny rozwój różnych metod badawczych i przemysłowych wykorzystujących izotopy promieniotwórcze w tych kierunkach, które w danej chwili będą najbardziej potrzebne. Nie można bowiem podać jakie konkretne zastosowania znajdzie ta czy inna metoda za lat kilka.

Dla zapewnienia prawidłowego rozwoju metod izotopowych należy:

- prowadzić badania nad głównymi kierunkami zastosowań izotopów w przemyśle,
- stworzyć odpowiednią bazę techniczną produkcji izotopów, aparatury pomiarowej i osprzętu,
- zapewnić odpowiednie warunki bezpieczeństwa pracy przy używaniu izotopów promieniotwórczych.

Główne kierunki zastosowań izotopów w niektórych gałęziach przemysłu:

- we większości gałęzi przemysłu:
radiometryczne metody pomiarów wielkości fizycznych, jak: grubości, szybkości przepływu, poziomu cieczy itp;

, - 53 -

pracowni, a nie należy spodziewać się dużego ilościowego ich wzrostu.

Stworzenie ośrodków wiodących dla poszczególnych kierunków zastosowań zapewni właściwe naukowe kierownictwo prac nad zastosowaniem izotopów nie tylko w badaniach naukowych ale i w przemyśle. Ułatwi to rozwijanie wielu przemysłowych metod izotopowych przy możliwie najmniejszych nakładach finansowych.

7.3. Baza techniczna

Stworzenie odpowiedniej bazy technicznej polega na:

- dostarczeniu odpowiedniego asortymentu izotopów promieniotwórczych zarówno w produkcji własnej jak i importu oraz odpowiedniej ich dystrybucji.
- zorganizowaniu produkcji aparatury pomiarowej i sprzętu laboratoryjnego.
- zorganizowanie szkolenia kadr samodzielnych i pomocniczych pracowników nauki oraz personelu inżynieryjno-technicznego.

Produkcja osprzętu winna odbywać się w kraju.

Rodzaje i typy urządzeń należy oprzeć na wzorach i konstrukcjach własnych i zagranicznych. Ze względu na niewielką ilość poszczególnych egzemplarzy urządzeń produkcję należy powierzyć małym zakładom produkcyjnym. Ten system produkcji umożliwi szybką zmianę typów sprzętu w miarę powstawania coraz to nowych i ulepszonych konstrukcji.

- 55 -

W dziale medycyny doświadczalnej i klinicznej należy zorganizować ogółem w okresie do 1960 r. co najmniej 15 placówek stosujących radioizotopy. Większość z nich będzie stosować metody izotopowe zarówno w eksperymencie jak i do celów praktycznych.

W dalszym okresie czasu przewiduje się uruchomienie co najmniej 6 pracowni izotopowych: w Warszawie w Akademii Medycznej i w Zakładzie Radiobiologii IBJ; w Gdańsku i w Szczecinie w Akademii Medycznych; w Krakowie w Instytucie Onkologii oraz w Łodzi w Zakładzie Biochemii Uniwersytetu.

Przewiduje się możliwość szczególnie intensywnego rozwoju jednej lub dwu spośród placówek medycznych, - tych mianowicie w których zespół stosowanych metod izotopowych będzie dostatecznie duży a poziom pracy badawczej odpowiednio wysoki.

Można przypuścić, że rolę takiego Ośrodka wiodącego mógłby odegrać Instytut Onkologii.

Baczną uwagę należy poświęcić zagadnieniu kadr. Ze względu na to, że zastosowanie izotopów pociąga za sobą konieczność wprowadzenia do biologii /zwłaszcza do medycyny klinicznej/ szeregu nowych metod doświadczalnych - zwłaszcza fizycznych, należy zapewnić każdemu ośrodkowi zespoły fachowców, których trzonem jest fizyk i biolog.

W okresie wstępnym w r. 1957-58 należy przeszkolić kilka podstawowych "zespołów" zagranicą, aby w ten sposób dać nowopowstającym ośrodkom zasadniczą kadrę kierującą. Dalszych pracowników ośrodków /lekarzy, biochemików, fizyków/ należy szkolić na kursach krajowych.

- 57 -

fosforu przez rośliny z gleby i nawozów. Dyfuzja składników pokarmowych w glebie w związku ze zjawiskami sorpcji fosforu i wapnia. Badania nad gospodarką roślin fosforem ze szczególnym uwzględnieniem wpływów następnych. Pobieranie CO_2 z gleby przez korzenie roślin. Studia nad nawozami organicznymi. Badania nad alkaloidami łubinów. Badania nad żywieniem drzew leśnych fosforem i wapniem. Badania bilansu mineralnego u trzody chlewnej. Badanie bilansu fosforowego u krów w okresie laktacji i cielenności. Wykorzystanie lipoproteidów i lotnych kwasów tłuszczowych do formowania się tłuszczu w mleku.

- c. Zastosowanie izotopów trwałych jako wskaźników do badania nad korzeniowym i pozakorzeniowym odżywianiem się roślin azotem, studiów nad nawozami organicznymi i wykorzystaniem azotu, badania nad odpornością roślin na niedobór wody, badania bilansu azotowego i jego odziedziczalności u zwierząt gospodarskich w zależności od typów konstytucyjnych.
- d. Zastosowanie izotopów w hodowli roślin przede wszystkim do wywołania mutacji.

Koordinacją prac naukowych zajmuje się Komisja Naukowa Rolniczych Badań Izotopowych PAN.

W latach 1957-60 metody izotopowe będą stosowane w Polsce w 20 rolniczych zakładach naukowych w tej liczbie /poza wyżej wymienionymi/

- 59 -

9. Produkcja i dystrybucja radioizotopów

9.1. Zasady dystrybucji

Decydującym elementem rozwoju metod radioizotopowych w chemii podstawowej, technologii chemicznej, w hutnictwie, budowie maszyn, geologii, w naukach biologicznych, rolnictwie, w medycynie teoretycznej i klinicznej jest właściwe zorganizowane zaopatrzenie w radioizotopy.

Właściwa organizacja produkcji i dystrybucji radioizotopów winna przestrzegać następujących zasad:

- terminowe dostarczenie /zwłaszcza dla krótko-trwałych /radioizotopów
- dostarczenie w odpowiedniej postaci chemicznej i fizycznej, czasem w postaci skomplikowanego związku chemicznego
- zapewnienie bezpiecznego manipulowania radioizotopami
- możliwie szeroki asortyment dostarczonych radioizotopów
- dokładne określenie poziomu radioaktywności próbek /zwłaszcza dla potrzeb medycyny klinicznej/.

Otrzymywanie radioizotopów będzie możliwe przy wykorzystaniu następujących źródeł:

- a. z reaktora przez naświetlanie strumieniem neutronów
- b. z reaktora przez wydzielanie produktów rozszczepienia paliwa jądowego
- c. z cyklotronu przez naświetlenie protonami, deutronami

- 61 -

Technika pomiaru aktywności musi być opanowana tak dla słabych jak i silnych emitorów, do czego będą m.in. potrzebne spektrometry beta i gamma. Produkcja radioizotopów w cyklotronie nie nasuwa większych trudności. Z produkcją radioizotopów wiąże się bezpośrednio synteza znaczonych połączeń chemicznych, zawierających szczególnie węgiel-14, tryt i siarkę-35. Będzie celowym utworzyć w 1958 roku tego rodzaju pracownię syntezy w Swierku, działającą w bliskiej współpracy z katedrami chemii organicznej.

Dla uruchomienia produkcji radioizotopów konieczne jest opanowanie technologii lub import materiałów wsadowych o bardzo dużej czystości. Prace nad tymi problemami winny być podjęte przez Instytut Metali Nieżelaznych i Katedry Wyższych Uczelni.

Poniżej podano orientacyjne zapotrzebowanie na radioizotopy, służące jako źródło promieniowania beta, jako źródło promieniowania gamma, bądź to w postaci zamkniętych źródeł, bądź przeznaczonych do zastosowania jako wskaźniki

Tablica 9.1.

Przewidywane zapotrzebowanie
na izotopy wysyłające
promienie beta

Lp.	I z o t o p	Łączna aktywność preparatów /w milicurie/ w latach :	
		1957-1958	1959-1961
1	Sr ⁹⁰	1000	2000
2	Ru ¹⁰⁶	200	500
3	Tl ²⁰⁴	500	2000
4	x/ Pm ¹⁴⁷	200	500
	x/ tylko z importu		

- 63 -

Tablica 9.3.

Izotopy stosowane jako wskaźniki
promieniowania radioaktywnego

/aktywność w millicurie/

Ilość źródeł
w latach:
1957-58 1959-61

40	60
3	5
2	2
5	10
10	20
2	9
4	4
4	8
20	25
10	20

Lp.	I z o t o p	Ogólna aktywność 1957-1958	preparatów ilość w latach 1959 - 1961
1	C ¹⁴	20	100
2	P ³²	20	100
3	Si ³²	5	20
4	S ³⁵	50	300
5	Ga ⁴⁵	100	3000
6	Mn ⁵⁴	200	1000
7	Ni ⁵⁹	5	20
8	Fe ⁵⁹	100	500
9	Co ⁶⁰	500	2500
10	Zn ⁶⁵	1500	4000
11	Cu ⁶⁷	100	500
12	As ⁷³	20	100
13	Ag ¹¹⁰	20	100
14	Cd ¹¹³	20	100
15	Sb ¹²⁵	30	150
16	W ¹⁸¹	10	60
17	Pb ²¹⁰	10	60

- 65 -

rozpoczęłyby badania już w 1957 r. Ponadto Instytut Badań Jądrowych winien zorganizować służbę kontroli skażenia radioaktywnego w sąsiedztwie reaktora i miejsc przeróbki paliwa jądrowego.

W oparciu o sieć stacji meteorologicznych należy zorganizować sieć punktów obserwacyjnych zbierających zanieczyszczenia radioaktywne opadające na powierzchnię ziemi, przy pomocy folii gumowanych. Prawdopodobnie 15 takich punktów obserwacyjnych pokryłoby dostatecznie całą powierzchnię Kraju.

Kontrolę folii gumowanych, służących do zbierania opadów radioaktywnych prowadziłby Zakład Geofizyki PAN, a później Laboratorium Ochrony Radiologicznej.

W oparciu o służbę PIHM najpóźniej w 1958 roku zorganizować sieć punktów zbierających próbki wodne z podstawowych dorzeczy wód polskich.

Realizacja tych zamierzeń umożliwi Polsce brać udział w pracach nad badaniem poziomu radioaktywności na powierzchni naszej planety, wykonywanych w skali międzynarodowej.

Z uwagi na możliwość zakażenia wód granicznych konieczne jest nawiązanie współpracy nad analizą radioaktywną tych wód, a w szczególności z NRD i CSR.

10.2. Ochrona radiologiczna

Rozpoczęcie prac z zakresu fizyki, chemii, energetyki związanych z energią jądrową oraz rozszerzające się użycie substancji radioaktywnych w naukach technicznych i biologicznych oraz zamierzone prace w dziedzinie rozwoju energetyki i przemysłu jądrowego powodują konieczność wzmożonej kontroli nad wpływem jądrowej energii promienistej na organizm człowieka.

Śladem wszystkich innych państw, prowadzących badania jądrowe, należy w Polsce zorganizować centralną służbę ochrony radiologicznej.

- 67 -

- czeństwa pracy/,
- kontrola ścieków i skażeń,
 - opracowywanie norm ochrony radiologicznej,
 - konstrukcja sprzętu ochrony radiologicznej.

W ten sposób istnieć będzie jedna instytucja kierująca sprawami radiologicznego bezpieczeństwa pracy w całym kraju.

Należy kontynuować prace normalizacyjne i prace nad przepisami zapoczątkowane przez grupę Ochrony Radiologicznej, powołaną przy Państwowej Radzie do spraw Pokojowego Wykorzystania Energii Jądrowej.

- 69 -

i ilościowej analizy różnego rodzaju promieniowania. Urządzenia pomiarowe unikalne służą do specjalnych celów i potrzebne są w małych ilościach. Mogą to być nietypowe liczniki i komory jonizacyjne, specjalne wzmacniacze, przeliczniki z dużą zdolnością rozdzielczą itd. Typowymi przedstawicielami urządzeń unikalnych są wielokanałowe analizatory amplitudy i czasu impulsów.

11.2. Stan obecny produkcji aparatury w Polsce

W chwili obecnej nie ma wyczerpującego planu, obejmującego konstruowanie i produkcję urządzeń pomiarowych stosowanych w dziedzinie badań jądrowych. Szereg placówek naukowych i innych instytucji od kilku lat buduje takie urządzenia, przewidziane do pokrycia własnego zapotrzebowania, czy też do zaspokojenia ograniczonych potrzeb jednostek zamawiających. Stan ten w znacznym stopniu hamuje rozwój prac naukowych i technicznych tej dziedziny i wymaga zdecydowanej rewizji.

W 1956 roku Zarządzeniem Nr 180 Prezesa Rady Ministrów zobowiązano szereg resortów /przemysł maszynowy, szkolnictwo wyższe i spółdzielczość/ do opracowania i produkcji pewnego ograniczonego asortymentu przyrządów pomiarowych, który jednak nie pokryje spodziewanych zapotrzebowań.

11.3. Przewidywane potrzeby

W obecnym stadium trudne jest dokładne, ilościowe określenie zapotrzebowania na typowe urządzenia pomiarowe, występujące we wszystkich dziedzinach badań i techniki jądrowej. Przewidziane zapotrzebowanie na lata 1958-1960 może być traktowane jedynie jako bardzo przybliżone. Zestawienie nie obejmuje urządzeń występujących w małych ilościach, które jako unikalne nie mają zasadniczego wpływu na całość zapotrzebowania;

- 71 -

i elementów produkcji specjalnej.

Import urządzeń pomiarowych ma jeszcze dodatkowe znaczenie. Posiadanie w Kraju wzorów przyrządów zagranicznych pozwoli na przeprowadzenie porównania z własnymi typami i podniesie poziom produkowanych urządzeń w Kraju.

W celu podniesienia jakości produkcji aparaturowej w kraju oraz dla zwiększenia opłacalności tej produkcji słusznym wydaje się zaplanowanie eksportu pewnych przyrządów do krajów, które podobnie jak Polska przystępują do zorganizowania badań jądrowych.

Szeroki asortyment urządzeń pomiarowych nasuwa myśl podziału zadań tej dziedziny między Kraje Demokracji Ludowych. Umiejscowienie produkcji pewnego urządzenia w jednym kraju umożliwi dokładne i wszechstronne opracowanie przyrządu oraz pozwoli na bardziej ekonomiczną jego produkcję.

Przy opracowywaniu nowych typów przyrządów należy wykorzystać w możliwie szerokim zakresie Zjednoczony Instytut Badań Jądrowych.

Poza produkcją seryjną i importem należy szczególnie rolę wyznaczyć warsztatom podporządkowanym instytutom naukowym.

Jest rzeczą ze wszech mier wskazaną rozwijać w większych ośrodkach naukowych - fizycznych, chemicznych i energetycznych - własne warsztaty mechaniczne, elektryczne, szklarskie itp.

Zadaniem tych warsztatów winno być przede wszystkim wykonywanie prototypów oraz aparatury uniwersalnej, przy bezpośredniej współpracy z zainteresowanymi naukowcami oraz z biurami konstrukcyjnymi instytutów. Warsztaty winny być wyposażone w możliwie nowoczesny i precyzyjny sprzęt, a także w materiały krajowe i zagraniczne.

Z uwagi na słabość kadr na odcinku aparaturowym celowym jest organizowanie przeszkolenia w IBJ

- 73 -

Tablica 11,1

Zapotrzebowanie aparatury el
w latach 1958-1960

Lp	Rodzaj przyrządu	Zapotrzebowanie ogólne w 1957-1960 sztuk	Produkcja zabezpieczona zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów sztuk	Import sztuk	Potrzebna produkcja krajowa	Koszt aparatury i z produkcji Jednostkowy zł sztuki
1.	Liczniki Geigera Mullera szklane i metalowe	4000	1850	100	2050	300
2.	Liczniki scyntylacyjne	360	-	60	300	500
3.	Liczniki proporcjonalne i kom. impulsowe	200	-	-	200	1000
4.	Monitory	600	200	25	375	5000
5.	Dawkomierze	3100	1700	-	1400	600 z elekt.
6.	Zasilacze wysokiego napięcia	370	70	-	300	3000
7.	Wzmacniacze impulsowe	285	20	50	215	20000
8.	Przeliczniki	470	470	-	70	20000
9.	Mierniki częstotliwości średniej	400	10	50	340	20000
						Razem

- 73 -

anie aparatury elektronowej
w latach 1958-1960

Import sztuk	Potrzebna produkcja krajowa	Koszt aparatury importowanej i z produkcji krajowej zł. Jednostkowy zł sztuki	Ogólny tys. zł.	Produkcja
100	2050	300	650	Zakład Doświadczalny Przem. Inst. Elektroniki
60	300	500	180	1/ Instytut Badań Jądrowych 2/ Instytut Tele i Radiotechniczny 3/ Instytut Tworzyw Sztucznych 4/ Instytut Chemii Organicznej
-	200	1000	200	1/ Instytut Mechaniki Precyzyjnej 2/ Zakład Doświadczalny Przem. Inst. Elektroniki
25	375	5000	2.200	1/ Zakład A-4 2/ Zakład Produkcji Sprzętu Medycznego
-	1400	600 z elekt.	840	3/ Polskie Zakłady Optyczne 4/ Zakład Doświadczalny ITR 5/ K.B.A.E. Politechniki Warszawskiej
-	300	3000	900	1/ Zakład Doświadczalny ITR 2/ Elektromatyka 3/ Z.K.T. i R. Politechn. Warsz.
50	215	20000	5.300	Elektromatyka
-	70	20000	1.400	1/ Zakład A-4 2/ Instytut Tele i Radiotechniczny
50	340	20000	6.400	1/ Zakład Doświadczalny ITR 2/ Elektromatyka 3/ ZKT i R. Politechniki Warszawskiej
Razem			18.070	

- 75 -

12. P r o b l e m k a d r

12.1. Potrzeby kadrowe

Przewidywany rozwój badań związanych z energią jądrową zależy jest w pierwszym rzędzie od wzrostu kadry naukowej i technicznej, zarówno pod względem jakościowym jak i ilościowym.

Decydującym ogniwem w rozwoju kadr naukowych będzie, zwłaszcza w okresie kilku najbliższych lat, kadra nauczająca na wyższych uczelniach, w szczególności w zakresie fizyki jądrowej i chemii jądrowej. Należy uznać problem wzmocnienia kadry nauczającej jako problem pierwszorzędnej wagi, przy czym należy wykorzystać wszystkie istniejące możliwości.

Niniejsze wytyczne przewidują znaczny wzrost pracowników naukowych i naukowo-technicznych, konieczny dla realizacji omówionych zadań. Jako ilustracja potrzeb kadrowych w tej dziedzinie może służyć Instytut Badań Jądrowych, gdzie przewiduje się wzrost z 900 pracowników w 1957 r. do 1500 pracowników w 1960 r.

Szczególne trudności przewiduje się w zaspokojeniu potrzeb w zakresie fizyków jądrowych i radiochemików. Ilość absolwentów powyższych specjalności która opuści szkoły wyższe w okresie 1958-1960 nie zaspokoi wszystkich potrzeb, wobec czego istnieć będzie konieczność planowego rozdziału w tej dziedzinie.

W zakresie pozostałych specjalności nie należy przewidywać większych trudności w zaspokojeniu potrzeb.

12.2. Szkolenie specjalistów

Obecnie, po przeszło rocznym okresie prac przygotowawczych i przeprowadzeniu konsultacji z ośrodkami

- 77 -

- Specjalizacja w zakresie zastosowania radioizotopów w technice w Akademii Górniczej w Krakowie - 25 absolwentów rocznie począwszy od 1958 roku.
- Specjalizacja w zakresie automatyki jądrowej, jak również specjalizacja w zakresie przyrządów elektronicznych przemysłu jądrowego w Politechnice Warszawskiej - łącznie 15 absolwentów rocznie począwszy od roku 1958.
- Specjalizacja w zakresie energetyki jądrowej w Politechnice Warszawskiej i Gliwickiej - co najmniej 10 absolwentów rocznie począwszy od 1959 roku.
- Specjalizacja w zakresie radiochemii na Uniwersytecie Warszawskim 20 absolwentów rocznie, począwszy od 1958 roku. konieczny jest znaczny rozwój bazy materialnej i wzmocnienie kadry naukowej.
- Specjalizacja z zakresu chemii i technologii materiałów reaktorowych na Politechnice Wrocławskiej około 10 absolwentów od 1959 roku.
- W Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego przewiduje się wykonywanie prac magisterskich, przy użyciu radioizotopów, w ilości około 50 prac rocznie począwszy od roku 1959/60.
- Należy ponadto dążyć do utworzenia szkoły reaktorowej w latach 1958-1959 w oparciu o kadre i bazę materialną IBJ. Szkoła ta byłaby przeznaczona dla absolwentów szkół wyższych /w zasadzie poza absolwentami omówionych powyżej specjalności/ w zakresie fizyki, chemii, energetyki i inżynierii jądrowej, w celu przyuczenia ich do pracy w zakładach naukowych i fabrykach przemysłu

- 79 -

12.3 Wydawnictwa

Ważnym elementem w rozwoju wiedzy w zakresie energii jądrowej jest systematyczna praca wydawnictw książkowych i periodycznych.

Konieczny jest dalszy intensywny rozwój wydawnictw z zakresu fizyki i chemii jądrowej. Szczególną uwagę należy poświęcić przyswojeniu zagranicznej literatury podręcznikowej na poziomie szkół akademickich, przy czym ze wszech miar należy dążyć do skrócenia cyklu wydawniczego. Jednocześnie należy zwiększyć import, w szczególności dział typu monograficznego.

Konieczny jest dalszy wszechstronny rozwój wydawnictw periodycznych. Większość pism naukowych winna poświęcać więcej uwagi problemom zastosowania energii jądrowej w interesujących ich dziedzinach wiedzy.

- 81 -

Nieznaczna część nakładów jest przewidziana również po 1960 roku.

Budowa Ośrodka Fizyki Jądrowej w Krakowie /poz.5/ obejmuje budowę cyklotronu 12,5 MeV oraz 3 pawilonów fizyki.

Założono także niewielką rozbudowę Ośrodka Technologii Chemicznej na Żeraniu /poz.6/, obejmującą 2 hale technologiczne dla prac skali półtechnicznej otrzymywania metalicznego uranu, a także adaptację kilku budynków dla pracowni chemicznych badań podstawowych.

Inwestycje związane z adaptacją pracowni i zakupem urządzeń w zakładach naukowych podległych Polskiej Akademii Nauk oraz w szkołach wyższych podano w poz.7. Między innymi przewiduje się organizację takich pracowni w Instytucie Chemii Fizycznej PAN, Katedrze Chemii Nieorganicznej Politechniki Wrocławskiej, Katedrze Chemii Nieorganicznej A.G.H., Katedrze Chemii Jądrowej U.W., Katedrze Chemii Fizycznej P.L., Katedrze Chemii Nieorganicznej Uniwersytetu Wrocławskiego, Katedrze Chemii Nieorganicznej Uniwersytetu Łódzkiego i inne. W pozycji tej przewiduje się jedynie nakłady w latach 1958-1960.

Przewiduje się również organizację pracowni radioizotopowych w instytutach naukowych resortów gospodarczych, resortu rolnictwa i leśnictwa, a także w zakładach naukowych i leczniczych w ramach resortu zdrowia. Zakłada się budowę ośrodków badania skażenia radioaktywnego atmosfery oraz pracownię ochrony radiologicznej /poz. 8.9.10/.

- 83 -

w 1956 r. wynosiły około 100 milionów złotych
 w 1957 r. wyniosą około 165 milionów złotych
 w 1958 r. przewiduje się 195 milionów złotych
 w 1959 r. przewiduje się 186 milionów złotych
 w 1960 r. przewiduje się 186 milionów złotych

Ogółem wydatki na inwestycje w latach 1958-1960
 wyniosą 567 milionów złotych w tym 437 na inwestycje
 związane z badaniami naukowymi oraz 130 milionów zło-
 tych na zapoczątkowanie przemysłu jądrowego, w tym
 26 milionów rubli z czego 22 miliony rubli na inwestycje
 związane z badaniami naukowymi i 4 miliony rubli na
 inwestycje związane z przemysłem jądrowym.

Wydatki na płace, materiały i utrzymanie
 laboratoriów:

w 1956 r. wynosiły	- 26 milionów złotych
w 1957 r. wyniosą	- 75 milionów złotych
w 1958 r. przewiduje się	- 110 milionów złotych
w 1959 r. przewiduje się	- 147 milionów złotych
w 1960 r. przewiduje się	- 162 miliony złotych.

Ogółem wydatki na utrzymanie w latach
 1958-1960 wyniosą 419 milionów złotych, w tym około
 37 milionów rubli, z czego około 17 milionów rubli
 jako wpłata Polski w ramach Zjednoczonego Instytutu
 Badań Jądrowych.

- 85 -

R o c z n e n a k ł a d y i n w e s t y
/liczby orientacyjne/50 Razem
1958-1960

		do 1956		1 9 5 7		1 9 5 8		1	
		zł.	w tym rub.	zł.	w tym rub.	zł.	w tym rub.	zł.	
B a d a n i a									
0,0	24,0	1. Reaktor doświadczalny II /niezlokalizowany/	-	-	-	-	-	2	
1,0	48,0	2. Reaktor do prób materia- łowych III /niezlokali- zowany/	-	-	-	-	-	-	
0,0	132,0	3. Laboratorium Energetycz- ne /Swierk/	-	-	-	2	-	5	
3,0	31,0	4. Ośrodek w Swierku /w tym Reaktor I/	42	2	75	4,5	70	70	
5,0	12,0	5. Ośrodek w Krakowie /w tym cyklotron/	25	0,5	45	3,5	8	0,5	6
4,0	9,0	6. Ośrodek na Żeraniu	25	2	17	0,5	14	0,5	9
4,0	27,0	7. Instytuty PAN i wyż- sze uczelnie	-	-	25 ^{x/}	3,0	25	3,0	12
2,0	5,0	8. Ministerstwa przemysłowe /pracownie radioizotopowe/	5 ^{x/}	-	6 ^{x/}	10	0,5	10	
2,0	5,0	9. Ministerstwo Rolnictwa i Leśnictwa /pracownie radioizotopowe/	-	-	3 ^{x/}	8	0,5	8	
0,0	51,0	10. Ministerstwo Zdrowia /pracownie radioizotopowe/	-	-	6 ^{x/}	1,0	20	0,8	20
7,0	34,0	11. Państwowy Instytut Hydro- logiczno-Meteorologiczny i Komitet Radiologiczny	-	-	2	4	0,3	5	
zł.		Razem wydatki na badania naukowe	97	4,5	179	12,5	161	81	147

x/ liczby szacunkowe

- 85 -

nakłady inwestycyjne
/liczby orientacyjne/

w milionach

1957		1958		1959		1960		Razem: 1958 - 1960		po 1960	
w tym rub.	zł.	w tym rub.	zł.	w tym rub.	zł.	w tym rub.	zł.	w tym rub.	zł.	w tym rub.	zł.
B a d a n i a n a u k o w e											
-	-	-	2	-	8	1	10	1	30	1	
-	-	-	-	-	10	1	10	1	50	5	
-	2	-	5	-	8	1	15	1	-	-	
4,5	70	2,2	70	2	60	1	200	5	80	3	
3,5	8	0,5	6	0,5	6	0,5	20	1,5	-	-	
0,5	14	0,5	9	0,5	5	0,5	28	1,5	-	-	
3,0	25	3,0	12	1,5	10	1,0	47	5,5	-	-	
	10	0,5	10	0,5	10	0,5	30	1,5			
	8	0,5	8	0,5	5	0,5	21	1,5			
1,0	20	0,8	20	0,7	12	0,7	52	2,2			
	4	0,3	5	0,3	4	0,3	13	0,9			
12,5	161	81	147	6,5	138	8,0	446	22,6	160	9	

/ciąg dalszy zestawienia ze str. 85 /

- 87 -

	do 1956		1 9 5 7		1 9 5 8		zł.
	zł.	w tym rub.	zł.	w tym rub.	zł.	w tym rub.	
1. Poszukiwania geologiczne	-	-	20	-	20	1	20
2. Okrzeszyn - kopalnie rudy uranowej	-	-	-	-	20	0,5	20
3. Fabryka koncentratu rudy uranowej	-	-	-	-	-	-	-
4. Fabryka metalicznego uranu	-	-	-	-	-	-	-
5. Fabryka elementów paliwowych	-	-	-	-	-	-	-
6. Wydział produkcji wapnia metalicznego	-	-	-	-	-	-	-
7. Wydział produkcji suchego fluorowodoru	-	-	-	-	-	-	-
8. Fabryka regeneracji paliwa jądrowego /w tym półtechnika/	-	-	-	-	-	-	-
9. Elektrownia jądrowa	-	-	-	-	-	-	-
Razem wydatki na przemysł jądrowy	-	-	20	-	40	1,5	40
Ogółem wydatki :	97	4,5	199	12,5	201	9,6	187

Wydatki na badania naukowe
w latach 1958-1960Wydatki na przemysł jądrowy
w latach 1958-1960Ogółem wydatki
w latach 1958-1960Uwaga: w liczniku wariant minimalny
w mianowniku wariant optymalny

- 87 -

w milionach

7	1958		1959		1960		Razem: 1958-1960		po 1960	
tym rub.	zł.	w tym rub.	zł.	w tym rub.	zł.	w tym rub.	zł.	w tym rub.	zł.	w tym rub.
O b i e k t y p r z e m y s ł o w e										
-	20	1	20	1	20	1	60	3	50	2
-	20	0,5	20	0,5	5	-	45	1	25	1
-	-	-	-	-	15	-	15	-	52/104	3/6
-	-	-	-	-	-	-	-	-	14/28	1/2
-	-	-	-	-	-	-	-	-	30	2
-	-	-	-	-	-	-	-	-	11/22	05/1
-	-	-	-	-	-	-	-	-	5/10	0,5/1
-	-	-	-	-	10	1	10	1	150	20
-	-	-	-	-	30	2	30	2	470/1770	55/200
-	40	1,5	40	1,5	80	4	160	7	807/2189	85/232
12,5	201	9,6	187	8,0	218	10,0	606	29,6		

Wydatki na badania naukowe
w latach 1958-1960

446 milionów zł. - w tym 22,6 mln. rubli

Wydatki na przemysł jądrowy
w latach 1958-1960

160 milionów zł. - w tym 7,0 mln. rubli

Ogółem wydatki
w latach 1958-1960

606 milionów zł. - w tym 29,6 mln. rubli

- 89 -

14. S p i s r e f e r a t ó w
o p r a c o w a n y c h d l a u s t a l e n i a
z a r y s u p l a n u p e r s p e k t y w i c z n e g o

prof. dr P. Nowacki	Wytyczne prac naukowych w dziedzinie energetyki jądrowej
doc. W. Ney mgr inż. J. Wagner	Zapotrzebowanie energii elektrycznej i węgla przez energetykę w latach 1960-1975
mgr inż. T. Muszkiet mgr inż. A. Litoński	Perspektywy rozwoju przemysłu węglowego w Polsce
mgr inż. L. Dziewicki mgr E. Rychlewski	Koszty wytwarzania energii elektrycznej w elektrowniach podstawowych na paliwach klasycznych
mgr inż. M. Taube	Problemy ekonomiczne energetyki jądrowej
mgr inż. W. Frankowski	Wybór technologii i plan budowy elektrowni jądrowych /typ reaktora technologia/
mgr M. Greniewski	Zapotrzebowanie na maszyny liczące
mgr inż. Pawlikiewicz	Perspektywy zastosowania siłowni jądrowych na statkach morskich
mgr C. Dąbrowski	Program prac badawczych z zakresu fizyki reaktorowej / na lata 1957-1970/
mgr O. Wołczek	Reakcje termo-jądrowe
doc. dr J. Janik doc. k.n. Z. Wilhelmi	Wytyczne prac naukowych w dziedzinie fizycznych badań podstawowych

- 91 -

mgr inż. S. Domanus
doc. T. Adamski

Przeróbka rud uranowych

mgr inż. W. Korpak
doc. Z. Ziółkowski

Oczyszczanie związków uranu

mgr Ł. Kohman
doc. Z. ZiółkowskiOtrzymywanie czterofluorku uranu
z azotanu uranylu j.cz.mgr inż. M. Perec
mgr inż. B. Razumowski

Otrzymywanie uranu metalicznego

mgr inż. O. Biskupski

Przerób naświetlonego paliwa
i otrzymywanie plutonu

doc. E. Kamiński

Przeróbka plastyczna uranu i wytwa-
rzanie prętów paliwa uranowego

mgr in. H. Stępnia

Niektóre materiały pomocnicze
z przemysłu chemicznego dla
celów przemysłu jądrowegodoc. dr A. Grossman
mgr inż. W. LaskowskiProdukcja grafitu dla celów
jądrowych

doc. E. Orman

Otrzymywanie jądrowego czystego
wapnia, aluminium i magnezu

mgr inż. W. Laskowski

Produkcja wody ciężkiej

doc. J. Minczewski

Problemy chemii analitycznej
związane z zastosowaniem energii
jądrowejprof. dr M. Mięśowicz
doc. k.n. M. Radwan
dr I. CampbellWytyczne prac naukowych w dzie-
dzinie zastosowania izotopów
w technicedoc. k.n. M. Radwan
mgr inż. GodlewskiZastosowanie izotopów promienio-
twórczych w metalurgii i metalo-
znawstwie

doc. k.n. M. Radwan

Zastosowanie radioizotopów do
defektoskopii

- 93 -

ze w tech-
nach nad
i narzędzi

prof.dr L.Juckrewicz

Wytyczne prac naukowych w dzie-
dzinie skażeń radioaktywnych
powietrza atmosferycznego
i powierzchni ziemi

jądrowej
i

doc. J.Kosański

Wytyczne prac naukowych
w dziedzinie aparatury elektro-
nowej

promienio-
nia żyw-
zczenia

mgr inż. A.Janikowski

Impulsowe detektory promienio-
wania

promienio-

mgr inż. Wasilewski

Komorowe detektory promieniowa-
nia, elektrometry i dozymetry

miarowe
waniu izo-
rch

mgr inż. Krawczyk
mgr inż. Hass

Surowce uranowe

ch w dzie-
topów

w ekspery-
medycznym

w diagnos-

w radio-

w kierun-

erząt/

ch w dzie-
h i tech-
hrony radio-

- 95 -

U C H W A Ł A

Państwowa Rada do spraw pokojowego wykorzystania energii jądrowej i Komitet Polskiej Akademii Nauk do spraw pokojowego wykorzystania energii jądrowej po zapoznaniu się na wspólnym posiedzeniu odbytym w dniach 4 i 5 marca 1957 r. z "Zarysem planu perspektywicznego w zakresie energii jądrowej w Polsce" i po przeprowadzeniu ogólnej dyskusji na ten temat postanawiają co następuje:

- 1.- Uznać projekt "Zarys planu perspektywicznego" w zasadzie za przyjęty z uwzględnieniem zmian i uzupełnień wniesionych w czasie dyskusji i przez komisje wnioskowe.
- 2.- Powierzyć grupie w składzie: ob.ob.Billig, Borejdo, Infeld, Katz-Suchy, Kopczyński, Niewodniczański, Nowacki, Pawłowski, Sołtan, Taube, Trzebiatowski, Zawadowski, zredagowanie uzupełnionego tekstu "Zarysu planu perspektywicznego" oraz też w zakresie rozwoju energii jądrowej, które przedstawione zostaną Rządowi P.R.L. do akceptacji /"Zarys perspektywicznego planu" winien stanowić załącznik do powyższych tez/.
- 3.- Upoważnić Pełnomocnika Rządu do ustalenia dodatkowych potrzeb finansowych na rok 1957 wynikających z powyższego zarysu planu i do przedstawienia ich Komisji Planowania Gospodarczego oraz Radzie Ministrów wraz z powyższymi tezami. Uznać, że dodatkowe fundusze na rok 1957 wraz z niezbędną rezerwą powinny znaleźć się w dyspozycji Państwowej Rady, która na wniosek Pełnomocnika Rządu będzie decydowała o ich rozdziale.

- 97 -

Rada

W N I O S K I

pracy
mi obo-
proble-
doświad-
ji, apa-
o jądrowe,

wysunięte w czasie dyskusji nad "Zarysem Planu Perspektywicznego" na wspólnym posiedzeniu Państwowej Rady do spraw pokojowego wykorzystania energii jądrowej i Komitetu do spraw pokojowego wykorzystania energii jądrowej P.A.N. odbytym w dniach 4 - 5 marca 1957 r.

iejących
ch w za-
nia kadry;
kresie
owymi,
ncją

W dniach 4 - 5 marca 1957 r. odbyło się wspólne posiedzenie Państwowej Rady do spraw pokojowego wykorzystania energii jądrowej i Komitetu do spraw pokojowego wykorzystania energii jądrowej PAN, na którym omawiano dokument pod nazwą "Zarys Planu Perspektywicznego".

Na wniosek Min. W. Billiga powołano szereg grup wnioskowych/w/g dziedzin/, których zadaniem było opracowanie wniosków wpływających z dyskusji.

pracy
z ZSRR,
cją, NRD,
i, Szwecją,

W skład powyższych grup weszli:

1. Grupa surowcowa: prof. Bolewski, min. Borejdo i mgr Krawczyk,
2. Grupa energetyczna: prof. Jakubowski, prof. P. Nowacki, mgr C. Dąbrowski, mgr Frankowski, dyr. Dryzek
3. Grupa chemii i technologii chemicznej: prof. Trzebiatowski, prof. Smiałowski, doc. Adamski, dr Campbell
4. Grupa fizyki: prof. Niewodniczański, doc. Buras, doc. Majewski, prof. Sosnowski, doc. Wilhelmi.
5. Grupa techniki: min. Kopczyński, dyr. Hryniewicz, doc. Kosacki, doc. Radwan, prof. Ryżko i mgr Metera
6. Grupa biologii, medycyny i rolnictwa: prof. Zawadowski, mgr Domanus, prof. Górski i prof. Birecka

ii Nauk
jądrowej
e pełna
oparciu
ją współ-

Poza tym powołano grupę ogólną, której zadaniem było opracowanie całokształtu wniosków ogólnych, w skład której weszli: prof. Infeld, min. Billig, min. Katz-Suchy, prof. Pawłowski, prof. Sołtan i mgr Taube.

- 99 -

II referatu "Zarys Planu Perspektywicznego" należy uzupełnić nowymi danymi o zasobach paliw konwencjonalnych.

- B. Nie negując konieczności prowadzenia jak najintensywniejszych prac, zmierzających do rozszerzenia i wykorzystania krajowych zasobów paliw jądrowych Komisja podkreśla, że rozwój energetyki jądrowej w Polsce może być uzasadniony również w oparciu o paliwo importowane w ramach współpracy międzynarodowej.
- C. Zdaniem Komisji w części referatu, dotyczącej materiałów reaktorowych zbyt mało uwagi poświęcono zagadnieniom metalurgii. Do prac w tym zakresie należy przystąpić jak najwcześniej i na możliwie szerokim froncie.
- D. Komisja uważa za celowe dalsze prowadzenie prac w zakresie moderatorów w skali laboratoryjnej i ewentualnie półtechnicznej /grafit, ciężka woda/.
- E. Pierwsza elektrownia jądrowa winna być obiektem o charakterze przemysłowym i pełnowartościowym pod względem ekonomicznym. W chwili obecnej wydaje się, że odpowiadałoby to mocy rzędu 200 MW, którą to wielkość należy narazie przyjąć jako podstawę do planu.

Jako najpóźniejszy termin uruchomienia pierwszej elektrowni jądrowej w Polsce przyjmuje się rok 1965. Pożądane jest przyspieszenie tego terminu na rok 1963 lub 1964. Terminy powyższe będą możliwe do zrealizowania jedynie przy oparciu się o pomoc zagraniczną.

W związku z powyższymi terminami konieczne jest jak najwcześniejsze rozpoczęcie prac wstępnych nad pierwszą elektrownią.

- 101 -

w pewnym stopniu niezależnie od rozwoju energetyki. Uruchomienie ich może i powinno nastąpić jeszcze przed uruchomieniem elektrowni jądrowej. Rozpoczęcie eksploatacji kopalni w Okrzeszynie i uruchomienie produkcji związków uranu winno nastąpić najpóźniej w r. 1960, a uranu metalicznego w r. 1962.

4. Wnioski podgrupy fizyki:

A. Rozdział 5.1 w "Zarysie Planu Perspektywicznego" poprzedzić wstępem:

Dalszy istotny postęp w zakresie problemów, związanych z energią jądrową w decydującej mierze zależy od rozwoju badań podstawowych w fizyce. To też należy zapewnić harmonijny rozwój fizyki zarówno eksperymentalnej, jak i teoretycznej. Trudno jest obecnie przewidzieć, w jakim stopniu różne działy fizyki mogą się przyczynić w niedalekiej przyszłości do istotnego postępu w dziedzinie wykorzystania energii jądrowej. Można jednak już obecnie powiedzieć, że obok fizyki jądrowej i zagadnień z pogranicza fizyki jądrowej i innych działów fizyki należy przede wszystkim rozwijać badania w niektórych kierunkach fizyki ciała stałego, badań strukturalnych, niskich temperatur, wykładowań w gazach itd. W niniejszym zarysie perspektywicznego planu zajęto się jedynie wytycznymi badań w dziedzinie fizyki jądrowej i zagadnień pokrewnych.

B. Ponieważ podniesienie poziomu badań naukowych w fizyce w ogóle, a w fizyce jądrowej w szczególności jest zagadnieniem podstawowym i z tym wiąże się przede wszystkim kształcenie kadr i możliwość pracy naukowej przy pomocy urządzeń, których Polska napewno przez dłuższy czas posiadać nie

- 103 -

spółpracę
lnomocnik
wentualnych
ie z jego
ść duże

1. zorganizować przeszkolenie w IBJ dla kadr z przemysłu /zastosowanie przyrządów w laboratoriach pomiarowych/;
2. szersze niż dotąd kształcenie kadr aparaturowych zagranicą.

usunąć spre-
środków

- G. Komisja postuluje zorganizowanie centralnej informacji /np. na łamach czasopism technicznych i naukowych - jak np. Nukleonika/ o pracach aparaturowych i produkcji.

działu XI.
żnie pod-
decyduje
nych.

6. Wnioski grupy biologii, medycyny i rolnictwa.

zamówień,
dostaw kra-

- A. Dalsze prace nad rozpracowaniem i wykonaniem planu powinny być prowadzone w PAN i w poszczególnych resortach, zaś plany szczegółowe PAN i resortów powinny być uzgadniane z opracowanym przez Pełnomocnika Rządu planem.

Ten ostatni zawiera ogólne wytyczne do bardziej szczegółowych planów resortowych.

rwszym
dzespołów,
st niedo-
się za
i ele-

- B. W dalszych pracach nad planem niezbędne ściśle oddzielanie pozycji przeznaczonych na nauki biologiczne o większym znaczeniu na rolnictwo i na medycynę, a także oddzielnie dla placówek PAN i dla ministerstw resortowych.

aparaturowo-
alności
anowanie
które
organizowania

Z ramienia Komisji Ogólnej głos zabrał min. Billig, który po podsumowaniu dyskusji przedstawił zebranym rezolucję opracowaną przez Komisję ogólną.

Rezolucja ta została przyjęta w formie uchwały, która została podana na str 95 .

erenta doty-
abość kadr
rowadzić

- 102 -

będzie, należy położyć duży nacisk na współpracę z zagranicą. Komisja proponuje ażeby Pełnomocnik Rządu wszczął kroki w celu nawiązania ewentualnych kontaktów z CERN-em, albowiem korzystanie z jego doświadczeń i urządzeń mogłoby przynieść duże korzyści.

G.

5. Wnioski grupy techniki:

A. Komisja postuluje ażeby w punkcie 7.2 usunąć spre-
cyzowanie konkretnych instytutów jako ośrodków
wiodących.

6. Wd.

B. Komisja proponuje, ażeby na wstępie rozdziału XI.
"Zarysu Planu Perspektywicznego" wyraźnie pod-
kreślić, że rozwój produkcji aparatury decyduje
o możliwości prac naukowych i technicznych.

A.

C. Komisja sprzeciwia się centralizowaniu zamówień,
widzi jednak konieczność usprawnienia dostaw kra-
jowych i zagranicznych.

D. Oprócz importu przyrządów należy w pierwszym
rzędzie rozważyć potrzebę importu podzespołów,
których jakość w produkcji krajowej jest niedo-
stateczna. Ponadto Komisja wypowiada się za
zwiększeniem wykorzystania podzespołów i ele-
mentów produkcji specjalnej.

B.

E. W celu podniesienia jakości produkcji aparatury-
wej w kraju oraz dla zwiększenia opłacalności
tej produkcji słusznym wydaje się zaplanowanie
eksportu pewnych przyrządów do krajów, które
podobnie jak Polska przystępują do zorganizowania
badań jądrowych.

który
lucję

która

F. Komisja postuluje umieszczenie też referenta doty-
czących szkolenia, a to z uwagi na słabość kadr
na tym odcinku. Szkolenie to należy prowadzić
w następujący sposób:

- 100 -

- F. Określona moc rzędu 600 MW do zainstalowania w latach 1966-1970 jest słuszna. Natomiast w obecnej chwili nie należy ustalać jeszcze typu technicznego.
- G. Mówiąc o drugim reaktorze doświadczalnym, nie należy w chwili obecnej bliżej precyzować jego charakterystyki technicznej, przyjmując jedynie jako wytyczną, że powinien to być możliwie tani i łatwy do wykonania reaktor średniostrumieniowy.
- H. Ilość uczestników przy budowie reaktora wysokostrumieniowego należy uzależnić od wielkości naszych potrzeb w dziedzinie badań i technologii, przy czym nie wyklucza się możliwości zmniejszenia ilości uczestników.
- I. W dziedzinie badań podstawowych należy uwzględnić badania związane z przyszłym zastosowaniem energetycznym reakcji syntezy jąder lekkich.
- J. Uzasadniając potrzebę prac nad napędem jądrowym statków podkreśla się, że przez to stwarza się większe możliwości eksportowe dla naszego przemysłu okrętowego w przyszłości.

3. Wnioski grupy chemii i technologii chemicznej

- A. Wobec kompleksowego charakteru prac technologicznych i podstawowych nad materiałami reaktorowymi konieczne jest zabezpieczenie odpowiednich środków finansowych na ten cel właściwą uchwałą Prezydium Rządu, gdyż poszczególne resorty i placówki naukowo-badawcze nie mają w swoich budżetach zabezpieczonych na ten cel odpowiednich środków.
- B. Uruchomienie fabryki związków uranowych z rudy uranowej /program mały/ a następnie uranu metalicznego /program duży/ mogą być traktowane

- 98 -

W drugim dniu obrad grupy te przedstawiły swoje wnioski, z których drobniejsze o charakterze redakcyjnym uwzględniono już w niniejszym tekście, w tym rozdziale natomiast przytoczone zostaną wnioski o charakterze zasadniczym.

1. Wnioski grupy surowcowej:

A. Wobec tego, że dotychczas poznane zasoby pierwiastków promieniotwórczych zabezpieczają potrzeby energetyki tylko na 5-10 lat, niezbędne jest zintensyfikowanie badań geologicznych na terenie całego kraju.

Prace te należy oprzeć o całokształt dorobku geologii polskiej, a sprawa przekazania jej C.U.G. winna być rozstrzygnięta między Ministerstwem Hutnictwa i C.U.G. przy udziale Pełnomocnika Rządu dla Spraw Energii Jądrowej do końca trzeciego kwartału bieżącego roku.

B. Wykorzystanie krajowej bazy surowcowej, a w szczególności bardzo ubogich złóż rudy uranowej zależy od znajomości technologii przeróbczej, przeto należy dążyć do wymiany doświadczeń z zagranicą /wzgl. uzyskanie licencji zagranicznej/ na przeróbkę, w jak najkrótszym czasie, biorąc pod uwagę termin uruchomienia pierwszej elektrowni.

Równocześnie należy rozważyć ewentualność zaimportowania pierwszego wsadu uranu do reaktora energetycznego.

C. Należy zobowiązać C.U.G. - Komisję Zasobów Kopalin - do dokładnego określenia ilości zasobów uranu dotychczas udokumentowanych na terenie do końca czerwca 1957 r.

2. Wnioski grupy energetycznej:

A. Na podstawie dyskusji, przeprowadzonej w dniu 4 marca Komisja energetyki jądrowej uważa, że rozdział

ID
na
naB. N
S
i

C. 4

D.

E.

elekt
Požad
lub
jedyjak
szą

- 96 -

4.- W sprawie współpracy z zagranicą Państwowa Rada i Komitet Polskiej Akademii Nauk zalecają:

- a/ wystąpić z inicjatywą rozszerzenia współpracy międzynarodowej, w szczególności z krajami obozu socjalizmu na zagadnienia związane z problemami przemysłu atomowego, oraz z wymianą doświadczeń w zakresie technologii i konstrukcji, aparatury jak również zaopatrzenia w paliwo jądrowe, materiały reaktorowe itd.;
- b/ maksymalnie korzystać z możliwości istniejących w Zjednoczonym Instytucie Badań Jądrowych w zakresie badań podstawowych i przygotowania kadry;
- c/ wykorzystać istniejące możliwości w zakresie współpracy z organizacjami międzynarodowymi, a w szczególności z Międzynarodową Agencją Atomową;
- d/ dążyć do zacieśnienia dwustronnej współpracy z szeregiem krajów, a w szczególności z ZSRR, Chińską Republiką Ludową, Czechosłowacją, NRD, Anglią, Francją, Stanami Zjednoczonymi, Szwecją, Indiami, itd.

5.- Państwowa Rada i Komitet Polskiej Akademii Nauk świadome wielkiej wagi rozwoju energii jądrowej dla przyszłości naszego kraju uważają, że pełna realizacja planu możliwa jest jedynie w oparciu naszych własnych wysiłków o najściślejszą współpracę międzynarodową.-

wysunę
wiczneg
pokojow
do spra
odbyty

posied
stania
wykorz
dokume

wniosk
wanie

1. Gru

2. Gru

3. Gru

4. Gru

5. Gr

6. Gr

zadan
w skł
min.
i mgr

- 92 -

mgr inż. J. Metera	Izotopy promieniotwórcze w technice pomiarowej i badaniach nad zużyciem części maszyn i narzędzi obróbki	prof.dr L. J.
prof.dr M. Mięśowicz	Zastosowanie techniki jądrowej do geologii i geofizyki	doc. J. Kos
mgr inż. J. Domanus	Zastosowanie izotopów promieniotwórczych do wyjaławiania żywności i leków oraz niszczenia szkodników	mgr inż. A
dr I. Campbell	Dystrybucja izotopów promieniotwórczych	mgr inż. W
dr I. Campbell	Specjalne techniki pomiarowe wymagane przy zastosowaniu izotopów promieniotwórczych	mgr inż. K mgr inż. H
doc.dr W. Jasiński	Wytoczne prac naukowych w dziedzinie zastosowań izotopów w biologii	
doc.dr K. Zakrzewski	Zastosowanie izotopów w eksperymencie biologicznym i medycznym	
prof.dr B. Wiśniewski	Zastosowanie izotopów w diagnostyce	
dr J. Święcki	Zastosowanie izotopów w radiolecznictwie	
prof. dr Z. Ewy	Zastosowanie izotopów w kierunkach rolniczych /w odniesieniu do zwierząt/	
prof. dr I. Reifer	Izotopy w biochemii	
mgr inż. J. Domanus mgr inż. T. Radoszewski mgr inż. R. Szepke	Wytoczne prac naukowych w dziedzinie organizacyjnych i technicznych problemów ochrony radiologicznej	

- 90 -

k.n. W. Czyż
k.n. J. Dąbrowski

Teoria jądra

doc. Z. Wilhelmi
mgr A. Walic

Fizyka neutronowa

mgr K. Grotowski
mgr Z. Ryll

Reakcje jądrowe

doc. dr J. Gierula

Wysokie energie

mgr Z. Sujowski
mgr S. Swierszczewski

Spektroskopia jądrowa

dr D. O'Connor
doc. dr A. Hryniewicz
mgr inż. H. Rzewuski

Stosowanie fizyki jądrowej do
zagadnień strukturalnych i do
badań podstawowych fizyki ciała
stałego i chemii

mgr A. Budzanowski

Ogólne zagadnienia aparaturowe

prof. dr W. Trzebiatowski

Wytyczne prac naukowych w dzie-
dzinie chemii podstawowej

dr I. Campbell

Chemia radiacyjna

dr I. Campbell
mgr Gwóźdź

Izotopy trwałe

dr I. Campbell

Synteza połączeń znaczonych
izotopami promieniotwórczymi

dr I. Campbell

Chemia izotopów promieniotwórczych

mgr R. Gwóźdź

Produkcja izotopów promienio-
twórczych

prof. dr W. Trzebiatowski
doc. mgr T. Adamski

Wytyczne prac naukowych w dzie-
dzinie technologii materiałów
reaktorowych

mgr inż. Modrzew

Obeliczenia ekonomiczne do powyż-
szego referatu

mgr inż. S.
doc. T. Adam

mgr inż. W.
doc. Z. Ziód

mgr I. Kohm
doc. Z. Ziód

mgr inż. M.
mgr inż. B.

mgr inż. O.

doc. E. Kam

mgr in. H.

doc. dr A.
mgr inż. W.

doc. E. Or

mgr inż. W.

doc. J. Mi

prof. dr I.
doc. k.n.
dr I. Cam

doc. k.n.
mgr inż.

doc. k.n.

- 84 -

Roczne wydatki na płace, materiały
i utrzymanie laboratoriów w mln. zł.

	1956 stan fak- tacz- ny	1957 stan prze- wid- wany	1958	1959	1960	Razem 1958-1960
1. Energetyka jądrowa i eksploatacja reaktora	-	2,0	5,0	9,0	10,0	24,0
2. Technologia che- miczna / w tym półtechnika/	2,3	3,9	8,0	19,0	21,0	48,0
3. Fizyka jądrowa i elektronika	19,5	36,3	37,0	45,0	50,0	132,0
4. Chemia podstawowa i analityczna	2,5	7,0	8,0	10,0	13,0	31,0
5. Produkcja i dystry- bucja izotopów	-	1,9	3,0	4,0	5,0	12,0
6. Izotopy w naukach technicznych	-	1,0	2,0	3,0	4,0	9,0
7. Izotopy w naukach biologicznych	-	2,0	7,0	10,0	14,0	27,0
8. Skazenia radio- aktywne	-	0,5	1,0	2,0	2,0	5,0
9. Technika ochrony radiologicznej	-	0,3	1,0	2,0	2,0	5,0
Razem:		54,9	72,0	104,0	117,0	293,0
10. Koszty ogólne /warsztaty, biura konstrukcyjne itp./		2,6	13,0	18,0	20,0	51,0
Razem: 1-10		64,5	85,0	122,0	137,0	344,0
11. Zjednoczony Instytut Badań Jądrowych		10,0	25,0	25,0	25,0	75,0
Razem: 1-11		74,5	110,0	147,0	162,0	419,0

Wydatki na utrzymanie
w latach 1958-1960 - 419 milionów zł.

w tym rubli:

ZIBJ - 17 mln. rubli
IBJ i pozostali - 20 mln. rubli
Razem: - 37 mln. rubli

1. Reaktor d
II /niezł

2. Reaktor d
żowych II
zowany/

3. Laborator
ne /Swier

4. Ośrodek w
/w tym Re

5. Ośrodek w
/w tym cy

6. Ośrodek

7. Instytut
sze ucze

8. Minister
/pracowni

9. Minister
i Leśnic
radioizo

10. Minister
/pracowni

11. Państw
logiczn
i Komit

Razem w
naukowe

x/ licz

- 82 -

13.2. Koszta realizacji rozwoju przemysłu jądrowego x/

Nakłady na badania geologiczne w okresie do roku 1960 przewidują po 20 milionów rocznie /poz.1/

Przewiduje się budowę i uruchomienie kopalni rudy uranowej w Okrzeszynie kosztem 40 milionów złotych oraz dalsze nakłady w wysokości 5 milionów złotych rocznie /poz.2/.

Założono budowę szeregu zakładów chemicznej przeróbki rudy uranowej do elementów paliwowych, przyjmując do rozliczenia 2 warianty: minimalny wariant obliczony na 25 ton uranu metalicznego rocznie i wariant optymalny na 85 ton uranu metalicznego rocznie. W skład przemysłu jądrowego włączono również budowę półtechniki a następnie fabryki regeneracji paliwa jądrowego /poz.8./

Budowę elektrowni jądrowej również ujęto w dwóch wariantach przewidując dla wariantu minimalnego budowę elektrowni o mocy 50 MW, koszt ogółem 500 milionów złotych, zaś dla wariantu optymalnego 200 MW, koszt ogółem 1.800 milionów złotych.

13.3. Ogólne koszty

Ogółem wydatki na inwestycje wynoszą w poszczególnych latach:

x/ Zgodnie z wnioskami wniesionymi na posiedzeniu Państwowej Rady do spraw pokojowego wykorzystania energii jądrowej w dniu 4 i 5 marca b.r. /wnioski str 97 / należy uznać za aktualny jedynie wariant optymalny zarówno w rubrykach dotyczących technologii jak i energetyki /odnosi się to również do tablicy na str. 85 - 87/.

wyniosł 55
zwiazane z
tych na za
26 milion
zwiazane z
inwestycje

laboratori

1958-1960
37 milion
jako wpła
Badań Jąd

- 80 -

13. Koszty realizacji programu

13.1. Koszty realizacji badań naukowych

Realizacja założonego programu rozwoju badań jądrowych pociąga za sobą konieczność budowy szeregu obiektów omówionych poniżej.

Przewiduje się budowę drugiego w kraju reaktora doświadczalnego /poz.1. załączonej tabeli 13.1./ o mocy kilku megawatów cieplnych, o strumieniu 10^{13} neutronów/cm² sek. Rozpoczęcie prac inwestycyjnych przewiduje się w 1959 roku a zakończenie w 1962 roku.

Przewidziano również współudział w budowie, wraz z innymi krajami sąsiednimi, reaktora do prób materiałowych o strumieniu 10^{14} neutronów/cm² sek/poz.2/. Nakłady te przewiduje się w latach 1960-1964.

Konieczne jest również przystąpienie do możliwie szybkiej budowy i wyposażenia laboratorium energetycznego w Swierku /poz.3/. Nakłady przewidziane w latach 1958 - 1960.

Dalsza rozbudowa Centralnego Ośrodka Badań Jądrowych w Swierku przewiduje następujące obiekty:

- reaktor doświadczalny I "Ewa" o mocy 2 MW
- akcelerator liniowy 10 MeV
- 4-5 pawilonów fizyki jądrowej i elektroniki
- laboratorium "gorące"
- laboratorium "półgorące"
- laboratorium alfa-radioaktywnych metali
- 3 pawilony radiochemii
- laboratorium służby zdrowia i radiobiologii.

Wzrost
również do 10

Budowa
/poz.2. obiektu
3 pawilonów

Technologia
2 hale techniczne
określenie
kilku budynków
nowych.

Wzrost
zestawienie
Akademii Wiedzy
w Instytucji
organizacji
Nierządów
Katedra
organizacji
Nierządów
też przewidziane

radiologiczne
gospodarkę
w zakresie
zdrowia
radiaktywności
logicznej

- 78 -

jądrowego. Liczba absolwentów - 20 rocznie.

- Kursy dla pracowników nauki i pracowników naukowo-technicznych jedno-dwu-trzy miesięczne w zakresie zastosowania radioizotopów w naukach technicznych, biologicznych, rolniczych i medycznych. Kursy te będą organizowane przy współudziale Instytutu Badań Jądrowych, przez odpowiednie instytuty naukowe właściwych resortów oraz w Politechnice Warszawskiej. Przewiduje się możliwość zapraszania na powyższe kursy przedstawicieli nauki z zagranicy w celu wygłoszenia cyklu wykładów, przeprowadzenia seminariów i.t.p.

c. Szkolenie personelu technicznego

- Szkoła Techniczna, jedno lub dwuletnia, dla absolwentów szkół średnich, szkoląca techników - laborantów dla pracowni fizycznych, chemicznych i biologicznych związanych z problematyką energii jądrowej. Szkoła winna być obliczona na 50-100 absolwentów rocznie począwszy od 1958 roku. Ze względu na konieczność korzystania z kwalifikowanej kadry oraz odpowiednio wyposażonych laboratoriów najwłaściwsza byłaby lokalizacja tej szkoły w Warszawie. Szkoła winna być zorganizowana w ramach Ministerstwa Oświaty.

12.3

Ważn

energii jąd
książkowych

Kon

nictw z zak

uwagę należ

literatary

kich, przy

nia cyklu w

import, w s

Kon

wydawnictw

poświęcać

jądrowej w

- 76 -

zagranicznymi, przewiduje się następujący system szkolenia kadr w zakresie energii jądrowej:

a. Szkolenie poza krajem

- Wyjazdy zagranicę na okres dłuższy, rzędu jednego roku, w celu wykonania prac naukowych. Przewiduje się wyjazd zaawansowanych lub młodych pracowników naukowych, którzy posiadają już pewne przygotowanie w zakresie pracy naukowo-badawczej. W szczególności przewiduje się aktywny udział młodych naukowców w pracach Zjednoczonego Instytutu Badań Jądrowych. Przewiduje się około 70 takich wyjazdów dla wszystkich specjalności /łącznie z naukami biologicznymi/.
- Wyjazdy zagranicę do ośrodków jądrowych na kursy szkoleniowe, bądź dla poznania określonej metody pracy na okres kilku tygodni lub miesięcy. Przewiduje się wyjazd tak personelu naukowego, jak i naukowo-technicznego.
- Wyjazdy zagranicę na konferencje naukowe, konsultacje oraz w celu zwiedzenia laboratoriów i ośrodków przemysłu jądrowego.

b. Szkolenie w kraju

- Specjalizacja w zakresie fizyki jądrowej, eksperymentalnej na Uniwersytecie Warszawskim i Krakowskim - od 30 absolwentów w roku 1958, do 60 absolwentów w roku 1960.
- Specjalizacja w zakresie fizyki jądrowej, teoretycznej w Uniwersytecie Warszawskim i innych uniwersytetach - 5 osób w roku 1958 do 10-15 osób w roku 1960.

- 72 -

dla kadr z przemysłu /zastosowanie przyrządów w laboratoriach pomiarowych/ oraz lepszego niż dotąd kształcenia kadr aparaturowych zagranicą.

Należy dążyć do zorganizowania centralnej informacji /np. na łamach czasopism technicznych i naukowych jak "Nukleonika"/ o aparaturze i jej produkcji.

Tablica

Lp Rodzaj przyrządu

1. Licznik Mullera i metal

2. Licznik scyntylacyjny

3. Licznik porcji i kom.

4. Monitor

5. Dawkomierz

6. Zasilacz wysoki napięcia

7. Wzmacniacz impulsów

8. Przelicznik

9. Miernik częstotliwości średniej

- 70 -

opracowywane są one przez jednostki naukowo-badawcze na własne potrzeby.

Zestawienie podane w tablicy 11,1 /str. 13/ zawiera również plan realizacji zapotrzebowania przy pomocy importu i produkcji własnej z podaniem jednostek produkcyjnych i przybliżonych kosztów.

11.4. Organizacja produkcji urządzeń pomiarowych w Kraju

Szeroki wachlarz urządzeń pomiarowych stwarza konieczność wprowadzenia normalizacji przyrządów typowych, która przy optymalnej liczbie wybranych typów, stworzy warunki na najbardziej szybkie i ekonomiczne zaspokojenie potrzeb laboratoriów badawczych.

W związku z tym w pierwszym okresie powołano Komisję roboczą przy Pełnomocniku Rządu do spraw wykorzystania energii jądrowej, złożoną z przedstawicieli użytkowników, konstruktorów i producentów w celu ustalenia potrzebnego asortymentu i dokładnego określenia poszczególnych typów przyrządów. Komisja ta do czasu powstania innych możliwości koordynacyjnych - ma również za zadanie prowadzenie polityki w dziedzinie produkowanych urządzeń i przy pomocy jednostek naukowo-badawczych czuwanie nad poziomem produkcji.

Spodziewany rozwój prac z dziedziny badań jądrowych i techniki wymaga już w najbliższym okresie znacznej ilości typowych przyrządów pomiarowych, które niestety nie mogą być dostarczone przez organizujący się przemysł produkcyjny. Z tego względu słuszne jest przewidzieć pewien import przyrządów, który uzupełniając istniejące wyposażenia, zaspokoi pierwsze potrzeby laboratoriów. Oprócz importu przyrządów w pierwszej mierze należy rozważyć potrzebę importu podzespołów, których jakość w produkcji krajowej jest niedostateczna. Ponadto należy zwiększyć wykorzystanie podzespołów

i elemen

kowe zna

zagrani

z własny

urządze

rowej w

produkc

pewnych

Polska

wa myśl

Demokra

urządze

stronne

dziej

należy

czony

szczeg

instyt

w więk

nych i

elektr

wszyst

kalne

nymi

tutów

czesn

jowe

wym c

- 68 -

11. Aparatura elektronowa do badań jądrowych

11.1. Wstęp

Rozwój badań podstawowych z dziedziny nauki o jądrze, coraz szersze wprowadzenie zastosowań izotopów do różnych nauk i przemysłu oraz praktyczna realizacja urządzeń do wykorzystania energii jądrowej wymaga dużej różnorodności aparatury i przyrządów pomiarowych.

W związku z tym powstaje konieczność zorganizowania jednostek naukowo-badawczych zajmujących się opracowywaniem aparatury radiometrycznej oraz stworzenia bazy produkcyjnej zdolnej do wytwarzania potrzebnej ilości opracowanych urządzeń. W chwili obecnej nie ma potrzeby tworzenia nowych jednostek naukowo-badawczych, gdyż istniejące w kraju placówki naukowo-badawcze i naukowo-techniczne Polskiej Akademii Nauk, szkolenictwa wyższego i przemysłu maszynowego przy odpowiednim zorganizowaniu mogą przyjąć zadania opracowywania i budowy urządzeń radiometrycznych.

Potrzebne urządzenia pomiarowe można podzielić na następujące grupy :

- urządzenia typowe, występujące w większych ilościach i będące normalnym wyposażeniem każdego laboratorium przy badaniach procesów jądrowych oraz
- urządzenia unikalne, projektowane i budowane ze specjalnym przeznaczeniem w zależności od rodzaju przewidywanych badań i doświadczeń.

W zasadzie urządzenia pomiarowe typowe składają się z detektorów promieniowania, zasilaczy wysokiego napięcia, wzmacniaczy impulsowych, przeliczników, monitorów promieniowania itd. i służą do jakościowej

- 66 -

Do zadań służby ochrony radiologicznej należeć będzie nadzór i pomoc w zakresie zapewnienia odpowiednich warunków bezpieczeństwa pracy, polegających na :

- ustaleniu dawek dopuszczalnych, metod ochrony, znormalizowanych metod pomiarowych itp.;
- odpowiednim wyposażeniu laboratoriów w osłony i aparaturę pomiarowo-kontrolną;
- stałej kontroli stanu radiologicznego bezpieczeństwa pracy w laboratoriach i w przemyśle.

W celu realizacji powyższych postulatów powołać należy Komitet Ochrony Radiologicznej, do zadań którego należy :

- inicjowanie opracowania projektów zarządzeń i przepisów w dziedzinie ochrony radiologicznej,
- inicjowanie opracowania norm państwowych ochrony radiologicznej,
- nadzór nad działalnością Laboratorium Ochrony Radiologicznej,
- współpraca ze służbą zdrowia i innymi instytucjami w kraju i zagranicą w dziedzinie ustalania szkodliwości promieniowania jonizującego.

Pod nadzorem Komitetu Ochrony Radiologicznej powinno być utworzone w najbliższym czasie Laboratorium Ochrony Radiologicznej do zadań którego należy :

- prowadzenie badań nad najwłaściwszymi metodami ochrony radiologicznej,
- kontrola stanu bezpieczeństwa pracy w laboratoriach i przemyśle,
- kontrola nad dystrybucją izotopów /pod względem bezpieczeństwa pracy/,
- opiniowanie projektów budowlanych laboratoriów radiologicznych /pod względem bezpie-

kierująca
cy w całej
ce nad p
Radiologi
spraw P

- 64 -

10. Skażenia radioaktywne i ochrona radiologiczna

10.1. Skażenia radioaktywne

Zarówno w wyniku działania zjawisk naturalnych jak i działalności człowieka /wybuchy bomb jądrowych i termojądrowych, kopalnie pierwiastków radioaktywnych, fabryki przemysłu jądrowego/ następuje skażenie radioaktywne atmosfery, hydrosfery i powierzchni ziemi.

Konieczne jest uruchomienie w skali ogólnokrajowej systematycznej służby rejestrującej stan skażenia radioaktywnego, a także rozszerzenie prac naukowych, obejmujących badanie radioaktywności atmo, hydro i litosfery.

Do tej pracy rejestracyjnej, a także do pracy badawczej winny być zaangażowane wszystkie instytucje zainteresowane w kraju, a więc w pierwszym rzędzie : Instytut Badań Jądrowych, Państwowy Instytut Hydrologiczno-Meteorologiczny, Zakład Geofizyki PAN, Zakład Fizyki Ogólnej Akademii Górniczo-Hutniczej oraz ewentualnie odpowiednie instytucje Sił Zbrojnych. Pracę taką należy zorganizować jak najszybciej, ze względu na możliwość docierania do Kraju obłoków radioaktywnych, powstałych po wybuchu bomb jądrowych, ze względu na aktualną działalność kopalń uranu, rychły termin uruchomienia reaktora oraz szybko zwiększające się zużycie izotopów radioaktywnych. Organizacja tych prac wymaga stosunkowo niewielkiej ilości kadry naukowej oraz odpowiednich nakładów na aparaturę.

Proponuje się zorganizowanie na początek trzech stacji do badania skażeń radioaktywnych w Krakowie /Zakład Geofizyki PAN/ w Warszawie /Państwowy Instytut Hydrologiczno-meteorologiczny/ w Gdyni /Państwowy Instytut Hydrologiczno-meteorologiczny ewentualnie z Zakładem Fizyki Politechniki Gdańskiej/. Stacje te

- 62 -

Tablica 9.2.

Przewidywane zapotrzebowanie
na izotopy wysyłające
promienie gamma

Lp.	I z o t o p	Wielkość źródła /w milicurie/		Ilość źródeł w latach:	
				1957-58	1959-61
1	Co ⁶⁰	300 -	3000	40	60
		ponad	3000	3	5
2	x/ Se ⁷⁵	500 -	1000	2	2
3	Sb ¹²⁵	600 -	3000	5	10
4	Cs ¹³⁷	500 -	200	10	20
5	Ce ¹⁴⁴	300 -	3000	2	9
6	x/ Eu ¹⁵⁴	300 -	3000	4	4
7	Tm ¹⁷⁰	300 -	3000	4	8
8	Ir ¹⁹²	300 -	10000	20	25
9	źródła neutronów			10	20

x/ tylko z importu

- 60 -

a także, zwłaszcza dla małych ilości radioizotopów
d. z importu

Tylko wzajemne uzupełnianie się wszystkich podanych możliwości uzyskania radioizotopów gwarantuje właściwe zaopatrzenie zarówno pracowni naukowych, jak i przemysłowych i leczniczych. Dystrybucja izotopów powinna być prowadzona przez Biuro Dystrybucji Izotopów, które będzie ściśle współpracować z IBJ, Biuro Dystrybucji Izotopów winno posiadać odpowiednie laboratoria i urządzenia do przepakowywania, przerabiania na odpowiednie związki chemiczne i dozowania izotopów promieniotwórczych, a także będzie miało do dyspozycji komory gorące przy reaktorze doświadczalnym.

W zasadzie Biuro Dystrybucji Izotopów powinno mieć wyłączne prawo rozprowadzania izotopów krajowych i zagranicznych. Jednak zasadę wyłączności importu izotopów należy traktować swobodnie w związku z warunkami technicznymi: napewno należy ją uchylić w stosunku do krótkotrwałych izotopów i związków znaczących najczęściej potrzebnych do celów klinicznych. Natomiast należy bezwzględnie przestrzegać zasady centralnego rejestrowania wszystkich indywidualnych zamówień na dostawę izotopów z zagranicy, niezależnie od ich przeznaczenia.

9.2. Produkcja radioizotopów

Przewiduje się stałą produkcję pewnego asortymentu izotopów w kraju. W Swierku utworzony będzie Zakład Produkcji Izotopów IBJ, wyposażony w laboratoria na poziomie "gorącym", zajmujący się wydzielaniem izotopów, ich przeróbką chemiczną i pomiarami aktywności

tak dla
m.in. po
radioizo
ności. Z
synteza
szczegół
utworzyć
w Swierk
chemii

ne jest
wsadowyc
problema
Niezelaz

na radio
beta, ja
staci za
sowania

=====
Lp.

=====
1
2
3
4 x/
x/

- 58 -

- IUNG w Puławach - dla wszystkich zakładów
- Instytut Zootechniczny w Krakowie
- IHAR Radzików k/Warszawy
- Instytut Weterynaryjny Puławy

Obok podręcznych pracowni izotopowych w latach 1957-58 przewiduje się zorganizowanie wiodącego ośrodka izotopowego w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

9. P

9.

De

powych w
w hutnictw
biologiczn
i kliniczn
w radioiz
W
radioizot

wykorzyst

- 56 -

8.2. Zastosowanie radioizotopów w rolnictwie

W chwili obecnej z izotopami promieniotwórczymi rozpoczęły prace następujące rolnicze zakłady naukowe:

- Zakład Chemii Rolniczej SGGW
- Rolnicza Pracownia Izotopowa PAN
- Pracownia Metodyczno-Nawozowa IUNG
- Zakład Fizjologii Roślin SGGW
- Doświadczalny Zakład Zootechniczny PAN w Grodźcu Śląskim
- Zakład Uprawy Roli i Płodozmianów IUNG w Laskowicach
- Pracownia Izotopowa przy Wydziale Leśnym WSR Poznań.

W pracowniach tych pracują osoby, które uczęszczały na kursy izotopowe w kraju i zagranicą - łącznie 15 osób.

W dalszym rozwoju wyłaniają się następujące kierunki badań:

- a. Wpływ substancji promieniotwórczych na wzrost roślin. W związku z tym kierunkiem przewiduje się badania naturalnej radioaktywności gleb, badania nad wpływem ciał radioaktywnych na wzrost i plony roślin. Ponadto w dziedzinie nauk leśnych przewiduje się badania nad wpływem izotopów promieniotwórczych na rozwój roślin w okresie zapylania i kiełkowania roślin leśnych oraz badania nad rozkładem naturalnego promieniowania w różnych typach siedlisk leśnych na różnych poziomach.
- b. Zastosowanie izotopów promieniotwórczych jako wskaźników w zakresie następujących prac: Wpływ związków glinu na wykorzystanie

Naukow
sowan
w tej

- 54 -

8. Izotopy w naukach biologicznych

8.1. Radioizotopy w medycynie

Użycie radioizotopów w zakresie biologii doświadczelnej umożliwi między innymi precyzyjne badania nad procesami przemiany materii /gospodarka węglowodanowa, tłuszczowa i wodna/, nad biosyntezą białek i nad rolą poszczególnych narządów w tych procesach, nad powstawaniem złożonych związków chemicznych w żywym ustroju. W zakresie medycyny klinicznej dają radioizotopy jedyne możliwości dokładnego i odtwarzalnego badania ilości krwi krążącej, objętości płynów ustrojowych i ich rozkładu, stanu krążenia, czasu życia krwinek czerwonych i innych.

Wreszcie leczenie szeregu schorzeń - zwłaszcza nowotworowych /rak tarczycy, czerwienica, białaczka, niektóre postaci raków jak ciała/ oraz nienowotworowych - oto dalsze przykłady realnych korzyści i postępu praktyki medycznej jaką dają radioizotopy.

Szereg ośrodków i pracowni biologicznych w kraju stosuje już dziś metody izotopowe w badaniach teoretycznych i w praktyce /Warszawa, Kraków, Gdańsk, Gliwice/; prowadzi się badania nad inkorporacją fosforu do kwasów nukleinowych, nad znakowaniem antybiotyków, biosyntezą aminokwasów; stosuje się metody izotopowe w badaniach radiobiologicznych; prowadzi się badanie i leczenie chorób nowotworowych i nienowotworowych.

Prace te będą prowadzone w Poznaniu i w Krakowie przez Akademię Medyczną, w Warszawie przez Instytuty: Onkologii, Hematologii, Gruźlicy, Doskonalenia i Specjalizacji Kadr lekarskich i Państwowy Zakład Higieny, w Gliwicach przez Instytut Onkologii oraz w Łodzi przez Instytut Medycyny Pracy.

W d
należy zor
najmniej 15
z nich będą
rymencie ja

W d
mienienie co n
w Akademii
w Gdańsku i
w Krakowie
dzie Bioche

Prz
rozwoju jed
tych mianow
izotopowych
badawczej d

Mo
cego mógłby

Ba
Ze względu
sobą konie
do medycyn
nych - zwł
ośrodkowi
i biolog.

W
lić kilka
sposób da
kierującą
chemików,

- 52 -

defektoskopia - wykrywanie wad wewnętrznych w wyrobach metodą radiograficzną i jonometryczną.

- w hutnictwie - badania procesów metalurgicznych i struktury metali itp.
- w przemyśle maszynowym - badania ścieralności i zużycia części maszyn i narzędzi itp,
- w geologii - poszukiwanie surowców kopalnianych metodami opartymi na fizyce jądrowej, kontrola stanu technicznego odwiertów eksploatacyjnych, zagadnienia hydrogeologiczne itp.
- w przemyśle chemicznym - wykorzystanie promieniowania jądrowego do prowadzenia procesów chemicznych i ich kontroli.

7.2. Ośrodki wiodące

Dla prowadzenia badań nad rozwiązaniem podstawowych problemów każdej z dziedzin jak i rozwijania nowoczesnych metod i lepszej koordynacji tych wysiłków celowym jest utworzyć ośrodki wiodące w danym kierunku zastosowań izotopów jak np. dla:

- defektoskopii i badań z zakresu mechaniki.
- metalurgii i metaloznawstwa.
- radiometrycznych metod pomiarów wielkości fizycznych.
- badań geologicznych i geofizycznych.
- zagadnień chemicznych i technologii chemicznej.

Przewiduje się, że w latach 1957-58 z izotopami otwartymi /badania przy pomocy atomów znaczonych/ pracować będzie około 20 zespołów, a z izotopami zamkniętymi /izotopy jako źródła promieniowania/ - około 30.

Dalszy rozwój zastosowań będzie szedł raczej w kierunku rozszerzenia zakresu prac poszczególnych

pracowni,
wego ich w

St
nych kieru
kierownict
w badaniach
rozwijanie
możliwie n

7.

St

na:

-

-

Pr

Rodzaje i
strukcjiach
wielką ilo
dukcję na
Ten system
sprzętu w
konstrukc

- 50 -

Potrzeby kadrowe dla wszystkich wyżej wymienionych kierunków badań podstawowych chemicznych, mogą być zaspokojone przez dopływ absolwentów wyższych uczelni oraz pracowników naukowych za wyjątkiem specjalności radiochemików, których deficyt na przestrzeni najbliższych lat jest zbyt poważny i wymaga natychmiastowych środków zaradczych.

Wyszkolenie podstawowej kadry radiochemików będzie decydującym ogniwem rozwoju nie tylko chemicznych zadań podstawowych, ale i po części zadań w zakresie technologii chemicznej, po części fizyki /produkcja izotopów/ i zastosowań radioizotopów w naukach biologicznych i w naukach technicznych.

7. Z

7.1

Izo

we wszystkie
promieniowa
Ustalenie
w przemyśle
jest możliw

Na

badawczych
promieniot
chwili będą
podać jaki
metoda za

Dl

izotopowyc

-

-

-

Gr

gałęziach

-

- 48 -

przygotowany do operacji plutonem na razie w skali gramowej.

- Zastosowanie izotopów. Obecny stan zastosowań radioizotopów i izotopów trwałych w Polsce należy określić jako znajdujący się w początkach. Tego rodzaju prace zapoczątkowano w Katedrze Chemii Jądrowej UJ., a z kolei UW.

Ostatnio rozpoczęto pierwsze prace nad strukturą związków w pracowni radioizotopowej Katedry Chemii Nieorganicznej Politechniki Wrocławskiej nad dyfuzją wodoru w Instytucie Chemii Fizycznej PAN oraz zjawiskami adsorpcji w Katedrze Chemii Fizycznej Politechniki Łódzkiej. Również Katedra Chemii Nieorganicznej AGH jest w stanie takie prace rozwijać. Jest koniecznym udzielić wyżej wymienionym Zakładom pomocy finansowej i materiałowej w zorganizowaniu i rozszerzeniu tematyki izotopowej przez przydział środków na urządzenie pracowni, zakup aparatury, dodatkowe etaty i należyte dokształcenie pracowników, po części w kraju a także zagranicą.

Problematyka z technologii chemicznej odpowiada merytorycznie celom wyżej wymienionym, jedynie zadania mogą mieć nieco odmienny charakter. Zastosowania do określenia przepływu cieczy, gazów itp. należą do zadań typowo technicznych i są omawiane w dziale zastosowań technicznych. Najbardziej odpowiednią placówką, w której ten rodzaj tematyki winien być zapoczątkowany jest Instytut Chemii Ogólnej.

Do chemii izotopów można także zaliczyć badania własności chemicznych atomów "gorących" czyli wzbudzonych przez zderzenie lub pochycenie cząstki elementarnej. Do tej problematyki zalicza się tzw.

efekt Szill
jalnie pośw

6.5

Na

dotychczas
próbę wymie
litycznymi
nieorganicz
około 0,1 M
ski/. Ten
także w za
interesują
teru tych
bardziej i
rzędu 50 C
pomieszcze
promieniow
metaliczny
Chem.Fiz.
prac z dzi
stancje wy
techniki Ł
polimerów.
łaniem pro
tyczne zas
Dla tych c
Zakładu Pr
Ja
jest w kra
jak najryo
czenia dla
się stać k
przeznacz

- 46 -

z tego zakresu, opracowanie nowych metod analitycznych ze szczególnym uwzględnieniem rzadkich pierwiastków i przysposobienie nowych pracowników. Warunkiem jest zapewnienie im należytego wyposażenia w aparaturę do znajdujących obecnie niemal wyłącznie zastosowanie metod fizyko-chemicznych, szczególnie dla analiz na zawartość śladowych pierwiastków. Mniej korzystną jest natomiast sytuacja na odcinku analizy radioaktywnej i izotopowej. Ten dział zyska naturalne warunki rozwoju po uruchomieniu pierwszego reaktora eksperymentalnego. W międzyczasie należałoby wyszkolić odpowiednią kadrę zagrenicą. Metodyka ta winna rozwijać się w IBJ a także w Katedrze Chemii Jądrowej UW oraz ewentualnie w Instytucie Chemii Ogólnej. Podobny brak sił fachowych i konieczność natychmiastowego szkolenia ich zagrenicą występuje na odcinku mikro- i ultramikroanalizy chemicznej, istotnych przy pracach nad rozdzielaniem i wydzielaniem pierwiastków w reakcjach jądrowych. Należałoby te dziedziny związać z jedną z katedr zajmujących się chemią analityczną np. Katedrą Chemii Nieorganicznej Uniwersytetu Łódzkiego. Koordynacją całości prac w zakresie chemii analitycznej powinna zająć się Komisja Analityczna K.N.Ch. PAN.

6.4. Chemia izotopów

Problematykę chemiczną związaną z produkcją, własnościami i zastosowaniem izotopów określa się niekiedy ogólnym mianem chemii jądrowej. Ta dziedzina chemii rozwijała się najpierw na UJ, a z kolei w Katedrze Chemii Jądrowej UW. Pewne prace nad rozpadem słabo promieniotwórczych pierwiastków chemicznych prowadzi także Katedra Chemii Fizycznej Politechniki Łódzkiej.

Nasuujące się tu zagadnienia można ująć w następujące punkty :

- 44 -

6. Prace z zakresu chemii podstawowej

6.1. Wstęp

Zasadniczym celem niniejszego rozdziału jest wskazanie tych kierunków prac naukowych oraz placówek, w których winny być rozpoczęte lub rozszerzone podstawowe prace z chemii, pozostające w związku z rozwojem i zastosowaniem energii jądrowej w kraju. Nie uważa się przy tym za celowe inicjowanie w obecnym stanie zbyt szerokiego zakresu badań, gdyż rozwój prac i tematyki powinien być w pierwszym rzędzie uzależniony od zainteresowania i inicjatywy badawczej poszczególnych pracowników nauki.

6.2. Chemia ogólna nieorganiczna i fizyczna

Przedmiotem rozważań jest chemia pierwiastków aktywnych, a także chemia produktów rozszczepienia uranu oraz innych materiałów reaktorowych. Przegląd literatury wskazuje, że poświęcono u nas mało uwagi nie tylko chemii toru, uranu, ale w ogóle pierwiastkom "rzadkim", które jak cyrkon, tytan, beryl, wanad i inne znajdują obecnie coraz szersze zastosowanie techniczne. W okresie powojennym we Wrocławiu /Katedry Chemii Nieorganicznej Uniwersytetu i Politechniki Wrocławskiej i współpracujący z nimi Zakład Badań Strukturalnych I.Ch.F.PAN/ wykonano szereg prac z zakresu chemii uranu, wanadu, tytanu, cyrkonu i renu. Prace dotyczą wodorków tych metali, struktury i równowag związków kompleksowych pierwiastków rzadkich m.in. uranu, równowag oksydacyjno-redukcyjnych oraz równowag fazowych w układach tlenkowych i metalicznych tych pierwiastków. W ostatnich czasach należy stwierdzić pewne zainteresowanie ziemiemi rzadkimi. W Katedrze

Chemii N
działu,
na zosta
nu i tor
rytów "P
surowców
stytutu

szerzyć
większy
pracowni
ny ich

rozszerze
z obsze
zagadni
tworach
stytucji
PAN ora
/Katedr

rzyć pr
gdyż ob
bez opa

rozwiija
Chemii
Fiz.-Ch
Chemii
Nieorga
niczne
nieje u
którym

- 42 -

centralnego biura projektowego IBJ oraz centralnych warsztatów IBJ. Uwzględniając to uzyska się liczbę 800-900 pracowników zatrudnionych w r.1960 przy badaniach podstawowych z zakresu fizyki jądra atomowego w Polsce, z czego powyżej 80 % zatrudnionych w Warszawie i Krakowie /głównie w IBJ/.

5.5. Aparatura

Wykaz większych urządzeń niezbędnych do realizacji nakreślonych wytycznych w poszczególnych zakresach badań i w poszczególnych ośrodkach jest następujący : kaskadowe generatory neutronów - 3 sztuki, spektrometry beta - 2 sztuki, wielokanałowe analizatory amplitudy - 2 sztuki, urządzenie "time of flight", skraplarki helowe - 2 sztuki, automatyczną aparaturę rejestracyjną do badań kliszowych, spektrometr masowy oraz separator elektromagnetyczny izotopów i szereg innych.

Specjalną sprawą jest budowa reaktora o dużym strumieniu możliwie 10^{14} neutronów/cm²sek i z dużą liczbą kanałów doświadczalnych. Reaktor taki jest niezbędny dla badań materiałowych a jednocześnie niemal że niezbędny dla dalszego rozwoju badań strukturalnych /neutronograficznych/. Pozwoliłby on również rozwinąć i posunąć naprzód badania z zakresu fizyki neutronowej. Niezależnie od tego jest on bardzo potrzebny dla rozwoju prac technologicznych i konstrukcyjnych związanych z budową siłowni jądrowych, o czym dokładniej jest mowa w części poświęconej tym sprawom.

5.6. Współpraca ze Zjednoczonym Instytutem Badań Jądrowych

W wytycznych rozwoju badań naukowych przypada szczególne miejsce Zjednoczonemu Instytutowi Badań Jądrowych. Instytut ten będąc wyposażony w :

będzie
niem pr
we wsp
należą

kierun
kim w

kresie
poprze
z nią

- 40 -

E. Spektroskopia jądrowa

Spektroskopia jądrowa odgrywa w badaniach jądra atomowego podstawową rolę. Niestety nie mamy obecnie w Polsce żadnych wyszkolonych specjalistów. Stąd najbliższe kilka lat powinno mieć charakter szkoleniowy i przede wszystkim być przeznaczonych na przeszkolenie kilku pracowników nauki zagranicą i budowę spektrometrów beta i gamma. W związku z tym przewiduje się prace tylko w jednym kierunku /poza drobnymi pracami przyczynkowymi o charakterze głównie szkoleniowym/ : badanie korelacji kątowych gamma-gamma i beta-gamma.

Byłoby pożądane rozszerzenie z czasem problematyki na badanie rzadkich przejść konkurencyjnych.

F. Zastosowanie fizyki jądrowej do zagadnień strukturalnych

Przewiduje się prace w następujących kierunkach: badanie struktury drobin przy użyciu niespójnego rozpraszania neutronów, badania neutronograficzne, badania oddziaływania neutron - foton oraz badania strukturalne przy pomocy metody rezonansu jądrowego.

W dalszej przyszłości przewiduje się badanie magnetycznej struktury ciał przy pomocy magnetycznego rozpraszania neutronów. W większości tych prac przewiduje się współpracę z innymi instytutami.

G. Wpływ promieniowania jądrowego na ciało stałe

Badania z tego zakresu rzucają światło na właściwości ciał stałych, a jednocześnie mają znaczenie praktyczne przy wyborze materiałów konstrukcyjnych dla reaktorów.

Przewiduje się prace w następujących kierunkach: wpływ promieniowania neutronowego i gamma na ciało stałe, wpływ na właściwości ciała stałego bombardowanego naładowanymi cząstkami.

zapoczą
stępują
na sepa
wych i

nym nas
kach b
wych. P
fizyków
przewid
wzrost
nia teg
jądrowe
wych fi
w Warsz
sie sto
nauki o
mu wyró
gając s

nierów,
fizyków
rowej 2
1957.

zyki j
około
ta nie
nu 12
metryc

- 38 -

takie kierunki badań, którym nie grozi wyjałowienie lecz przeciwnie, które rokują długi okres rozwoju;

- baczna uwagę należy zwrócić na te kierunki badań podstawowych, od których najbardziej zależy rozwój energetyki jądrowej i innych dziedzin techniki związanych z pokojowym wykorzystaniem energii jądrowej;
- ze względu na szczupłość kadr i aparatury badania podstawowe z doświadczalnej fizyki jądrowej należy skupić w dwóch ośrodkach : Warszawie i Krakowie.

Biorąc powyższe pod uwagę projektuje się prowadzenie prac głównie w zakresie omówionym w wytycznych szczegółowych.

5.3. Szczegółowe wytyczne

A. Teoria jądra atomowego

Prace z tego zakresu należy przede wszystkim ściśle związać z problematyką prac doświadczalnych omówionych dalej, a ponadto kontynuować prace mające w Polsce tradycje i osiągnięcia. Jako kierunki główne tych prac należy uważać: teorię reakcji jądrowych i budowy jądra, teorię sił jądrowych oraz teorię cząstek elementarnych. Pożądanym byłby dalszy rozwój prac z teorii promieni kosmicznych oraz teorii rozpraszania neutronów na drobinach.

Ponadto wskazanym byłoby rozpoczęcie prac teoretycznych z zakresu oddziaływania promieniowania jądrowego z ciałem stałym i rezonansu jądrowego.

Wymienione kierunki należy uprawiać w ośrodkach : warszawskim, krakowskim, toruńskim i wrocławskim zgodnie z dotychczasową tradycją.

duże si
nych ju
peków p
cząstek
metoda
szybkio

wanie
. energio

w zagre
podczas

neutron
niem d
byłoby
rowych

kach:
ki neu
ty pol
jądrow

dań na

- 36 -

fizyków-jądrowców przedstawia poniższa tabela.

	Samodzielnych pracowników nauki	Pomocniczych pracowników nauki
Fizyka jądrowa teo- retyczna x/	10	13
Fizyka jądrowa doświadczalna		
a/fizyka cząstek elementarnych i promieni kos- micznych	6	18
b/pozostałe działy fizyki jądrowej	11	69
R a z e m :	27	100

x/ Wzięci w rachubę fizycy teoretycy na ogół nie zajmują się wyłącznie fizyką jądrową.

xx/ Prawie wszyscy wymienieni samodzielni pracownicy nauki poza pracą naukową mają zajęcie dydaktyczne, a znaczna część z nich ma jeszcze dodatkowe /czasem znaczne/ obciążenia organizacyjne. Jako samodzielnych pracowników nauki policzono również tych, którzy są nimi faktycznie nie mając jeszcze oficjalnego tytułu.

xxx/ Większość pomocniczych pracowników ma bardzo małą praktykę naukową /1-2 lata po magisterium/.

Badania są prowadzone głównie w Warszawie i Krakowie, przy czym w obu tych ośrodkach podstawową rolę odgrywają zakłady Instytutu Badań Jądrowych PAN.

Stan wyposażenia laboratoriów w aparaturę i materiały, mimo poprawy sytuacji od chwili powstania Instytutu Badań Jądrowych, jest jeszcze ciągle bardzo niedostateczny. Z większych narzędzi czynny jest jedynie akcelerator kaskadowy 1 MeV /1 milion elektronowoltów/ w Warszawie. Uruchamiane próbnie : cyklotron 3 MeV

w Kral
szawie
dą nie
też cz
kupion
wy 2
wą i
wanego
duże

nia,
nie w
bliżs
dla w
z zak
planu

- 34 -

W przeciwieństwie do produkcji grafitu reaktoro-
wego gdzie istnieją realne widoki rozwiązania tego zagad-
nienia przy pomocy sił własnych, taka możliwość nie
istnieje w przypadku wody ciężkiej. Inwestycja ta
musiałaby się oprzeć wyłącznie na licencji zagranicznej.
Wysokości tej inwestycji nie można na razie określić,
niewątpliwie jest ona jednak rzędu setek milionów
złotych, natomiast koszt zakupu 1 tony ciężkiej wody
wynosi 60 - 80 tys. dolarów.

Jak z powyższego wynika rozpoczęcie prac nad
ciężką wodą nie wydaje się w obecnej chwili celowe.
Niewątpliwie kilogramowe ilości ciężkiej wody potrzebne
do prac badawczo-naukowych należy zakupić z importu.

4.6 Problem ścieków

Ostatnim, ale ważnym zagadnieniem jest sprawa
gospodarki wodnej, która urasta w przypadku przeróbki
rud uranowych wraz z regeneracją paliwa do problemu
pierwszorzędnej wagi. W tym celu należy już obecnie
powołać kilku-osobową pracownię złożoną z inżynierów
sanitarnych, specjalistów z technologii wody i ścieków
oraz radiochemików. Proponuje się całokształt tych spraw
powierzyć Komitetowi Gospodarki Wodnej PAN.

5.

związa
leży o
należy
ryment
przewi
prycz
pu w o
jedna
i zaga
łów f
w niek
struk
itd. W
to się
rowej

obecn
i zwi
tym n
niem
nami.

w pew
dań c
przy
nych
ce ba

- 32 -

z automatyki/, która w obecnej chwili praktycznie nie istnieje.

Problem ten podobnie jak zagadnienie produkcji elementów paliwowych wymagać będzie utworzenia oddzielnego zakładu badawczego, a z kolei zakładu przemysłowego. Nie ulega wątpliwości, że koszty podobnego zakładu wynosić będą setki milionów złotych.

Należy więc rozbudować w IBJ pracownię chemii i technologii plutonu. Powstać tu powinny laboratoria gorące na poziomie kilkuset do tysiący curie, przeznaczone do procesu regeneracji elementów paliwowych. Do tego celu trzeba się będzie posługiwać zakupionym plutonem, a z kolei naświetlonym w pierwszym reaktorze eksperymentalnym uranem. Z kolei pracownię tę należy wydzielić jako samodzielny Zakład. Na tym odcinku konieczny będzie także obszerny program badań podstawowych.

4.5 Produkcja jądrowo czystych chemikaliów i materiałów moderatorowych.

Potrzebne materiały pomocnicze jak trójbutylofosforan i kogazyna mają już obecnie zapewnioną bazę produkcyjną, natomiast woda utleniona, bezwodny fluowódór, czysty fluoryt, fluorek amonu opracowywane będą nadal przez zespół pracowników Instytutu Chemii Nieorganicznej pod kontrolą analityczną IBJ. Produkcja wapnia metalicznego /już opracowana/ i magnezu jądrowej czystości należeć będzie do zadań Instytutu Metali Lekkich. Należy rozpatrzyć ekonomiczną celowość produkcji tych materiałów w skali przemysłowej dla potrzeb wyżej wymienionych fabryk.

Odrębne zagadnienia stanowią moderatory tj. grafit i ciężka woda. W Polsce istnieje baza surowcowa dla grafitu, który nie jest jednak produkowany w stopniu jądrowej czystości potrzebnej do reaktora. Prace nad

otrzymy
lat nie
owane
nad dw
czonych
Opracow
zlokal
w Blac
decydu
rozwi
właści
nograf
alne
energe
uranie
go roc
albo p
bez gr
byłaby
znalez
oprzed
należy
techni

drugi
200 M
jej -
nie z
szy s
desty
ny bę
rozd
powst
późni

- 30 -

uran metaliczny może być zużyty do prac nad produkcją elementów paliwowych, do budowy drugiego reaktora doświadczalnego polskiej konstrukcji, jako paliwo do strefy uranu naturalnego.

Dla podołania tym zadaniom personel IBJ musi być poczynając od roku 1957 zwiększony oraz należy zabezpieczyć odpowiednią aparaturę i materiały.

Przeprowadzenie powyższych prac będzie ułatwione przez nawiązanie współpracy IBJ z placówkami, które mogą przyczynić się do szybszego realizowania tych zadań. Należą tu prace nad wzbogaceniem rud uranowych /Katedra Mechanicznej Przeróbki Rud AGH Instytut Metali Nieżelaznych/, aparaturą ekstrakcyjną /Katedra Inżynierii Chemicznej Politechniki Wrocławskiej/ dalszymi problemami z zakresu projektowania zakładów przemysłowych /Katedra Projektowania Technologicznego Politechniki Warszawskiej/. Celowym będzie aby Instytut Materiałów Ogniotrwałych opracował produkcję naczyń korundowych.

Produkcję roczną uranu metalicznego ustalić będzie można po ostatecznym stwierdzeniu zasobów uranu w kraju i możliwości ich eksploatacji, czy też importu innego surowca.

4.3. Produkcja elementów paliwowych

Nie ulega już obecnie wątpliwości, że w przypadku realizowania programu rozbudowy energetyki jądrowej jedno z najtrudniejszych zagadnień stanowić będzie obróbka plastyczna uranu wraz z produkcją elementów paliwowych. Rozwiązanie tych zagadnień, a więc opracowanie właściwych odpornych na korozję stopów koszul-kowych z lekkich metali, techniki ich spawania oraz odlewania, przeróbka plastyczna wlewków uranowych, poznanie właściwości tych tworzyw pod działaniem promieniowania neutronowego, wymagać będzie obszernego

progr
tury.
na 5
kreow
metal
zależ
paliw
Praco
sulto
i ins
cować
eleme
neutr
mater
prac
co na
/wart
koszu
produ
w 195

okres
wydzi
pieni
uranu
gdyż
aktyw
wany
całok
nasta
ciu
8 -
nia

- 28 -

4. Problemy paliw jądrowych i materiałów reaktorowych

4.1. Wstęp

Celem niniejszego rozdziału jest przedstawienie obecnego stanu i perspektyw produkcji w kraju materiałów niezbędnych do budowy i utrzymania w ruchu reaktorów. Jest to szeroki kompleks zagadnień decydujących o opłacalności rozwoju energetyki jądrowej na bazie surowców krajowych. Podkreślić należy, że na tym odcinku potrzebne będą poważne wysiłki naukowo-badawcze oraz poważne inwestycje.

W obecnym stanie prac geologicznych i nieukończonych badań laboratoryjnych, nie można jeszcze postawić jednoznacznych wniosków. Brak jest także rozeznania o możliwości kooperacji w tej dziedzinie z ZSRR i krajami demokracji ludowych, o które należy usilnie zabiegać. Również konsekwencje wypływające z utworzenia Międzynarodowej Agencji Atomowej mogą w istotny sposób zmienić całokształt zagadnienia. Dlatego wnioski, które wysunięto, mają charakter prowizoryczny i wymagać będą rewizji w miarę postępu prac lub otrzymania nowych istotnych danych.

Całość zagadnienia i wnioski rozpatrzone w następujących działach:

- Przeróbka rud uranowych na surowe związki uranu, otrzymywanie tych związków w stopniu jądrowej czystości, a z nich jądrowo-czystego uranu metalicznego.
- Produkcja uranowych elementów paliwowych.
- Regeneracja paliwa jądrowego.
- Produkcja jądrowo-czystych chemikalii i materiałów moderatorowych.
- Problem ścieków.

rato
otrzy
jeszc

wych
labor
i op
stoj
"Okre
prow
zakł
i ro
Prac
stan
prow
/pra
prow
Poli
nych
nich

uran
/pro
zale
i po
ni
szy
nas
go
195
t.j

- 26 -

pierwiastków promieniotwórczych/ w rejonie Sudetów i Gór Świętokrzyskich/, które nie mogły być wykryte dotychczas stosowaną metodą. Wobec tego celowe i konieczne jest wykonanie badań metodą elektryczną, połączoną z wierceniami, dla wykazania struktur, linii tektonicznych i ich mineralizacji, z którymi może być związane występowanie uranu.

Możliwe jest również występowanie koncentracji pierwiastków promieniotwórczych w utworach sylurskich, w węglach brunatnych miocenu, w niecce węglowej Wałbrzycha oraz w utworach cechsztyńskich niecki zewnętrzno-sudeckiej.

Niezależnie od tych badań należy na terenie całego kraju prowadzić systematyczną rewizję wszystkich wierceń i wyrobisk górniczych, obsługiwanych przez wszystkie służby geologiczne.

Przewiduje się zlecenie państwowej służbie geologicznej opracowanie planu wieloletniego poszukiwań oraz określenie środków dla jego realizacji.

Jednocześnie należy zapewnić prowadzenie dalszych badań nad metodami wzbogacenia i przeróbki rud uranowych występujących w kraju. Badania te powinny iść w kierunku ustalenia metod przeróbki rud ubogich i ustalenia najniższej zawartości uranu w rudzie, w związku z ogólną światową tendencją wykorzystania ubogich rud uranowych.

W 1957 roku w ramach prac geologicznych zostanie przebadane metodą karotażu 270.000 mb otworów wiertniczych oraz 2.300 mb robót górniczych metodami radiometrycznymi. Prace te będą wykonywane zgodnie z zarządzeniem Nr 79 Prezesa Rady Ministrów, zobowiązującego do prowadzenia poszukiwań za minerałami promieniotwórczymi przy pracach równoległych.

Intensyfikacja badań geologicznych obejmuje przesłuchiwanie większości prowadzonych w kraju robót geologiczno-górniczych i wiertniczych.

rdze
około
tria
podo

odkr
cych
posz
w te

powi
gicz
Koni
czes

- 24 -

3. S u r o w c e u r a n o w e

3.1. Zasoby krajowe

Krajowe zasoby rozpoznanych złóż rud uranowych można obecnie z grubsza szacować na około 1000 ton uranu metalicznego. Liczba ta określa z dużym przybliżeniem łączne zasoby kilku złóż rozpoznane w różnych kategoriach /C₂ i C₁/ oraz obliczane lub szacowane przy różnych kryteriach bilansowości rudy dla poszczególnych złóż lub nawet ich części /np. średnia zawartość 0,20% uranu, skrajna zawartość 0,05% lub 0,03% uranu/. Zasoby te są rozmieszczone w kilku złożach, z których tylko jedno złożo "Okrzeszyn" ma zasoby rzędu kilkuset ton, pozostałe zaś /Podgórze, Radoniów, Staszic/ są złożami drobnymi, posiadającymi niepewne lub nieokreślone perspektywy przyrostu zasobów.

W eksploatacji są dotychczas złoża drobne /Podgórze, Radoniów, Staszic/ każde o zasobach rzędu kilkudziesięciu ton. Eksploatuje się obecnie rudę o średniej zawartości uranu 0,20% ze względu na wymagania odbiorcy, co w konsekwencji powoduje pewne straty uranu w złożu, podsadze i na hałdach.

Złożo "Okrzeszyn" o zasobach rzędu 800 t. jest przygotowane do eksploatacji, której jeszcze nie rozpoczęto. Eksploatacja złoża "Okrzeszyn" o ile byłaby prowadzona pod kątem wymogów odbiorcy, tj. dostawy rudy o średniej zawartości 0,20% uranu spowoduje wyeksploatowanie zaledwie około 25% uranu ze złoża; w złożu pozostanie resztametalu w niskoprocentowej rudzie, której odrębna eksploatacja będzie mniej korzystna. Z tego powodu, oraz ze względu na rezygnację odbiorcy nie podjęto dotychczas decyzji o eksploatacji tego złoża.

dzona
Koszt
innych
rud ur
złóż d
duże i
celem
koszt
zawart
podany
chomie

objęty
w rej
i Gór
jącym

w zas
chnic
rach
gu c
jest
wość
apar

- 22 -

zadaniem jest wprowadzenie problematyki energetyki jądrowej do reaktorów energetyki przemysłu maszynowego i żeglugi morskiej. Łączna ilość osób związana z powyższymi grupami nie przekracza 20, a ich zaangażowanie w problematyce jest bardzo wstępne.

Dla ułatwienia rozważań zmierzających do określenia ilościowego rozwoju kadr na przestrzeni 1957-65 wyodrębniono w pracach z zakresu energetyki jądrowej pięć kierunków, a mianowicie :

- a. Ogólne rozeznanie w stanie zagadnień energetyki jądrowej na świecie oraz przeniesienie go na warunki polskie, opracowanie przedsięwzięć z zakresu energetyki jądrowej w Polsce, opracowanie planów wieloletnich, wytyczanie kierunków rozwojowych i koordynacja prac prowadzonych w Kraju.
- b. Projektowanie zakładów i urządzeń energetyki jądrowej stacjonarnej; opracowanie projektu reaktora doświadczalnego i prowadzenie innych projektów o charakterze szkoleniowym lub wstępnym oraz współudział w projektowaniu pierwszej zbudowanej w Polsce elektrowni jądrowej i reaktora RPM.
- c. Eksploatacja reaktorów doświadczalnych i prace w zakresie charakterystyk reaktorów, aparatury sterowniczej, dozymetrycznej i innej.
- d. Opracowywanie koncepcji urządzeń energetyki jądrowej, prowadzenie i koordynowanie prac doświadczalnych nad elementami tych urządzeń w dziedzinie fizyki jądrowej, fizyki reaktorów, hydrodynamiki, wymiany ciepła, chłodziw /metali ciekłych, związków organicznych itp./; studia w zakresie reakcji

mysłu
aktywn
czych.

dukuje
elekt
rący
ciepł
rów,
chemi
ni ja

surow
o odp
fosfo

nict
meta
itp.

niu,
rowe

- 20 -

	Wariant optymalny	Wariant minimalny
W tym import urządzeń	100 mln.rubli	30 mln.rubli
Zakup paliwa dla pierwszego wsadu	100 mln.rubli	25 mln.rubli
Roczne oszczędności węgla	700 tys. ton	175 tys. ton

pierwsza
by się

Krajowe zasoby uranu dotychczas rozpoznane przy wyborze wariantu minimalnego /50 MW/ wystarczyłyby na okres 15-20 lat, natomiast przy wariacie optymalnym /200 MW/ na okres 5-7 lat.

- e. Ponadto w okresie 1965-1970 przewiduje się uruchomienie kompleksu elektrowni jądrowych o łącznej mocy 600 MW. Elektrownie te byłyby wyposażone w reaktory termiczne na paliwo wzbogacone. Z budową tych elektrowni wiąże się konieczność uruchomienia zakładu dla regeneracji paliwa. Elektrownie pracowałyby w cyklu równowagi plutonu przy zastosowaniu początkowego wzbogacenia plutonem w ilości 300-500 kg na jeden reaktor, przy założeniu pracy 3-ch reaktorów. Ilość paliwa do przerobu w zakładzie regeneracji wynosiłaby około 200 ton rocznie. Koszt inwestycyjny kompleksu sięgałby : elektrownia 2800 mln. oraz zakłady regeneracji paliwa ok. 1400 mln. szt.

Kopalnia
/0,1

Fabryka
ratu
/80%

Fabryka
metal
/uran

Elekt

Fabryka
paliw

Fabryka
paliw

- f. Około roku 1970 zbudowanie pierwszego polskiego statku o napędzie jądrowym. Przedsiewzięcie to należy rozpatrywać w powiązaniu z całokształtem perspektyw budowy energetyki jądrowej, jako że jest ona w tym wypadku naturalnym zapleczem, którego istnienie może zadecydować o opłacalności

kresu
wych
prac
taky
tacy
utwo

- 18 -

taki umożliwiłby pokazanie rzędu wielkości zagadnienia i byłby punktem oparcia dla ilościowych i jakościowych rozważań różnorodnych problemów związanych z przyszłą budową energetyki jądrowej tj. przedsięwzięć, których w odróżnieniu od decyzji budowy elektrowni w żadnym wypadku odkładać na później nie można, pod prośbą powiększania się naszego zacofania w omawianej dziedzinie.

Na przestrzeni lat 1957-65 wydaje się możliwe i celowe zrealizowanie następujących przedsięwzięć w zakresie budowy energetyki jądrowej w Polsce :

- a. Rozpoczęcie już w roku bieżącym prac nad uruchomieniem laboratorium energetyki jądrowej. Laboratorium takie jest konieczne dla badania krytycznych zestawów i przeprowadzania mniejszych doświadczeń na pętlach energetycznych. W laboratorium tym również należy wykonać symulator reaktorowy oraz budować i badać prototypy urządzeń regulacyjnych i automatyzacyjnych wchodzących w zakres automatyki reaktorowej. W laboratorium energetycznym również powinno się budować i nadzorować wszelkie przyrządy stosowane dla pomiarów parametrów reaktorowych.
- b. Około roku 1961 uruchomienie drugiego /po dostarczonego przez ZSRR w roku 1957, reaktorze doświadczalnym "Ewa"/ reaktora doświadczalnego o strumieniu neutronów co najmniej 10^{13} neutronów/cm²sek. Reaktor ten winien być zbudowany własnymi siłami i według własnego projektu. W rachubę wchodzi jedynie zakup wzbogaconego paliwa zagranicą. Przy wyborze typu reaktora należy się kierować tym, aby jego budowa zaktywizowała jak najszerszy

Moc e
Roczn
uranu
nego
Roczn
pluto
Koszt
budow

- 16 -

składowej inwestycyjnej w koszcie energii/ oraz /jak się wydaje w tej chwili/ niska zawartość uranu w naszych rudach. Przesłanki te mogą być jednak kwestionowane. Obraz może ulegać radykalnej zmianie, o ile w miejsce obecnej ceny węgla wprowadzić cenę uwzględniającą jego wartość jako towaru eksportowego, o zasadniczym znaczeniu dla naszego bilansu handlowego. Znacznej redukcji ulec mógłby koszt uranu, o ile w ślad za stwierdzoną już obecnie zawartością uranu w niektórych naszych pokładach węgla poszłaby możliwość wydobywania jego poważniejszych ilości z popiołu, i szlaki kotłowni elektrowni konwencjonalnych. Zagadnienie wymaga szczególnie usilnych studiów w najbliższym okresie czasu i zdobycia dokładniejszych danych odnośnie wszystkich składowych kosztów.

Dla krajów przystępujących z pewnym opóźnieniem do budowy energetyki jądrowej szczególne znaczenie mieć może ewentualność budowy pierwszych elektrowni jądrowych i zakładów przemysłu jądrowego na podstawie zagranicznej licencji. Pozwoli to nie powtarzać w każdym kraju całej historii rozwoju danego typu elektrowni jądrowej, co poza wielką ilością środków wymagałoby odpowiednio długiego czasu.

Nie mniej jednak ostatecznym celem musi być opanowanie produkcji urządzeń energetyki jądrowej we własnym zakresie - budowa własnego przemysłu pracującego dla energetyki jądrowej. Za pierwszy krok na tej drodze należy uznać budowę własnymi siłami małych, niekosztownych reaktorów doświadczalnych o średnim strumieniu neutronów, wprowadzających kadry i organizacje przemysłowe w zupełnie nową, wymagającą specyficznego przygotowania i podejścia, dziedzinę. Ryzyko materialne związane z budową takiego reaktora jest minimalne. Reaktory takie znajdują zastosowanie zarówno dla badań w zakresie fizyki, technologii, biologii i medycyny jak i dla celów dydaktycznych. Wydaje się,

że w pe-
nowić b
ośrodku

energet
niezbęd
ich pró
neutron
Materia
do bard
wych. R
przestr
starczy
taki re
trzeba

dowie
z opan
dużą p
nostek
je się
padku
terze
w wiel
sywne

w chw
wy ene
naście

rysu
szym

- 14 -

O ile chodzi o bezpośrednio wymierny efekt ekonomiczny za jaki można uznać koszt 1 KWh wyprodukowany w elektrowni jądrowej, to dla pracujących w chwili obecnej na świecie elektrowni jądrowych doświadczalnych /o mocy od kilku do kilkudziesięciu megawatów/ kształtuje się on na poziomie około dwukrotnie lub trzykrotnie wyższym niż koszt energii z nowoczesnych wielkich elektrowni konwencjonalnych. Przyczynia się to do powstania mniemania, że energia z elektrowni jądrowych musi być droższa od energii z elektrowni konwencjonalnych. Tymczasem już dziś Anglia i ZSRR przystąpiły do budowy szeregu dużych przemysłowych elektrowni jądrowych z wyraźnym zamiarem produkowania w nich energii elektrycznej przy koszcie porównywalnym lub niższym od kosztu energii z nowoczesnych elektrowni konwencjonalnych na węglu kamiennym. Szczególnie wymowny jest realizowany z wielką energią i podwojony obecnie angielski program budowy systemu elektrowni jądrowych, przewidujący zainstalowanie do 1965 roku 3000-4000 MW w elektrowniach jądrowych. Perspektywy otrzymywania stosunkowo taniej energii z elektrowni jądrowych istnieją wg. wielu wyliczeń szacunkowych również w odniesieniu do pierwszych elektrowni jądrowych, które budowane będą na skalę przemysłową /moc rzędu 200 MW i więcej/ w USA.

Dla orientacji przytoczyć można, że koszt produkcji 1 kilowatogodziny w elektrowni jądrowej, waha się od 0,34 do 1,30 centa US.

Powyższe koszty należy porównać z kosztami energii z nowoczesnych elektrowni konwencjonalnych na węglu kamiennym, które np. w USA zależnie od odległości elektrowni od kopalni węgla kształtują się na poziomie 0,57 - 0,95 centów US za 1 KWh, zaś w Anglii średnio około 0,95 centów US za 1 KWh.

Poza ogólnym wnioskiem o istnieniu prawdopodobieństwa otrzymania stosunkowo taniej energii

z ele
odno
szym
1980,
W ok
elek
toró
z ch
wym.
ne /
niki
ni w
się
szym
ność
jący

Angl
spra

odpo
elek
w ty
tocy
proc
jadr
ener
na v
tą
ryzy
któr
w s
do
dow
jac
kę

- 12 -

typu Calder Hall	10 mln. ton węgla
typu pierwszej elektrowni radzieckiej	100 mln. ton węgla
typu "reaktor powielający"	2000 mln. ton węgla

Bardziej szczegółowo problem bazy surowcowej uranu omówiony będzie w następnym rozdziale.

Elektrownia jądrowa o mocy 200 MW przy rocznym czasie wykorzystania mocy zainstalowanej w wysokości 7.000 godzin zaoszczędzi około 0,7 mln. ton węgla kamiennego rocznie. Natomiast gdyby w 1980 roku połowa energii elektrycznej wyprodukowana była w Polsce w elektrowniach jądrowych /co wydaje się narazie mało-prawdopodobne/, to przy przyjęciu produkcji rocznej elektrowni jądrowych w wysokości 100 miliardów KWh moc elektrowni jądrowych sięgałaby 14000 megawatów i przy uwzględnieniu dalszego rozwoju konwencjonalnych elektrowni ciepłych, oszczędność roczna węgla wyniesie około 40 milionów ton.

Aczkolwiek ewentualna rozbudowa energetyki jądrowej nie zwalnia nas od możliwości podniesienia wydobycia węgla, to nie ulega najmniejszej wątpliwości, że jak najszybszy rozwój energetyki jądrowej w Polsce jest konieczny poto, by w przyszłości Polska nie była pozbawiona węgla kamiennego - na pokrycie swoich wzrastających potrzeb gospodarczych, oraz mogła go nadal eksportować.

Należy również podkreślić, że elektrownie ciepłe konwencjonalne doszły już prawie do szczytu swego rozwoju, parametry pary dochodzą do wartości granicznych, a budowa jeszcze większych kotłów i turbo-generatorów nie wiele obniży zużycie jednostkowe węgla.

Inaczej przedstawia się sytuacja w energetyce jądrowej. Technika jądrowa kryje w sobie ogromne możliwości rozwojowe, przy czym ceny surowców i materiałów reaktorowych wykazują stałą tendencję zniżkową.

Natomiast już dziś można stwierdzić, że ceny

paliv
stała
wości
dalsz
okre

dzan
a w
wyl
z g

to,
eler
ras
na

pot
zup
ilo

si
nac
pro
jak
si

rze
ny
po
a

no
i
ni
en

ni
do

- 10 -

pracy oraz rozwoju zaplecza przemysłowego, wyrażający się budową w okresie 1957-1980 siedemdziesięciu siedmiu kopalń głębokich węgla kamiennego i forsowną rozbudową kopalnictwa węgla brunatnego, pozwoliłyby osiągnąć następujący wzrost wydobycia węgla w milionach ton:

	1960	1965	1970	1975	1980
w ę g i e l k a m i e n n y					
kopalnie czynne	101,5	109,0	114,0	113,0	112,0
kopalnie płytkie czynne	-	-	-	-	-
kopalnie płytkie nowe	4,5	6,0	5,0	3,0	10,0
kopalnie głębokie nowe	-	4,0	15,0	30,0	40,0

R a z e m : 106,0 119,0 134,0 146,0 162,0

w ę g i e l b r u n a t n y					
wydobycie łączne	11,7	40,0	50,0	60,0	70,0
w przeliczeniu na węgiel kamienny x 0,33	3,8	13,0	16,0	20,0	23,0
=====					

O g ó ł e m w ę g i e l
kamienny i brunatny 109,8 132,0 150,0 166,0 185,0

Liczby powyższe zestawione z poprzednio obliczonym zapotrzebowaniem węgla pozwalają określić ilość węgla kamiennego i brunatnego, która pozostałaby w tym wypadku do dyspozycji na eksport /w milionach ton/:

	1960	1965	1970	1975	1980
pozostaje na eksport węgla kamiennego i brunatnego /po przeliczeniu na kamienny/	+16,1	+21,0	+20,0	+ 6,0	-7,0

Z zestawienia powyższego wyciągnąć można następujące wnioski: O ile wydobycie węgla kamiennego i brunatnego / w stosunku do którego założono bardzo intensywny rozwój wydobycia/ uda się rozwinąć zgodnie z zaplanowaniem, to w latach 1965-1970

poz
neg
ilo
eks

zan
mie
int
nic
w g
się
w g
lub
ucz
zad
roz

nik

syw
w p
trz
roc
mil

jad
dę
nas
ora
ko
na
to

pr
pu
ty

- 8 -

2. ^{x/} Perspektywy rozwoju
energetyki jądrowej

2.1. Bilans energetyczny kraju w latach
1957-80

Polska jest krajem o stosunkowo dużych zasobach węgla kamiennego oraz brunatnego i poważnym deficycie ropy naftowej. Nasze zasoby sił wodnych pozwolą przy intensywnej rozbudowie sieci elektrowni wodnych na pokrycie w przyszłości nie więcej niż kilku procent zapotrzebowania energii elektrycznej. W tym stanie rzeczy nasza produkcja energii ze źródeł konwencjonalnych opierać się musi z konieczności na węglu kamiennym i brunatnym.

Przewidywana produkcja energii elektrycznej w kraju została przyjęta następująco :

r o k :	1960	1965	1970	1975	1980
Produkcja energii elektrycznej /miliardy KWh/	29	49	79	122	200

Zapotrzebowanie na przestrzeni lat 1960-1980 na węgiel kamienny i brunatny w milionach ton przyjęto, jak następuje :

^{x/} Dyskusja na posiedzeniu Państwowej Rady i Komitetu PAN, a następnie uchwała Komisji Wnioskowej Energetyki wniosły szereg zasadniczych zmian, w szczególności dotyczących mocy I-ej elektrowni i terminu jej uruchomienia oraz bazy surowcowej. Wnioski te podano na str. 97.

Kok
PrzPrz
/weK
Po
Re
REn
Po
R
w
w

O

w
w
zw
o

- 6 -

przyspieszającego aktywne działanie w tym kierunku w kraju.

Najistotniejszym czynnikiem dalszego rozwoju badań naukowych i zastosowań gospodarczych będzie światowy rozwój badań w tej dziedzinie. Tylko systematyczna, co rok powtarzana krytyczna ocena założeń niniejszego dokumentu, harmonizowana ze światowymi osiągnięciami oraz z konkretnymi osiągnięciami w kraju, /zwłaszcza uwzględnienie aktualnego stanu kadr naukowych w kraju/ może stanowić podstawę do opracowania dalszych wytycznych w omawianej dziedzinie.

Należy z naciskiem stwierdzić, że niniejsze wytyczne nie mogą być w żadnej mierze uważane za próbę ograniczenia jakichkolwiek prac w zakresie energii jądrowej, które nie zostały tutaj explicite w ogóle wymienione, lub zostały omówione w sposób niedostateczny.

Jest również godnym podkreślenia fakt, decydującego dla całości omawianych problemów, znaczenia rozwoju energetyki jądrowej, obejmującej elektrownie jądrowe, kopalnie uranu, fabryki wytwarzania i przerobu paliwa jądrowego itp.; decyzja w sprawie przemysłowego wykorzystania energii jądrowej umożliwi rzeczywiste skonkretyzowanie projektu planu prac naukowych i technicznych w dziedzinie wykorzystania energii jądrowej w Polsce.

Przystępując do omówienia wytycznych należy przede wszystkim rozważyć perspektywy rozwoju energetyki jądrowej w kraju.

Po rozważeniu perspektyw całokształtu rozwoju energetyki jądrowej zostaną omówione problemy badań podstawowych w zakresie fizyki i chemii, następnie zastosowanie radioizotopów w naukach technicznych i biologicznych /wraz z problemami ochrony zdrowia/ i wreszcie związane z tym potrzeby kadrowe i materialne.

Niniejsze wytyczne w zakresie energii jądrowej

w zas
a w
tyw
rowe
1975
i me
roku
ogni

U w

- 4 -

oraz współpracowano w zakresie planu rozwoju kadr naukowych z Komisją szkolenia kadr Komitetu dla spraw pokojowego wykorzystania energii jądrowej PAN /przewodniczący : prof.dr J.Pniewski/. W ten sposób objęty został całokształt zagadnień, związanych z pracami w zakresie energii jądrowej.

Zwrócono się pisemnie do kilkudziesięciu instytutów naukowych, katedr szkół wyższych, resortów gospodarczych itp., z prośbą o aktywną współpracę w opracowywaniu projektu wytycznych prac w zakresie energii jądrowej.

Podgrupy opracowały szereg szczegółowych referatów, poświęconych poszczególnym gałęziom nauki i gospodarki przy współudziale około pięćdziesięciu pracowników nauki oraz pracowników gospodarki narodowej.

Spis 52 referatów szczegółowych podano w rozdziale 14. W referatach tych omówiono następujące problemy :

- światowy stan wiedzy w danej dziedzinie;
- perspektywy rozwojowe danej dziedziny w skali światowej;
- dotychczasowy stan badań w naszym kraju;
- kierunki badań naukowych najbardziej celowe i możliwe w okresie najbliższych lat w naszym kraju;
- potrzeby kadrowe, problemy szkoleniowe;
- potrzeby materialne /w tym budownictwo, aparatura itp/;
- współpraca międzynarodowa, problemy organizacyjne itp.

Nad powyższymi referatami odbyły się w okresie października i listopada 1956 r. dyskusje z udziałem zainteresowanych osób.

W oparciu o te referaty i wyniki dyskusji nad nimi opracowano 9 referatów zbiorczych, zgodnie z podziałem na podgrupy, podanym powyżej. Referaty te

/o o
lone
zain
Pols
kowo
reso
tetu
rowe

się
W dy
ter
/ogo
z u

nie
rat
/pr
ins

ny
te
i g

wi
we
ny

pr
uw
dz
ni
ni
ze

- 2 -

S p i s t r e ś c i

	str.
1. Założenia	3
2. Perspektywy rozwoju energetyki jądrowej ..	8
3. Surowce uranowe	24
4. Problemy paliw jądrowych i materiałów reaktorowych	28
5. Badania podstawowe w zakresie fizyki	35
6. Prace z zakresu chemii podstawowej	44
7. Zastosowanie izotopów promieniotwórczych w technice	51
8. Izotopy w naukach biologicznych	54
9. Produkcja i dystrybucja radioizotopów	59
10. Skazenia radioaktywne i ochrona radiologiczna	64
11. Aparatura elektronowa do badań jądrowych..	68
12. Problem kadr	75
13. Koszty realizacji programu	80
14. Spis referatów opracowanych dla ustalenia zarysu planu perspektywicznego	89
Materiały z posiedzenia Państwowej Rady do spraw pokojowego wykorzystania energii jądrowej i Komitetu do spraw pokojowego wykorzystania energii jądrowej P.A.N. odbytego w dniach 4-5 marca 1957 r.	
- Uchwała	95
- Wnioski Komisji	97

Pełnomoc
jądrowej
jowego w
demii Na
tu wytyc

wistego
denta PA
doc.k.n.
doc. J.L
doc. T.

podgrup

rowców

Biuro Pełnomocnika Rządu
do spraw wykorzystania
energii jądrowej

Nie do publikacji

P O S T Ę P Y
T E C H N I K I R E A K T O R O W E J

I

dodatek do Nr. 5
Biuletynu Informacyjnego
1 9 5 7

- 3 -

OCENA DANYCH EKONOMICZNYCH O ENERGII JĄDROWEJ

James A. Lane

Progress in Nuclear Energy, Series VIII, Vol. 1, 173-184 1956/

str.

3

16

33

46

47

54

59

65

Zarówno z przyczyn psychologicznych jak i ekonomicznych energia jądrowa staje się ważnym czynnikiem w naszym życiu. Znaczenie objęcia prowadzenia w różnych dziedzinach technologii energii jądrowej zostało zrozumiane zarówno przez poszczególne towarzystwa, jak i kraje. Jednakże w ostatniej analizie wielkość znaczenia energii jądrowej i harmonogram organizacji światowego przemysłu jądrowego uzależniono od takich czynników ekonomicznych jak /a/ zapotrzebowanie poszczególnych krajów na nowe źródła energii, /b/ koszty energii jądrowej w stosunku do energii z innych źródeł i /c/ zapotrzebowanie i dostępność paliwa jądrowego. Dane z Konferencji Genewskiej i późniejsze informacje dają podstawę dla oceny tych czynników.

Wzrost przemysłu energetycznego Stanów Zjednoczonych oceniał zespół Atomic Energy Commission, Federal Power Commission, Edison Electric Institut i innych. Oczekuje się, że w przyszłości całkowita moc będzie wzrastać od 4,5% do 6,5% rocznie w następnym 25-leciu, przy czym mniejsze liczby odnoszą się do okresu wcześniejszego. Planowane całkowite moce obliczone na podstawie tych danych i odpowiadające im moce z elektrowni jądrowych przedstawiono w Tablicy I. Z danych tych widać, że w 1980 roku elektrownie jądrowe będą produkować więcej energii niż obecnie w USA wytwarza się jej w elektrowniach węglowych.

Tablica I. Plan projektowanego wzrostu energetyki USA
Moc zainstalowana /milion kW/

Rok	Moc całkowita	Z elektrowni wodnych	Z elektrowni jądrowych
1955	102	20	0
1960	112-160	20	0-2
1965	140-220	20	5-10
1970	180-300	25	10-30
1975	240-420	33	30-80
1980	300-500	43	45-170

Dane w Tablicy I oparte są w mniejszym lub większym stopniu na ekstrapolacji danych z obecnego doświadczenia tempa wzrostu. Cokolwiek inne oszacowania podano na Konferencji Genewskiej, starano się w nich ocenić zapotrzebowanie rynku na nowe moce energetyczne wyrażone w koszcie mocy na zaciskach. Dane zebrano w Tablicy II, która zawiera wyliczone moce i nakłady inwestycyjne na nowe siłownie. Jak widać koszty mocy z nowych siłowni

- 5 -

być mniejszy niż 12 mill/kWh aby móc konkutować z si-
lowymi spalowymi.

Tablica III. Koszty energii ze źródeł konwencjonalnych
dol/kWh mill/kWh

	400-600 MW	135	2,8
elektrownie	100-200 MW	150	3,2
węglowe	10- 50 MW	165	3,5
	kocioł rezerwowy	7	0,15
	koszt paliwa 6±8 dol/t		2,4±3,2
	1 MW	160	3,4
elektrownie	10 MW	140	3,0
spalinowe	15 MW	135	2,9
	Koszt paliwa 14 cent/gallon		9,0
	turbogenerator 200 MW	115	2,5
elektrownie	" " 100 MW	120	2,6
wodne	" " 50 MW	125	2,7
	" " 10 MW	170	3,6
	tama + uzbrojenie placu	100±200	2,1±4,3
	itd.		

Założenie: stopień amortyzacji 15%
współczynnik obciążenia 80%
sprawność cieplna 34%

Duża ilość przedstawionych na Konferencji Ge-
newskiej danych pozwala ocenić koszty energii z reak-
torów różnych typów i wielkości. Chociaż dane te nie
są chyba bardziej dokładne od informacji dostępnych
poprzednio z nieautoryzowanych materiałów, dane genewskie
zawierają bardziej powiązany zbiór wiadomości odo-
nie obecnego stanu ekonomiki energii jądrowej. Ponad-
to, pewne dane, jak na przykład koszt uranu nisko
wzbogaconego, były ujawnione po raz pierwszy. Koszty
inwestycyjne elektrowni jądrowych omawianych w Genewie
przedstawia Tablica IV, są one podobne do publikowanych
poprzednio. Jak i w większości wypadków posiadanych
informacji o kosztach reaktorów jądrowych, liczby
w Tablicy IV oparte są bardziej na założeniach niż do-
świadczeniach istniejących już konstrukcji. Prawdo-
podobnie najbardziej realnymi są dane odnoszące się do
małych prototypów elektrowni jądrowych, które obecnie
się buduje. Koszty tych małych elektrowni leżą w gra-
nicach od 600 ± 1000 dol/kWh mocy zainstalowanej, co
nie jest zupełnie na konkurencyjnym poziomie. Nawet
podane koszty elektrowni dużej mocy utrzymujące się
w granicach 240 ± 450 dol/kWh są 1,2 ± 2 razy większe
od stawianych przez warunki konkurencyjności.

Chociaż większość badań ekonomicznych odnosi
się do dużych jednostek, ciekawym jest również zagad-
nienie małych elektrowni jądrowych do produkcji energii
w miejscach oddalonych lub w małych krajach. Jeśli
koszty małych prototypów reaktorów i koszty projekto-
wanych urządzeń dużej mocy przedstawić w zależności

- 7 -

od mocy można otrzymać wykres przybliżonych kosztów siłowni jądrowych /rys.1/. Krzywa przerywana przedstawia, ocenianą tak przez wielu autorów, możliwość zniżenia kosztów dzięki udoskonaleniu obecnej technologii. Poszczególne reaktory zostały na wykresie oznaczone swoimi symbolami, które były objaśnione w Tablicy IV. Jak widać z wykresu dla jednostek o mocy rzędu 20 MW elektrycznych lub mniejszych, koszty inwestycyjne mogą osiągnąć 400-600 dol/kW - elektryczny. Odpowiadająca tym kosztom amortyzacja równa się 9 - 13 mill/kWh przy współczynniku obciążenia 80%, zaś 12 - 17 mill/kWh przy 60%. Trzeba znacznie zredukować koszty inwestycyjne zanim takie elektrownie zaczną konkutować z konwencjonalnymi elektrowniami małej mocy.

Tablica IV. Koszty inwestycyjne elektrowni jądrowych

Typ reaktora	Moc elektryczna, MW	Koszt dol/kW
Doświadczalny reaktor wrzący /EBWR/	4,5	890
Reaktor wrzący z D ₂ O /BWR/	250	250
Reaktor wrzący z D ₂ O /BWR/	62	450
90% D ₂ O - 10% H ₂ O /BWR/	62	450
H ₂ O - BWR/cyrkulacja naturalna/	63	400
H ₂ O - BWR/cyrkulacja wymuszona/	61	425
Prędkie reaktor rozmnażający/FBR/	150	300
EBR II	12,5	740
Wodny jednorodny /TBR/	100	200-250
HEU II	2	1050
Reaktor sodowo-grafitowy /SGR/	75	300
Reaktor sodowo-grafitowy/paliwo-tor/	100	265
SRE	7,5	630
Chłodzony gazem z moderatorem grafitowym /GGR/	150	350
Chłodzony wodą z moderatorem grafitowym /PWGR/	223	290
PWR /D ₂ O, uran naturalny/	20	375-550
Z paliwem obiegowym w ciekłym metalu /LMFR/	210	240

Jednym z punktów kosztów elektrowni jądrowej, niespotykanym w wypadku elektrowni konwencjonalnej są inwestycje w paliwo jądrowe i materiały rozmnażające potrzebne w reaktorze i w urządzeniach przetwórczych. Informacje z referatów genewskich podano w Tablicy V. Dla uzupełnienia włączono i inne specjalne materiały reaktorowe.

- 9 -

amortyzacji 4% odnośne koszty energii wahają się od 0,14 do 0,60 mill/kWh. Natomiast przy stopniu amortyzacji 12% koszty wyposażenia paliwowego wynoszą 0,4 + 1,8 mill/kWh stając się bardzo poważnym składnikiem kosztów energii.

Koszty inwestycyjne na urządzenie potrzebne do zaopatrywania reaktora w paliwo i inne specjalne materiały, a także na urządzenia do ich przeróbki stanowią poważną sumę w każdym wypadku siłowni dużej mocy. Dwa ciekawe artykuły jeden angielski, drugi amerykański oświetlają ten aspekt ekonomiki energii jądrowej. Ponieważ takie informacje zostały opublikowane po raz pierwszy warto się nad niektórymi zastanowić. Zestawienie omawianych kosztów inwestycyjnych podanych przez Davis'a zawiera Tablica VI. Jak widać najpoważniejszymi pozycjami są: zakład odizolowania izotopów dostarczający wzbogacony materiał paliwowy, zakład ciężkiej wody i zakład przeróbki chemicznej. Opierając się na podanych liczbach same te zakłady dodają do kosztów energii od 2 do 4 mill/kWh.

Tablica VI. Koszty inwestycyjne urządzeń pomocniczych elektrowni jądrowej

Składowa	koszt dol/kW mocy
Badanie, wydobycie, koncentracja rudy	1
Czyszczenie, redukcja	1-3
Zakład wzbogacenia izotopowego	14-80
Obróbka elementów paliwowych /zimna/	5
Obróbka elementów paliwowych /gorąca/	15
Produkcja ciężkiej wody	30-50
Produkcja cyrkonu	1-2
Obudowa reaktora i obiegu pierwotnego	10-20
Przeróbka paliwa	30-60

Jednakże dane Davis'a mogą być przestarzałe zaś przy głębszym wypaleniu i bardziej efektywnym odprowadzeniu ciepła te urządzenia mogą obsługiwać reaktor o mocy trzy razy większej od przyjętego do tego oszacowania. Wówczas koszty inwestycyjne byłyby trzy razy mniejsze. Niezależnie od tego, czy koszty tych jednostek pomocniczych będą wyższe lub niższe, faktem jest, że urządzenie, szczególnie urządzenie do dyfuzji i ciężkiej wody, są zbyt duże aby w pierwszej fazie były ekonomicznymi. Na przykład aby koszty inwestycyjne wynosiły 200 dolarów za moc produkcyjną "funt ciężkiej wody rocznie" zakład powinien mieć moc produkcyjną od 25 do 50 ton rocznie, co daje koszt zakładu około 10-20 milionów dolarów. Zakład taki mógłby w przeciągu 10 lat zaopatrzyć w ciężką wodę siłownie łącznej mocy zainstalowanej 500000 - 1000000 kW elektrycznych. Tak wielkie wydatki inwestycyjne na te zakłady mogą poważnie

- 11 -

i zapotrzebowania energii. Wysokość stopnia amortyzacji sum początkowo zainwestowanych zależy od systemu finansowania obiektu. Davis przytacza szereg przykładów stopnia amortyzacji podanych w Tablicy VII. Chociaż w większości amerykańskich rozważań ekonomicznych przyjmuje się 14% amortyzacja, w oddzielnych wypadkach można stosować również niższy stopień amortyzacji. W wypadku niskich kosztów rocznych związanych z zainwestowanymi sumami, osiągnięcie wysokiego współczynnika obciążenia nie jest tak ważne.

Tablica VII. Przykłady stopni amortyzacji obiektów
/w procentach od zainwestowanego kapitału/

	Prywat- nych	Użytecz- ności publicz- nej	Finansowa- nych przez państwo
Finansowanie indywi- dualne %	40	5	0
Finansowanie akcyjne %	60	95	0
Zwrot kapitałów ind.%	9	9	0
Okres eksploatacji obektu, lata	25	25	25
Czysty zysk %			
z kapitałów ind.%	3,6	0,45	0
z kapitałów akcyjnych	2,1	3,32	2,25
	5,1	3,38	2,25
Podatek dochodowy	2,0	2,0	0
Uzupełnienia	0,2	0,2	0
Podatek dochodowy	4,2	0,5	0
	12,1	6,5	2,25
Straty kapitału /deprecjacja/	1,9	2,5	3,0
Ogólny stopień amorty- zacji %	14,0	9,0	5,25

Cykl paliwa - sprawę oceny kosztów paliwa dla wielu siłowni jądrowych komplikuje stale fakt, że nikt nie wie jak głębokie wypalenie uranu w elementach paliwowych można osiągnąć zanim trzeba je wymienić, a następnie wycofać lub poddać przeróbce w celu odzyskania nie wypalonych materiałów rozszczepialnych i tych, które powstały w trakcie pracy. Potrzeba wymiany elementów paliwowych może być wywołana albo zużyciem z powodu uszkodzeń od promieniowania, albo niedostateczną ilością pozostałego materiału rozszczepialnego aby utrzymać reaktywność. O znaczeniu tego zagadnienia mówi fakt, że pięć referatów Konferencji Genewskiej omawiało cykle paliwa, zaś niektóre z nich w szczególności problem otrzymania głębokiego wypalenia w reaktorach niejednorodnych. Co się tyczy sprawy uszkodzeń elementów

- 13 -

przyczyny aty przy-
stkich atomów
jest granicą,
niebezpieczne.

MWD/t dla czyste-
pów uranowych,

o małym wzbogace-

wypalenia będzie

st w wypadku pali-

ach prędkich usz-

tać wypalenie

nian reaktywności

rozbieżności

atacji paliwa. Na

gółczynnika grze-

6 atomów Pu-239

35 wynosi 0,9, co

ów w systemie,

turalnego w cza-

leżności od metod

w reaktorze. Przy

azy większe wyga-

zynnik przemiary.

t wypalenie nawet

et przy początko-

0,8. Oczywiście

ych doświadczal-

ębokości wypale-

że główna trud-

ucia produktami

h izotopów plutonu

w każdej siłowni

liwo/ składają się

ci materiału po-

mocy lub po pro-

niione w Tablicy

j wysokości róż-

palenia 10000 MWD

racujących na pali-

paliwa jest znacz-

paliwa i jego

wszystkich wzboga-

nić na podstawie

. Podane tam war-

ko wzbogaconego

ni; że zakład dy-

ekonomicznej kór-

wpływ na koszty

ub lekko wzbogac-

nego w czasie pra-

o 15 dol/gram

1-2 mill/kWh

odpowiednio dla uranu naturalnego i 2% U-235.

Tablica VIII. Składowe kosztu paliwa

	dol/kg	mill/kWh x/
Zużycie U-nat	40	0,60
Zużycie 1% U-235	75- 90	1,14-1,47
Zużycie 2% U-235	200-340	2,12-3,74
Przeróbka chemiczna	4	0,06
Wyrób elementów paliwowych	16-60	0,24-0,29
Regeneracja zużytego paliwa	13	0,20

x/- dla 10000 MWD/T = napromieniowanie/cykl.

CAŁKOWITE KOSZTY ENERGII JĄDROWEJ. Ogólnie biorąc koszty energii z siłowni jądrowych dużej mocy ocenia się w materiałach Konferencji Genewskiej w granicach 5-9 mill/kWh, to jest tak jak przewidywano poprzednio. W Anglii np. oceniają, że koszt energii z reaktora w Calder Hall wyniesie 9 mill/kWh nie wliczając zysku za wyprodukowany pluton, przy założeniu stopnia amortyzacji 9% od nakładów na reaktor i 6% od nakładów na pozostałe urządzenia. Przy stopniu amortyzacji 15% jaki stosuje się zazwyczaj w USA, koszt brutto energii w Calder Hall wyniósłby około 13 mill/kWh. Stąd widać, że bezpośrednie porównywanie podanych kosztów energii bez ścisłego zbadania przyjętych założeń nie ma sensu.

W dalszym ciągu nie można nic powiedzieć o informacjach ekonomicznych z ZSRR przede wszystkim dlatego, że w radzieckich referatach nic nie podano na temat zniżenia kosztów energii. Mówi się natomiast o możliwości wytwarzania energii w elektrowni dużej mocy tego samego typu co istniejąca już 5000 kW siłownia, produkująca energię po 10-20 kop/kWh. Według oficjalnego kursu przeliczeń byłoby to po 25-50 mill/kWh, ale zgoanie z Wayne'm na podstawie rzeczywistej siły nabywczej waluty rosyjskiej koszt ten będzie mniej więcej około 10-20 mill/kWh. Według naszych kalkulacji jest o wiele, możliwe, że przyczyną jest tu zbyt duża ilość użytej w reaktorze stali nierdzewnej, co powoduje nieekonomiczne zużycie paliwa. Przypuszczenie to potwierdza fakt, że trzeba było użyć uranu o 2,5% wzbogaceniu, co prowadzi do stosunkowo wysokich kosztów paliwa.

Orientacyjne koszty podawane w materiałach amerykańskich również oparte są o pewne wielkości założone, jak współczynnik obciążenia i stopień amortyzacji. Najwyższe koszty energii podano dla Prototypu Wzręczego Reaktora Energetycznego mocy 5000 kW. Koszty energii z tego małego reaktora dochodzą do około 33 mill/kWh. Jako przeciwny krajowy wypadek można przyjąć koszty energii równe 4-5 mill/kWh dla elektrowni dużej mocy pracującej w sprzyjających warunkach. Takie warunki dla różnych typów siłowni zebrano w Tablicy IX. możliwość spełnienia tych warunków i osiągnięcie takich kosztów energii

- 15 -

zwiększenie niezawodności oraz przedłużenie okresu eksploatacji siłowni.

Najważniejsze dane o zasobach paliw jądrowych pochodzą z Genewy. Johnson reprezentując bardzo optymistyczny pogląd stwierdził: "ocenia się, że zasoby krajów Zachodu wynoszą jeden lub dwa miliony ton uranu. Jest to uran, który można wyprodukować średnio po 10 dol/funt U₃O₈ w stanie wysokiej koncentracji". Johnson stwierdza również, że złoża o niskiej zawartości, z których uran może być otrzymywany po 10-30 dol/funt zawierają kilka dodatkowych milionów ton uranu. Mniej jest wiadomości o ilości zasobów toru, ale przyjmuje się ogólnie, że całkowita ilość ekonomicznie dostępnych złóż toru jest około dziesięć razy mniejsza od ilości uranu. Jednakże zapotrzebowanie na tor może być odpowiednio mniejsze ponieważ wyposażenie materiałowe nawet w torowych reaktorach rozmnażających będzie pochodzić z uranu.

Dostępne zapasy paliw jądrowych można porównać z zapotrzebowaniem, opierając się na danych z Konferencji Genewskiej o wyposażeniu reaktorów i wypaleniu. W większości typów reaktorów, jak to widać z Tabelicy V, wyposażenie w paliwo wynosi od 0,2 do 1,0 tony uranu naturalnego lub jego równowartości na megawat mocy zainstalowanej. Te liczby w połączeniu z planami światowej energetyki jądrowej wskazują, że wyposażenie reaktorów na świecie może wynieść w roku 1980 100000 - 700000 ton materiałów rozszczepialnych. Odpowiednie zapotrzebowanie paliwa do wymiany wypalonego, przyjmując wypalenie 20000 MWb/T, może osiągnąć 35000 ton rocznie około roku 1980. Zapotrzebowanie to jest znacznie mniejsze od zbadanych dotąd zasobów.

nia dla zagad-
szków przerób-
osobna. Trzeba
runków aby
nnik obciążenia,

ktora, przy
e 4-5 mill/kWh

WWD/T

5000+6000

10000

Wypalenie
238 20% Pu w
Pu rdzeniu/cykl
J-238 /współczyn-
nik przemia-
ny 1,6/

5/Mtr 75% wypala-
nie
g Th U-235 w cza-
D₂O sie cyklu
/współczyn-
nik przemia-
ny 1,15/

10000

z otrzymanego
gram; współczyn-
ortyzacji siłow-

am.

ść między 60%
eli będzie można
ie mogła pracować
o, to w ogóle
spółczynnik obciąż-
ciem "możliwości"
ładać nierealnie,
kosztów paliwa,

- 17 -

się interesować tymi problemami i wkraczając w dziedzinę energii jądrowej szukają odmiennego podejścia do problemu. Dlatego jeśli włączyć reaktory małej mocy, łączna liczba opracowywanych obecnie typów wyszczególnionych w Tabeli I wyniesie dwanaście.

Następujące dane przyjęto do oceny kosztów energii z różnych typów elektrowni jądrowych, /za wyjątkiem wypadków omówionych oddzielnie/:

Materiały reaktorowe:

Uran naturalny	40 dol/kg
Tor	43 dol/kg
Uran. wysoko wzbogacony	15-30 dol/gram U^{235}
D_2O	61 dol/kg

Stopnie amortyzacji:

Reaktor i turbiny	- 15% rocznie
D_2O i pozostałe niedeprecjujące się elementy	- 12% rocznie
Paliwo jądrowe	- 4% rocznie

Współczynnik obciążenia: 80%

Cały szereg reaktorów małej mocy rzędu 10-50 MW ciepłych zaprojektowano stosując płytkowe elementy paliwowe typu MTR, z uranu posiadającego wysokie wzbogacenie $U-235$ w postaci stopów lub dyspersji w aluminium, stali nierdzewnej lub cyrkonie. Do wymienionego typu należą między innymi. Reaktor Termiczny dla Łodzi Podwodnej /STR/, Wojskowy Przenośny Reaktor Energetyczny /APPR/, Doświadczalny Reaktor Energetyczny Uniwersytetu Florydzkiego i Wrzący Reaktor Doświadczalny /Borax III/.

Jak widać z Tabeli II koszty paliwa stanowią tu poważną część kosztów energii, co spowodowane jest wysokim wzbogaceniem paliwa dla reaktorów tego typu. W Tabeli tej podano koszty dla dwóch konstrukcji: pierwotnej i udoskonalonej. Bardzo ważne są takie czynniki jak wypalenie za cykl i zawartość $U-235$ w elemencie paliwowym. Na przykład jeśli wypalenie za cykl w reaktorze Borax III byłoby zwiększone do 40% przez zwiększenie zawartości $U-235$ ze 136 g do 200 g na element, to koszty wykonania i przeróbki zmniejszyłyby się o 7,6 mill/kWh przy zwiększeniu nakładów inwestycyjnych o 0,2 - 0,4 mill/kWh to jest można by zaoszczędzić więcej niż 7 mill/kWh. Koszty całkowite energii w tym wypadku układałyby się w granicach 16,9 - 21,3 mill/kWh przy pracy na pełną moc. Co się tyczy danych APPR to koszty inwestycyjne podane są łącznie z kosztem paliwa, grupa ORNL projektująca APPR oceniła całkowity koszt energii z tego reaktora na 52 mill/kWh.

Należy dodać, że chociaż w rzeczywistości APPR produkuje i ciepło i energię to jednak przytoczone dane odnoszą się do równoważnej siłowni produkującej tylko energię elektryczną. Przytoczono także koszty odnoszące się do konstrukcji udoskonalonej, wskazujące, że dla tego typu reaktora możliwe jest poważne zmniejszenie kosztów.

x/ mill = tu 0,001 dolara

- 19 -

Tablica II. Dane ekonomiczne reaktorów małej mocy z moderatorem wodnym.

Oznaczenie reaktorów typ reaktora	Borax III wodny wrzący		Przenośny Wojskowy Energetyczny /APPR/ Wodny pod ciśnieniem	
	10	15 /2/	10	10 /2/
Moc cieplna MW				
Moc elektryczna MW	2	3,5	1,83	2
Koszt miliony dolarów	0,55	0,55	2,1	0,8
Koszt dol/KW	275	157	1150	400
Koszty inwestycyjne mill/kWh	5,9	3,4	24,5	5,8 /3/
Wposażenie reaktora - kg U-235	11,8		<25	
Pozostałe wyposażenie - kg U-235	5,9		-	
Ilość elementów paliwowych	87		-	
Wypalenie w ciągu cyklu %	17		>31	
Koszty paliwa mill/kWh:	/4/			
wyposażenie w U-235	0,8-1,5	0,4-0,8	1,2-2,3	-
wypalenie U-235 /1/	3,9-7,7	3,9-7,7		3,6-7,2
wykonanie	4,7	4,7	25,5	2,5
przeróbka	6,2	6,2		1,0
Koszty ruchu mill/kWh	8,6	5,7		1,5
Całkowity koszt energii mill/kWh	30,1-34-6	24,3-28,5	~52	14,4-18,0

- /1/ po 15-30 dol/gram
 /2/ dla konstrukcji udoskonalonych
 /3/ stopień amortyzacji 10%
 /4/ zmagazynowane elementy paliwowe.

Koszty te jednak nie zawierają kosztu wyposażenia w paliwo. Również podane roczne koszty eksploatacji i konserwacji w wysokości 21000 dol nie uwzględniają stanu pełnego zatrudnienia. Te dwa czynniki mogą spowodować wzrost kosztów energii do około 5 mill/kWh.

- 21 -

reaktora wrzącego z ciężką wodą, a także przeprowadzono porównanie tych kosztów z danymi dla reaktorów z rdzeniem z 90 % D_2O + 10 % H_2O , oraz z danymi dwóch reaktorów wrzących ze zwykłą wodą z cyrkulacją wymuszoną i naturalną. Podane wyniki wskazują, że zmniejszenie rozmiarów i zastosowanie H_2O zamiast D_2O , co znacznie zwiększa wymagane wzbogacenie paliwa i zmniejsza początkowy współczynnik przemiany, prowadzi do znacznego wzrostu kosztów energii. Wynika to niezbieżnie z Tablicy IV w której zebrano koszty energii dla tych reaktorów. Właściwości reaktorów wrzących, szczególnie z ciężką wodą, czynią je najbardziej odpowiednimi dla siłowni o mocy rzędu 1000 wyżej MW ciepła. Reaktory wrzące z ciężką wodą dla tego poziomu mocy mają zbiorniki o średnicy 3,65 m i pracują na uranie naturalnym. Przy mniejszych średnicach zbiornika potrzebne jest paliwo o większym wzbogaceniu co powoduje wzrost kosztów energii. Na przykład reaktor o mocy 250 MW mający średnicę zbiornika 2,3 m wymaga paliwa z 0,32% $U-235$. Wyższe wzbogacenie powoduje w porównaniu do wypadku z uranem naturalnym wzrost kosztów mocy o 1,3 - 2,0 mill/kWh. Również koszty amortyzacji oraz eksploatacji i konserwacji są dla reaktora o mocy 250 MW stosunkowo wyższe w porównaniu z reaktorem 1000 MW i w związku z tym koszty energii wzrastają o dalszych 4,9 mill/kWh. Całkowite koszty energii z siłowni mniejszych wynoszą od 13,9 do 14,6 mill/kWh w porównaniu do 7,7 mill/kWh dla dużych siłowni.

Zastosowanie H_2O zamiast D_2O jako chłodziwa i moderatora w reaktorze takiej samej wielkości wpływa ujemnie na właściwości reaktora. Po pierwsze - potrzebne jest wyższe wzbogacenie. Po drugie - współczynnik przemiany /tj gramy plutonu powstałe przy spaleniu grama $U-235$ / zmniejsza się. Po trzecie - zwiększa się ilość uranu w wyposażeniu reaktora. To wszystko jest częściowo zrekomensowane przez niższe koszty inwestycyjne siłowni, ale ostateczny wynik jest taki, że całkowity koszt energii wzrasta o 0,8 - 2,2 mill/kWh jeżeli zastosować H_2O . Widać to z Tablicy IV. Łatwo zauważyć, że zasadniczy wzrost kosztu energii pochodzi stąd, że w wypadku H_2O w porównaniu do reaktora z D_2O wzrasta potrzebna ilość paliwa uranowego w wyposażeniu reaktora. Wzrasta również koszt wypalenia uranu w związku z wysokim wzbogaceniem, zaś ilość wysoko wzbogaconego uranu który trzeba dodać aby przedłużyć cykl paliwa do 10.000 MWd/T wzrasta z powodu niskiego współczynnika przemiany.

Dane reaktorów wrzących małej mocy /20-40 MW/ ciepła/ podają referaty z Konferencji Genewskiej P495, P497 i P851. Reaktor opisany w referacie Nr P497 - /EBWR/ ma jako moderator H_2O zaś paliwo składa się z elementów z uranu wysoko-wzbogaconego i uranu naturalnego. Cena proponowana przez firmę została ustalona za reaktor, bez rdzenia na 3.200.000 dol. Koszt rdzenia ocenia się na

- 23 -

kosztuje samo
przyjęto dla rda-
4% roczną opłatę
do i wzbogaconego.
znie wspomnianego

ktorów wrażliwych

H ₂ O	H ₂ O
naturalna	wymiesz
cyrkulacja	cyrkulacja
250	250

6,2	7,2
3,1+4,2	1,6+2,3

2,3	2,3
-----	-----

2,6+3,6	2,8+3,9
---------	---------

0,6+0,8	0,8-1,1
---------	---------

9,9+11,0	8,8+9,5
----------	---------

5,5-6,7	5,9+7,3
---------	---------

3 15,4+17,7	14,1
-------------	------

Typ ten obejmuje reaktory chłodzone dwutlenkiem węgla /Calder Hall - W.Bryt., Civil Stage I, G-2 - Francja/, chłodzone H₂O /G.E. Hanford, ZSRR/, chłodzone sodem /Sodium Reactor Experiment i SGR/, oraz reaktor z paliwem obiegowym w ciekłym metalu /LMFR/. Dane tych reaktorów znajdują się w Tablicy VI. Stosunkowo niskie koszty energii w wypadku reaktora Calder Hall pochodzą stąd, że zastosowano niski stopień amortyzacji nakładów inwestycyjnych, co objaśnia się tym, że siłownię tą eksploatuje British Government Electric Authority.

Ekonomiczne wskaźniki tych reaktorów podano w Tablicy VII. Z reaktorów jednorodnych rozpatruje się trzy typy: a/ z wodnym roztworem /UO₂SO₄ i D₂O/ wysoko wzbogaconego uranu, b/ dwustrefowy ²³⁵U z rdzeniem z roztworu w D₂O i płaszczem z "papką" ze skoncentrowanego ThO₂ - D₂O, oraz c/ jednostrefowy ze słabo wzbogaconym uranem w postaci "pasty" UO₂+ThO₂ w D₂O. Reaktor z paliwem w postaci wodnego roztworu U-235 z konstrukcyjnego punktu widzenia jest najłatwiejszy do zrealizowania ponieważ nie ma w nim do czynienia z zagadnieniami korozji zbiornika i posługiwania się "pastą".

Reaktory mnożące dwustrefowe i jednostrefowe pozwalają osiągnąć niski koszt energii ale trzeba przewidywać wiele trudnych problemów konstrukcyjnych. Z Tablicy VII wynika, że koszt energii z reaktora spalającego roztwór U-235 jest wysoki z powodu kosztu U-235, ale jest znacznie niższy niż z reaktorów z wysokowzbogaconym paliwem stałym przedstawionych w Tablicy II. Możliwym jest również użycie w reaktorach jednorodnych H₂O zamiast D₂O, ale wówczas wzrośnie koszt energii o 0,2 mill/kWh. Podane koszty energii dla reaktora prędkiego mnożącego są cokolwiek wyższe niż dla mnożących termicznych, nawet jeśli przyjąć, że stopień amortyzacji 10% podany w tym wypadku jest realny.

Zgodnie z propozycją amerykańskiej Atomic Energy Commission siedem grup przedłożyło plany próbnych reaktorów energetycznych małej mocy. Każdy plan zawiera różne typy reaktorów. Charakterystyki tych reaktorów i ich opublikowane dane ekonomiczne przedstawiono w Tablicy VIII. W kwietniu 1956 roku dwa plany zostały zaakceptowane przez AEC jako podstawa do umowy. Były to plany Elk River i Wolterine Electric. Pozostałe plany są w dalszym ciągu rozpatrywane przez AEC.

Oznaczenia reaktorów i instytucji projektujących.

APPR

Calder Hall
EBR-I, EBR-II

EBWR
G-1, G-2

Army Package Power Reactor /woda pod ciśnieniem/
U.K. Dual Purpose Reactor /grafit-CO₂/
Experimental Breeder Reactors /prędkie/
Experimental Boiling Water Reactor
France Power Reactors /powietrze-grafit, CO₂=grafit/

for Experiment

for Test

led Reactor /U+H₂

d Reactor Experim

s Reactor

Reactor

adiate Reactor

periment /sód-gm

i Reactor /woda w

ndry Co/

Co.-Detroit Edison

anford, Washington

ican Aviation Co.

rica/

ratory/

p./

Nazwa reakcja Typ	H ₂ O cyrkulacja wymuszona	H ₂ O cyrkulacja wymuszona
1	8	9
Projektant	ANL	ANL
Całkowita moc cieplna	20	40
Moc elektryczna	4,5	9,0
Sprawność całkowita	-	-
Koszty inwestycyjne		
a/ reaktor	530	280
b/ turbogenerator	180	180
c/ materiały reaktorowe	280-345	140-170
Wyposażenie w paliwo	19	19
Wzbogacenie paliwa	90	90
Wyposażenie w materiały	4500	4500
Wyposażenie w materiały	-	-
Stożenie amortyzacji		
a/ reaktora	15	15
b/ pozostałych urządzeń	15	15
c/ wyposażenia w paliwo	4 paliwo	4 paliwo
d/ wyposażenia w D ₂ O	15 wykonanie	15 wykonanie
Koszty amortyzacji		
a/ reaktora	14,6	6,9
b/ pozostałych urządzeń	4,5	4,5
c/ wyposażenia w paliwo	0,6-0,9	0,3-0,5
d/ wyposażenia w D ₂ O	-	-
Dane o kosztach paliwa		
Wypalenie	10.000	10.000
Początkowy współczynnik	0,70	0,70
Koszt produkcji	45 /U nat/ 6700/U wzbog/ 4200/U wzbog/	45 /U nat/ 6700/U wzbog/ 4200/U wzbog/
Koszty przeróbki	40	40
Koszt uranu	-	-
Zysk z plutonu	-	-
Koszt paliwa		
Całkowity koszt paliwa	4,5-5,7	4,5+5,7
Zysk z plutonu	-	-
Koszt paliwa netto	4,5-5,7	4,5-5,7
Całkowity koszt energii	32,7-34,2	20,4-21,8

- 25 -

Tablica V. Dane ekonomiczne reaktorów

Experiment	Nazwa reaktora	Jednostki	D ₂ O - BWR cyrkulac- ja wymu- szona	D ₂ O - BWR cyrkulac- ja wymu- szona	9
est	Typ				4
	1	2	3	4	w
Reactor /U+Bi/ ctor Experim	Projektant		ANL	ANL	A
ctor	Całkowita moc cieplna	MW	1000	250	2
or	Moc elektryczna	MW	248	62	6
e Reactor	Sprawność całkowita siłowni	%	24,8	24,8	2
ment /sód-gu	Koszty inwestycyjne				
ctor /woda p	a/ reaktor	dol/kW	250	450	4
	b/ turbogenerator	"	43	60+66	5
Co/	c/ materiały reaktorowe	kg	39.500	9.800	9
troit Edison	Wz bogacenie paliwa	%	0,71	0,92	0
	Wyposażenie w paliwo	kg	-	-	-
	Wz bogacenie paliwa	%	0,71	0,92	0
	Wyposażenie w materiał rodny	kg	-	-	-
	Wyposażenie w materiały specjalne	"	109.000	37.600	3
	<u>Stożenie amortyzacji /prawyte/</u>				
d, Washingto	a/ reaktora	%	12	12	12
Aviation Co.	b/ pozostałych urządzeń elektrycznych	"	12	12	12
	c/ wyposażenia w paliwo	"	12	12	12
	d/ wyposażenia w D ₂ O i jej strat	"	17	17	17
	<u>Koszty amortyzacji</u>				
	a/ reaktora	mill/kWh	4,2	7,7	7
	b/ pozostałych urządzeń energetycznych	mill/kWh	0,3	0,4+0,5	0
	c/ wyposażenia w paliwo	mill/kWh	0,7	1,0	0
	d/ wyposażenia w D ₂ O	mill/kWh	0,7	1,0	0
	<u>Dane o kosztach paliwa</u>				
	Wypalenie	MWD/T	10.000	10.000*	10
	Początkowy współczynnik przemiany		0,90	0,87	0
	Koszt produkcji	dol/kg	66	66	66
	Koszty przeróbki	dol/kg	-	-	-
	Koszt uranu	dol/kg	40	75-110	64
	Zysk z plutonu	dol/gram	-	-	-
	<u>Koszt paliwa</u>				
	Całkowity koszt paliwa	mill/kWh	1,6	2,5+3,1	3
	Zysk z plutonu	mill/kWh	-	-	-
	Koszt paliwa netto	mill/kWh	1,6	2,5-3,1	3
	<u>Całkowity koszt energii</u>	mill/kWh	7,7	13,9-14,6	14

x/ Przy dodaniu paliwa wzbogaconego U-235.

- 25 -

Tabela V. Dane ekonomiczne reaktorów wrzących

jednostki	D ₂ O - BWR cyrkulacja wymuszona	D ₂ O - BWR cyrkulacja wymuszona	90% D ₂ O + 10% H ₂ O cyrkulacja wymuszona	H ₂ O cyrkulacja naturalna	H ₂ O cyrkulacja wymuszona	H ₂ O cyrkulacja wymuszona	H ₂ O cyrkulacja wymuszona
2	3	4	5	6	7	8	9
MW	ANL	ANL	ANL	ANL	ANL	ANL	ANL
MW	1000	250	250	250	250	20	40
%	248	62	62	63	61	4,5	9,0
%	24,8	24,8	24,8	25	24,4	-	-
dol/kW	250	450	450	400	425	530 180	280 180
"	43	60-66	53-56	175-244	95-135	280-345	140-170
kg	39.500	9.800	9.800	66.000	33.000	19	19
%	0,71	0,92	0,85	1,10	1,15	90	90
kg	-	-	-	-	-	4500	4500
"	109.000	37.600	37.600	-	-	-	-
%	12	12	12	12	12	15	15
"	12	12	12	12	12	15	15
"	12	12	12	12	12	4 paliwo	4 paliwo
"	17	17	17	-	-	15 wykonanie	15 wykonanie
mill/kWh	4,2	7,7	7,7	6,8	7,2	14,6 4,5	6,9 4,5
mill/kWh	0,3	0,4-0,5	0,3-0,4	3,1-4,2	1,6-2,3	0,6-0,9	0,3-0,5
mill/kWh	0,7	1,0	0,8	-	-	-	-
MWD/T	10.000	10.000 ^{x/}	10.000 ^{x/}	10.000 ^{x/}	10.000 ^{x/}	10.000 0,70	10.000 0,70
dol/kg	66	66	66	66	66	45 /U nat/ 6700/U wzbog/ 4200/U wzbog/	45 /U nat/ 6700/U wzbog/ 4200/U wzbog/
dol/kg	-	-	-	-	-	40	40
dol/kg	40	75-110	64-86	103-170	112-185	-	-
dol/gram	-	-	-	-	-	-	-
mill/kWh	1,6	2,5-3,1	3,3-4,1	3,2-4,4	3,6-5,0	4,5-5,7	4,5-5,7
mill/kWh	-	-	-	-	-	-	-
mill/kWh	1,6	2,5-3,1	3,3-4,1	3,2-4,4	3,6-5,0	4,5-5,7	4,5-5,7
mill/kWh	7,7	13,9-14,6	14,4-15,3	15,4-17,7	14,7-16,8	32,7-34,2	20,4-21,8

gaczonego U-235.

- 27 -

Tablica VI. Dane ekonomiczne reaktorów z

Nazwa reaktora	Jednostki	Calder Hall	UK Civil Stage I	Woda pod ciśn. grani-
Typ		Chłodzony CO ₂	Chłodzony CO ₂	Chłodzony H ₂ O
Projektant		Risley	Risley	G.E./Hanford
Całkowita moc cieplna	MW	200	350	800
Moc elektryczna	MW	70/2 reakt./	150/2 reakt./	223
Całkowita sprawność siłowni	%	18	21,5	27,9
<u>Koszty inwestycyjne:</u>				
Reaktor	dol/kW	357	140	290
Pozostałe urządzenia energetyczne	dol/kW	350	210	
Materiały reaktorowe	dol/kW	157	90	60-90 ^{x/}
Wypożyczenie paliwa	kg	100.000	125000-200000	41.000
Wzbogacenie paliwa	%	U nat.	U nat.	0,92
Wypożyczenie w tor	kg	-	-	-
Materiały specjalne	kg	-	-	-
<u>Stopnie amortyzacji:</u>				
Reaktor	%	9	9	15
Pozostałe urządzenia energet.	%	6	6	15
Wypożyczenie w paliwo	%	4	4	4
<u>Koszty amortyzacji:</u>				
Reaktor	mill/kWh	4,6	1,8	6,2
Pozostałe urządzenia energet.	mill/kWh	2,6	1,8	
Wypożyczenie w paliwo	mill/kWh	0,9	0,5	0,1
Inne	mill/kWh	-	-	-
Koszty eksploatacji	mill/kWh	1,5	0,7	
<u>Dane o kosztach paliwa:</u>				
Wypalenie	MWD/t	nie podane po- nieważ reak- tor ma dwa przeznaczenia	3000	10000
Początkowy współczynnik przemiany			0,78-0,80	-
Koszty wykonania	dol/kg		6	
Koszty przeróbki	dol/kg			
Koszt uranu	dol/kg		5,6	
Zysk z plutonu	dol/kg		14-28	
Całkowity koszt paliwa:	mill/kWh		3,9	
Zysk z plutonu	mill/kWh		2,0-4,0	
Koszt paliwa netto	mill/kWh		1,9 do 0,1	
Całkowity koszt energii netto	mill/kWh	9,6	4,7-6,7	7,0

* / Kosztów tych nie włączono w podane koszty inwestycyjne.

- 27 -

ane ekonomiczne reaktorów z moderatorem grafitowym

1	UK Civil Stage I	Woda pod ciśn. grafit	SGR - Uran	SGR - Tor	SGR - ulep- szony	LMFR
02	Chłodzony CO ₂	Chłodzony H ₂ O	Chłodzony Na	Chłodzony Na	Chłodzony No	Z paliwem obie- gowym w ciekłym metal
	Risley	G.E./Hanford/	NAA	NAA	NAA	BNL
	350	800	243	250	400	550
/	150/2 reakt./	223	77	100	125	200-210
	21,5	27,9	31,6		31,6	38,2
	140	290	180	145	100	235
	210	120	120	120	100	
	90	60-90 ^x /	54-108 ^x /	54-108 ^x /	54-108 ^x /	23-45
	125000-200000	41.000	24.600	360	360	90
	U nat.	0,92	1,8	90	90	wysokowzbog.U-235
	-	-	-	10.000	10.000	21.000
	-	-	-	-	-	190.000/Bt/
	9	15	15	15	15	16
	6	15	15	15	15	16
	4	4	4	4	4	4
	1,8	6,2	3,9	3,1	2,1	5,5
	1,8		2,6	2,6	2,1	
	2,5	0,1	0,3-0,5	0,3-0,6	0,3-0,6	0,2-0,3
	-	-	-	-	-	-
	0,7		2,0	1,5	1,0	0,7
po-	3000	10000				
ia	0,78-0,80	-	0,72	0,9	1,0	1,0
6						
	5,6					
	14-28					
	3,9		2,0-3,2	1,5-2,5	1,0-2,0	1,4
	2,0-4,0					
	1,9 do 0,1					
	4,7-6,7	7,0	10,8-12,2	8,8-9,1	6,3-7,6	7,8

westycyjne.

Tablica VII. Ekonomiczne dane reaktorów wodnych jednorodnych

Typ reaktora	Jednostki	Wodny jedno- rodny spala- jący U-235	Wodny rodny r żający strefow
Projektant		ORNAL	ORNAL
Całkowita moc cieplna	MW	480	440
Moc elektryczna	MW	125	100
Całkowita sprawność siłowni	%	26	23
<u>Koszty inwestycyjne:</u>			
a/ Reaktor	mil.dol.	6-10	20-25
b/ Pozostałe wyposażenie energetyczne	mil.dol.	15	
c/ Materiały reaktorowe	mil.dol.		3,2-4,
Wyposażenie w paliwo	kg	35,50	90
Wzbogacenie paliwa	%	90	90
Wyposażenie w materiał rodny	kg	-	15000
Wyposażenie w D ₂ O	kg	50000	26000
<u>Stopnie amortyzacji /przyjęte/</u>			
a/ Reaktor	%	15	15
b/ Pozostałe wyposażenie energetyczne	%	15	15
c/ Wyposażenie w paliwo	%	4	4
d/ Wyposażenie w D ₂ O	%	9	9
<u>Koszty amortyzacji:</u>			
a/ Reaktor	mill/kWh	1,0-1,7	4,5-5,
b/ Pozostałe wyposażenie energetyczne	mill/kWh	2,6	
c/ Wyposażenie w paliwo	mill/kWh	0,02-0,07	0,1-0,2
d/ Wyposażenie w D ₂ O	mill/kWh	0,3	0,2
<u>Koszty paliwa:</u>			
Wypalenie na cykl	%	-	0,1
Rezultaty rozmnożenia		-	
Koszty wykonania i przeróbki	dol/gram	-	15-30
Zysk z wyprodukowanych materiałów rozszczepialn.	dol/gram	-	1,3
Koszty paliwa	mill/kWh	3,1-6,2	0,37-0,
Zysk z wyprodukowanych mat.rozszczepialnych	mill/kWh	-	0,9-0,
Koszt paliwa netto	mill/kWh	3,1-6,2	1,0
Koszty eksploatacyjne	mill/kWh	1,0	1,0
Całkowity koszt energii netto	mill/kWh	8,0-11,9	6,5-7

Reaktory wodnych jednorodnych i prędkich rozmnażających

Wodny jedno- rodny spala- jący U-235	Wodny jedno- rodny rozmna- żający dwu- strefowy	Wodny jednorod- ny rozmnażający jednostrefowy	Prędkie roz- mnażający	Prędkie roz- mnażający
ORNAL 480 125 26	ORNAL 440 100 23	ORNAL 480 125 26	ANL 500 150 30	Detroit Edison 300 100 33
dol. 6-10 dol. 15 dol. 35,50 90 50000	20-25 3,2-4,6 90 90 15000 26000	6-10 15 8,5-12 320 90 14000 50000	45 7,5+15 500 Pu-239 - 10 10 5	36 9 2100 20 -
15 15 4 9	15 15 4 9	15 15 4 9	10 10 5	
1/kWh 1,0-1,7 1/kWh 2,6 1/kWh 0,02+0,07 1/kWh 0,3	4,5-5,3 0,1-0,2 0,2	1,0-1,7 2,6 0,25-0,5 0,3	4,3 0,36-0,72 -	
-	0,1	0,01	10 0,5 3	
1/gram 1/gram 1/kWh 3,1-6,2 1/kWh 1/kWh 3,1-6,2 1/kWh 1,0 1/kWh 8,0-11,9	15-30 1,3 0,37-0,75 0,9-0,5 1,0 6,5-7,3	15-30 1,2 0,04-0,08 1,1-1,15 1,0 6,3-7,2	15-30 4,2 1,1-2,1 2,1-3,2 1,0 8,1-8,8	

- 31 -

Tablica VIII. Program próbných reaktorów małej mocy - Pro

	Chugach Electric association	Wolverine Electric Cooperative	University of Florida	Rural Pro tective
Lokalizacja	Anchorage Alas- ka	Hersey Michigan	Gainesville Florida	Or da
Typ reaktora	Chłodzony sodem z moderatorem ciężkowodnym	Wodny jedno- rodny	Z wodą pod ciśnieniem	Z go ły pi
Moc cieplna	40000 kW	31000 kW ^{5/}	10000 kW	
Wytwarzana moc elektryczna brutto	10000 kW	10000 kW	2000 kW	25
Wielkość wsadu paliwa	10000 kg U	12 kg U	nie podano	60 77
Procent wzbogacenia U-235	ok. 2%	pełne wzboga- cenie	30 ÷ 40 %	pe
Moderator	ciężka woda	siarczan urany- lu w ciężkiej wodzie	H ₂ O	gr
Chłodziwo	ciekły sód		H ₂ O	ro ci
Temperatura reaktora ^{7/}	510°C	300°C	232°C	Ni
Ciśnienie w reaktorze	atmosferyczne	141 kg/cm ²	84 kg/cm ²	Ni
Parametry pary	60 kg/cm ² ; 454°C	42 ata; 253°C ^{2/}	14 kg/cm ² ; 207°C	88
Szacunkowy koszt reaktora ^{8/}	5500000 dol. ^{1/}	2486000 dol.	1400000 dol.	12
Szacunkowy koszt turbogenerators	1850000 dol.	1088000 dol.	200000 dol. ^{3/}	8
Całkowity szacunkowy koszt	7350000 dol.	3574000 dol.	1600000 dol. ^{4/}	20
Koszt za kW	735 dol.	357 dol.	800 dol.	51
Przypuszczalny termin wykonania	1961	1959	1959	19

- 1/ Nie włączono kosztów projektowania
- 2/ Para z wymiennika idzie do przegrzewadza ogrzewanego gazem, gdzie podgrz
- 3/ Nie włączono kosztów budowlanych
- 4/ Podlega zamianie
- 5/ Włączony przegrzew równy 15.300 kW ciepła
- 6/ Maksymalna temperatura gazu na wylocie z reaktora lub wlocie w turbinę
- 7/ Średnia temperatura w reaktorze
- 8/ Nie włączono badań i ulepszeń.

- 31 -

am próbných reaktorów małej mocy - Proponowane wskaźniki

	Electric Wolverine Cooperative	University of Florida	Rural Coopera- tive Power Ass-u	City of Puqua Ohio	City of Orlando Florida	City of Holyoke Mass
las-	Harsey Michigan	Gainesville Florida	Orlando Flori- da	Elkriver Mi- nesota	Piqua Ohio	Helyoke Massa- chusetts
odem em n	Wodny jedno- rodny	Z wodą pod ciśnieniem	Z paliwem obie- gowym w ciek- łym metalu płaszcz Th, Bi	Wrzący	Z moderatorem organicznym	Chłodzony gazem w obiegu zamk- niętym
	31000 kw ^{5/}	10000 kw		58000 kw	45000 kw	44000 kw
	10000 kw	2000 kw	25000+40000 kw	22000 kw	12500 kw	15000 kw
U	12 kg U	nie podano	60 kg U-235, 7700 kg Th	12 kg wzbog. 10000kg nat.	6300 kg	70 kg
	pełne wzboga- cenie	30 ÷ 40 %	pełne wzbogacenie		3%	5%
	siarczan urany- lu w ciężkiej wodzie	H ₂ O	grafit	H ₂ O	węglowodór	grafit
		H ₂ O	roztwór U-235 w ciekłym bismucie	H ₂ O	węglowodór	azot
	300°C	232°C	Nie podano	278°C	325°C	700°C ^{6/}
ua	141 kg/cm ²	84 kg/cm ²	Nie podano	63 kg/cm ²	2,1 kg/cm ²	36,3 ata
54°C	42 ata; 253°C ^{2/}	14 kg/cm ² ; 207°C	88 kg/cm ² ; 483°C	42 kg/cm ² ; 440°C	29 kg/cm ² ; 237°C	Nie podano
1/	2486000 dol.	1400000 dol.	12500000 dol.	3760000 dol.	3340000 dol.	2400000 dol.
.	1088000 dol.	200000 dol. ^{3/}	8000000 dol.	2425000 dol.	1960000 dol.	4028000 dol.
.	3574000 dol.	1600000 dol. ^{4/}	20500000 dol.	6185000 dol.	5300000 dol.	6428000 dol.
.	357 dol.	800 dol.	512+820 dol.	281 dol.	424 dol.	429 dol.
.	1959	1959	1960	1960	1960	1960

a
zewadza ogrzewanego gazem, gdzie podgrzewa się przy 40 ata do 440°C

W ciepła
locie z reaktora lub wlocie w turbinę

- 33 -

REAKTORY W MARCOULE

A. Ertaud

Atomics, 8, 52-59, /1957/

Przed przystąpieniem do zwięzłego opisu budowanych obecnie w Marcoules reaktorów G2 i G3 koniecznym jest wspomnieć o głównych powodach, dla których Francuski Komisarjat Energii Atomowej wybrał ten typ rozwiązania. Wybór polityki w dziedzinie atomowej jest sprawą trudną. Francja uniknęła rozproszenia swoich wysiłków dzięki temu, że nie rozpoczęła równocześnie rozdziału izotopów, produkcji na wielką skalę ciężkiej wody i produkcji plutonu w reaktorach grafitowych lecz skoncentrowała swe prace na tym ostatnim problemie. Po uzyskaniu doświadczenia w chłodzeniu reaktorów gazem pod ciśnieniem w ośrodku Saclay koło Paryża, KEA wybudował na południu Francji w Marcoules reaktor G1 na uran naturalny z moderatorem grafitowym. Reaktor ten o mocy cieplnej 40 MW chłodzony jest powietrzem pod ciśnieniem atmosferycznym.

Reaktory G2 i G3 stanowią dwie identyczne sąsiadujące ze sobą jednostki i powstały w wyniku doświadczeń uzyskanych na reaktorze P2 w Saclay chłodzonym gazem pod ciśnieniem i na reaktorze G1 w Marcoules na uran naturalny i grafit. Zebrane doświadczenia wykazały, że można zbudować reaktor produkujący zarówno poważne ilości plutonu jak i dużą ilość energii elektrycznej po korzystnej cenie, stosując jako paliwo uran naturalny, grafit jako moderator, a gaz pod ciśnieniem jako chłodziwo.

Anglicy, którzy nie mieli doświadczenia z chłodzeniem w postaci gazu pod ciśnieniem ale wybudowali i eksploatowali szereg reaktorów grafitowych chłodzonych powietrzem pod ciśnieniem atmosferycznym stosując podobną politykę.

Wyda się, że gdyby KEA miał zamiar jedynie produkować pluton, drogą bardziej typową byłaby droga przyjęta w US bazująca na budowie reaktorów na uran naturalny chłodzonych zwykłą wodą /typu stosowanego w Hanford/. Wiadomo jednak, że ten typ reaktorów trzeba lokalizować w dużej odległości od obszarów zamieszkałych i znalezienie odpowiedniego terenu we Francji na terenie metropolii jest trudne, jeżeli nie niemożliwe. W przeciwieństwie do tego, reaktor chłodzony gazem pod ciśnieniem można ulokować w pobliżu terenów gęsto zaludnionych. Jako chłodziwo będzie w reaktorach G2 i G3 użyty dwutlenek węgla pod ciśnieniem. Wybór CO₂ jako chłodziwa jest kompromisem między różnymi i czasami przeciwstawnymi wymaganiami. Uchronienie się od straty neutronów jest jednym z głównych problemów, szczególnie w reaktorze na uran naturalny. Straty neutronów na skutek

- 35 -

utrzymane
być odporny
dany.
wać powinno-
tów paliwo-
odzw jest
znego, posia-
ły przekrój
h. Niestety
szającej ilość-
sowania; gdyż
prócz tego
gdyby być in-
ać również ja-
nieczną ilość
nek mocy uży-
proporcjonal-
na wodór
stosunku 2:3.
który może
wać z uranem.
na niski prze-
a działanie
i z materiałem
i z tych powo-
ów w konstruk-
eniem jest
eplnej reakt-
iększy, jednak
suwa niesłycha-
bnych rozważań
uralny z mode-
śnieniem, po-
acji potrzebne
kalę przemysł-
rowych.
3 są wynikiem
Electricité de
a mianowicie:
ot", "Société
lożne", "Société
ructions Mecha-
eaktorów G2 i G3

7/
eutr/cm²/sek.

Paliwo ma postać krótkich prętów uranowych śred-
nicy 28 mm, długości 300 mm. Uran zawiera małą ilość
aluminium dla stabilizacji i uniknięcia nadmiernych od-
kształceń pod wpływem promieniowania i cyklicznych
zmian termicznych. Pręty mają koszulki ze stopu cyrkon-
owo-magnezowego, posiadającego lepsze własności w stanie
gorącym od magnezu. Koszulki zaopatrzone są w wystarcza-
jącą ilość żeberk zapewniających prawidłową wymianę
ciepła, koszulki mają grubości 1,5 mm, a żeberka są
podłużne.

Dla uniknięcia przegrzania uranu powyżej tempe-
ratury zmiany fazowej ograniczono jego temperaturę
w najgorętszym miejscu do 550°C. Dla uzyskania najwyż-
szej sprawności termodynamicznej przy dalszej dystry-
bucji strumienia neutronów, koniecznym było ustalenie
drugiej granicy temperatury, a mianowicie temperatury
koszułek. Nie może ona przekraczać 400°C, celem unik-
nięcia mechanicznych odkształceń. Ten ostatni warunek
narzuca warunki chłodzenia w strumie słabego strumienia
neutronów na obwodzie reaktora. Elementy paliwowe produ-
kuje "Société Alsacienne de Constructions Mécaniques"
z surowców dostarczonych przez KEA. Przy ich produkcji
zachowuje się największą ostrożność, aby uniknąć zanie-
czyszczenia wewnętrznych części koszulek uranem. Bez
tej "chirurgicznej" czystości nie można wykryć uciecz-
ki promieniotwórczych substancji przez nieszczelność
dostatecznie szybko zanim nastąpią poważne konsekwencje.
Kontaminacja zewnętrznych powierzchni koszulek jednego
pręta nie może przekraczać 3 mikrogramów. Z tego powo-
du sprawdza się na drodze pomiarów fluorometrycznych
zawartość uranu w roztworach służących do chemicznego
oczyszczania elementów paliwowych.

Należy zaznaczyć, że uran odlewa się pod próż-
nią z taką dokładnością, że pręty wymagają jedynie
nieznacznego wykończenia przed koszulkowaniem. Pręty
uranowe łączy się z koszulkami na drodze mechanicznej
zapewniając dobry styk na całej długości. Ponieważ mag-
nez w stosowanych temperaturach ulega pełzaniu elemen-
ty paliwowe ulegają naprężeniom znacznie mniejszym ani-
żeli układ wyłącznie elastyczny. Przy końcu określonego
okresu pracy i w stanie stacjonarnym, elementy są pra-
wie wolne od naprężeń. Praktycznie te naprężenia będą
się pojawiały na nowo, ponieważ w reaktorach G2 i G3
zaplanowano wymianę paliwa podczas ruchu reaktora.
Można powiedzieć, że z wyjątkiem błędów lub wypadków
wymagających zatrzymania reaktora, nie będą występowa-
ły nagłe zmiany temperatury elementów wewnątrz reaktora.
Przypadków poważniejszych zmian temperatury można się
obawiać podczas wymiany paliwa, lecz możliwość wykona-
nia tej operacji podczas ruchu reaktora umożliwia podob-
ne usuwanie elementów z kanałów i ich wsuwanie. W cza-
sie tych operacji nie mogą zachodzić zmiany temperatury
nowych elementów. Przed użyciem elementów, koszulki
magnezowo-cyrkonowe poddaje się sukcesywnemu chemicznemu
oczyszczeniu. Prowadzi się staranną kontrolę produkcji.

- 37 -

200 poziomych
przez siatkę kła-
y jest z bloków
200 i różnej
ed poziomy przy-
kład poziomy
gdyż powoduje
onstruacji ele-
liwa. Grafit
ma przekrój czyn-
ch 4 milibarny,
skowiec nadają-
grafitu wynosi
lnio obrobione,
wprowadzenie
przrzędów po-
owych. Grafit
granicach możli-
acza to toleran-
Wymiary rdzenia
m, średnica 7,8m.
a skutek szczegól-
są wypełnione
reflektorowej
a reaktywność

odnieniu efektów
senonem. Ten
u umożliwienie
łonego toru lub
ż pozwala na pew-
tym wzrost ilości
z zmiany granic
kary będą oczywiście
plicatacji reak-

być doskonałe
onstruacją z ele-
szumieszczanie
oleczna jest li-
ia może być nie-
z zadaniami zach-
ch neutronów
płynąca widzenia
et sygnalizacji niż
zadaniem oddziały-
eższe gdy tempera-
eżowe-ryczna roz-
eżeszczona blonów
eż sdy, mieszcząc
eż z, gżowa, tania

Wzrost ciśnienia
15 kg/cm²

aby uniknąć wszelkich możliwych następstw musi on być utrzymany w stanie całkowicie suchym. Przewidziano urządzenia dla stałej kontroli pary w krążącym gazie i zawartości CO₂ w parze.

Jak już wspomniano ustalono dwie temperatury graniczne /400°C dla koszułek i 550°C w centrum prętów uranowych/. Dla odprowadzenia ciepła w sposób możliwie najlepszy zdecydowano podzielić reaktor na strefy lecz przy zwiększonym przepływie przypadającym na jeden kanał. Powierzchnia czołowa rdzenia, przez którą gaz wchodzi została podzielona na dwie strefy o różnych temperaturach wejściowych. Środkowa strefa jest kołem o promieniu równym 0,6 promienia aktywnego walca, podczas gdy strefa peryferyczna pokrywa powierzchnię położoną dalej od centrum.

Każdą strefę zasila oddzielna turbo-dmuchała w sposób następujący:

Strefa środkowa: Ciśnienie CO₂ 15 kg/cm²

Temp. na dopływie 80°C

Przepływ 520 kg/sek w przybliżeniu przy 200 MW mocy

Strefa obwodowa: Ciśnienie CO₂ 15 kg/cm²

Temp. na dopływie 150°C

Przepływ 469 kg/sek w przybliżeniu przy 200 MW mocy

Powierzchnia wyjściowa rdzenia reaktora uzieli się również na dwie strefy centralną i obwodową oddzielone kołem o promieniu nowym 8/10 promienia aktywnego rdzenia.

Charakterystyki na odpływie są następujące:

Strefa środkowa: Temp. rdzenia CO₂ 305°C

Przepływ CO₂ 821 kg/sek.

Strefa obwodowa: Temp. rdzenia CO₂ 354°C

Przepływ CO₂ 176 kg/sek.

U wylotu każdego kanału gaz przepływa przez urządzenia dławiące pozwalające na możliwie najlepsze uregulowanie indywidualnego przepływu przez każdy kanał. Urządzenie to można uruchomić z zewnątrz po stronie załadowanej w czasie ruchu reaktora. W urządzeniach służących do wymiany ciepła ciśnienie pary jest zawsze niższe od ciśnienia CO₂, tak, że w przypadku nieszczelności CO₂ dostaje się do obiegu pary lecz para nie wchodzi do obiegu CO₂. Odpływające z reaktora gazy przechodzą przez wymiennik ciepła następnie przez dmuchawy. Urządzenie zabezpieczające umieszczone pomiędzy wymiennikami a dmuchawami wypuszcza część CO₂ do atmosfery w przypadku nadmiernego wzrostu ciśnienia.

Każdy z czterech pionowych zamienneików ciepła

obejmuje:

podgrzewacz

odparowalnik średniego ciśnienia

podgrzewacz średniego ciśnienia

odparowalnik wysokiego ciśnienia

podgrzewacz wysokiego ciśnienia

- 39 -

CO_2 musi być oczywiście dostatecznie czysty. nie może on zawierać takich zanieczyszczeń, które mogłyby reagować z materiałami reaktora lub stać się radioaktywnymi o stopniu niebezpiecznym. Handlowy CO_2 jest całkiem czysty; głównym zanieczyszczeniem jest argon 40 dający pod wpływem neutronów termicznych argon 41. CO_2 musi zawierać argonu mniej niż kilka części na milion, co jest możliwe bez konieczności stosowania specjalnego przerobu.

Innych aktywnych izotopów, które mogłyby być niebezpieczne nie należy się obawiać. Krótko żyjący azot-17 i węgiel-14, który może powstawać ze śladów azotu nie odgrywają roli. Innym zanieczyszczeniem, które może być niebezpieczne jest tlen. Może on reagować z grafitem w gorącej strefie reaktora jednak zawartość tlenu w handlowym CO_2 jest dopuszczalna.

Należy unikać oczywiście wilgoci, jak też pyłów i oleju. Dlatego do głównego obwodu podłączono stały obwód oczyszczający. Urządzenie oczyszczające składa się z urządzenia filtrującego z papierem filtracyjnym, usuwającego olej na węglu aktywowanym i osuszającego z tlenkiem glinu.

Przepływ oczyszczonego w ten sposób CO_2 wynosi 1 kg/sek. Dla zawartości pary w CO_2 przyjęto w sposób arbitralny pewne granice, których utrzymanie jest konieczne dla uniknięcia kondensacji. Kondensacja pary mogłaby pociągnąć za sobą poważną korozję stali, a szczególnie magnezu.

Cały blok reaktorowy, ochrona termiczna i część urządzeń do wprowadzenia paliwa zamknięto w szczelnym odpornym na ciśnienie zbiorniku, przez który przechodzi duża ilość otworów. Celem uniknięcia poszerzania powierzchni przedniej i tylnej reaktora, przestudiowano konstrukcję specjalnych urządzeń pozwalających na wyjmowanie elementów z reaktora bez przebijania otworów w dnie zbiornika. Nie mniej jednak zbiornik od którego wymaga się szczelności i odporności na ciśnienie posiada wiele otworów /wloty i wyloty dla gazu, rury dla wprowadzenia paliwa, urządzenia do usuwania paliwa, otwory dla prętów sterujących i awaryjnych oraz dla komór jonizacyjnych/.

Istnieje szereg metod wykonania takiego zbiornika jednak w każdym przypadku problem jest bardzo trudny. Aby objąć blok reaktorowy i wsporniki dla grafitu, zbiornik musi posiadać średnicę około 14 m i długość wewnętrzną około 16 m. Gdy się analizuje funkcje zbiornika osłaniającego, stwierdza się, że są one trojako rodzaju: gazoszczelność, odporność na ciśnienie i ochrona przed promieniowaniem. Jako pierwsze rozwiązanie spełniające szczelności i odporności na ciśnienie możnaby zastosować mocny i szczelny zbiornik stalowy. Zbiornik ten możnaby otoczyć murem betonowym spełniającym swoją zwykłą funkcję ochrony przed promieniowaniem bez specjalnych funkcji mechanicznych.

- 41 -

ze sprężonego betonu i mają kształt odwróconych kopuł.

Ich konstrukcję można do pewnego stopnia porównać z konstrukcją nowoczesnych zapór. Mimo wszelkich środków ostrożności nie można uzyskać całkowicie gazoszczelnego betonu nawet przy znacznej grubości. Z tego powodu zapewniono szczelność za pomocą względnie cienkiej blachy stalowej, umieszczonej przy ścianie wewnętrznej zbiornika.

Dla zapewnienia doskonałej szczelności konieczna jest w czasie konstrukcji duża ostrożność z uwagi na różnicę rozszerzalności betonu i stali, jak już wspomniano, grubość zbiornika betonowego wynosi około 3 m. Wybrane ciśnienie i moc reaktora są takie, że grubość ścian wymagana ze względów wytrzymałościowych przekracza grubość potrzebną dla zapewnienia dobrej ochrony biologicznej. Ponieważ ciśnienie robocze ustalono na 15 kg/cm^2 koniecznym było zaopatrzenie się w zawory bezpieczeństwa, które sprawdza się na ciśnienie 20 kg/cm^2 . Próby wytrzymałościowe wykonuje się na ciśnienie 30 kg/cm^2 . Biorąc pod uwagę dużą ilość spawów wykonuje się, gdy tylko to jest możliwe, próby na poszczególnych częściach.

Na okres budowy zapewniono dostatecznie duże otwory dla wprowadzenia materiałów potrzebnych dla wewnętrznej konstrukcji /wsporniki grafitu, przewody itp/. Otwory te zostaną następnie uszczelnione i przygotowano specjalne urządzenia dla przywrócenia sprężenia betonu w tym obszarze.

Urządzenia dla wymiany paliwa zaprojektowano w sposób pozwalający na równoczesne wprowadzenie i usuwanie elementów w czasie pracy reaktora.

Urządzenie dla wprowadzenia paliwa znajduje się na ruchomym pomoście nazwanym reaktora. Pomost umożliwia umieszczenie urządzenia na wprost kanału, który ma być zaopatrywany. Urządzenie posiada rurę łączącą je szczelnie z kanałem. Po jej przyłączeniu urządzenie odmykające zwalnia zatyczkę, która normalnie zamyka kanał. Zatyczka /długości ok. 6 m/ znajduje się w tej chwili w gazoszczelnej osłonie i może być na tyle cofnięta do tyłu by pozwolić obrotowemu bębnowi ułożyć pręt paliwowy o długości 30 cm na wprost zatyczki. Następnie zatyczka poruszająca się do przodu wsuwa element paliwowy w kierunku środka reaktora. Zatyczkę cofa się ponownie, co pozwala na umieszczenie następnego elementu itd.

Przy wprowadzeniu elementów stosuje się zasadę ładowania połowy kanału. Po wprowadzeniu w obręb ściany betonowej prętów paliwowych w ilości koniecznej dla wypełnienia w rdzeniu grafitowym połowy kanału, przesuwa się zatyczkę do przodu przesuując równocześnie w ten sposób wszystkie pręty paliwowe jakie uprzednio leżały w kanale grafitowym. Gdy w kanale znajdują się wszystkie nowe elementy, równa im liczba elementów naswietlonych zostaje wyrzucona z drugiego końca kanału. Tę operację

stalowego
16 m. Właściwa
może szczelność
tego powodu
w niektórych in-
żynierów i och-
wiążana ze sobą
je. To doprowa-
żonego betonu
zabezpieczają-
giczną.
śnienia wydawa-
betonu i wybra-
betonu. Jak w
mechaniczną wy-
aje się, że ze
łeki odpowiednie.
owie dużych
icznych możli-
kontrolach
iwnia on również
i ciśnienie nie da-

ości równej tej
przykład zbior-
wnia większe bez-
kowicie ryzyko
ornika przed
betonu i stali.
niż konieczna
pawanego lub ni-
wytrzymałości,
miernej wytrzy-
pęknięciom zani-
stałej części

we Francji skro-
u, który już jest
wodnych i ruro-

nu zawsze jest
wiadomo, że ce-
graniczony tempe-

opnia sprężenia.
bezpieczny gdyż
ją się pęknięcia
nienie. Z tego po-
nienia dający pew-
ować się i pęknie
strunobetonu
walca o grubości
dzonym xxxxxxxx
Dna s, wykonane

- 45 -

Przenośnik taśmowy przenosi każdy pojemnik na wprost drugiego ramienia hydraulicznego, które przekazuje go automatycznej maszynie do uszczelnienia. Uszczelnianie następuje na drodze zimnego spawania przez zbliżenie i sprasowanie końców pojemników. Cztery pręty zamknięte w gazo i wodoszczelnym pojemniku przenosi się przez rurę wypełnioną wodą w obiegu do basenu magazynowego, w którym stygną. Cały system służący do ładowania, wyładowania i umieszczenia prętów w pojemnikach i jest oczywiście automatyczne. Napęd hydrauliczny wybrano jako bezpieczniejszy i silniejszy od elektrycznego.

Maszyna do zimnego spawania całkowicie automatyeczna została zaprojektowana do długotrwałej pracy.

Ponieważ nie można wykluczyć z całą pewnością jej uszkodzenia umożliwiono jej wymianę bez konieczności wchodzenia do pomieszczenia.

Należy zaznaczyć, że pręty osiągają pomieszczenie, w którym napełnia się pojemniki w krótkim czasie po wyjściu z reaktora. Ich aktywność jest na skutek tego znaczna, co uwzględniono przy wyposażeniu pomieszczenia. Z pojemnikami /specjalne chłodzenie pewnych maszyn lub ścian wystawionych na silne promieniowanie γ , możliwość zmiany smarów w urządzeniach hydraulicznych itd/.

Całym systemem wymiany paliwa kieruje się ze stanowiska dyspozytora z tablicą pozwalającą śledzić stałe ruch prętów w urządzeniach wyładowniczych i umieszczających je w pojemnikach. Problem wyładowania rozwiązano głównie dzięki zastosowaniu zimnego spawania przez styk.

Podstawowym problemem w sterowaniu reaktora jest wyładunek paliwa i ekonomia neutronów w zależności od sposobu jego eksploatacji i czasu. Gdy reaktor jest gorący i gdy paliwo jądrowe przebywało w reaktorze przez dłuższy czas pochłanianie neutronów przez produkty rozszczepienia, przez uran i przez grafit jest silniejsze niż w przypadku gdy reaktor jest zimny i wypełniony świeżymi elementami paliwowymi. Konieczne dlatego jest zapewnienie wystarczającej ilości materiału rozszczepialnego gdy reaktor jest gorący i już "zatruty" produktami rozszczepienia.

W chwili rozruchu trzeba nadmiar neutronów absorbować przy pomocy prętów sterowniczych i bezpieczeństwa. Mechanizmy napędowe prętów sterowniczych umieszczone są w ciśnieniowych naczyniach górnej części reaktora w takiej pozycji by można sprawdzać je w czasie pracy. To spowodowało konieczność utworzenia w górnej części reaktora dodatkowego zbiornika dla ochrony od promieniowania, przenikającego przez otwory, z których pręty się wynurzają. Mechanizmy napędowe umieszczono nazewnątrz i na ścianach tej dodatkowej osłony.

Cały system prętów bezpieczeństwa i mechanizmy napędowe chłodzi się stale CO_2 . Urządzenia kontrolne i bezpieczeństwa mają za zadanie:

zuceniu każ-
m elementy
pręt paliwo-
na się do jej
uszczelki za-
nienie do wpro-
od kanału.
taulicy roz-
pomocie, na

Ochronę
nie odpowiednie
alizowano przy
tore pozwalają
ści pochodzące
ięte z grafito-
reaktora spa-
owej powierzch-
szczepienie rynien
kanałów i każda
wszystkich ka-
ją dwie grupy
wej strony reak-
na łączy się
ik betonowy.
r zbiera pręty
rurą wyprowadza-
ewniający pierw-
przez ścianę be-
strumieniami.
rury wyprowadza-
kolei prowadzą
co pozwala na
paliwowych.
ajduje się tylko
czą się po trzy
nicy około 1 m.
ości 1,5 m częś-

sprawdzone. Próby
iczne były prawid-
egokolwiek ich
zesuwają się wolno
rurze wytrzymałej
ęty można trans-
rzez zawór do dru-
ści 28 elementów
Po wprowadzeniu
oluje się ją od
est lekko pochylo-
ają się do cienkie-
nieniu pojemnika
si go na stół z ru-
strony dla chłó-
owi magazyn pośredni

- 45 -

do pozycji 1 m powyżej najniższego położenia wynosi dwie sekundy. Monitorowe urządzenie jest automatyczne przy wykorzystaniu czterech z 51 prętów.

Układ jest tak zaprojektowany, że w każdym przypadku odbiera się maksimum mocy z reaktora niezależnie od stopnia jej wykorzystania w urządzeniach konwencjonalnych siłowni, reaktor bowiem chociaż spełnia dwa zadania, przede wszystkim służy produkcji plutonu. Nawet w przypadku całkowitego zatrzymania siłowni reaktor pracuje na pełnej mocy, a ciepło odbiera się we wtórnych urządzeniach chłodniczych.

W pomieszczeniach, w których przebywa obsługa umieszczono w ustalonych miejscach detektory promieniowania gamma i prędkich neutronów. Ponadto niektóre pomieszczenia zaopatrzone w aparaty dla pobierania próbek powietrza ze stałym oznaczaniem aktywności pyłów. Uznano je za konieczne z uwagi na stosowany system usuwania paliwa z reaktora.

Energię elektryczną wytwarzają dwa turbogeneratory po 40 MW zasilane parą wytworzoną przez oba reaktory.

Przepływ pary do skraplacza wynosi 57,55 kg/sek, a przepływ wody do kondensatorów wynosi 15,5 m³/godz.

W przypadku zatrzymania głównych jednostek systemu ekspansyjny przegrzewacz zapewnia skroplenie pary bez zmieniania warunków pracy reaktorów. W przypadku długotrwałego postoju głównych jednostek można skraplać parą w pomocniczym rozprężalniku nieprzegrzewającym.

Główne generatory mają nominalną moc 45 MVA i napięcie na końcówkach 10,5 kV /prędkość 3000 obr/min/.

Reaktory G2 i G3 w porównaniu z reaktorami grafitowymi chłodzonymi CO₂ mają dwie nowe cechy:

Po pierwsze użyto strunobetonu dla konstrukcji zbiornika ciśnieniowego obejmującego aktywną część reaktora.

Po drugie zastosowano system wymiany paliwa w czasie pracy reaktora.

- 47 -

WYSOKOTEMPERATUROWA METODA REGENERACJI PALIWA JĄDROWEGO

R.Reid, D.Duffey, J.Vivian

/Nucleonics, 14/2/, 22-25, /1956//

Amerykańskie zakłady wydzielania oczyszczonego plutonu i uranu z naświetlonego uranu stosują przerób roztworów wodnych. Paliwo rozpuszcza się w kwasie azotowym i ekstrahuje selektywnie pluton i uran rozpuszczalnikami organicznymi jak keton metyloizobutylový lub fosforanem trójbutylovým rozcieńczonym węglowodorami. Przypuszczalnie ten sposób można zastosować do przerobu jakiegokolwiek napromieniowanego uranu, chociaż nie wydziela się plutonu z naświetlonego uranu 235, np. w zakładzie przerobu paliwa w Idaho. Podobny proces opracowano dla oddzielenia uranu 233, protaktynu 233 i toru z napromieniowanego toru. Stosowano też dla odzyskania plutonu metody strącenia przy użyciu BiPO_4 i LaF_3 jako nośników. Tego typu procesy dają nadzwyczaj dokładne odkażenie /istnieją wzmianki o współczynnikach rozdziału pierwiastków promieniotwórczych 10⁴/ konieczne dla bezpośredniego innego przerobu odzyskiwanych produktów na elementy paliwowe bez stosowania osłon.

Na stosowane urządzenia i na koszty przerobu wpływa szereg wymagań jak: zdalne operacje za osłonami, konstrukcje faktycznie nie wymagające remontów, nie dopuszczenie do nagromadzenia masy krytycznej, zupełne odkażenie, wyeliminowanie ucieczki pierwiastków promieniotwórczych, wysoki uzysk wymagany na skutek wysokiej ceny materiałów, koszty przerobu są znacznie wyższe niż koszty konwencjonalnych operacji w przemyśle chemicznym. Na przykład koszty inwestycyjne zakładu przetwarzającego dziennie zaledwie pół tony naturalnego lub słabo wzbogaconego uranu oceniono na 6 mln. \$.

Spodziewane jest ulepszenie metod przerobu roztworów wodnych, jednak obniżka kosztów może być ograniczona przez słabą rozpuszczalność w wodzie i rozpuszczalnikach organicznych, która pośrednio decyduje o wymiarach fabryki. Prócz tego intensywne promieniowanie rozkłada niektóre stosowane surowce pomocnicze np. wodorok tlenku na wodór i tlen, co stwarza niebezpieczeństwo wybuchu. Oznacza to, że niebezpieczeństwo skutków promieniowania może wykluczyć albo przynajmniej skomplikować przerób na drodze mokrej świeżo napromieniowanego materiału.

Potrzeby regeneracji paliw reaktorowych mogą postawić istniejące metody przerobu wobec niecodziennych wymagań. Jako metody alternatywne zaproponowano pewne procesy niewodne. Jednym ogólnym typem procesu jest proces wysokotemperaturowy, jak ekstrakcja stopionymi metalami lub solami i szlakowanie analogiczne do metod stosowanych z powodzeniem w przemyśle metalurgicznym.

- 49 -

Drugą skrajnością jest duży przerobiony ładunek mimo krótkiego czasu napromieniowania. Taka sytuacja może powstać przy niektórych proponowanych reaktorach jak np. reaktor na ciekłe paliwo metaliczne w Brookhaven z integralnie związanym układem do ciągłego przerobu paliwa. Również względnie większego przerobu mogą wymagać reaktory z przewidzianym płaszczem z rodzego materiału, z którego oddziela się materiał rozszczepialny i wprowadza do rdzenia. Wykorzystanie promieniowania krótko życiowych produktów rozszczepienia wymaga również dużego przerobu.

Procesy wysokotemperaturowe są atrakcyjne gdyż: Materiały przerabia się w postaci metalicznej, co prowadzi do małych objętości i mniejszych ilości faz chemicznego przerobu dla przywrócenia produktom formy użytecznej jaką jest często postać metaliczna. Stosowane odczynniki są pierwiastkami lub związkami nieorganicznymi względnie trwałymi na działanie promieniowania, odpady promieniotwórcze odzyskuje się dla użytku lub magazynowania w formie bardziej zwartej.

Przerób pyrometalurgiczny jest być może granicą jeśli chodzi o zwartość aparatury i jedynym praktycznym sposobem traktowania świeżo napromieniowanych materiałów. Niepociągającą cechą tego przerobu stanowi trudność zbliżenia się w praktyce do wysokich współczynników dekontaminacji uzyskiwanych w układach wodnych. W przypadku gdy nie uzyskuje się wysokiej dekontaminacji, możliwy jest zdalny przerób uzyskiwanych produktów lub wykorzystanie pomocnicze techniki przerobu w roztworach wodnych. Trudne problemy inżynierskie mogą wystąpić przy adaptacji techniki konwencjonalnej metalurgii /np. topienie i transport stopionych materiałów/ do operacji z radioaktywnymi materiałami.

Lokalizacja zakładu wysokotemperaturowego przerobu paliwa napotyka na mniejsze ograniczenia niż inne typy zakładów dzięki względnej nieobecności ciekłych odpadów promieniotwórczych. Ponieważ optymalna wielkość takiego zakładu może być mniejsza niż zakładów stosujących metody mokre być może poszczególne reaktory będą mogły mieć własne dające się łatwo nagiąć do wymagań i niezależne od innych użytkowników urządzenia do przerobu paliwa. Takie indywidualne zakłady przerobu paliwa mogą być integralną częścią budynku reaktora i korzystać z jego urządzeń, a więc i dzielić z nim koszty.

Wypośażenie i całkowite rozmiary zakładu powinny okazać się względnie małe. Na przykład średni wsad pochodzący z reaktora wypalającego 1% wyniósłby ok. 45 kg uranu metalicznego dziennie, zajmującego objętość tylko ok. 2 l. Nawet gdyby wypalenie było ułamkiem procentu przerabiana objętość byłaby sprawą litrów a nie tysięcy litrów, jak przy przerobie rozcieńczonych wodnych roztworów. W oparciu o to stwierdzenie ocenia się, że aparaty będą miały średnicę najwyżej 0,3 do 0,6 m

- 51 -

obojętne w stosunku do przerobionych materiałów. W rachubę wchodzi węglowodory np. nafta DOW-Therm. Przy ogrzewaniu oporowym na elementy grzejne może być używany molibden. Ciepło wywiązujące się na skutek promieniowania produktów rozszczepienia w elementach świeżo usuniętych z reaktorów może okazać się wystarczającym dla spowodowania ich stopnienia i powinno być uwzględnione przy projektowaniu.

Przy operacjach z wchodzącymi w rachubę ciekłymi metalami i parami konieczna jest atmosfera obojętna lub próżnia. Wydaje się, że nieco trudniej jest stworzyć i utrzymać próżnię niż atmosferę helową. Kanały wyjściowe lub tunele będą wymagały odpowiednich śluz gazowych pozwalających na zmianę atmosfery powietrza na hel. Przewidzieć trzeba system oczyszczania dla przerobu małego nadmiaru gazu wywiązującego się w komorze. Nadawać się mogą skrubery i nisko temperaturowe adsorbery z węglem drzewnym.

Wymagane są nowe metody pobierania próbek i analizy w obrębie komory. Istnieje możliwość zastosowania urządzenia powielającego neutrony, w którym pojemnik z materiałem rozszczepialnym /możliwe, że z pewną ilością moderatora/ i właściwie umieszczone źródło neutronowe dadzą zwiększenie ilości neutronów w stopniu zależnym od zawartości materiału rozszczepialnego. Tego rodzaju analiza materiału rozszczepialnego lub reaktywności może bardziej interesować kierującego pracą reaktora niż bezwzględna analiza izotopowa. Doświadczenie nabyte przy układach krytycznych i doświadczenia wykładowe wskazują, że tego rodzaju aparatura analityczna jest wykonalna.

Jako przykład urządzeń koniecznych dla wysokotemperaturowego rozdzielu omówione zostanie urządzenie dla ekstrakcji plutonu z napromieniowanego naturalnego lub lekko wzbogaconego uranu, przy użyciu stopionego srebra. Wybór rozpuszczalnika oparto na informacji, że szereg stopionych metali np. cer i srebro spełnia w takich układach rolę rozpuszczalników plutonu.

W proponowanym układzie paliwo topi się w ekstraktorze i dodaje srebra dla ekstrakcji plutonu. Srebro przepływa do drugiego aparatu, w którym oddziela się go od plutonu przez odparowanie. Pary srebra zawraca się i skrapla w ekstraktorze dla ponownego użycia, pluton spuszcza się do pojemnika. Przerobiony uran /rafinat/ usunięty z ekstraktora można uwolnić od rozpuszczalnika przez odparowanie jeżeli rozpuszczalność jest wyraźna, a rozdzielowi sprzyja różnica temperatur wrzenia.

Przepływ cieczy regulują specjalne zawory. Można używać rur grafitowych w kształcie litery U otoczonych cewkami indukcyjnymi wysokiej częstotliwości chłodzonymi cieczą. Prąd przewodzony przez cewkę ogrzewa grafit, topi zawarty wewnątrz materiał i otwiera zawór. Sterowanie ogrzewaniem i chłodzeniem może pozwolić na

- 53

wyznaczonych przez temperatury topnienia materiału przerobionego i rozpuszczalnika i temperatury wrzenia rozpuszczalnika. Temperatury wrzenia srebra, uranu, plutonu i toru wynoszą: 960, 1133, 632 i 1690°C - odpowiednio temperatury wrzenia - 2212, 3900, 3235 i powyżej 3000. Niektóre rodzaje paliw reaktorowych mają temperatury topnienia znacznie różniące się, być może znacznie niższe.

Grafit jest jednym z najlepszych materiałów wytrzymałych wysokie temperatury i nadaje się do ogrzewania indukcyjnego, lecz tworzenie się węglików może nie dopuścić do jego zastosowania. Istnieje możliwość zastosowania trudno topliwych metali Mo, Cb, Ta jak również trudno topliwych tlenków MgO, BeO, ZrO₂. Tworzywa niemetaliczne ulegają prawdopodobnie łatwiej uszkodzeniom pod wpływem naprężeń mechanicznych i ciepłych. Obniżenie temperatury wrzenia rozpuszczalnika przez obniżenie ciśnienia dałoby większą swobodę wyboru materiałów konstrukcyjnych lecz przy dodatkowych kosztach aparatury próżniowej.

Wydać się, że nie ma podstawowych przeszkód nie pozwalających na praktyczne zastosowanie procesów wysoko-temperaturowych, jednakowoż wymaga to poważnych prac rozwojowych. Czy jakieś procesy wysokotemperaturowe mogą współzawodniczyć z procesami prowadzonymi w reaktorach wodnych można prawdopodobnie ustalić tylko na drodze badania w skali produkcji doświadczalnej lub przemysłowej.

Pierwotnymi celami reaktorów i związanych z nimi zakładów była albo produkcja plutonu, czy też mocy dla celów uzyskowych /np. łódzie podwodne/ albo badania i postęp. Obecnie stosowane procesy przerobu paliw na drodze mokrej nie wystarczają do tych celów. Czysto przemysłowe reaktory z zakładami z nimi związanymi utrzymuje się ze sprzedaży energii i pewnych wartości pochodzących z promieniowania. Mogą one wymagać albo zmian w procesach, albo nowych metod.

- 55 -

w Ecarpière. Uruchomienie jej powinno nastąpić w pierwszym kwartale 1957 r. Druga fabryka, której konstrukcja została powierzona również firmie Kuhlmann, położona w Bessines koło Limoges; będzie przerabiała rudy z oddziału Crouzille KEA. Przewiduje się, że rozruch jej nastąpi o rok później niż zakładu Ecarpière.

KEA zlecił firmie Kuhlmann również prace badawcze w zakresie zagadnień tak chemicznych jak i metalurgicznych. Firma ta prowadzi też prace na własny rachunek mając na widoku ewentualne zastosowanie energii jądrowej w dziedzinach objętych jej działalnością.

Poważne firmy nie zajmujące się bezpośrednio przeróbką rud uranowych dostarczają potrzebnych do tego celu odczynników i tak: "Société d'Electro Metallurgie et des Aciéries Electriques d'Ugine" produkuje H_2O_2 i HF dla otrzymywania UF_4 , który służy jako materiał wyjściowy dla otrzymywania uranu na drodze wapniotermii. Firma ta będzie mogła dostarczać również fluoru koniecznego dla produkcji UF_6 z UF_4 jeżeli zapadnie decyzja rozdziału izotopów uranu na drodze dyfuzji gazowej.

"Compagnie Pechiney" może również postawić do dyspozycji przemysłu atomowego swoje liczne produkty tak nieorganiczne jak i organiczne /kwas fluorowodorowy, tworzywa sztuczne/ jak też usługi swoich laboratoriów badawczych i swych wielu biur studiów.

W dziedzinie zaopatrzenia w surowce należy wspomnieć o służbie górniczej firmy "Compagnie Pochiney", której działalność rozciąga się na dużą część świata i która nie zaniechała poszukiwań rud potrzebnych przemysłowi atomowemu. Rozpoznano w Afryce i częściowo zaczęto eksploatować poważne złoża fosforanów glinowo-wapniowych, w których zawartość uranu jest wystarczająco wysoka, by można je rozpatrywać jako poważne, potencjalne źródło tego cennego pierwiastka. /Zawartość procentowa uranu ta sama co w fosforytach amerykańskich na Florydzie/.

Uranian sodu pochodzący z przerobu rud uranowych, rozpuszcza się w kwasie azotowym i po przejściu przez stadium oczyszczania przeprowadza w nadtlenek, a następnie w tlenek. Dwutlenek uranu przerabia się z kolei na czterofluorek, który ostatecznie redukuje się do metalu przy pomocy wapnia/lub magnezu/. Produkcję wapnia o wymaganej czystości jądrowej powierzono firmie "Société Elektrometallurgique du Planet". Obecnie produkcję tę powiększa się.

"Société Bozel-Maletra" studiuje zagadnienie redukcji tlenku toru pod kątem widzenia produkcji toru metalicznego w postaci proszku. Surowcem jest azotan toru dostarczany przez KEA. Azotan toru przerabia się na tlenek przez prażenie w temperaturze do $600^{\circ}C$. Tlenek toru zredukowany następnie wapniem metalicznym w temperaturze 900 do $1100^{\circ}C$ daje tor metaliczny w stanie sproszkowanym. Trudności produkcyjne polegają głównie na łatwym wchodzeniu w reakcję metalu w postaci

- 57 -

"Société d'Electro-Chimie, d'Electro-Metallurgie et des Aciéries Electriques d'Ugine" współpracuje z Compagnie Française de Magnesium przy produkcji metali na koszulki. Również ta firma realizuje produkcję doświadczalną cyrkonu metodą Krolla /redukcja $ZrCl_4$ magnezem/. W zakresie materiałów konstrukcyjnych firma ta produkuje różne odmiany stali kwasoodpornej, używanej w reaktorach jądrowych, podczas gdy jej filia "Comptoir Industriel d'Etirage et de Profilage des Metaux" przerabia je na rury, pręty i różne kształtki.

Firma "Bozel-Malestra" poza produkcją toru, o czym była mowa wyżej, wyspecjalizowała się w produkcji wodorotlenku cyrkonu. Wychodząc z minerału cyrkonu pochodzenia australijskiego, zawierającego głównie krzemian cyrkonu, otrzymuje wodorotlenek cyrkonu metodą przez nią opatentowaną. Obecna instalacja w Petit-Quevilly zostanie przeniesiona do fabryki w Cuise-Lamotte /Oise/ w miejsce gdzie obecnie buduje się oddział oczyszczenia tlenku cyrkonu od hafnu. Do oddziału tego przychodzi tlenek cyrkonu w postaci pasty, zawierającej całą ilość hafnu obecnego w surowcu wyjściowym. Dla większości zastosowań KEA cyrkon musi być wolny od pierwiastków pochłaniających neutrony, a wiadomo, że najbardziej przeszkadzającymi są zawsze obecne bor, lit, kadm, niektóre ziemie rzadkie i w końcu hafn. Tego ostatniego na skutek bardzo podobnych własności chemicznych do własności cyrkonu nie można w ogóle rozdzielić w skali przemysłowej przy pomocy techniki czysto chemicznej. Trzeba uciekać się do metod takich jak krystalizacja lub destylacja frakcjonowana, chromatografia na żelu krzemionkowym, ekstrakcja przy pomocy rozpuszczalników itd. Bozel-Malestra stosuje w swoim zakładzie produkcji doświadczalnej w fabryce w Cuise Lamotte proces ekstrakcji przeciw prądowej, wybrany przez laboratorium KEA. Proces polega na użyciu rozpuszczalnika nie mieszającego się z fazą wodną zawierającą Zr i Hf w postaci azotanów. Cyrkon przechodzi wybiórczo do roztworu organicznego. Roztwór azotanów uzyskuje się przez atakowanie kwasem azotowym tlenku cyrkonu wychodzącego z oddziału przerobu rudy w postaci pasty. Azotan cyrkonu oczyszczony od hafnu odzyskuje się z rozpuszczalnika przez reekstrakcję wodą destylowaną, następnie strąca się go alkaliem w postaci wodorotlenku cyrkonu. Osad odsącza się, myje i praży. Firmie Société Bozel-Malestra powierzono budowę i prowadzenie oddziału przemysłowego, który ma zastąpić obecny oddział produkcji doświadczalnej. Firma ta również w porozumieniu z KEA studiuje elektryczne osadzanie na uranie powłok z niektórych metali. Oprócz tego prowadzi się badania nad ochroną przeciwko korozji różnych metali, wchodzących w skład konstrukcji reaktorów przy użyciu w dużej mierze metod ochrony elektrolitycznej. Firma ta również uruchomiła produkcję cienkich folii różnych metali na drodze elektrolitycznego osadzania na podłożu, które się

- 59 -

PRODUKCJA I BADANIE RUROWYCH ELEMENTÓW PALIWOWYCH

Samuel Storchheim

Nucleonics, 15, /1/, 85-91, /1957/.

Nuclear Division of Glenn L. Martin Co. Baltimore, Maryland planuje budowę heterogenicznego, przewodzącego reaktora energetycznego. W związku z tym opracowuje dla niego cienkościenne rurowe elementy paliwowe o wymiarach: każdy z nich posiada długość 64 cm, z której 57,5 cm stanowi strefę aktywną; zewnętrzna średnica sekcji aktywnej wynosi 0,9 cm, średnica środkowego otworu równa się 0,8 cm ścianki koszulki posiadają grubość 0,1 mm, co daje 0,7 mm grubości części rdzennej; odcinki końcowe posiadają zewnętrzną średnicę 1,2 cm. Produkcja elementów tego typu jest jednak dość złożona i rozpracowanie jej następczo szereg problemów. Teoretyczne obliczenia wykazują, że zastosowanie elementów rurowych zamiast płytowych w obecnie czynnych reaktorach typu MTR przyniosłoby ok. 50% zysk wytwarzanego ciepła. Dla opracowania technologii produkcji oraz badania takich elementów paliwowych konieczne było podjęcie intensywnych prac badawczych.

Planuje się wytwarzanie elementów rurowych ze stali nierdzewnej o rdzeniu zawierającym 20-30% węgla, w tym wysoce wzbogaconego UO_2 . Opracowuje się równolegle produkcję elementów o prawie takiej samej geometrii, w których stal nierdzewną zastąpiono przez aluminium. Grubość ścianki tych elementów, tj. paliwa oraz wewnętrznej i zewnętrznej koszulki, wynosi zaledwie 0,75 mm.

Zasadniczym problemem jest uzyskanie właściwego rozłożenia cząstek UO_2 w rdzeniu elementu rurowego. Oto przykłady: Jeżeli przy sporządzaniu matrycy cząstki stali nierdzewnej o granulacji - 200+325 oczek zostały rozproszone w proszku aluminium o granulacji - 100+200 oczek, to otrzymuje się nierównomierną dyspersję. Odwrotnie: jeżeli przy sporządzaniu matrycy cząstki stali nierdzewnej o granulacji - 200+325 oczek rozproszone w proszku aluminium o granulacji - 325 oczek, to osiągnięto znacznie lepszą dyspersję. Ponieważ UO_2 posiada gęstość ok. 10,9 g/cm³, podczas gdy gęstość Al wynosi zaledwie 2,7 g/cm³, dokładne zmieszanie proszków o tak różnych gęstościach jest trudnym zadaniem. Szczęśliwym zbiegiem okoliczności mieszanie UO_2 i proszku stali nierdzewnej jest już łatwiejsze, ponieważ gęstość stali wynosi ok. 7,9 g/cm³. Tym niemniej wyłaniają się tu inne trudności. W związku z wypływaniem na powierzchnię proszków ze stali nierdzewnej podczas procesu mieszania, a nawet podczas przechowywania, cząstki UO_2 mogą osiadać w sproszkowanej matrycy. Można oczywiście stosować taką technikę metalurgii proszków, która zapewnia lepsze wymieszanie. Wykorzystuje się więc optymalne kombinacje

- 61 -

Materiał rdzenia łączy się z koszulką zewnętrzną i wewnętrzną, a następnie umieszcza się w piecu. W odpowiedniej temperaturze te trzy składniki dyfundują wzajemnie jeden do drugiego dzięki czemu powstaje połączenie metalurgiczne. Zazwyczaj łatwiej to osiągnąć przy zastosowaniu metalu pośredniego pomiędzy związanymi w ten sposób powierzchniami zetknięcia. Powodem tego jest fakt, że samodyfuzja tego samego materiału jest o wiele wolniejsza niż dyfuzja w głąb różnych metali lub stopów.

Łączone części zgniata się z sobą w pokojowej lub w nieznacznie podwyższonej temperaturze. Zwykle temperatury te leżą poniżej punktu rekrytalizacji łączonych metali. Dla uzyskania tą techniką dostatecznie trwałego połączenia konieczne jest znaczne odkształcenie plastyczne oraz szczególnie czyste i dobre dopasowanie powierzchni. Z tych dość kłopotliwych względów normalnie nie stosuje się powyższej techniki. Łączone części wiąże się tak, aby podczas ogrzewania na dopasowanych odpowiednio powierzchniach zetknięcia wytworzyła się faza ciekła. Osiąga się to normalnie przez zastosowanie między łączonymi częściami materiału o niskim punkcie topienia. Po stopieniu, faza ciekła oczyszcza, zwilża i metalurgicznie wiąże powierzchnie, z którymi znajduje się w zetknięciu. Technika powyższa posiada liczne ograniczenia, między innymi to, że podczas stygnięcia, przestrzeń zajmowana przez fazę ciekłą, krzepnąc, ulega naprężeniom i pęka, lub to, że faza ciekła zbyt gwałtownie reaguje z materiałem rdzenia lub koszulki i może przetopić koszulkę.

Metoda łączenia pod ciśnieniem na gorąco jest jednym ze sposobów, na które należy zwrócić baczna uwagę. Zbadano następujące układy Al-Ni, Al-Cu oraz Al-Zr. Podwyższanie ciśnienia zwiększa wytrzymałość złącza na zerwanie do wysokich wartości. Dla układu Al-Ni jest to szczególnie wyraźne ponieważ w tym przypadku podwyższanie ciśnienia zapobiega powstawaniu bardzo kruchej fazy międzymetalicznej, co pozwala na osiągnięcie prawie czterokrotnie wyższej wytrzymałości złącza. Nie zaobserwowano tego samego efektu w układach Al-Zr lub Al-Cu. Ciśnienie nie wywiera prawie żadnego wpływu na grubość strefy granicznej w układzie Al-Cu tym niemniej jednak wytrzymałość złącza rośnie wraz ze wzrostem zastosowanego ciśnienia.

W pewnej liczbie przypadków zastosowanie wyższych temperatur dało złącza o większej wytrzymałości. W miarę wzrostu temperatury następuje jednak spadek wytrzymałości złącza ze względu na powstawanie kruchych stref międzymetalicznych, których wytrzymałość spada w miarę wzrostu grubości. Znane są przypadki, gdy wytrzymałość złącza po początkowym spadku, rośnie w miarę dalszego wzrostu temperatury. Ma to miejsce w układzie Al-Fe a wzrost wytrzymałości przypisuje się tu zachodzeniu przemiany fazowej

- 63 -

różnych materiałów, ich zastosowanie dla oceny przydatności cienkościennych elementów rurowych o małej średnicy jest niewystarczające.

Jeśli zbliżyć cewkę, w której płynie prąd zmienny, do przewodzącej próbki, zostają w niej wzbudzone prądy wirowe. Wytwarzają one pole magnetyczne skierowane przeciwnie w stosunku do pierwotnego pola magnetycznego. Na zawadę w cewce wzbudzającej lub w cewkach zbiorczych w pobliżu badanej próbki wywierają wpływ prądy wirowe w metalicznej próbce. Stąd więc, jeśli defekt próbki zakłóca przebieg prądów wirowych, zmienia się zawada cewki dzięki czemu można stwierdzić uszkodzenia badanej próbki. Test przy użyciu prądów wirowych jest szczególnie skuteczny przy odrzucaniu rur o bardzo małych nieciągłościach / o średnicy 0,25 - 0,5 mm/.

Badane próbki zanurza się w oleju, który przenika do rys i szczelin, poczym zmywa się olej z powierzchni próbek, pozostawiając go jedynie w szczelinach. Po zetknięciu próbek z odpowiednim matetiałem proszkowym, który reaguje z olejem, w świetle lampy pozafioletowej można dzięki fluorescencji uwidocznnić wszystkie rysy i szczeliny na powierzchni próbek. Metoda ta oddawna stanowi cenne narzędzie badania wad powierzchni.

Jeśli umieścić materiał ferromagnetyczny w polu elektromagnetycznym linie strumienia magnetycznego tworzą charakterystyczne wzory wokół próbek. Wszelkie defekty próbki stanowią punkty zakłóceń strumienia magnetycznego i można je uwidocznnić, przykrywając badaną próbkę roztworem, zawierającym drobnosproszkowane cząstki ferromagnetyczne np. tlenek żelaza. Technika defektoskopii magnetycznej nadaje się szczególnie do badania elementów paliwowych, zawierających materiały ferromagnetyczne.

Jeśli próbki nie są należycie i całkowicie połączone, utrudnia to normalny przepływ ciepła przez takie powierzchnie, wskutek czego pojawiają się miejsca lokalnego przegrzania. Przy użyciu substancji o odpowiednio dobranej temperaturze topnienia łatwo jest wykryć miejsca uszkodzone, ponieważ nastąpi tam stopnienie wskaźnika. Jest to technika dość czuła i może posiadać poważne znaczenie dla sprawdzania ścian rur. Jeszcze bardziej przydatnym wydaje się zastosowanie tu specjalnej kamery na podczerwień.

Radiografia stanowi precyzyjną metodę określania rozkładu tlenu uranu lub poważniejszych wad w elementach paliwowym. Wykorzystuje się zawarty w nim uran emitujący promieniowanie, które oddziałowuje na film umieszczony wokół badanego elementu. Technika autoradiografii może dostarczać szczegółowych danych odnośnie rozkładu aktywnego tlenu wewnątrz rdzenia elementów paliwowych.

Przy pomocy testu korozyjnego można określić czy w wyniku procesów technologicznych w czasie fabrykacji otrzymano elementy paliwowe nadające się do umieszczenia

- 65 -

METALURGIA A ENERGETYKA JĄDROWA

W.E. Dennis

Metalurgia, 55./1/, 23-26/1957/

Tak samo jak i w innych dziedzinach przemysłu, postęp w energetyce jądrowej jest zależny w coraz większym stopniu od rozwoju odpowiednich materiałów konstrukcyjnych i metod ich produkcji. W tym artykule opisano sposób w jaki pewne zagadnienia metalurgiczne rozwiązuje Simon Garves Atomic Energy Group i wskazano na przyszły rozwój w tym zakresie. W początkach 1955 r. przed szeregiem firm angielskich postawiono zadanie wykonania projektu kompletnych elektrowni jądrowych w terminie osiemnastu miesięcy. Źródłem energii miały być dwa reaktory na naturalnym uranie z moderatorem grafitowym i chłodzone gazem.

Z uwagi na bardzo ograniczony termin powstała konieczność natychmiastowego podjęcia zadań. Z tych też względów projekty te oparto na projekcie U.K.A.E.A. dla elektrowni w Calder Hall. Dalszym warunkiem były wymagania, aby nowe reaktory były wyłącznie producentami energii w odróżnieniu od reaktorów w Calder Hall, których głównym zadaniem jest produkcja plutonu, energia produktem ubocznym. Celem osiągnięcia tego założenia koniecznym stało się podniesienie temperatury pracy elementów paliwowych, chłodziwa i innych tworzyw powyżej temperatury osiągniętej w reaktorach w Calder Hall.

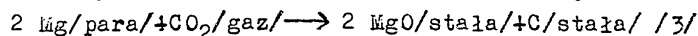
Jednym z wielu trudnych problemów, na jakie natotyka konstruktor reaktorów, jest fakt, że wskutek silnego promieniowania niemożliwą staje się inspekcja wielu części reaktora w krótkim okresie czasu po jego uruchomieniu i zebranie doświadczeń wynikających z eksploatacji. Z drugiej strony przy projektowaniu zakładu, którego ciągłość pracy nie powinna być mniejsza niż 30 lat, jest zasadniczą sprawą szybkie uzyskanie danych o zachowaniu się w czasie pracy zastosowanych tworzyw.

Celem niniejszego artykułu jest opisanie dróg jakimi podchodzi do rozwiązania tego zagadnienia G.E.C. - Simon Carves Atomic Energy Group oraz zapoznanie się z typem prac metalurgicznych, jakie zostały wykonane w tej dziedzinie przemysłu. W 1955 podjęto decyzję stworzenia w Erith zespołu badawczego dla tworzyw, który również miał za cel współpracę z grupą konstrukcyjną. W ciągu 1955 r. utworzono pierwsze laboratorium metaloznawcze i zmobilizowano mały zespół metalurgów i chemików.

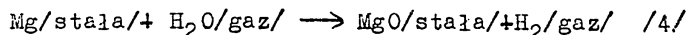
Obecnie wyposażono drugie laboratorium i zaangażowano 15 pracowników z akademickim wykształceniem dla prac badawczych i współpracy z AEA. W okresie 1956 roku grupa ta spełniała następujące zasadnicze funkcje: Wykonywanie prac doświadczalnych mających na celu

- 67 -

możliwa jest w temperaturach do 420°C przy ciśnieniu CO₂ jednej atmosfery. Istnieje także ewentualność, że przy braku równowagi /np. przy nagłym pęknięciu warstewki tlenku/ może wydzielić się węgiel wskutek reakcji:

W warunkach gdy stosunek CO/CO₂ przekracza stosunek, przy którym istnieje równowaga z grafitem, może wówczas nastąpić wydzielenie się węgla wskutek katalizy zachodzącej na powierzchni magnezu. W obecności pary wodnej może nastąpić reakcja:

Przy niskiej koncentracji pary wodnej w gazie chłodzącym, nie może tworzyć się wodorotlenek magnezu ponieważ jest niestrawny powyżej 260°C i mniejszym ciśnieniu niż jedna atmosfera. Poza powyższymi reakcjami, które dają się wykryć wzrostem ciężaru próbek magnezowych, spostrzeżono proces:

występujący w całym zakresie temperatur. Dawniej badano utlenianie się stopów magnezu w dwutlenku węgla w drodze pomiarów przyrostu ciężaru próbki. Z powyższych rozważań wynika jednak, że proste pomiary przyrostu ciężaru nie mogą być słuszne. W rzeczywistości spostrzeżona zmiana ciężaru może być algebraiczną sumą przyrostów wskutek reakcji /1/, /2/, /3/ i /4/ oraz straty ciężaru wskutek reakcji /5/. Z tych przyczyn ogólny wynik utleniania się magnezu należy starannie przebadać w drodze bezpośredniego pomiaru głębokości próbki, do której nastąpiła penetracja gazu w metal oraz określenie w drodze analizy chemicznej ilości pozostającego magnezu metalicznego i składu warstwy utlenionej.

Na ogół przy badaniu utleniania się magnezu laboratoria posługują się ogólnie znanym aparatem, a mianowicie termowągą ze spiralą kwarcową dla umożliwienia obserwacji zmian ciężaru w sposób ciągły.

W tego rodzaju urządzeniu próbkę badaną zawieszona się na bardzo cienkiej sprężynce kwarcowej i przy pomocy katetometru obserwuje się wydłużenie. Dla aktualnie przeprowadzanych doświadczeń zaszła konieczność zbudowania takiego typu urządzeń, które pozwoliłyby na przeprowadzenie badań pod ciśnieniem dochodzącym do 15 kg/cm².

Jedną z wad magnezu jako tworzywa koszulkowego jest to, że tworzy niskotopliwe eutektyki z większością metali nieżelaznych. Stosowanie za tym większych ilości takich metali jak miedź, aluminium, cyna, ołów w obwodzie chłodzącej jest niepożądane z uwagi na niebezpieczeństwo przedostawania się tych metali w postaci zanieczyszczeń do elementów paliwowych i niszczenie tych ostatnich. Zauważono już w początkowym okresie budowy

- 69 -

wysoką jakość spawania i procesów łączenia. Program badania spawów pancerza reaktorowego szedł w kierunku doboru jak najodpowiedniejszych gatunków elektrod i metod spawania. W laboratoriach zainstalowano urządzenia dla automatycznego i ręcznego spawania. Szczegółowo przestudiowano spawanie łukowe w argonie części elementów paliwowych i wpływu kształtu tych części na jakość spawu. Ustalono optymalne warunki spawania trudno dostępnych części, dokonując serii badań na specjalnie skonstruowanych rusztowaniach.

W odniesieniu do tworzyw przyszłe wymagania dadzą się z grubsza podzielić na dwie kategorie: problemy wynikające z obecnej konstrukcji reaktora oraz problemy związane z udoskonalonymi reaktorami jakie będą budowane w przyszłości.

Znaczny wysiłek pracy włożono dla sprostania zadaniom, które wynikły w okresie obecnie prowadzonej budowy. Opracowano sprzęt ultradźwiękowy i inny dla kontroli technicznej. Przeprowadzono doświadczenia nad ustaleniem najlepszych metod przygotowania różnych części reaktora w warunkach czystości jądrowej, ochrony przed korozją i zanieczyszczeniem w czasie transportu i przy budowie. Opracowano w tym względzie szczegółowe przepisy. Dokonano przeglądu problemów związanych z zastosowaniem wodoru i sodu jako chłodziwa w przyszłych reaktorach.

- 68 -

reaktorów, że zagadnienie to stanowi poważny problem dla konstruktorów. Rozpoczęto szereg prac badawczych nad wszelkimi sposobami ochrony magnezu przed tego rodzaju korozją. Okazało się, że utlenianie anodowe koruszulki w kwaśnej kąpieli o odpowiednim składzie wytwarzająca powłokę, która chroni ją w wysokich temperaturach. Po pokonaniu znacznych trudności opanowano proces dający powłokę odporną na cykliczne zmiany temperatury i posiadającą niski przekrój czynny absorpcji neutronów. W początkowym okresie prac, badania przeprowadzano na małych próbkach, w późniejszym zaś na naturalnej wielkości koruszulkach ze względu na konieczność uzyskania danych dotyczących przewodnictwa cieplnego i absorpcji neutronów.

W początkowym stadium pracy reaktora gaz chłodzący /w danym przypadku CO₂/ posiadał wysoką czystość. Po pewnym jednak okresie pracy w skutek reakcji ze rdzeniem grafitowym zawierał domieszkę tlenku węgla w znacznym stężeniu oraz nieco pary wodnej w skutek małych przecieków z wymienników ciepła i innych źródeł. Dla ścisłego określenia zachowania się różnych tworzyw należy wziąć pod uwagę wpływ wymienionych zanieczyszczeń w gazie chłodzącym.

W przypadku takich problemów jak na przykład: skłonności do tworzenia się karbonylniku niklu w skutek reakcji między tlenkiem węgla w gazie chłodzącym i elementami konstrukcyjnymi wykonanymi w niklu lub jego stopów, lub jak trwałości smaru /dwusiarczku molibdenu/ - możliwe było określenie pewnych danych na podstawie obliczeń termodynamicznych.

Natomiast dla uzyskania oceny przydatności różnych typów stali stosowanych na poszczególne części uznano za konieczne przeprowadzenie starannych badań nad jego utlenialnością oraz wpływem temperatury, ciśnienia, składu gazu i innych czynników. W tym celu setki próbek umieszczano w zbiornikach ze stali nierdzewnej wytrzymałych na ciśnienie. Zbiorniki podgrzewano do odpowiedniej temperatury w standartowych piecach przeznaczonych do obróbki cieplnej. Ciągły przepływ gazu o odpowiednim składzie zapewniały generatory, przewody gazowe i systemy mieszalne. Aby nie opierać się na jednym czy kilku wynikach, doświadczenia powtarzano masowo uzyskując w ten sposób poważne informacje i charakterystykę procesów korozji. Wyniki masowych badań umożliwiły konstruktorom ustalenie pewnych tolerancji dla tworzyw w odniesieniu do warunków korozyjnych w czasie pracy. W szczególności ustalono, że szybkość utleniania się niektórych stopów żelaza zależna jest w znacznym stopniu od obecności drobnych ilości tlenku węgla. Na przykład w przypadku pewnych gatunków żelaza obecność tlenku węgla powodowała nawet katastrofalną korozję.

Znaczna część prac działu spawalniczego miała na celu ustalenie warunków w jakich można uzyskać

wysok
badan
dobor
toż s
dla a
przes
tów p
spawu
stępn
skons

dadzą
blemy
probl
będą

zadan
budow
kontr
nad us
częśc
ny prz
sportu
szczeg
związ
wa w

- 66 -

badanie tworzyw w sztucznie wytworzonych warunkach pracy oraz poszukiwanie nowych tworzyw i metod produkcji tam gdzieby tego zachodziła konieczność. Utrzymywanie łączności z AEA i innymi badawczymi, produkcyjnymi i inspekcyjnymi komórkami. Doradztwo techniczne konstruktorom w dziedzinie wszystkich zagadnień dotyczących zachowania się tworzyw.

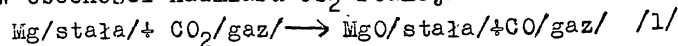
Ze względu na wymagany wysoki poziom ekonomii neutronów w reaktorach pracujących na naturalnym uranie zachodzi konieczność stosowania uranu w postaci cylindrycznych prętów równomiernie rozmieszczonych w moderatorze.

Celem zabezpieczenia przed przedostawaniem się gazowych i lotnych produktów rozpadu, które mogłyby zakazić cały układ krążenia gazu chłodzącego, pręty muszą być osłonięte odpowiednim tworzywem koszulkowym. Konieczność racjonalnej gospodarki neutronami oraz własności materiałowe spowodowały wybranie stopu magnezu jako tworzywa na koszulki dla reaktorów w Calder Hall. Koszulki magnezowe muszą posiadać odpowiednio rozwiniętą powierzchnię dla łatwiejszego przenoszenia ciepła z pręta paliwowego do gazu chłodzącego. Poza tym dla uzyskania maksymalnej wydajności cieplnej gwarantującej racjonalną pracę reaktora następujące problemy wymagały starannego zbadania:

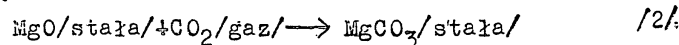
- możliwość wyposażenia elementu paliwowego w niezależne zamocowanie celem zabezpieczenia przed wygięciem wskutek zjawiska pełzania;
- wpływ temperatury na korozję i parowanie magnezu w gazie chłodzącym;
- wpływ temperatury i naprężeń w poszczególnych jej zakresach na pełzanie stopów magnezowych;
- wpływ sił wywołanych przepływem gazu chłodzącego na użebrowanie koszulek;
- wpływ kształtu końcówek koszulkowych na jakość spawu w łuku argonowym;
- zdolność wzajemnego znoszenia się stopu koszulkowego z innymi materiałami obwodu gazu chłodzącego.

Szczegółowe rozważenie wszystkich badań wychodziłoby poza ramy niniejszego artykułu nie mniej jednak przedyskutowanie niektórych przeprowadzonych badań zwłaszcza nad korozją i wzajemnym znoszeniem się metali rzuca światło na charakter przeprowadzonych prac.

Utlenianie się magnezu przy wszystkich temperaturach i ciśnieniu w atmosferze dwutlenku węgla może zachodzić według jednej lub wszystkich poniżej podanych reakcji w zależności od zespołu warunków. Rozpatrując dane termodynamiczne można wykazać, że w warunkach równowagi w obecności nadmiaru CO_2 reakcja

będzie zachodziła do końca. Dalej można wykazać, że reakcja:

możliw
jednej
braku
tlenku

W waru
przy k
nastap
dzającej
może n

chłodz
poniew
nieniu
które
wych,

występ
no utl
w drod
szych
rostru
spost
przyro
straty
ogólny
przeba
próbki
oraz o
zostaj
utleni

labora
a mian
wienia

szą si
pomocy
alnie
zbudow
przepr
15 kg/

jest t
metali
ci tak
wodzie
czeńst
nieczy
ostatn

- 64 -

w reaktorze. Badania korozyjne obejmują testy we wrzącej wodzie, w autoklawie, w pętlach doświadczalnych jak również badanie w kanałach reaktora. Badania we wrzącej wodzie i w autoklawie mogą dostarczać ostatecznego kryterium czy dany element, który przeszedł pomyślnie wszystkie nidestrykcyjne badania, posiada szczelną koszulkę i czy może być użyty w reaktorze. Próby pętlcowe są szczególnie cenne dla określenia wpływu warunków pracy w reaktorze, innych niż napromieniowanie, np. takich jak erozja. Dopiero jednak przeprowadzenie badania w kanale reaktora dostarcza najbardziej cennych informacji.

W testach destrukcyjnych można wykorzystać normalne próby dla wyrobów rurowych stosowane w przemyśle na podstawie wieloletniego doświadczenia, obejmujące próby rozciągania, zginania, zginania oraz ciśnienia hydrostatycznego. Dalsze metody przewidują próby rozwarstwiania, wstrząsu termicznego i mechanicznego oraz badania metalograficzne.

W teście rozwarstwiania używa się oderwać pasek koszulki od rdzenia, co zgrubsza pozwala określić trwałość połączenia. Ta drastyczna lecz i skuteczna metoda pozwala na szybką ocenę siły wiązania między rdzeniem i koszulką. Ograniczeniem metody jest brak ilościowej informacji, nie można bowiem w ten sposób rozróżniać wytrzymałości pośrednich wiązań a na podstawie takich prób można jedynie stwierdzić, że połączenie jest słabe, dobre lub też doskonałe.

W teście wstrząsu termicznego. Próbkę podgrzewa się do znacznej temperatury a następnie chłodzi gwałtownie przez zanurzenie w zimnej wodzie. Słabe połączenie przejawia się w różny sposób np. przez powstawanie pęcherzy lub przesuwanie się koszulki. Niekiedy badanie takie zostaje ograniczone, gdy miejsca źle powiązane rozłączają się bez objawów dobrze uchwytanych na drodze wizualnej. W takim przypadku koniecznym jest połączenie tego testu destrukcyjnego z metodą nidestrykcyjną oceny otrzymanych w toku prób uszkodzeń.

W teście wstrząsu mechanicznego. Element paliwowy uderza się gwałtownie w określonych miejscach, a następnie bada się je szczegółowo metodą wstrząsu termicznego, próby rozwarstwiania, oceny mikroskopowej itp. Test ten należy uzupełnić czy pomocy innych badań, a bez pośrednich wyników po udarze mechanicznym nie można ocenić bez destrukcyjnego zbadania próbki w próbach termicznych, przy rozwarstwianiu i badaniu mikroskopowym.

Dla dogłębnej oceny metalurgicznej połączenia wytworzonego pomiędzy rdzeniem i koszulką można stosować technikę mikroskopową. Metodą tą można również określić rozłożenie tlenu w matrycy oraz uwiidocznienie poważniejsze braki pod tym względem. Ponadto metalograficzne badanie stosuje się do pomiarów grubości ścianki elementu, jak również może ono stanowić cenną pomoc przy określaniu jednorodności oraz współosiowości rdzenia i koszulki.

postępi w
szym sto
strukcyj
samo spo
wizuje
przyszy
przed sz
wykonani
w termi
być dwa
grafit

konieczn
też wzg
dla ele
wymagan
mi energ
których
produkt
konieczn
element
ze j tem

potyka
silnego
wielu c
uruchom
ploatac
którego
lat, je
o zach

jakimi
- Simor
z typem
w tej d
rzenia
również
w ciągu
znawcze
ków.

szkow
dla gra
zako
Wykon

- 62 -

Czas zawsze odgrywa istotną rolę w procesie łączenia. Jego wpływ nie jest jednak tak krytyczny jak efekt temperatury lub ciśnienia. Zazwyczaj przy nadmier- nie długim czasie spawania powstawanie kruchych stref między-metalurgicznych powoduje spadek wytrzymałości złącz.

Szczególnie ważną czynnością poprzedzającą właściwe łączenie jest należyte i dodatkowe oczyszcze- nie spawanych powierzchni. Ponadto istotnym momentem jest również przeprowadzenie procesu łączenia możliwie jak najszybciej po oczyszczeniu. Przebywanie na powietrzu może zanieczyszczać świeżo przygotowane powierzchnie, co utrudnia w znacznym stopniu ich wzajemne powiązanie.

Jednym z zasadniczych ograniczeń procesu spawa- nia tą metodą do lat ostatnich był brak pras i matryc o odpowiedniej wytrzymałości na oddziaływanie wysokich ciśnień w wyższych temperaturach. Początkowo stwierdzo- no, że stal narzędziowa typu 18-4-1 zachowuje się ko- rzystnie w zakresie do 600° C przy ciśnieniu 1,92 ton/ cm². Następnie stosowano Inconel X co pozwoliło na pod- wyższenie temperatury do 650° C oraz ciśnienia do 2,4 ton/cm². Nowe osiągnięcia w dziedzinie stopów moli- bdenowych rozszerzają zakres możliwości łączenia meto- dą wysokich ciśnień w wysokich temperaturach. Szczegól- nie obiecującym wydaje się stop molibdenowy zawierający 0,5% tytanu. Przeprowadzono z nim próby w temperaturze 900°C przy użyciu ciśnienia 0,8 ton/cm². Nawet w tych warunkach matryca wykonana z tego tworzywa nie uległa żadnym lub prawie żadnym zmianom. Do pracy w bardzo wysokich temperaturach dostępne są oczywiście matryce grafitowe. Ich ograniczeniem jest normalny zakres pracy poniżej ciśnień rzędu 0,4 ton/cm² oraz trudności z uzy- skaniem atmosfery ochronnej. Prawie we wszystkich przy- padkach najlepszą atmosferą przy pracy łączenia dwu metali w podany sposób jest brak jakiegokolwiek gazu- wysoka próżnia.

Po wyprodukowaniu elementu paliwowego należy sprawdzić czy odpowiada on stawianym mu wymaganiom. Spoś- ród wchodzących tu w rachubę testów, pozwalających na zba- danie tworzywa bez uszkodzenia, można wykorzystać te me- tody, które opierają się na zasadach ultradźwięków, prą- dów wirowych, metody fluorescencyjnej, magnetycznej, zdolności przenoszenia ciepła, radiografii i korozji.

Jeśli na próbkę badaną lub poprzez nią skieru- jemy fale dźwiękowe wysokiej częstotliwości, odbicie lub przechodzenie tych drgań można uwidocznić przy pomocy oscyloskopu. Nieciągłości próbki zmieniają widoczny na ekranie obraz. Uszkodzenia można ocenić na podstawie porównania obrazów oscyloskopowych badanych próbek z obrazami uzyskanymi przy badaniu tworzywa o znanych defektach. Pomimo iż badania przy użyciu ultradźwięków są użyteczne dla określania wewnętrznej niejednorodności tworzywa oraz do stwierdzania właściwego złączenia

różny in-
datności
średniy

ny, do
prądy wi-
przewo-
Na zawad-
w pobli-
w metalu
zakłóca-
cewki dz-
nej prób-
gólnie s-
nieciąg-

nika do
wierzo-
nach. Po
proszkow-
pozafor-
wszystki-
ta odda-

elektron-
rza char-
fekty pr-
tycznego
próbki
ki ferro-
skopii n-
element-
tyczne.

czone, u
powierz-
nego pr-
dobrane
uszkodz-
Jest to
znaczen-
przydat-
na podc-

rozkład-
cie pal-
tujący
czony w
może d-
aktywne

w wynik-
otrzyma-

- 60 -

pewnej liczby parametrów procesu i dobiera się odpowiednio szybkości opadania, wielkość cząstek, rozdział cząstek, ich kształt, stosuje się proszki pierwiastków lub ich stopów, wprowadzanie dodatków do proszków, różne czasy mieszania oraz różne proporcje użytych substancji.

Dla otrzymania elementów rurowych należy zestawić proszki po wymieszaniu. Dla wytwarzania produktów rurowych dostępne są różne metody pracy a mianowicie: wyciąganie, walcowanie, wytłaczanie, walcowanie blachy i następnie przeróbka na zimno oraz normalne sposoby stosowane w metalurgii proszków.

Podczas przeróbki na zimno materiałów rdzenia, zawierających cząstki UO_2 , które układają się w pasma, przez co ztraca się równomierny ich rozkład. Problem ten stanowi poważną trudność, ponieważ powierzchnie bezpośrednio przyległe do cząstek UO_2 ulegają w czasie pracy reaktora uszkodzeniom radiacyjnym, które w sposób ciągły odkształcają matrycę - a układanie się UO_2 w pasma lokalizuje powierzchnie uszkodzone, co może prowadzić do poważnych zniszczeń. W czasie przebywania elementów paliwowych w reaktorze narastają uszkodzenia, tworzą się pęcherze oraz pęknięcia, co prowadzi do zetknięcia UO_2 z chłodziwem. Po pęknięciu koszulki produkty rozszczepienia przedostają się do chłodziwa reaktora.

Jeśli jednak uda się otrzymać cząstki UO_2 właściwej wielkości i odpowiednio rozłożyć je w matrycy, to uszkodzone obszary matrycy są odizolowane i nie łączą się wzajemnie. Jak widać z powyższego pewna ilość metod przeróbki na zimno, normalnie stosowanych do produkcji rur, nie może być wykorzystana przy wytwarzaniu elementów paliwowych tego typu. Przeróbka plastyczna na gorąco eliminuje efekt powstawania pasm. Ponieważ jednak procesy przeróbki na gorąco są bardziej złożone i kosztowniejsze niż technika przeróbki na zimno, fabrykacja rdzenia rurowych elementów paliwowych jest złożona i kosztowna.

Po wyprodukowaniu rdzenia elementu paliwowego należy osłonić go z zewnątrz, od wewnątrz oraz z obu końców przy pomocy odpowiedniej koszulki. Koszulka osłania rdzeń od oddziaływania korozyjnego ze strony chłodziwa oraz zabezpiecza chłodziwo przed zetknięciem z produktami rozszczepienia. Idealne powiązanie metalurgiczne rdzenia i koszulki na całej powierzchni zetknięcia ułatwia możliwie najlepsze przewodnictwo cieplne pomiędzy rdzeniem i koszulką. Taki stan trzeba osiągnąć, bowiem uzyskanie dobrego kontaktu pozwala na uniknięcie przegrzania, gdzie złe przewodnictwo cieplne mogłoby spowodować powstawanie pęcherzy i pęknięcia koszulki. Stosowano metodę bezpośredniego łączenia, w której materiały koszulki wiąże się wprost ze rdzeniem. Alternatywną metodą /nie stosowaną dotychczas/ jest powlekanie rdzenia lub koszulki metalem pośrednim, który spełnia rolę łącznika. Metale pośrednie można stosować nie tylko dla ułatwienia wiązania, lecz również jako osłonę przed szkodliwym oddziaływaniem tworzywa rdzenia i koszulki

i wewnątrz
wiednie
jemnie
nie met
zastosc
ten spo
fakt, z
wolniej

lub w n
tempera
czonych
trwałeg
plastyc
powierz
nie nie
wiąże
odpowie
faza ci
między
topieni
i metal
je się
ogranic
przestr
napręż
townie
przetoz

jednym
Zbadano
Podwyż
zerwan
szczeg
ciśnie
dzymet
krotni
Nie za
lub Al
na gru
niemni
wzrost

temper
wzrost
złącza
metali
gruboś
począ
teratu
ważość

- 58 -

następnie rozpuszcza w sposób ciągły, co daje w końcu folie metalu czystego i o doskonałej równomiernej grubości.

Firma "Compagnie Pechiney" dzięki swojemu doświadczeniu wniosła również swój poważny wkład w dziedzinę materiałów koszulkowych /aluminium, cyrkon, beryll/, jak również w dziedzinę metali rzadkich, używanych w konstrukcjach jądrowych /tytan, niob itd./. Odział metalurgiczny tej firmy oprócz bardzo czystego aluminium, które jest jedną z jego klasycznych produkcji przestudiował i uruchomił produkcję z tym związane, narazie w skali ograniczonej, którą można jednak dostosować do wymagań.

Firma Tréfileries et Laminaires du Havre wnosi podwójny wkład do nowego przemysłu, na który składają się: Badania metalurgiczne laboratoryjne i półprzemysłowe wykonywane głównie w centrum badań w Antony na zasadzie kontraktów, zawartych z KEA. Badania te biegną w następujących dziedzinach: materiały otrzymywane na drodze metalurgii proszkowej, produkty walcowane z cyrkonu i jego stopów, stopy aluminium odporne na działanie wody w wysokich temperaturach. Produkcja x/ w przemyśle atomowym jako wynik uprzednio przeprowadzonych badań. Można tu wymienić: produkcja z magnezu, jego stopów jak również z aluminium i jego stopów, rur i profiliów specjalnych na koszulki prętów paliwowych, specjalny przerób materiałów koszulkowych.

KEA powierzył firmie Compagnie de Saint-Gobain Chauny et Cirey budowę doświadczalnego zakładu w Châtillon przeznaczonego dla uruchomienia procesu wydzielenia plutonu z naświetlonych prętów paliwowych reaktorów w Châtillon i Saclay. Uzyskane na tej instalacji wyniki posłużyły dla opracowania projektu fabryki w Marcoule, która będzie produkowała niezbędny dla Francji pluton. Konstrukcję tej fabryki zlecono powyższej firmie.

"Société des Usines Chimiques Rhône-Poulenc" i jego filia "Prolabo" dostarczają laboratorium KEA na ogół w małych ilościach rzadkich produktów lub o wyższych czystościach, przeznaczonych głównie dla celów badawczych. Z drugiej strony firma ta postanowiła niedawno przynieść bardziej aktywną pomoc KEA, tworząc u siebie specjalną służbę badawczą w zakresie chemii jądrowej. "Compagnie de Saint Gobain" również podjęła badania tak w dziedzinie technologii szkła jak i w dziedzinie chemii w związku z rozwojem energii atomowej. Wymienione firmy nie stanowią całości firm zajmujących się energią jądrową.

Na powyższych przykładach widać ścisły związek między nowym źródłem energii, a francuskim przemysłem chemicznym.

x/ przemysłowa materiałów metalicznych dla specyficznych zastosowań

PROD

Maryla
aktora
niego
każdy
stanow
wnej
się 0,
co daj
cove p
mentów
nie je
czenia
zamias
MTR pr
opraco
elemen
nych p

stali
wych w
produkt
któryci
Gruboś
netrzn

rozłoż
przykła
nierz
szone
to otr
jeżeli
nej o
alumin
znacz
ok. 10
wie 2,
nych g
zbiegi
nierz
wynosi
trudno
szków
a nawa
dać w
taką t
wymies

- 56 -

drobnoziarnistego proszku z większością gazów i materiałów z jakimi się styka w czasie redukcji. Przerób szlaki, zawierającej metal użyty jako reduktor w postaci tlenku, wymaga również licznych środków ostrożności. Należy pracować w atmosferze argonu, a wybór tworzyw z którymi przerobiony materiał może się stykać jest bardzo ograniczony. Sproszkowany tor dostarcza się KEA dla przerobu na metal lity. Spodziewane jest przejście w niedługim czasie do produkcji w skali półtechnicznej w fabryce w Petit-Quevilly.

Stosowane moderatory wybiera się spośród następujących: ciężka woda, grafit b. czysty, tlenek berylu, beryl.

Z firm francuskich studiujących zagadnienie przemysłowej produkcji ciężkiej wody należy wymienić: L'air liquide" i L'Office National Industriel de l'Azote". Jako metoda produkcyjna wchodzi w rachubę destylacja ciekłego wodoru przy wykorzystaniu różnicy temperatury wrzenia deuteru i wodoru. Źródłem wodoru mogą być produkty rozkładu termicznego gazu ziemnego lub gaz koksowniczy. Można by przerabiać również wodór służący do syntezy amoniaku. Dużą trudność stanowi usuwanie tlenu, którego akumulacja jest niebezpieczna /zatkania przewodów, wybuchy/ jednak mimo wszystko proces ten wydaje się najtańszy. Rozważa się również wykorzystanie reakcji wymiany izotopowej między wodą a siarkowodorem. Wyzyskać można zarówno różnicę stężenia deuteru w siarkowodrze pozostającym w równowadze z wodą i w wodzie, jak też zmiany stałej równowagi w zależności od temperatury. W cyklu dwutemperaturowym siarkowodór przenosi deuter z wody o małej koncentracji deuteru do wody o wyższej koncentracji. Trudności wynikają z korodujących własności siarkowodoru.

"Compagnie Pechiney" uzyskała bardzo interesujące wyniki przy produkcji grafitu reaktorowego. Firma ta zaadaptowała do tego celu metodę produkcji sztucznego grafitu, jedną ze swoich tradycyjnych metod elektrotermicznych. W bezpośredniej współpracy z KEA badano problemy jakie nasunęły się w związku z tą produkcją /równoczesna grafityzacja i oczyszczanie, impregnacja produktu/ mając na celu uzyskanie grafitu wysokiej czystości, o dużym ciężarze właściwym i odpowiednich własnościach mechanicznych. Compagnie Pechiney dostarczyła KEA poważnych ilości grafitu reaktorowego wysokiej czystości i powiększa swoją moc produkcyjną, by podążać coraz to poważniejszemu zapotrzebowaniu. Podobnie jak w przypadku grafitu, powyższa firma była w stanie sprostać wymaganiom przemysłu atomowego przy otrzymywaniu tlenku berylu o najwyższej czystości i o specjalnych własnościach fizycznych, pozwalających na otrzymanie z niego wyrobów ceramicznych o ścisłych wymiarach i wysokiej gęstości. Badania nad otrzymywaniem materiałów konstrukcyjnych z czystego tlenku berylu prowadzono we współpracy z KEA i przewiduje się bardzo interesujące wyniki.

- 54 -

FRANCUSKI PRZEMYSŁ CHEMICZNY A ENERGIA JĄDROWA

P. Gauthier
Energie nucleaire, 1956

Obfitość w Europie, a specjalnie we Francji, surowców atomowych powoduje, że kraj ten wchodzi w okres szczególnie obiecujący: przewidujący dość szybki spadek ceny za energię jądrową. Francja posiada przemysł chemiczny produkujący uran i materiały pomocnicze. Praktycznie wszystkie francuskie firmy przemysłowe biorą aktywny udział w wykorzystaniu przemysłowej energii atomowej, jak to wynika z przytoczonego poniżej przeglądu.

Uwzględniając fakt, że bogate rudy uranowe są rzadko spotykane, trzeba było dla zwiększenia produkcji uranu nastawić się na przerób ubogich ród tak pierwotnych bardzo rozproszonych w terenie jak i niektórych osadowych.

Uran znajduje się w rudzie albo w postaci tlenku w rodzaju smółki uranowej, albo w postaci związków jak np. podwójny fosforan wapniowo-uranowy. Ekstrakcję uranu można prowadzić między innymi następującymi sposobami.

Wytrącanie uranu w postaci nierozpuszczalnego osadu. Ponieważ związki uranu czterowartościowego są nierozpuszczalne w rozcieńczonych kwasach, można strącić z roztworu po trawieniu rudy fosforan, który przerabia się następnie na uranian sodu. Firmie "Société Potasse et Engrais Chimiques", która w działającej od lutego 1953 fabryce Le Bouchet konstruowała pierwszy oddział przemysłowy, powierzono uruchomienie ekstrakcji chemicznej uranu z ród ubogich. Zamierzony cel osiągnięto i uruchomiono w 1955 r. zakład w Guengnon, uzupełniony w tym samym roku instalacją do produkcji uranianu sodu. Po opracowaniu metody przerobu torianitu, pozwalającej na równoczesne otrzymywanie uranianu sodu i bardzo czystego azotanu toru, powierzono tej samej firmie budowę zakładu przemysłowego.

Firma ta buduje również sieć zbiorczą dla ścieków radioaktywnych w ośrodku badań jądrowych w Saclay i stację przerobu chemicznego tych odpadów, instalację dla magazynowania produktów o średniej i bardzo wysokiej aktywności, łącznie z laboratorium nadawczym i kontrolnym.

Selektywna ekstrakcja uranu przy zastosowaniu wymienników jonowych. Uran w postaci kompleksów anionowych, zawarty w roztworach uzyskiwanych przez trawienie ród kwasem siarkowym można zaadsorbować na anionitach. Odzyskuje się go następnie na drodze elucji, roztwór zadaje amoniakiem lub sodą, i strąca uranian sodowy. Opracowanie metody i konstrukcję fabryki w Wandei powierzono firmie Kuhlmann, która utworzyła łącznie z KEA "Société Industrielle de l'Ouest" z fabryką

w Ecar
szym k
cja zo
żona w
z oddz
jej na

dawcze
talura
rachur
jądrow

przerob
go cel
et des
i HF
wyjści
Firma
nego
rozdzi

dyspoz
tak na
wy, to
torio

wspom
które
i któ
mysłow
często
wapni
co wys
jalne
cento
na Fl

wych,
przez
a nas
z kol
się d
dukcji
no fi
Obecn

reduk
metal
toru
na tl
nek t
w tem
nie s
nie n

różny częściowy przepust i w ten sposób umożliwi sterowanie przepływem. Prace doświadczalne nad płynnością metali wskazują na wykonalność takich zaworów. Ogrzewanie U-rowe z odpowiednim słupem cieczy zapewnić mogą w razie potrzeby uszczelnienie dla par.

Mechaniczny transport materiałów ogranicza się do przenoszenia ciał stałych /materiał wyjściowy, produkt i uzupełniający rozpuszczalnik/. Ruch cieczy w procesie jest grawitacyjny, regulowany ilością skroplonych par. W ten sposób zastąpiono pewne mechaniczne urządzenia np. dla podnoszenia i spuszczenia ciekłych materiałów, dopływ ciepła, upraszczając przez to zagadnienie konstrukcyjne.

Opisany ekstraktor pracujący periodycznie i jednostopniowo jest prosto naczyniem z mieszaniem indukcyjnym, lub na skutek różnicy ciężarów właściwych albo zaopatrzonym w mieszadło. Sprawniejsza ekstrakcja ciągła wymagałaby bardziej skomplikowanej aparatury. Przypuszczalnie ciągłą wielostopniową ekstrakcję można by zrealizować w wielostopniowym mieszalniku-odstojniku lub kolumnie ekstrakcyjnej analogicznej do używanych przy ekstrakcji rozpuszczalnikami roztworów wodnych, lecz wykonanej z właściwych żaroodpornych materiałów. Do takiego urządzenia można by wprowadzać uran w sposób ciągły w stanie stopniowym.

Stosowane jednostkowe operacje i ich kombinacje są dokładnie te same co szeroko stosowane w konwencjonalnej inżynierii chemicznej w zwykłej temperaturze i przy przerobie takich materiałów jak woda i rozpuszczalniki organiczne.

Zastosowanie opisanego urządzenia zależy od dostępności rozpuszczalnika nie mieszającego się z przerobionym materiałem o temperaturze wrzenia wyższej od temperatury topnienia tego materiału, lecz znacznie niższej od temperatury wrzenia składnika przechodzącego do ekstraktu. Zastosowanie ciśnienia pozwoliłoby na obejście pierwszego ograniczenia temperatury wrzenia, lecz nie jest to rozcieńczanie atrakcyjne z punktu widzenia problemu materiałów konstrukcyjnych. Rozpuszczalnik może być lżejszy lub cięższy od przerobionego materiału, jednak niniejszy opis odnosi się do rozpuszczalnika lżejszego gdyż mało materiałów ma wyższy ciężar właściwy od uranu /powyżej 18/. Jeżeli by czynnikiem ekstrahującym była stopiona sól np. chlorowec ziem alkalicznych i gdyby był ekstrahowany pluton w postaci związku z chlorowcem, byłoby możliwym zredukowanie go do metalu przez dodatek wystarczającej ilości stopionego metalu ziem alkalicznych do oddzielnej fazy stopionych soli w aparacie służącym do odzyskiwania rozpuszczalnika.

Najtrudniejszy wydaje się wybór materiałów konstrukcyjnych zadowalająco odpornych na działanie wysokiej temperatury, czynników korozyjnych i naprężeń termicznych. Temperatury prasy mieściły by się w granicach

wyznac
przerob
rozpusz
plutonu
powiedn
wyżej 3
tempera
znaczni

wytrzym
ogrzewa
może ni
wość za
jak rów
Tworzyw
uszkodz
nych. O
przez o
ru mate
kontakt

nie poz
wysoko-
prac ro
we mogą
tworach
drodze
przemys

mi zakł
dla cel
nia i p
na drog
przemys
utrzymu
pochodz
zmian w

- 50 -

i wysokość 0,6 - 1,2 m przy pokaźnej zdolności produkcyjnej. Odpowiednią przestrzeń dla takich urządzeń powinna zapewnić komora z osłoną promieniowania o bloku 6 lub 9 m i wysokości 3 do 4,5 m.

Zakład może być wyposażony w osłoniętą komorę o przekroju kołowym lub wielokątnym z centralnym wałem obracającym z zewnątrz przez gazoszczelne uruchomienia. Wał podtrzymywałyby promienisto obrotowe ramię podparte przez szyny umieszczone na ścianie. Ramię stanowiłoby oparcie dla manipulatorów mogących wykonywać ruchy pionowe i w kierunku promienia. Dla zmniejszenia skażeń i ułatwienia odkażenia zastosowanoby wyłożenie ścian komory cienką blachą kwasoodporną /możliwe, że typu 347 dla uproszczenia spawania/. Nie wydaje się by problemy były bardzo różne od wynikających z urządzeń zakładów stosujących przerób mokry.

Najlepsze zapewne będą osłony ze zwykłego betonu, chociaż w specjalnych urządzeniach betonu o wyższej gęstości mogą być korzystniejsze. Szacunkowo można przyjąć, że energia promieniowania średniej dziennej ilości przerobionego paliwa /45 kg/ ze wspomnianego wyżej reaktora wynosi około 25 kW. Gdy założymy dalej, że średnia energia promieni gamma wynosi 2 MeV, a źródło jest punktowe, wymagana grubość ścian komory ze zwykłego betonu obniżająca promieniowanie do dawki dopuszczalnej wynosi 3 metry.

Wydają się konieczne remonty zdalnie sterowane. Nowe urządzenia, w tym przypadku niezbyt wielkie, instaluje się zdalnie, a skażone urządzenia dla oczyszczania usuwa się również zdalnie do oddzielonej osłoniętej przestrzeni, używać się będzie również zdalnie sterowanych urządzeń dla wprowadzenia i usuwania przerobionego materiału, produktów i materiałów pomocniczych. Zastosowanie bezpośrednich remontów, przy których zainstalowane urządzenia i ich otoczenie odkaża się przed przystąpieniem do pracy łącznej wydaje się przy tym typie procesów bardzo trudne.

Stosowany będzie napęd elektryczny. Ruchy mechaniczne w obrębie komory zapewnią silniki elektryczne, jakkolwiek alternatywę stanowią urządzenia hydrauliczne lub wały wychodzące przez uszczelnienia na zewnątrz.

Ogrzewanie elektryczne może być indywidualne lub oporowe. Ruchome cewki indukcyjne mogłyby dawać rozwiązanie "elastyczne" pozwalające na ogrzewanie różnych części tych samych lub innych pojemników przy minimalnej ilości cewek. Ogrzewanie indukcyjne wymaga niewrażliwych i chłodzonych wsporników. Przy założeniu, że moc wysokiej częstotliwości potrzebna dla stopienia w godzinę 0,45 kg metalu wynosi 1 kW, moc układu silnik-generator wypada kilkaset kW. Oznacza to wywiązywanie w komorze dużych ilości ciepła i konieczność chłodzenia. Chłodziwo w wymiennikach ciepła, cewkach indukcyjnych lub cieczy w systemie hydraulicznym powinny być

obojętne
bę wch
waniu
molibd
nia pr
niętyc
spowod
przy p

łymi m
na lub
stworz
ły wyj
śluz g
trza na
przero
rze. N
adsorb

analiz
wania
jemnik
ną ilo
neutro
niu za
Tego r
reakty
cą rea
czenie
wykład
tyczna

temper
dla ek
lub le
srebra
szereg
kich u

trakt
ro prz
go od
się i
ton sp
nat/ u
czalni
wyrażn
nia.

na uży
nych c
dzonym
grafit
Sterowa

- 48 -

Poniższa dyskusja przedstawia niektóre z problemów inżynierskich nasuwających się przy stosowaniu metod wysokotemperaturowych. Opisano przykład takiego systemu separacji. Przerób zużytego paliwa i materiału rodowego uważa się zwykle za konieczną część kompleksu reaktora jądrowego. Podejście takie może być słuszne w przypadku reaktorów przemysłowych, jeżeli koszty przerobu są niższe od wartości odzyskiwanych materiałów. Obecnie panuje przekonanie, że wartość plutonu, uranu 233, 235 i 238 oraz toru będzie dostatecznie wysoka żeby uzasadnić ich odzyskiwanie. Niektórzy przypuszczają, że ostateczne produkty rozszczepienia będą miały znaczną wartość i będą brane bardziej pod uwagę przy ustalaniu metod przerobu.

Świeże paliwo i materiał rodny z wydobytych i przerobionych rud uranowych i torowych /alternatywne źródło utrzymywania reaktora w ruchu/ wpływać będą na zagadnienie przerobu paliwa ale wpływ ten trudno ocenić. Bez względu na to czy będzie stosowany przerób dla uzyskania cennych pierwiastków, czy nie, pewen rodzaj obróbki napromieniowanego paliwa może być uzasadniony zmniejszeniem nakładów na usuwanie odpadów promieniotwórczych.

Przerobiony ładunek może się dla danego reaktora wahać w szerokich granicach i związany jest z czasem napromieniowania. Ustalić go można w drodze szeregu rozważań uwzględniając elementy takie jak: strata reaktywności na skutek akumulacji produktów rozszczepienia i zubożenia paliwa, mechaniczne uszkodzenia układu paliwa lub materiału rodowego /przykładem jest odkształcanie elementów paliwowych, korozja koszulek i niepożądane osady z układu chłodniczego/, optimum produkcji nowych pierwiastków np.: plutonu lub uranu 233 ponieważ ograniczone napromieniowanie zapobiega nadmiernej stracie produktu na skutek albo pochłaniania neutronów albo rozpadu promieniotwórczego.

Przerabiana ilość paliwa może być bardzo mała jak w przypadku reaktorów o głębokim wypaleniu na naturalny lub słabo wzbogacony uran, które mogą zużywać przed przerobem 1% całkowitej ilości uranu /ilość odpowiadająca 10000 MW dni/tonę napromieniowanego paliwa/. Przykładowo, gdyby reaktor mocy 500 MW z ciężką wodą jako moderatorem, chłodzony wodą, na uran naturalny /60 ton/, pracował przy takim wypaleniu, czas napromieniowania wynosiłby grubszą 1200 dni. Cały wsad paliwa wymagałby przerobu jedynie co 3 do 4 lata. Oczywiście mała ilość przerabianego materiału może prowadzić do kosztów przerobu stanowiących względnie nieznaczną część całkowitych kosztów kompleksu reaktora nawet gdy koszt przerobu liczony na jednostkę ciężaru jest duży. Jednakowoż osiągnięta tym sposobem obniżka kosztów przerobu musi być większa niż dodatkowe koszty innych operacji np. elementy paliwowe wytrzymujące drugi okres eksploatacji mogą być kosztowniejsze.

mimo kró
może pow
jak np.
ven z in
bu paliw
wymagać
materiał
ny i wpr
krótko z
niez duż

Materiał
wadzi do
michnego
tecznej
odczynn
nymi wz
odpady
magazyn

ca jeśli
tycznym
materiał
trudność
czynnik
nych. W
taminac
produkt
bu w ro
mogą wy
metalur
teriałó

robu pa
zakładó
dów pro
kiego z
cych me
mogły m
i nieza
robu pa
wa mogą
rzystać

ny okaz
pochodz
kg uran
tylko o
centu p
tysięcy
nych ro
że apar

- 46 -

RDZEŃ REAKTORA EBR I ULEGŁ ZNISZCZENIU

29 listopada 1955r. w stacji badania reaktorów AEC koło Arco w Idaho, pierwszy na świecie prędko reaktor powielający EBR I, przechodził ostatnią serię planowanych doświadczeń. Zadaniem tych trudnych testów był pomiar współczynników temperatury przejścia dokonywany przez mierzenie zmian reaktywności reaktora podczas wzrostu temperatury elementów paliwowych. Reaktor został doprowadzony na krótko do okresu dodatniego przy czym pozwolono na wzrost temperatury elementów paliwowych do 500-600°C. Celem uzyskania wartości współczynnika temperaturowego samego paliwa, zamknięto przepływ ciekłego chłodziwa NaK - przez co urządzenie nie pracowało właściwie jako reaktor, lecz raczej jako zestaw krytyczny. /Zbiornik rdzenia był wypełniony stopem sodowo-potasowym lecz chłodziwo było w stanie statycznym/.

W toku ostatniego doświadczenia podczas szeregu testów o znacznych spiętrzeniach mocy, prowadzący eksperyment pracownik naukowy, obserwując specjalne szybko-sprawne rejestratory natężenia strumienia neutronów i temperatury zauważył, że grozi rozbieganie się reaktora i wydał współpracującemu z nim technikowi ustne polecenie natychmiastowego wyłączenia. Ten nie zrozumiał rozkazu i nacisnął wyłącznik silnika uruchamiającego normalne przety sterownicze. Pracownik naukowy rzucił się sam do tablicy i przycisnął wyłącznik zwalniający przety bezpieczeństwa. Ten krótki, najwyższy dwusekundowy okres czasu wystarczył na przekroczenie poziomu mocy, przy którym zostały stopione elementy paliwowe i część uranu przeszła w stop ze stałym rdzeniem.

Usunięcie stopionego rdzenia z reaktora było wysoce uciążliwe i pochłonęło dużo czasu, ponieważ trzeba było przeprowadzać to zdalnie, w atmosferze azotu, pod specjalnie skonstruowaną "trumną". Rdzeń ten był drugim rdzeniem używanym w reaktorze EBR I. Obecnie przystąpiono do projektowania i budowy trzeciego rdzenia, przy czym należy spodziewać się ponownego uruchomienia reaktora jesienią br. Na elementach reflektora oraz na powierzchni stopionej masy powstały białawe inkrustacje, które są tlenkami sodu i potasu pochodzącymi z chłodziwa NaK. Z tym zjawiskiem łączy się pewna ciekawa okoliczność, która wymaga jednak sprawdzenia. Rdzeń uległ znacznemu zmniejszeniu gęstości wskutek wrzenia i parowania stopu NaK wskutek czego stał się mniej reaktywny z jądrowego punktu widzenia. Obecnie należy jednak ustalić, czy zjawisko to zaszło na moment przed stopieniem się elementów, czy też w chwili po tym. Jeśli przyjąć pierwszą alternatywę, uznaczałoby to, że zjawisko działało jako dodatkowy czynnik bezpieczeństwa. /Nucleonics, 15/1/84, 1957//.

WYSOK

pluton
roztw
towym
czalni
fosfor
Przyp
bu ja
wydzi
w zak
oprac
i tor
zyska
i Lar
czaj
nikac
konie
wanyc
oslon

wpływ
konst
puszc
odka
niotw
ceny
niż k
miczn
rabia
słabo

tworó
czona
czaln
miara
rozkl
de ro
stwo
promi
kować
mater

posta
nych
pewne
jest
nymi
metód
nym.

- 44 -

- 1/ pomiar podstawowych parametrów /temperatury, strumienia neutronów, przepływy i ciśnienie gazu/;
- 2/ sterowanie reaktorem odpowiednio do wyników powyższych pomiarów /zwiększanie mocy, regulowanie, zwykłe lub szybkie wyłączanie/;
- 3/ dawanie sygnału alarmowego i alarmu uprzedzającego lub uruchomienie automatycznego urządzenia zatrzymującego reaktor natychmiast gdy jeden z parametrów osiągnie uprzednio ustaloną wielkość.

Główne pomiary wykonywane są następująco. Pomiary strumienia neutronów wykonuje się za pomocą komór jonizacyjnych pokrytych węglikiem boru, niewrażliwych na promieniowanie gamma /współczynnik kompensacji około 10⁻³/. Pomiary mocy wykonuje się przy pomocy dwu obwodów, jednego rozruchowego dla pomiarów od kilku watów do kilku megawatów i drugiego dla pomiarów mocy aż do jej maksymalnych wartości. Każdy z obwodów /rozruchowy i mocy/ obejmuje cztery komory jonizacyjne z wzmacniaczami wstępnymi, wzmacniaczami i urządzeniami rejestrującymi. Jedyna różnica między obwodami polega na umieszczeniu komór.

Układy rozruchowe są tak zaprojektowane, że gdy moc osiąga kilkaset kilowatów komory jonizacyjne automatycznie się cofają, a osłona z węglika boru również automatycznie przesuwają się przed nie. W ten sposób unika się aktywacji komór przy dużej mocy.

Ponieważ przy rozruchu reaktora lub po jego zatrzymaniu moc wytwarzana przez samorzutne rozszczepienia byłaby za mała by mogła być wyznaczona przewidziano w reaktorze źródło neutronowe zapewniające moc około 2 watów przy zatrzymanym reaktorze i opuszczonych prętach pochłaniających neutrony. Obliczenia reaktywności uzyskuje się w sposób ciągły z wartości dostarczanych przez obwody rozruchowy i mocy.

Temperaturę CO₂ mierzy się u wylotu każdego kanału przy pomocy termopar miedź-konstantan i rejestruje.

Wykonuje się zwykłe pomiary termodynamiczne konieczne dla stwierdzenia stanu obwodów różnych chłodziw, a mianowicie pomiary ciśnienia i ich spadków, przepływów i temperatur.

Przygotowano pewną ilość prętów uranowych do pomiaru i rejestracji ich temperatury oraz wpływu jej na system paliwowy. Zaopatrzone są w urządzenia do wykrywania pękniętych elementów paliwowych na drodze okresowego pobierania próbek pewnej ilości CO₂ z wylotu każdego kanału. Wszystkie urządzenia sterujące i kontrolne konieczne dla dozoru i kierowania pracą reaktora i urządzeń pomocniczych jak też turbogeneratorów i ich wyposażenia pomocniczego skupiono w jednym pokoju na wspólnej tablicy.

Urządzenia monitorowe i zabezpieczające obejmują 51 prętów zawierających węgiel boru. Pręty są wydrążone i mają średnicę zewnętrzną 40 mm, a wewnętrzną 28 mm. Ich użyteczna długość wynosi 4,7 m. Czas upływający od momentu wyłączenia prądu w urządzeniu przytrzymującym je w pozycji zwieszanej do momentu ich spadku

do poz
dwie s
przy w

przypa
leżnie
konwen
nia dw
tonu.
ni real
się we

umiesz
wania
mieszc
bek pow
Uznano
wania

tory po
tory.

a prze

stem ek
ry bez
długotr
parą w

i napię

fitowym

zbiorni
reaktor

w czasi

- 42 -

należy wykonywać powoli i z przerwą po wyrzuceniu każdego elementu tak, że w systemie usuwającym elementy porusza się w tym samym czasie tylko jeden pręt paliwowy. Po załadowaniu prętów, zatyczkę wypycha się do jej normalnego położenia i uszczelnia. Liczne uszczelki zapewniają wystarczającą szczelność. Urządzenie do wprowadzenia elementów rozłącza się następnie od kanału.

Wszystkie operacje steruje się w tablicy rozdzielczej na obsługujący staż na ruchomym pomostie, na którym znajduje się urządzenie załadowane. Ochronę przed promieniowaniem zapewniają oczywiście odpowiednie osłony. Usuwanie prętów naświetlonych realizowano przy pomocy systemu pochyłych rynien i sań, które pozwalają na kolejne usuwanie prętów bez konieczności przechodzenia ich przez dno reaktora. Pręty wypchnięte z gradowych kanałów w czasie operacji ładowania reaktora spadają do rynien umieszczonych wzdłuż pionowej powierzchni stosu grafitowego pod kątem 45° . Umieszczenie rynien odpowiada położeniu przekątnych siatki kanałów i każda rynnna może zbierać pręty pochodzące ze wszystkich kanałów danej przekątnej. W istocie istnieją dwie grupy rynien, jedna dla prawej i jedna dla lewej strony reaktora. U swojego dolnego końca, każda rynnna łączy się z rurą wyprowadzającą pręty poza zbiornik betonowy. Nachylenie rury wynosi 45° a każda z rur zbiera pręty z trzech rynien. Część łącząca rynnny z rurą wyprowadzającą ma kształt odpowiednio wygięty zapewniający pierwsze hamowanie prętów. Rury przechodzą przez ścianę betonową w przerwach pomiędzy poziomymi strumieniami.

Po przejściu ściany betonowej rury wyprowadzające łączą się po trzy w jedną, a te z kolei prowadzą do pochyłych 745° sań o średnicy ok. 2 m. co pozwala na bardzo znaczne zwolnienie ruchu prętów paliwowych.

U dołu grupy pierwszych sań znajduje się tylko sześć rur zbiorczych, które z kolei łączą się po trzy dając dwie rury zasilające sanie o średnicy około 1 m. Grupę sań otacza betonowa osłona grubości 1,5 m częściowo rozdzielana dla dostosowania sań.

Model takiego systemu został sprawdzony. Próby wykazały, że obliczone prędkości graniczne były prawidłowe i że można usunąć pręty bez jakiegokolwiek ich uszkodzenia. Wychodząc z sań pręty przesuwają się wolno na przenośnik wibracyjny zamknięty w rurze wytrzymałej na ciśnienie panujące w reaktorze. Pręty można transportować z bardzo małą prędkością poprzez zawór do drugiej krótszej rury. Pierwsza może mieścić 28 elementów ułożonych na długość, druga tylko 4. Po wprowadzeniu czterech elementów do drugiej rury izoluje się ją od pierwszej i usuwa z niej CO_2 . Rura jest lekko pochyłona, tak, że oddzielone pręty ześlizgują się do cienkiego aluminiowego pojemnika. Po napełnieniu pojemnika ramię z napędem hydraulicznym przenosi go na stół z ruchomą taśmą. Stół ten służy z jednej strony dla chłodzenia prętów, z drugiej strony stanowi magazyn pośredni.

przeno
drugie
automa
następ
i spra
te w g
rurę w
w któr
dowywa
oczywi
ko bez

tyczna

jej us
ci wch

nie, w
po wy
tego z
czenie
szyn l
możliw
itd/.

stanow
stałe
czając
zano g
styk.

jest w
od spo
gorący
przez
ty roz
niejsz
niony
jest z
szczęp
produk

sorbow
stwa.
czone
tora w
pracy
części
promie
pręty
nazewn

napęd

zadani

- 40 -

Z budową cylindrycznego zbiornika stalowego o średnicy wewnętrznej 14 m. i długości 16 m. wiąże się jednak bardzo trudne problemy wykonawcze szczególnie w zakresie spawania i wyżarzania. Z tego powodu wydawało się godnym uwagi przestudiowanie niektórych innych rozwiązań, w których odporność na ciśnienie i ochrona przed promieniowaniem mogłaby być związana ze sobą gazoszczelność zabezpieczona oddzielnie. To doprowadziło do pomysłu użycia odpowiednio zbrojonego betonu jako materiału odpornego na ciśnienie i zabezpieczającego równocześnie właściwą ochronę biologiczną.

Z uwagi na wymagane wymiary i ciśnienia wydawało się trudnym zastosowanie zwykłego żelbetonu i wybrano jako rozwiązanie zbiornik ze strunobetonu. Jak w każdej wstępnie sprężonej konstrukcji mechaniczną wytrzymałość zapewniają napięte struny. Wydaje się, że ze wszystkich zwykłych materiałów beton dzięki odpowiedniemu wstępnemu stężeniu zapewnia przy budowie dużych zbiorników ciśnieniowych maksimum technicznych możliwości i przy prawdopodobnie maksymalnych kontrolach i przy tym samym bezpieczeństwie. Umożliwia on również łatwe uzyskanie dostatecznych wymiarów i ciśnień nie dających się osiągnąć swym sposobem.

Z drugiej strony przy wytrzymałości równej tej jaką można uzyskać na innej drodze /na przykład zbiornik z blach stalowych/ strunobeton zapewnia większe bezpieczeństwo gdyż można wyeliminować całkowicie ryzyko kruchości i uniemożliwić pęknięcie zbiornika przed osiągnięciem maksymalnego odkształcenia betonu i stali. Wymaga to siły o 50 do 100 ton większej niż konieczna dla spowodowania pęknięcia zbiornika spawanego lub nitowanego, o tej samej a nawet wyższej wytrzymałości, który nigdy nie posiada doskonałej równomiernej wytrzymałości i ma miejsca słabsze ulegające pęknięciom zanim nastąpi poważniejsze odkształcenie pozostałej części metalu.

Rozpowszechnienie strunobetonu we Francji skłoniło KEA do przystosowania tego sposobu, który już jest zwykle stosowany do budowy zbiorników wodnych i rurociągów narażonych na naprężenia.

Co wyżej w G2 temperatura betonu zawsze jest dostatecznie niska /poniżej 100°C/, a wiadomo, że cement portlandzki znosi przez czas nieograniczony temperatury przynajmniej 300°C.

Głównym problemem był wybór stopnia sprężenia. Wysoki stopień sprężenia może być niebezpieczny gdyż zbiornik może być rozwalony zanim ukażą się pęknięcia wystarczająco poważne by obliczyć ciśnienie. Z tego powodu wybrano umiarkowany stopień sprężenia dający pewność, że zbiornik wprawdzie zacznie wichrować się i pęknąć zanim ulegnie rozsądzeniu. Zbiornik ze strunobetonu jest wytworzony w kształcie pionowego walca o grubości ścian ok. 3 m. z dwoma dnami przytwierdzonymi do osi walca. Dna są wykonane

ze spręż

nać z k
środków
szczeln
powodu
kiej bl
nej zbi

na jest
na różn
wspomni
3 m. Wy
bość śc
przekra
ochrony
lono na
wory be
20 kg/c
nienie
wykonu
szczegó

otwory
nętrzne
Otwory
specjal
w tym o

w sposó
wanie e

na ruch
wia umi
być zao
szczeln
odmykaj
nał. Za
li w ga
do tyłu
paliwow
zatyck
wowy w
nownie,
itd.

ładowan
betonow
pełnien
się zat
sposób
w kanal
nowe el
zostaje

- 38 -

Charakterystyka pary na odpływie z wymienników dla czterech równoległych gałęzi jest następująca:

Para wysokiego ciśnienia: Ciśnienie 10,7 kg/cm²
przepływ 48 kg/sek
Temperatura 334°C

Para średniego ciśnienia: Ciśnienie 2,2 kg/cm²
przepływ 19,09 kg/sek
Temperatura 171°C

Kocioł: Woda przepływ 48,6 kg/sek
wypływ 45,4 kg/sek
temperatura dopływu 115,5°C
temperatura na odpływie 81°C

Para przepływ 3,2 kg/sek
ciśnienie 0,5 kg/sek.

Główny obwód CO₂ chłodzi obszar aktywny. Dwie dmuchawy CO₂ napędzane są przez turbiny parowe "Rateam" z reaktorami. Zkład posiada faktycznie trzy dmuchawy, dwie pracujące i jedną rezerwową. Maksymalne zapotrzebowanie mocy na każdą z nich wynosi 3850 kW.

Dla zapobieżenia cofnięciu się CO₂ do urządzenia tłoczącego w przypadku pęknięcia wyposażono każdą jednostkę w zawory zwrotne.

Oprócz głównego obiegu CO₂ zainstalowano wtórny obwód dla odbioru ciepła wytworzonego przez promieniowanie nazewnątrz walca grafitowego. Ciśnienie w tym obwodzie wynosi również 15 kg/cm². Chłodzi on żelazne ściany zamykające reaktor /ochrona termiczna/. Gaz pochodzący z najmniejszego wyjścia obwodu głównego. Przepływ jest tak nastawiony by w żadnym punkcie temperatura betonu nie przekraczała 50°C. Zapewniono też chłodzenie prętów sterujących i prętów bezpieczeństwa.

W tarczy obwód ma następującą charakterystykę:

Przepływ na dopływie 540 kg/sek.
na odpływie 500 kg/sek.

Temperatura na dopływie 25°C
na odpływie 50°C

Przepływ CO₂ zapewniają tzw. "wtórne" dmuchawy o napędzie elektrycznym. Przewidziano 3 dmuchawy: jedną pracującą, jedną zapasową i jedną na wypadek nagłej konieczności. Każda dmuchawa daje maksymalny przepływ 500 kg/sek.

CO₂ konieczny dla pracy reaktora magazynuje się w oddziale wspólnym dla G2 i G3. Każdy reaktor zawiera około 80 ton CO₂, a skład jest przewidziany na 90 ton. CO₂ przechowuje się w stanie skroplonym w trzech pojemnikach pod ciśnieniem 20 kg/cm² i utrzymuje w temp. - 20°C przy pomocy specjalnego urządzenia chłodniczego.

CO₂ przed użyciem w reaktorze rozpala się w wyparce wyposażonej w zbiornik zasilający. Dla każdego reaktora przewidziano jedną wyparkę przy całkowitej zdolności odparowania 2 tony na godzinę.

Gazowy CO₂ z wyparki przepływa do zbiorników. Na dwa reaktory przypada 6 zbiorników, co pozwala na magazynowanie 11 ton gazowego CO₂ pod ciśnieniem 22 kg/cm².

nie moż
by reag
aktywny
całkiem
dający
musi za
co jest
przerob

niebez
azot-1
azotu
może by
z graf
tlenu

i olej
wód oc
z urz
wające
kiem g

1 kg/s
arbitr
nieczn
mogłab
a szcz

urząd
odporn
duża i
powier
konstr
wanie
dnie z
maga s
wiele
dzenia
dla pr
zacyjn

nika j
ny. Ab
zbiorn
netrzn
osłani
ju: gaz
promie
szczel
mocny
otoczy
ochron
mechar

- 36 -

Pręty uranowe umieszcza się w 1200 poziomych kanałach o średnicy 70 mm. Kanały te tworzą siatkę kwadratową o boku 200 mm. Reaktor zbudowany jest z bloków grafitu reaktorowego o przekroju 200 x 200 i różnej długości, które układa się poziomo. Układ poziomy przyjęto po długiej dyskusji. Uważa się, że układ poziomy jest mniej korzystny, jednak wybrano go gdyż powoduje on mniejsze trudności metalurgiczne w konstrukcji elementów paliwowych i w podtrzymywaniu paliwa. Grafit reaktorowy produkcji "Societe Pechneu" ma przekrój czynny na pochłonięcie neutronów termicznych 4 milibarny, jest więc produktem bardzo czystym, całkowicie nadającym się do tego typu reaktorów. Gęstość grafitu wynosi 1,7. Bloki grafitowe muszą być odpowiednio obrobione, aby umożliwić cyrkulację sprężonego CO₂, wprowadzenie prętów sterujących i zabezpieczających, przyrządów pomiarowych i umocowanie elementów paliwowych. Grafit układa się w taki sposób by uniknąć w granicach możliwości nieszczelności poprzecznych. Oznacza to tolerancję obróbki mechanicznej poniżej 1 mm. Wymiary rdzenia reaktora są następujące: długość 8,45 m, średnica 7,8 m. Zewnętrzny reflektor ma grubość 1 m. Na skutek szczególnego rozwiązania wymiany paliwa kanały są wypełnione aż do końca. Wynika z tego brak strefy reflektorowej po tylnej stronie reaktora. Spodziewana reaktywność takiego reaktora wynosi 3500×10^{-5} .

Wielkość tę obliczono po uwzględnieniu efektów temperaturowych w zatruciu samarem i ksenonem. Ten znaczny nadmiar reaktywności ma na celu umożliwienie ubocznej produkcji uranu 233 z naświetlonego toru lub użycie lekko zubożonego uranu, albo też pozwala na pewne splaszczanie reaktora i związany z tym wzrost ilości odbieranej energii przy zachowaniu bez zmiany granic temperatury koszulek i rdzenia. Te zmiany będą oczywiście możliwe tylko po pewnym czasie eksploatacji reaktora.

Rdzeń grafitowy reaktora musi być doskonale stateczny. Cały układ otoczony jest konstrukcją z elastycznymi wiązaniami pozwalającymi na przemieszczenie przy ograniczonym przeciwdziałaniu. Konieczne jest liczenie się nie tylko z dylatacją, która może być nierównomiernie rozłożona, ale również ze zmianami zachodzącymi w graficie pod wpływem prędkich neutronów /efekt Wignera/. Z tego szczególnego punktu widzenia reaktory G2 i G3 znajdują się w lepszej sytuacji niż reaktory zimniejsze, gdyż wiadomo, że skutki oddziaływania promieniowania na grafit są mniejsze gdy temperatura grafitu jest wyższa. Pomiary dylatometryczne pozwolą na dokładną kontrolę różnych przemieszczeń bloków grafitowych. Temperaturę grafitu będzie się mierzyć stale przy pomocy termopary połączonej z główną tablicą rozdzielczą.

Chłodzenie zapewnia dwutlenek węgla krążący w zamkniętym obiegu pod ciśnieniem około 15 kg/cm².

aby un
utrzym
urządzi
i zaw

granic
uranow
najlep
przy z
nał. P
wchodz
temper
o prom
czas g
rozłona

w spos
Strefa

Strefa

Powiera
niez na
tem o

Strefa

Strefa

urządze
uregul
nał. Ur
nie za
służący
niższe
ności C
wchodzi
przech
chawy.
wymien
sfery w

obejmuj
podgrze
odparow
podgrze
odparow
podgrze

- 34 -

ich pochłonięcia przez chłodziwo, muszą być utrzymane na najniższym możliwym poziomie, a gaz musi być odporny na złożone promieniowanie, któremu jest poddany.

Co więcej chłodziwo nie może wykazywać powłok wadztwa chemicznego do metalu koszulek, prętów paliwowych i moderatora. Jednym z najlepszych chłodziw jest hel, bardzo trwały z punktu widzenia chemicznego, posiadający wysokie ciepło właściwe i znikomą małą przekrojem czynny na pochłanianie neutronów termicznych. Niestety helu nie produkuje się we Francji w wystarczającej ilości. Azot nie może być przedmiotem zainteresowania, gdyż jego przekrojem czynny jest raczej wysoki i prócz tego jest kiepskim środkiem chłodzącym. Wodór mógłby być interesujący jako chłodziwo, mógłby on działać również jako moderator i w konsekwencji zmniejszyć konieczną ilość grafitu w reaktorze. Dla danego gazu stosunek mocy używanej na pompowanie do odbioru ciepła jest proporcjonalny do kwadratu odbioru ciepła. Zmiana CO_2 na wodór zwiększyłaby oczywiście odbiór ciepła w stosunku 2:3. Niestety wodór jest gazem niebezpiecznym, który może dyfundować przez gorące materiały i reagować z uranem. Dwutlenek węgla jest gazem bardzo tanim, ma niski przekrojem czynny, jest wystarczająco odporny na działanie promieniowania, nie reaguje z grafitem ani z materiałem koszulek w pewnych granicach temperatury i z tych powodów wybrano go do chłodzenia G2 i G3.

Jednym z najtrudniejszych problemów w konstrukcji reaktorów chłodzonych gazem pod ciśnieniem jest budowa zbiornika. Dla zwiększenia mocy cieplnej reaktora pożądane jest by zbiornik był jak największy, jednak konstrukcja bardzo wielkich zbiorników nasuwa niesłychanie trudne problemy. W konkluzji tych ogólnych rozważań można powiedzieć, że reaktor na uran naturalny z modekatorem grafitowym, chłodzony CO_2 pod ciśnieniem, posiada tę przewagę, że dla jego konstrukcji potrzebne są materiały produkowane we Francji na skalę przemysłową i o zupełnie dobrych własnościach jądrowych.

Obecne projekty reaktorów G2 i G3 są wynikiem studiów prowadzonych łącznie przez KEA, "Electricité de France", szereg innych przedsiębiorstw, a mianowicie: "Société des Forges et aciéries du Creusot", "Société Rateau", "Compagnie des Chantiers de la Loire", "Société Alsthom" i "Société Alsacienne de Constructions Mécaniques".

Podstawowe dane konstrukcyjne reaktorów G2 i G3 są następujące:

paliwo około 100 ton naturalnego uranu
moderator grafit reaktorowy /gęstość 1,7/
maksymalna moc cieplna 150 do 200 MW
strumień w środku reaktora $2,5 \times 10^{13}$ neutr/cm²/sek.
chłodziwo CO_2 pod ciśnieniem 15 kg/cm²
układ kanałów - poziomy
wymiar siatki kwadratowej 200 mm
ochrona termiczna-ekran żeliwny
ochrona biologiczna - beton.

nicy
alumi
kształ
zmian
wo-ma
gorące
jąca
ciepl
podliu

ratur
w naj
szej
bucji
drugi
koszu
nieci
narzu
neutr
kuje
z sur
zach
czysz
tej
ki pr
dosta
Konta
pręta
du sp
zawar
oczys

nią z
niezn
uranc
zapev
nez w
ty pa
żeli
okres
wie w
się
zapre
Można
wymag
ły na
Przy
otaw
nia
ne us
sie
nowy
naga
oczy

- 24 -

HRE Homogeneous Reactor Experiment
 /UO₂SO₄-H₂O/
 HRT Homogeneous Reactor Test
 /UO₂SO₄-D₂O/
 LMFR Liquid Metal Fueled Reactor /U-Bi/
 OMRE Organic Moderated Reactor Experiment
 /trifenylo/
 PWR Pressurized Water Reactor
 SGR Sodium Graphite Reactor
 SIR Mark A, Mark B Submarine Intermediate Reactor
 SRE Sodium Reactor Experiment /sód-grafit/
 STR Mark I, Mark II Submarine Thermal Reactor /woda pod
 ciśnieniem/
 ALCO Products /American Locomotive Co/
 AMF Atomics /American Machine and Foundry Co/
 ANL /Argonne National Laboratory/
 APDA /Now Power Reactor Development Co.-Detroit Edison
 et al./
 B and W /Babcock and Wilcox Co./
 BNL /Brookhaven National Laboratory/
 Ford Instrument Co.
 GE /General Electric Co/
 GE /Hanford/ /General Electric Co., Hanford, Washington/
 MAA Atomics International /North American Aviation Co./
 NDA /Nuclear Development Corp.of America/
 ORNL /Oak Ridge National Laboratory/
 WAPD /Westinghouse Atomic Power Laboratory/
 Westinghouse /Westinghouse Electric Co./
 Yankee Atomic Electric Co.

Projekta
 Całkowit
 Moc elek
 Sprawnoś
 Koszt

a/ reak
 b/ turb
 c/ mat

Wypoza

Wzbożac

Wypoza

Wypoza

Stożnie

a/ reak
 b/ poz
 c/ wypo
 d/ wypo

Koszt

a/ reak
 b/ poz
 c/ wypo
 d/ wypo

Dane o k

Wypaleni

Początko

Koszt p

Koszt

Koszt

- 22 -

800.000 dol. z których około 340.000 kosztuje samo wykonanie paliwa. Stopień amortyzacji przyjęto dla rdzenia reaktora w wysokości 15% rocznie z 4% roczną opłatą dzierżawną od kosztów uranu naturalnego i wzbogaconego. W tablicy V podano wskaźniki ekonomiczne wspomnianego reaktora oraz innych większej mocy.

Tablica IV. Koszty energii z reaktorów wrzających
dużej mocy

Reaktor	D ₂ O	D ₂ O	90% D ₂ O 10% H ₂ O	H ₂ O naturalna cyrkulacja	H ₂ O wymuszona cyrkulacja
Moc cieplna MW	1000	250	250	250	250
Koszty inwestycyjne mil/KW					
urządzeń siłowni	4,2	7,7	7,7	6,8	7,2
pierwszego wsadu paliwa	0,3	0,4+0,5	0,3+0,4	3,1+4,2	1,6+2,3
D ₂ O	0,5	0,7	0,6	-	-
Koszty eksploatacyjne mil/kWh					
uposażenia i konserwacja	0,9	2,3	2,3	2,3	2,3
wypalenia paliwa	1,6	2,2-2,7	2,0+2,3	2,6+3,6	2,8+3,9
wysoko wzbogacony U-235	-	0,3-0,4	1,3+1,8	0,6+0,8	0,8-1,1
straty D ₂ O	0,2	0,3	0,2	-	-
Koszty amortyzacji x/ mil/kWh					
	5,0	8,8-8,9	8,6-8,7	9,9+11,0	8,8+9,5
Koszty eksploatacji mil/kWh					
	2,7	5,1-5,7	5,8-6,6	5,5-6,7	5,9+7,3
Koszty całkowite mil/kWh					
	7,7	13,9-14,6	14,4+15,3	15,4+17,7	14,7+16,8

x/ stopień amortyzacji 12 %
współczynnik obciążenia 80 %

wa
chro
/Sod
obieg
znajdu
w wypad
wano nisk
co objaśn
Gowerneme

Tablicy V
typy: a/
gaconego
roztworu
ThO₂ - D
urałem w
wem w pos
punktu wi
nieważ ni
zbiornika

R
lają osią
wiele trud
wynika, że
U-235 jest
nie niższy
stałym prz
użycie w r
wówczas w
koszty ene
wiek wyższ
przyjąć, że
jest realn

Ze
Commission
torów ener
typy reakt
blikowane
W kwietniu
AEC jako R
Wolterine
rozpatrywa

Oz
APPR

Cal
EP

EP

EP

- 20 -

Do reaktorów dużej mocy z wodą pod ciśnieniem należą: reaktor firmy Westinghouse - Duquesne, reaktor The Jankee Atomic Electric Company, oraz reaktor przetwarzający U+Th Consolidated Edison Company. Dane dotyczące tych reaktorów podano w Tabelicy III. Koszty energii z PWR Westinghouse'a nie zostały opublikowane szczegółowo i ocenia się je na 52 mill/kWh dla pierwszego rdzenia, zaś na 15 mill/kWh dla trzeciego rdzenia po pięciu latach pracy. Liczba 52 mill składa się z kosztów amortyzacji po 15 mill/kWh, ruchu po 3 mill/kWh oraz wyrobu i przeróbki paliwa po 39 mill/kWh z czego trzeba odjąć 5 mill/kWh uzyskiwane z odzyskanego nie wypalonego paliwa. Przypuszcza się, że współczynnik obciążenia będzie wzrastać od 10% do 80% w okresie pierwszych pięciu lat pracy.

Tabelica III. Dane ekonomiczne reaktorów z wodą pod ciśnieniem.

Firma	Westinghouse Duquesne	Jankee Atomic Electric	Consolida- ted Edison etal.
Całkowita moc cieplna MW	236	480	500
Moc elektrycz- na MW	100 ^{1/}	134	250 ^{2/}
Sprawność elek- trowni netto %	25	28	28
Koszty inwestycyjne mil. dol.			
Reaktor -	27,7	17,4	
Turbiny, genera- tory itd.	10,0	16,0	55
Wyposażenie reaktora -kg			
Paliwo uranowe	52	28.800	275
Wzbogacenie	90	2,7 %	90
Materiał rodny	10.800 U-nat.	-	8.100 Th
Moc właściwa KW ciepła/kg	22	17	60
Głębokość wypalenia MW/D/T	6500		
Koszt dol./KW	375-630	246	230

Reaktory wrzące - w Referacie Genewskim 435 przygo-
towanym przez pracowników Aragonne National Laboratory,
omówiono konstrukcje a także wskaźniki jądrowe i ekonomicz-
ne szeregu reaktorów wrzących dużej mocy. W referacie tym
pokazano wpływ wielkości obiektów na koszty energii z
1/ łącznie z zapasem 40 MW dla dalszego rozwoju
2/ łącznie z 110 MW mocy z przegrzewu konwencjonalnego

reaktora
porównan
z 90 % D
wrzących
ralną. P
rów i za
wymagane
czynnik
energii.
no koszt
rów wrzą
bardziej
MW ciepł
mu mocy
uranie n
potrzebn
wzrost k
mający s
U-235. W
ku z ura
mill/kWh
i konser
wyższe w
tym kosz
Całkowit
od 13,9
dla duży

i modera
ujemnie
jest wyż
miany/t
U-235/ z
w wyposa
kompenso
ale osta
wzrasta
Widać to
wzrost k
w porówn
paliwa u
koszt wy
zaś ilość
aby prze
z powodu

ciepła/
P497 i P
ma jako
z uranu
proponow
rdzenia

- 18. -

Tablica I. Typy reaktorów energetycznych

Oznaczenie reaktora	Projektant
M o d e r a t o r - H_2O	
Termiczny dla łodzi podwodnej /STR/	ANL, Westinghouse
Wojskowy przenośny energetyczny /APPR/	ORNL, ALCO
Z wodą pod ciśnieniem /PWR/	Westinghouse, Jankee Atomic
Z wodą pod ciśnieniem przetwarzający Th-U	Babcock and Wilcox
Wodny wrzący /EBWR, itd/	ANL, AMF, GE.
Wodny wrzący z podwójnym cyklem	General Electric
Z paliwem U-235 jednorodny /HRE/	ORNL
M o d e r a t o r - D_2O	
Chłodzony H_2O /NRX/	Kanada
Chłodzony D_2O	Canadian General Electric itd.
Chłodzony CO_2	ZSRR
Chłodzony sodem	NDA
Wodny jednorodny /HRT itd/	ORNL, Westinghouse
M o d e r a t o r - grafit	
Chłodzony powietrzem /G-1/	Francja
Chłodzony CO_2 /Calder Hall, G-2/	Anglia, Francja
Chłodzony H_2O	G.E./Hanford/, ZSRR
Chłodzony sodem/SRE, SGR/	NAA Atomic International
Chłodzony bismutem	Florida Power Group
Z paliwem obiegowym w ciekłym metalu /LFMR/	BNL, Babcock and Wilcox
Z gazową turbiną w zamkniętym cyklu x/	Ford Instrument
M o d e r a t o r organiczny	
Chłodzony dymenylem /OMRE/	NAA
M o d e r a t o r berylowy	
Epitermiczny dla łodzi podwodnej /SIR/	G.E. /KAPL/
B e z m o d e r a t o r a.	
Prędkie energetyczne rozmnażający /EB R-II itd/	ANL, APDA, Anglia

x/ rozważa się wybór moderatora.

Tabl

Oznaczenie reaktorów typ reaktora

Moc cieplna

Moc elektryczna MW

Koszt milionów dolarów

Koszt dolarowy

Koszty inwestycyjne mil.

Wyposażenie reaktora - kg

Pozostałe - kg

Ilość elementów paliwowych

Wypalenie cyklu %

Koszty produkcji energii w mil/kWh

wyposażenie reaktora

wypalenie reaktora

wykonanie reaktora

przeróbka reaktora

Koszty reaktora w mil/kWh

Całkowity koszt energii w mil/kWh

1/ po 1

2/ dla

3/ stop

4/ zmaga

w paliwie
serwisy
nego za
kosztów

- 16 -

O EKONOMICIE REAKTORÓW JĄDROWYCH

James A. Lane

Progress in Nuclear Energie, Series VIII, Vol. 1, 349-363,
/1956/.

Zagadnienie oceny kosztu paliwa, a stąd i kosztu energii z elektrowni jądrowych komplikuje się przez to, że wpływa na nie szereg zależnych od siebie czynników takich jak stopień wzbogacenia, bilans neutronów, wypalenie na cykl, produkcja materiału rozszczepialnego w równym stopniu jak i koszty materiału, obróbki i ilości odzyskanego materiału rozszczepialnego, z paliwa wypalonego. Ponieważ czynniki te zależą od wyboru i postaci wsadu paliwa, rozmiarów reaktora i jego warunków pracy, więc też koszt wsadu będzie różny dla każdego typu i konstrukcji reaktora. Oprócz tego, koszt paliwa dla danego reaktora może zmienić się z czasem /przy każdym następnym załadunku/ ponieważ można zmienić wzbogacenie i konstrukcję elementów. Postęp w dziedzinie technologii elementów paliwowych prowadzący do zmniejszenia kosztu paliwa można stosować na ogół do wszystkich reaktorów posiadających podobne, lub porównywalne warunki chłodzenia.

Stąd też nie można rozpatrywać danych o koszcie paliwa dla jakiegos reaktora jako charakterystycznych dla tego typu reaktorów. Badania poprzednie wykazały, że na ekonomikę energii jądrowej ma znacznie większy wpływ przyjęty system eksploatacji niż wybór układu jądrowego. Z powodu złożonego i zmiennego charakteru kosztów paliwa, bezpośrednie porównywanie kosztów energii z określonych reaktorów nie może służyć jako podstawa do wyboru typu i konstrukcji reaktora bez pełnego zrozumienia podstawowych danych ekonomicznych wchodzących w skład kosztów. Stąd też nabiera właściwego znaczenia wpływ postępu technologicznego i zmian kosztów jednostkowych na przyszłe koszty związane z danym typem reaktora.

W latach 1952, 1953 grupa pracowników Atomic Energy Commission i zespoły specjalistów z przemysłu przeprowadziły studia różnych typów reaktorów aby określić jaką kombinację paliwa, moderatora, chłodziwa, okaże się najbardziej obiecującą jeśli chodzi o ekonomiczne wytwarzanie energii. Na podstawie tych prac zostało wybrane pięć typów reaktorów /z wodą pod ciśnieniem, wodno-wrzący, sodowo-grafitowy, wodny jednorodny i prędko powielający/ do intensywnego opracowywania. AEC rozpoczęło konstruowanie prototypów reaktorów. Podczas gdy prace nad tymi pięcioma typami trwają, w ciągu ostatnich pięciu lat lista typów reaktorów po których można czegoś oczekiwać znacznie się powiększyła. Częściowo jest to spowodowane postępowaniem techniki, ale przede wszystkim wywołane jest tym, że co raz to nowe grupy zaczynają

się int
energii
Dlatego
opracow
cy I wy

energii
kiem wy
Materia

Stopnie

Współcz

cieplny
liwowe
cenie U
stali n
żąd międ
/STR/,
Doświad
kiego i

tu powa
wysokim
W Tablic
pierwotn
niki jak
cie pali
aktorze
nie zawa
koszty w
kWh przy
mill/kWh
Koszty o
w granic
Co się
są łączn
oceniła
52 mill

produku
odnoszą
energię
się do l
reaktora
x/ mill

- 14 -

zależy od znalezienia łącznego rozwiązania dla zagadnień głębokiego wypalenia i zniżenia kosztów przeróbki, lub chociażby dla każdego z nich z osobna. Trzeba także mieć na uwadze to, że jednym z warunków aby energia była tania jest wysoki współczynnik obciążenia.

Tablica IX. Warunki pracy i koszty reaktora, przy których koszt energii wyniesie 4-5 mill/kWh

Typ reaktora	Koszty kW mo- cy za- insta- lowa- nej dol/kW	Paliwo	MWD/T
Z ciężką wodą pod ciśnieniem	200	U nat. chłodzenie i moderator D ₂ O	5000-6000
Z moderatorem i chłodzeniem wodnym	200	1% U-235	10000
Prędkie rozmnażający x/	270	Rdzeń: 10% Pu 90% U-238 Płaszcz: 1% Pu 99% U-238	Wypalenie 20% Pu w rdzeniu/cykl /współczynnik przemiany 1,6/
Wodny jednorodny x/	200	Rdzeń: 3gU-233/litr D ₂ O Płaszcz: 1000g Th 3gU-233/litr D ₂ O	75% wypalanie U-233 w czasie cyklu /współczynnik przemiany 1,15/
Sodowo-grafitowy /6-7 mill/kWh	240	2% U-235	10000

Dane wyjściowe: 40 dol/kg U nat; zysk z otrzymanego materiału rozszczepialnego 15-30 dol/gram; współczynnik obciążenia 90%; roczny stopień amortyzacji siłowni 15% zaś wyposażenia paliwem 4%.

x/ Koszt przygotowania paliwa 1 dol/gram.

Dotąd przyjmowano jego wielkość między 60% i 100%. Wydaje się oczywistym, że jeżeli będzie można zbudować siłownię jądrową, która będzie mogła pracować niezawodnie i będzie mieć tanie paliwo, to w ogóle zniknie potrzeba zatrzymywania jej. Współczynnik obciążenia stanie się wówczas współczynnikiem "możliwości" i liczba 90% lub wyżej nie będzie wyglądać nierealnie. Zasadniczymi problemami jest zniżenie kosztów paliwa,

zwiększ
eksplpocho
misty
krajó
Jest
10 do
son s
z któ
zawie
jest
się o
nych
ilośc
odpow
nawet
chodznać
feren
niu.
licy
uranu
mocy
świat
reakt
70000
zapot
jąc w
roczn
nie m

- 12 -

paliwowych od promieniowania, to są przyczyny aby przypuszczać, że wypalenie rzędu 2% od wszystkich atomów w stopie paliwowym dla wielu elementów jest granicą, powyżej której te uszkodzenia są już niebezpieczne. Ponieważ to odpowiada wypaleniu 15000 MWd/t dla czystego uranu zaś liczbie większej dla stopów uranowych, go uranu zaś liczbie większej dla stopów uranowych, prawdopodobnym jest, że dla reaktorów o małym wzbogaceniu paliwa zasadniczym ograniczeniem wypalenia będzie posiadany zapas reaktywności. Natomiast w wypadku paliwa wzbogaconego, jak również w reaktorach prędkich uszkodzenia od promieniowania będą określać wypalenie w czasie cyklu paliwa. Co się tyczy zmian reaktywności i długości wypalania to istnieją duże rozbieżności w różnych pracach co do okresu eksploatacji paliwa. Na przykład jeśli początkowa wartości współczynnika przemiany, który określany jest jako ilość atomów Pu-239 powstających przy rozpadzie atomu U-235 wynosi 0,9, co świadczy o dużej oszczędności neutronów w systemie, Spinrad podaje, że wypalenie uranu naturalnego w czasie cyklu wynosi 4300-7600 MWd/T w zależności od metod rozładowania i rozmieszczenia paliwa w reaktorze. Przy wzbogaceniu 1,4% można osiągnąć dwa razy większe wypalenie jeżeli przyjąć taki sam współczynnik przemiany. Natomiast Levis uważa, że możliwe jest wypalenie nawet 10000 MWd/T dla naturalnego uranu nawet przy początkowej wartości współczynnika przemiany 0,8. Oczywiście jest, że potrzeba znacznie więcej danych doświadczalnych aby odpowiedzieć na pytanie o głębokości wypalenia elementów paliwowych. Wydaje się, że główna trudność leży w cenie długotrwałego zatrucia produktami dzielenia oraz własności rezonansowych izotopów plutonu.

KOSZTY PALIWA. Koszty paliwa w każdej siłowni jądrowej /nie licząc wyposażenia w paliwo/ składają się z szeregu punktów, zależących od ilości materiału potrzebnego do wyprodukowania jednostki mocy lub po prostu od cyklu paliwa. Są one wyszczególnione w Tabelicy VIII. Tablica ta informuje o względnej wysokości różnych kosztów paliwa dla głębokości wypalenia 10000 MWd/T. Warto podkreślić, że dla reaktorów pracujących na paliwie słabo wzbogaconym koszt zużycia paliwa jest znacznie większy od kosztów wyprodukowania paliwa i jego przeróbki. Koszty zużycia paliwa dla wszystkich wzbogaceń i głębokości wypalenia można ocenić na podstawie rys.8 z referatu genewskiego N° P/476. Podane tam wartości otrzymano z kosztów paliwa wysoko wzbogaconego U-235 po 15-30 dol/gram i przy założeniu, że zakład dyfuzji usuwa resztki przy najbardziej ekonomicznej koncentracji.

Czynnikiem, który ma ogromny wpływ na koszty paliwa w reaktorach na uran naturalny lub lekko wzbogacony jest możliwość sprzedaży wyprodukowanego w czasie pracy reaktora plutonu. Sprzedaż plutonu po 15 dol/gram może zmniejszyć koszty zużycia paliwa na 1-2 mill/kWh

odpowiednio
Tablica VII

Zużycie U-235
Zużycie 1%
Zużycie 2%
Przeróbka
Wyrób elementów
Regeneracja
x/- dla 100

CAŁKOWITY
rące koszty
nią się w
cach 5-9 m
nio. W Anglii
w Calder Hall
za wyproduk
zacji 9% od
zostało uranu
stosuje się
der Hall wy
bezpośredni
ściślego z
W d
formacjach
że w radzie
zniżenia ko
ci wytwarza
mego typu
ca energię
przeliczeń
z Wayne'm
syjskiej k
mill/kWh.
we, że przy
torze stal
życie pali
trzeba był
do stosunk
Or
rykańskich
jak współc
wyższe kos
aktora. Ene
go małego
przeciwny
równie 4-5
w sprzyjaj
typów sił
nia tych w

- 10 -

powstrzymać małe kraje planujące obecnie budowę przemysłu jądrowego; USA mogą oddać tu wielką przysługę przez wykorzystanie swoich istniejących już zakładów dla celów pomocy światowemu rozwojowi energii jądrowej w jego początkowym okresie.

Wysokość kosztów energii wynikająca z sum za-inwestowanych w siłownię jądrową, wyposażenie jej w paliwo i materiały specjalne, a także w urządzenia towarzyszące, jest uzależniona od ilości kilowatogodzin energii produkowanej w ciągu roku na megawat zainstalowany i wysokości stopnia amortyzacji. Ponieważ możliwe jest zaprojektowanie siłowni jądrowych mających albo wysokie koszty inwestycyjne i niskie koszty paliwa lub na odwrót, wybór współczynnika obciążenia i wysokości stopnia amortyzacji ma wielkie znaczenie przy wyborze najtańszego typu i konstrukcji reaktora. Informacje podane przez Prentice'a o współczynniku obciążenia okresu eksploatacji konwencjonalnych siłowni wskazują, że nowe jednostki pracują na maksymalnej mocy przez pierwszych 7-8 lat, ale po 20 latach pracy ich współczynnik obciążenia jest mniejszy niż 10%. Ponieważ każdy użytkowy system energetyczny posiada więcej jednostek nowych niż starych, to nawet wtedy gdy średnie obciążenie systemu wynosi 60%, ~~średnie obciążenie w okresie eksploatacji pojedynczych jednostek wynosi tylko 43%.~~

Analiza przeprowadzona przez Prentice'a odnośnie systemów obejmujących siłownię jądrowe i konwencjonalne wykazała, że współczynnik obciążenia okresu eksploatacji dla siłowni jądrowej wynosi tylko 50%. Należy zauważyć dwie cechy charakterystyczne siłowni jądrowych, które mogą zmienić na lepsze wywody wspomnianej analizy odnośnie współczynnika obciążenia okresu eksploatacji. Pierwsza z nich jest to, że za każdym następnym załadunkiem paliwa, do jego wyrobu i przeróbki mogą być wprowadzone nowe ulepszenia co dać może w rezultacie stałe zniżanie kosztów paliwa. W pewnym momencie może nastąpić taka obniżka kosztów paliwa, że siłownie jądrowe nigdy nie będą, w takim sensie jak siłownie konwencjonalne, przestarzałymi /tj. mało sprawnymi/. Druga szczególna cecha siłowni jądrowych również wynika ze zniżania kosztów paliwa. W siłowniach, których koszty paliwa są 1 mill/kWh lub mniejsze, możliwe jest sprzedawać moc przy obciążeniach nieszczytowych po cenach, znacznie zniżonych, zwiększając ogólny dochód.

Taka siłownia miałaby nie tylko wysoki własny współczynnik obciążenia, ale również zwiększałby się średni współczynnik obciążenia systemu przez wzrost zapotrzebowania na taną energię nieszczytową. Z tych względów całkowite obciążenie okresu eksploatacji może być raczej określone przez niezawodność i długowieczność reaktora i urządzeń pomocniczych niż wiek siłowni

i zapotrzebow
zacji sum pod
mu finansowa
kładów stopni
Chociaż w wi
nych przyjm
padkach możn
zacji. W wyp
z zainwestow
czynnika obc
Tablica VII.
/w p

Finansowanie
dualne %
Finansowanie
Zwrot kapitału
Okres eksplo
obiekty,
Czysty zysk
z kapitałów
z kapitałów

Podatek doch
Uzupełnieni
Podatek doch

Straty kapita
/deprecj
Ogólny stop
zacji %

Cykl
wielu siłow
nie wie jak
wowych możn
nie wycofać
wypalonych
powstały w
paliwowych
uszkodzeń o
cią pozosta
reaktywność
pięć refera
paliwa, zas
otrzymania
rodnych. Co

- 8 -

Tablica V. Wyposażenie reaktora

Typ reaktora	Moc MW	Paliwo, modera- tor	Ilość kg	Koszt dol/kW	t/MW	Zasi- lanie U nat. t/MW
Wrzący						
a/moderator D ₂ O	250	U nat.	39500	17	0,17	0,17
		D ₂ O	99000	27	0,48	
b/moderator D ₂ O	62	0,92% U-235	9800	22-28	0,17	0,24
		D ₂ O	37600	38	0,66	
c/90% D ₂ O + 10% H ₂ O	62	0,85% U-235	9800	21-24	0,17	0,22
		D ₂ O	31500	32	0,56	
d/cyrkulacja na- turalna H ₂ O	63	1,10% U-235	66000	175-244	1,15	2,0
e/cyrkulacja wy- muszona H ₂ O	61	1,15% U-235	33000	95-135	0,57	1,0
Woda pod ciśnie- niem - grafit	223	0,92% U-235	41000	16-18	0,20	0,28
Woda pod ciśnie- niem - grafit	5	5% U-235	550	75-130	0,12	1,15
Sód-grafit	75	1,80% U-235	24600	60-90	0,36	1,15
Sód-grafit	100	90% U-235	360	54-108	0,004	0,80
Chłodzenie ga- zowe - grafit	150	Tor	10000	2	0,11	
		U lekko wzbogacony	250000	93	1,8	2,0
Prędkie rozmna- żające	150	Pu-239	500	60-110	0,0037	0,90
Wodny jednorod- ny	100	U-233	90	13-27	0,0010	0,20
		Tor	15000	3	0,165	
		D ₂ O	26000	16	0,280	
Z paliwem obie- gowym w ciekłym metal	210	U-233	177	13-26	0,0009	0,18
		Tor	21000	2	0,11	
		Bismut	190000	10	1,0	
Woda pod ciś- nieniem	60	90% U-235	52	13-26	0,0009	
		U nat.	11000	11	0,20	0,39

Koszty zmieniają się od 25 dol/kW mocy do 110 dol/kW pomijając reaktory wrzące ze zwykłą wodą, które posiadają bardzo złe wskaźniki z powodu niskiej mocy właściwej. Tam gdzie podane są dwie cyfry odnoszą się one do kosztu wzbogacenia U-235 po 30 dol/gram i kosztów uranu naturalnego po 40 dol/kg. Przy rocznym stopniu

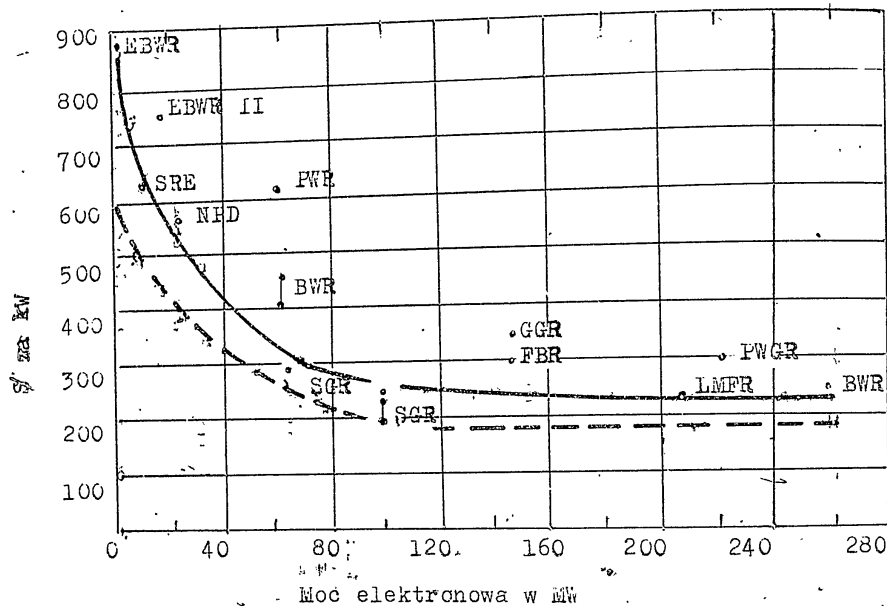
amortyzacji
0,14 do 0,6
zacji 12% k
0,4 + 1,8 m
kiem kosztó

Kos
zaopatrywani
ły, a także
ważną sumę
ciekawe art
oświetlają
nieważ taki
pierwszy wa
nie omawian
Davis'a zaw
mi pożyczam
jący wzboga
dy i zakład
danych lic
energii od
Tablica VI.

Badanie, wy
Czyszczeni
Zakład wzbo
Obróbka ele
Obróbka ele
Produkcja
Produkcja
Obudowa re
Przeróbka

Je
zaś przy g
prowadzeni
tor o mocy
oszacowani
razy mniej
nostek pom
że urządze
kiej wody,
nomicznymi
ły 200 dol
rocznie" z
50 ton roc
nów dolaró
opatrzyć w
wanej 5000
wydatki ir

- 6 -

o mocy moż
siłowni jąd
wia, ocenian
nia kosztów
Poszczegól
swoimi sym
Jak widać z
elektryczny
osiągnąć 40
tym kosztor
współczynni
przy 60%.
ne zanim ta
cjonalnymi

Tablica

Doświadcza
/EBWR/
Reaktor wr
Reaktor wr
90% D₂O -
H₂O - BWR/
H₂O - BWR/
Prędkość rea
EBR II
Wodny jedn
HER II
Reaktor sc
Reaktor sc

SRE
Chłodzony
grafito
Chłodzony
grafito
PWR /D₂O,
Z paliwem
metal

J
niespotyk
inwestycj
potrzebn
Informacj
Dla uzupe
reaktorow

- 4 -

mają być zmniejszone do 4 mill/kWh lub niżej, co uważa się za podstawę przewidzianą w Tabelcy I rozwój.

Tablica II. Zapotrzebowanie rynku na nowe moce energetyczne /1955 - 1975/

koszty wytwarzania mocy mill/kWh	kWh x 10 ⁹	MW nowych mocy/przy obciążeniu 60%/	Łączne nakłady inwestycyjne, mld dolarów
10	9	1700	0,3
8	26	6800	1,2
7	118	22000	3,8
6	340	65000	11,0
5	580	110000	19,0
4	740	140000	25,0
3	855	163000	28,0
2	874	166000	29,0

Przewidywany wzrost energii światowej od 1955 do 2000 podobnie jak w USA ma wskaźnik wzrostu zmieniający się od 4,7% rocznie do 6% rocznie. W związku z tym światowa moc elektryczna oceniona na około 340 milionów kW w 1955 powinna wzrosnąć do 1100 ± 2000 milionów kW w roku 1980. Jednakże w tym samym okresie oczekuje się, że światowe zapotrzebowanie energii wzrośnie tylko trzykrotnie, zaś zapotrzebowanie na paliwa konwencjonalne nawet trochę mniej, w związku ze zwiększeniem sprawności procesów przemiany. Brak jest danych o wzroście światowej energetyki jądrowej, ale ponieważ pobudki ekonomiczne w tym kierunku w innych krajach są większe niż w USA więc można się spodziewać, że odpowiednio większy procent nowej mocy będzie tam pochodzenia jądrowego. Zpatrując się optymistycznie na tempo wzrostu możliwym jest, że w 1980 roku na świecie moc elektrowni jądrowych wynosić będzie więcej niż 700 milionów kW.

Koszty energii ze źródeł konwencjonalnych zmieniają się w szerokich granicach w zależności od wielkości siłowni i jej położenia. Zestawienie kosztów siłowni w USA i orientacyjne koszty energii, przedstawiono w Tabelcy III.

W wypadku elektrowni węglowej wielkość kosztów energii utrzymuje się w granicach od 5,4 mill/kWh do 6,9 mill/kWh w zależności od wielkości elektrowni i ceny paliwa. Natomiast dla siłowni spalinowych koszt energii leży w granicach od 12 do 12,5 mill/kWh dla mocy od 1 do 15 MW. Koszty mocy z elektrowni wodnych zależą w dużej mierze od kosztów tam i uzbrojenia placu. Jednak z grubsza biorąc koszty te będą tego rzędu co dla elektrowni węglowych. Dlatego, aby konkurować z energią ze źródeł konwencjonalnych w USA elektrownie jądrowe dużej mocy mają produkować energię po 4,5-7 mill/kWh koszt energii z małych siłowni jądrowych ma

być mniejszy
lowniami sp
Tablica III.

elektrownie
węglowe

elektrownie
spalinowe

Elektrownie
wodne

Założenie: s
w
s

Duża
newskiej dar
torów różny
są chyba bar
poprzednio z
zawierają ba
nie obecnego
to, pewne da
wzbogaconego
inwestycyjne
przedstawia
poprzednio.
informacji o
w Tabelcy IV
świadczeniach
podobnie naj
małych proto
się buduje.
nicach od 60
nie jest zup
podane koszt
w granicach
od stawianyc
Choc
się do dużyc
nienie małych
w miejscach
koszty małych
wanych urzą

S p i s t r e ś c i

James A. Lane	- Ocena danych ekonomicznych o energii jądrowej	3
James A. Lane	- O ekonomice reaktorów jądrowych	16
A. Ertaud	- Reaktory w Marcoule	33
	- Rdzeń reaktora EBR uległ zniszczeniu	46
R. Reid, D. Duffey, J. Vivian	- Wysokotemperaturowa metoda regeneracji paliwa jądrowego	47
P. Geuthier	- Francuski przemysł chemiczny a energia jądrowa	54
Samuel Storchheim	- Produkcja i badanie rurowych elementów paliwowych	59
W. E. Dennis	- Metalurgia a energetyka jądrowa	65

OCENA I

Progress in

Zar
nomicznych
w naszym ży
dziedzinach
miane zarów
je. Jednak
energii jąd
przemysłu j
ekonomiczny
krajów na n
rowej w sto
trzebowanie
ferencji Ge
stawę dla d
Wzr
czonych oce
ral Power C
Oczekuje si
wzrastać od
przy czym n
niejszego.
stawie tych
ni jądrowyc
widać, że w
wać więcej
w elektrown
Tablica I.

Rok Moc c

1955	
1960	11
1965	14
1970	18
1975	24
1980	30

Dan
szym stopni
czenia temp
na Konferen
zapotrzebow
ne w koszc
II, która z
na nowe sił

Państwowa Rada
do spraw Pokojowego
Wykorzystania Energii
Jądrowej

Egz. Nr 53.....

Wyłączenie do użytku
służbowego

T E Z Y
PERSPEKTYWICZNEGO ROZWOJU
ENERGII JĄDROWEJ
W POLSCE

W A S H I N G T O N
Kawiec 1957

Uchwała Prezydium Rządu Nr 444/56 z dnia 11 lipca 1956 r. zobowiązała Pełnomocnika Rządu do spraw Pokojowego Wykorzystania Energii Jądrowej do opracowania przy współpracy Komitetu do spraw Pokojowego Wykorzystania Energii Jądrowej Polskiej Akademii Nauk, projektu perspektywicznego planu wykorzystania energii jądrowej w Polsce i do przedstawienia go Radzie Ministrów celem zatwierdzenia.

Prace prowadzone od jesieni zakończone zostały opracowaniem dokumentu zbiorczego, pod nazwą "Zarys Perspektywicznego Planu w Zakresie Energii Jądrowej w Polsce". Dokument ten rozpatrzono na wspólnym posiedzeniu Państwowej Rady i Komitetu PWN odbytego w dniach 4 i 5 marca 1957 roku.

Został on w zasadzie przyjęty i ostatecznie sformułowanie też dla Rady Ministrów, Państwowa Rada powierzyła grupie redakcyjnej pod przewodnictwem Pełnomocnika Rządu.

Zarówno "Zarys Planu" jak i "Tezy" są pierwszym tego rodzaju dokumentem opracowanym w kraju, i nie mogą być uważane za ostateczne i w zasadzie dotyczą okresu najbliższych kilku lat.

Zawarte poniżej "Tezy" mają za zadanie kierunkowe wytyczanie perspektyw rozwoju prac z dziedziny energii jądrowej, gdyż dotychczasowy brak decyzji w sprawie przemysłowego wykorzystania energii jądrowej uniemożliwiał skonkretyzowanie projektu prac naukowych i technicznych.

Zasada planowania perspektywicznego w zakresie rozwoju energii jądrowej jest konieczna, albowiem dziedzina ta wymaga ścisłej koordynacji szeregu dziedzin nauki, techniki i przemysłu, zbilansowania surowców konwencjonalnych itp. oraz obliczenia ekonomicznej opłacalności rozwoju energetyki jądrowej w stosunku do konwencjonalnej. Konieczność planowania perspektywicznego w tej dziedzinie uznały wszystkie państwa i to nie tylko socjalistyczne, gdzie obowiązuje gospodarka planowa, ale również kraje kapitalistyczne takie jak Anglia, U.S.A., Francja i inne.

Należy podkreślić, że przy opracowywaniu "Zarysu Planu" i "Tez" założono, że dokumenty te muszą podlegać periodycznej krytycznej ocenie zawartych w nich postulatów, zgodnie ze światowym rozwojem badań, konkretnymi osiągnięciami w kraju i rozszerzając się współpracą międzynarodową. Konsekwencją tego stanowiska jest elastyczne sformułowanie treści tez.

- 3 -

Nasze zasoby sił wodnych pozwolą jednakże na pokrycie zaledwie 8 - 10 miliardów kWh w skali rocznej, co odpowiada rocznemu zużyciu węgla kamiennego w ilości około 3-4 Mt. Zmniejszy to spodziewany w roku 1980 deficyt /ok. 50 Mt/ zaledwie o ok. 15%.

Pozostałe 85 % deficytu może jedynie musi być pokryte przez rozwój energetyki jądrowej.

Jakkolwiek krajowa baza surowcowa energetyki jądrowej nie jest rozeznaną w stopniu należytym, co omówione zostanie w dalszej części, to zgodnie zarówno z oceną Komisji Wnioskowej Energetyki, jak i tendencjami występującymi w wielu krajach /np. NRP/, należy w tym miejscu podkreślić, że rozwój energetyki jądrowej w Polsce może być również uzasadniony w oparciu o paliwo importowane w ramach współpracy międzynarodowej.

2. Konieczność rozwoju energetyki jądrowej nie można rozpatrywać jedynie z punktu widzenia oszczędności węgla jako paliwa konwencjonalnego. W naszych warunkach istotnym problemem jest również zmiana sposobu dotychczasowego zbyt mało ekonomicznego użytkowania węgla /przede wszystkim jako paliwa/, w kierunku wzrostu jego udziału jako surowca chemicznego.

Jednakże poza tymi dwoma aspektami energetyka jądrowa traktowana jest na całym świecie coraz częściej przede wszystkim jako klucz do nowej epoki, jako niewątpliwie jeden z najpoważniejszych elementów zapoczątkowanej i szybko rozwijającej się rewolucji technicznej.

Stępując do nowych zasobów energii, stosując nowe metody, nowe narzędzia produkcji i materiały wyjściowe, jakościowo różne od dotychczas stosowanych, wymaga ona już dziś powstania nowych gałęzi przemysłu, rozległych studiów, kosztownej aparatury badawczej - tym właśnie potwierdzając nowość tego elementu rewolucji technicznej.

Rozwój energetyki jądrowej i związany z tym rozwój przemysłu w Polsce powinien stać się jednym z podstawowych czynników przyspieszenia i kompletną likwidację naszego zacofania technicznego. Wymaga to szybkiego wstąpienia na drogę postępu.

- 5 -

własnego projektu, służącego głównie do badań w zakresie energetyki i technologii. Konsultowani w tej sprawie zagraniczni eksperci /ZSRR, Anglia, Francja, Belgia/ zgodnie potwierdzają potrzebę budowy pierwszych reaktorów własnymi siłami, jako jedynie słuszną drogę prowadzącą do zdobycia doświadczenia w tej dziedzinie;

- około 1963 roku - trzeciego reaktora badawczego wysokostrumieniowego, przeznaczonego do prób materiałowych i zaawansowanych badań podstawowych. Z uwagi na wysoki koszt tego reaktora i trudności techniczne realizacji, powinien on być zbudowany wspólnymi siłami 2-3 państw obozu socjalistycznego w Polsce lub na terenie któregoś z tych państw. Polska powinna wystąpić z taką inicjatywą.

7. Postulowane jest oddanie do eksploatacji około roku 1970 pierwszego polskiego statku z siłownią jądrową, zbudowanego w znacznej mierze własnymi siłami. Należy przewidywać, że ten typ siłowni w tym okresie będzie na tyle rozpowszechniony, że Polska jako producent i kraj morski nie może pozostawać poza światowymi tendencjami rozwojowymi przemysłu okrętowego.

S U R O W O E U R A N O W E

8. W chwili obecnej rozpoznane zasoby złóż uranowych zostały z grubsza oszacowane na około 1.000 ton uranu metalicznego. Przeprowadzone dotąd poszukiwania geologiczne objęły obszary niepokryte pokładami czwarto-rzędowymi w rejonach Dolnego Śląska, Gór Świętokrzyskich, Karpat i Górnego Śląska.

Stwierdzenie występowania na sbadanych obszarach nowych złóż pierwiastków promieniotwórczych na powierzchni i w zasięgu czułości stosowanych dotychczas aparatów pomiarowych jest mało prawdopodobne. Nie wyklucza to jednak możliwości istnienia poza zasięgiem stosowanych u nas aparatów pomiarowych lub na większych głębokościach /poniżej 300 m/ złóż pierwiastków promieniotwórczych, zwłaszcza w rejonie Sudetów. Na te ostatnie możliwości zwrócili nam uwagę specjaliści czechosłowaccy i jugosłowiańscy.

- 7 -

począwszy od roku 1960 pod kątem własnych potrzeb rozwojowych, przy czym należy przeprowadzić szczegółową analizę kosztów własnych wydobycia, które obecnie są kilkakrotnie wyższe od kosztów wydobycia innych rud krajowych.

12. Po uwzględnieniu tych propozycji z ZSRR, należy nawiązać bliską współpracę z CSR i NRD w sprawie ewentualnych wspólnych zamierzeń w zakresie eksploatacji i wzbogacenia rudy uranowej oraz redukcji do metalu.

13. Należy zapewnić w dalszym ciągu udział specjalistów radzieckich w charakterze stałych konsultantów na okres 2-3 lat oraz możliwości szkolenia polskich geologów przy ekipach geologicznych, prowadzących prace eksploatacyjne w ZSRR, Jugosławii, CSR i NRD oraz w miarę możliwości w krajach zachodnich /USA, Kanada, Francja, Afryka/.

14. Zgodnie z ogólnociętową tendencją wykorzystania rud ubogich i spodziewanym przyrostem zasobów krajowych, należy zapewnić prowadzenie dalszych badań nad metodami mechanicznego, radiometrycznego i chemicznego wzbogacenia rud uranowych i ich przerobki. Badania te powinny iść w kierunku ustalenia nowoczesnych metod przerobki rud ubogich i ustalenia najniższej zawartości uranu w rudzie - zapewniającej możliwość i opłacalność przerobu w naszych warunkach. W wielu wypadkach właściwym będzie oparcie się o obecne licencje lub dokumentacje.

PRODUKCYJA PALIW JĄDROWYCH I MATERIAŁÓW REAKTOROWYCH

15. Wykorzystanie posiadanych złóż krajowej rudy uranowej wymaga opanowania kolejno w skali laboratoryjnej, półtechnicznej i przemysłowej procesów przerobki rud uranowych na surowe związki uranu, oczyszczania tych związków do jądrowej czystości, a następnie otrzymywania jądrowo-czystego uranu metalicznego.

Uruchomienie tych procesów może być traktowane w pewnym stopniu niezależnie od rozwoju energetyki. Uruchomienie ich w kraju może i powinno nastąpić jeszcze przed uruchomieniem elektrowni jądrowej i tak: produkcji technicznych związków

- 9 -

18. Rozwój energetyki jądrowej wysuwa też konieczność uruchomienia przez przemysł hutniczy i chemiczny produkcji materiałów pomocniczych, takich jak wapiń, magnez, woda utleniona, związki fluoru o czystości jądrowej, trójbutylfosforan oraz odpowiednie jonity. Celowym jest też dalsze prowadzenie prac w zakresie materiałów moderatorowych w skali laboratoryjnej i półtechnicznej.

19. Właściwego rozwiązania wymaga sprawa gospodarki wodnej i ścieków, urastająca do problemu pierwszorzędnej wagi. Postuluje się powierzenie tego problemu Komitetowi Gospodarki Wodnej PAN.

ZASTOSOWANIE IZOTOPÓW PROMIENIOTWÓRCZYCH

20. Nie jest ani możliwym ani celowym ustalenie planu rozwoju wszystkich zastosowań izotopów w technice ze względu na różnorodną problematykę. Należy zapewnić swobodny rozwój różnych metod badawczych i przenoszących w głównych kierunkach zastosowań: defektoskopia, radiometryczne pomiary wielkości fizycznych, badania ścieralności części maszyn i zużycia narzędzi, prowadzenie i kontrola procesów chemicznych, badanie procesów metalurgicznych, badania geologiczne i geofizyczne itp./.. Przewiduje się, że w latach 1958-60 nastąpi najsilniejszy rozwój istniejących i tworzących placówek /ok. 60/ w kierunku rozszerzenia ich zakresu prac. Celowym jest wykonanie z najprężniejszych placówek, ośrodków wiodących dla poszczególnych dziedzin zastosowań.

21. W dziale biologii medycyny doświadczalnej i klinicznej przewiduje się do roku 1960 zorganizowanie co najmniej 15 placówek stosujących izotopy promieniotwórcze. Przewiduje się szczególnie intensywny rozwój jednej lub dwóch placówek w badaniach podstawowych, diagnostyce klinicznej i w terapii w których zarówno zespół stosowanych metod izotopowych będzie

- 11 -

przyczynić się w niedalekiej przyszłości do istotnego postępu w dziedzinie wykorzystania energii jądrowej.

26. W tych warunkach kosztów rezygnacji z szerokiego frontu badań, należy w niektórych wybranych dziedzinach dążyć do osiągnięcia poziomu światowego w najbliższych 6 - 10 latach.

Uwzględniając możliwości gospodarstwa Polski, należy skoncentrować prace na takich kierunkach, które nie wymagają zbyt wielkich i kosztownych inwestycji, a pozwolą na wypełnienie istniejących luk:

I tak w zakresie fizyki: zapowiadającej się stosunkowo dobrze fizyki teoretycznej, obok fizyki jądrowej i zagadnień z pogranicza fizyki jądrowej i innych działów fizyki jak teoria jądra atomowego, oddziaływania jądrowe wielkich energii i cząstek elementarnych, fizyka neutronowa, reakcje jądrowe w zakresie małych i średnich energii, spektroskopia jądrowa, - należy rozwijać badania w niektórych kierunkach fizyki ciała stałego, badań strukturalnych, niskich temperatur, wykładowań w gazach z ewentualnym uwzględnieniem badań nad syntezą jądra atomowego itd. W zakresie chemii należy rozwijać chemię aktywności, produktów rozszczepienia, chemię analityczną z uwzględnieniem mikro - i ultramikroanalizy, chemię izotopów. Rozwój chemii radiacyjnej wymaga szczególnej pieczołowitości, gdyż ten rodzaj prac nie był u nas dotychczas w ogóle prowadzony, a ma podstawowe znaczenie dla rozwoju nauk chemicznych.

27. Kierunki wymagające wielkich i kosztownych inwestycji należy w badaniach podstawowych uprawiać w powiązaniu z wielkimi ośrodkami zagranicznymi, zwłaszcza w fizyce ze Zjednoczonym Instytutem Badań Jądrowych, którego Polska jest współzałożycielem i współudziałowcem.

APARATURA ELEKTRONOWA

DO BADAŃ JĄDROWYCH

28. Rozwój energetyki jądrowej, badań podstawowych z dziedziny nauki o jądrze, coraz szersze wprowadzenie zastosowań izotopów do różnych nauk i przemysłu wymaga dużej różnorodności aparatury i przyrządów pomiarowych.

- 13 -

Do zadań służby ochrony radiologicznej należeć będzie nadzór i pomoc w zakresie zapewnienia odpowiednich warunków bezpieczeństwa pracy, polegających na: ustaleniu norm dopuszczalnych, metod ochrony, znormalizowanych metod pomiarowych itp. odpowiednim wyposażeniem laboratoriów w osłony i aparaturę pomiarowo-kontrolną, stałej kontroli radiologicznego bezpieczeństwa pracy w laboratoriach i w przemyśle.

33. W celu realizacji tych postulatów i kontynuowania prac zapoczątkowanych przez powołaną przy Państwowej Radzie Grupy Ochrony Radiologicznej należy powołać wzorem innych państw Krajowy Komitet Ochrony Radiologicznej, inicjujący i koordynujący w tej dziedzinie prace normalizacyjne, opracowania zarządzeń i przepisów, nadzorujący działalność centralnej służby ochrony radiologicznej i współpracujący z odpowiednimi instytucjami międzynarodowymi.

34. Koniecznym jest w najbliższym czasie opracowanie odpowiednich rozporządzeń i ustalenie organu wydającego zezwolenie na prawo posiadania, użytkowania i transportowania izotopów promieniotwórczych poszczególnym laboratoriom i zakładom na terenie kraju, w zależności od stopnia przygotowania danej placówki do pracy z substancjami promieniotwórczymi. Pozwoli to na zmniejszenie do minimum narażenia zdrowia przy pracy z tymi substancjami.

35. Zarówno w wyniku działania zjawisk naturalnych jak i przede wszystkim działalności człowieka /wybuchy bomb jądrowych i termojądrowych, kopalnie pierwiastków radioaktywnych, fabryki przemysłu jądrowego/ następuje skażenie radioaktywne atmosfery, hydrosfery i powierzchni ziemi.

Konieczne jest uruchomienie w skali ogólnokrajowej służby systematycznie rejestrującej stan skażenia radioaktywnego, a także rozszerzenie prac naukowych, obejmujących badanie radioaktywności atmo-, hydro- i litosfery.

Zadanie to należy powierzyć państwowej służbie hydrologiczno-meteorologicznej przy współpracy z odpowiednimi placówkami PAN.

- 13 -

w zakresie fizyki jądrowej teoretycznej i eksperymentalnej, radiochemii, technologii paliw reaktorowych, energetyki inżynierii jądrowej, zastosowań radioizotopów w technice i automatyce jądrowej, zastosowań izotopów w rolnictwie i medycynie, przyrządów elektronicznych przemysłu jądrowego. - Organizacja tych specjalizacji została już zapoczątkowana w roku akademickim 1956-57.

W latach 58 - 59 należy utworzyć szkołę reaktorową w oparciu o kadry i bazę materialną IBI, przeznaczoną dla absolwentów szkół wyższych.

Należy zapewnić prowadzenie kursów dla pracowników nauki i personelu naukowo-technicznego w zakresie zastosowań radioizotopów w naukach technicznych, biologicznych, rolniczych i medycznych, dla konstruktorów i technologów aparatury oraz w dziedzinie stwarzania przyrządów pomiarowych specjalnych.

42. Przewiduje się konieczność wprowadzenia uczonych zagranicznych, dla przeprowadzenia seminariów, wygłoszenia referatów, przeprowadzenia konsultacji i możliwie nawet dla objęcia katedr itd.

43. Przewiduje się otwarcie Szkoły Technicznej jedno lub dwuletniej dla absolwentów szkół średnich, w celu przygotowania personelu techników-laborantów dla pracowni związanych z problematyką jądrową.

WSPÓŁPRACA MIĘDZYKRAJOWA

44. Z uwagi na to, że pełna realizacja planu możliwa jest jedynie w oparciu o nasze własne wysiłki o najbliższą współpracę międzynarodową, należy w szczególności rozszerzyć wielostronną współpracę z krajami obozu socjalizmu na zagadnienia związane z problemami przemysłu atomowego oraz z wynisaniem doświadczeń w zakresie technologii i konstrukcji aparatury jak również zaopatrzenia w paliwo jądrowe, materiały reaktorowe itd.

W zakresie fizycznych badań podstawowych i przygotowania kadry należy maksymalnie korzystać z możliwości istniejących w Międzynarodowym Instytucie Badaw Jądrowych.

- 17 -

Wobec trudności napotykaných w rozwoju bazy laboratoryjnej środkami pochodzącymi z importu, koniecznym jest zastosowanie tu specjalnych ułatwień dla poszczególnych placówek. Bez tego wysiłek finansowy może nie przynieść spodziewanego wyniku.

42. Należy podkreślić, że maksymalny wysiłek finansowy musi być skierowany nie tylko na rozwój bazy laboratoryjnej i przemysłowej ale również na katechizację szerokiego krętałecnia, zaawansowanych już w pracy badawczej kadr, poza granicami kraju, w przodujących ośrodkach naukowych.-

- 16 -

45. Należy wykorzystać istniejące możliwości w zakresie współpracy z organizacjami międzynarodowymi, a w szczególności z Międzynarodową Agencją Atomową.

46. Dla podniesienia efektywności wzajemnych stosunków w dziedzinie nauki i zastosowań należy dążyć do zacieśnienia dwustronnej współpracy z szeregiem krajów, a w szczególności z ZSRR, Chińską Republiką Ludową, Czechosłowacją, NRD, Jugosławią, Anglią, Francją, Stanami Zjednoczonymi, Szwecją, Indiami itd.

KOSZTY REALIZACJI PROGRAMU

47. W chwili obecnej koszty realizacji programu można określić jedynie w dużym przybliżeniu, szczególnie na lata późniejsze. Rozdział 13 "Zarysu Planu Perspektywnego" przedstawia te dane o charakterze szaczej ilustrującym rząd wielkości przedsięwzięć aniżeli dokładnie przewidywane nakłady.

Należy też zaznaczyć, że w zestawieniu kosztów nie ujęto wydatków na prace wstępne związane z przygotowaniem budowy kompleksu siłowni o mocy 600 MW, którego uruchomienie przewidziano jest na lata 1966 - 70 /Teza - 4/.

Dokładniejsze sprecyzowanie kosztów może i musi nastąpić w wyniku ich oceny przez poszczególne resorty, po ustaleniu ich zadań kierunkowych.

48. Z uwagi na uznaną przez Państwową Radę konieczność poniesienia dodatkowych kosztów, w szczególności na badania związane z przygotowaniem programu rozwoju energetyki jądrowej i zastosowania izotopów promieniotwórczych, przedstawiono w załączeniu preliminary dodatkowych nakładów finansowych na rok 1957.

Zgodnie z postanowieniami Państwowej Rady przyznane sumy powinny znaleźć się w dyspozycji Rady, która na wniosek Pożnomoznika Rządu będzie decydowała o ich rozdziale.

Należy zaznaczyć przy tym, że dodatkowe sumy na rok 1957 podane w załączeniu są znacznie niższe od potrzeb wysuniętych przez poszczególne resorty i ich placówki.

nej środ
zastosow
nych pla
spodziew

musi być
i przem
nia, za
kraju,

- 14 -

35. Z uwagi na możliwość zakażenia wód pogranicznych koniecznym jest nawiązanie współpracy nad analizą radioaktywną tych wód w szczególności z NRD i CSR.

37. Szeroka problematyka ochrony przeciwdziałowej nie została rozważona przy opracowywaniu "Zarysu planu perspektywicznego" i wymaga odrębnych badań i opracowań.

PROBLEM KADR

38. Przewidywany rozwój badań związanych z energią jądrową uwarunkowany jest w pierwszym rzędzie wzrostem kadry naukowej i technicznej, zarówno pod względem jakościowym jak i ilościowym i dlatego problem kadr wybiega się na pierwszy plan wszystkich zamierzeń.

Decydującym ogniwem w rozwoju kadr naukowych jest problem kadry nauczającej na wyższych uczelniach, w szczególności w zakresie fizyki, chemii i inżynierii jądrowej.

Zagadnienie wzmocnienia kadry nauczającej należy uznać za szandarowe zadanie.

39. W latach 1958 - 60 przewiduje się szczególne trudności w zaspokojeniu potrzeb w zakresie fizyków jądrowych i radiochemików, wobec czego zaistnieje konieczność planowego rozdziału kadr w tej dziedzinie.

40. Poważny wysiłek, zarówno finansowy, jak i organizacyjny musi być połączony na zapewnienie szerokiego kształcenia osób zaawansowanych w pracy badawczej, poza granicami kraju, w przodujących ośrodkach naukowych. W tym celu przewiduje się wyjazdy na okres dłuższy, rzędu 1 roku lub więcej, w celu wykonania prac naukowych, wyjazdy na kursy szkoleniowe, bądź dla poznania określonej metody pracy /rzędu kilku tygodni lub miesięcy/ wyjazdy na konferencje naukowe, konsultacje itp.

41. W kraju należy tworzyć i rozwijać, zgodnie z podjętymi uprzednio uchwałami, specjalizację na wyższych uczelniach.

w zakre
radioak
jądrowe
jądrowe
dów el.
specja
1956-5

w opar
wentów

i pers
topów
dyczny
danie

zagra
ratow
kated

dwula
perac
matyl

loak
wspó
wiel
zwie
szon
zaoj

kad
w z

- 12 -

Powstaje więc konieczność nasilenia prac w tworzeniu bazy produkcyjnej zdolnej do wytwarzania potrzebnej ilości urządzeń. Dotychczasową bazę stanowią niektóre placówki PWN, Min. Szkolnictwa Wyższego, spółdzielcze oraz zakłady podległe Ministerstwu Przemysłu Maszynowego.

29. Z uwagi na potrzeby szybkiego rozwoju bazy laboratoryjnej, którym nie podoba w najbliższym okresie organizujący się przemysł, należy przewidzieć pewien import przyrządów, a także podzespołów i elementów konstrukcyjnych oraz zakup licencji. Pozwoli to na zaspokojenie pierwszych potrzeb laboratoryjnych, a także przez porównanie, na podniesienie poziomu produkcji własnej.

30. W celu podniesienia jakości produkcji oraz dla zwiększenia jej opłacalności, postulowane jest zaplanowanie eksportu pewnych przyrządów do krajów, które podobnie jak Polska w ostatnich latach przystąpiły do zorganizowania badań jądrowych i wykorzystania energii jądrowej.

31. Szeroki asortyment urządzeń pomiarowych nasuwa wniosek o potrzebie podziału zadań tej dziedziny pomiędzy kraje obozu socjalistycznego. Umożliwi to dokładne i wszechstronne opracowanie danego przyrządu i pozwoli na bardziej ekonomiczną jego produkcję.

O C H R O N A R A D I O L O G I C Z N A

32. Rozpoczęcie prac z zakresu fizyki, chemii, energetyki związanych z energią jądrową oraz rozszerzając się zużycie substancji radioaktywnych w naukach technicznych i biologicznych a także zamierzone prace w dziedzinie rozwoju energetyki i przemysłu jądrowego powodują konieczność wzmożonej kontroli nad wpływem promieniowania jonizującego na organizm człowieka.

Śladem wszystkich innych państw, prowadzących te prace należy w Polsce zorganizować centralną służbę ochrony radiologicznej.

Do nadzór i P
bezpieczeń
nych, meto
odpowiedni
pomiarowo-
stwa pracy

33
prac zapoc
grupe Ochr
Krajowy Pa
w tej dzied
i przepiad
radiologic
narodowym

34
odpowiedni
nie na pra
promienio
nie kraju
do pracy
zaniejsze
substancje

35
i przede
wych i te
fabryki p
afery, hy

36
służby
nego, a t
radioakty

37
służnac-
kowi PAN

- 13 -

Postulowane jest utworzenie dwóch ośrodków klinicznych wyspecjalizowanych w zakresie choroby popromiennej oraz rozwój jednego ośrodka w zakresie problematyki ochrony zdrowia przy pracy z substancjami promieniotwórczymi bądź promieniciwaniem wytwarzanym w akceleratorach.

Rozwijane też będą badania nad sterylizacją leków i żywności.

22. W rolnictwie przewidziane jest prowadzenie badań metodami izotopowymi w 20 pracowniach izotopowych rolniczych zakładów badawczych w zakresie hodowli roślin, szczególnie zbóż, badania gleby i nawozów, procesów odżywienia roślin i zwierząt gospodarczych.

Postulowane jest uruchomienie jednego wiodącego ośrodka izotopowego dla nauk rolniczych.

23. W oparciu o budowany reaktor i cyklotron uruchomiona będzie w latach 1958-60 produkcja pewnego asortymentu izotopów promieniotwórczych w Instytucie Badań Jądrowych. Pozwoli to na uniknięcie importu tych izotopów, i umożliwi badania przy użyciu izotopów bardzo krótkotrwałych.

24. W związku z zapotrzebowaniem różnych dziedzin nauki i techniki należy rozwinąć syntezę związków znaczących.

BADANIA PODSTAWOWE

25. Rozwój badań i wszelkich prac w zakresie energii jądrowej jest w poważnym stopniu uzależniony od odpowiedniego rozwoju badań podstawowych, szczególnie w dziedzinie fizyki i chemii.

Stanu badań podstawowych w Polsce nie można uznać za zadowalający z uwagi na nasze zacofanie. Nowe metody, nowe drogi badawcze związane z energią jądrową wymagają zapewnienia harmonijnego rozwoju doświadczalnych i teoretycznych badań podstawowych. Nie jest możliwym dokonanie tego poważnego wysiłku na całym froncie badań podstawowych. Ponadto trudno jest obecnie przewidzieć, w jakim stopniu różne działy fizyki i chemii mogą

przy
w dzfron
do ccent
wiel
istr
i t
firy
firy
weg
nych
i d
bad
tur
uwz
che
pie
ana
gól
dot
rozna
od
In
idz
i
a

uraniu najpóźniej w roku 1960, a uranu metalicznego o czystości jądrowej w roku 1962.

W związku z tym należy w Instytucie Badań Jądrowych do roku 1959 opanować metody powyższe w skali półtechnicznej, t.j. około 1 tony/rok.

Wielkość fabryki uranu metalicznego /dziś przewidywana na produkcję ok. 50 t. uranu rocznie/ dokładnie będzie można ustalić dopiero po zbilansowaniu zasobów krajowych, zbadaniu możliwości ich eksploatacji oraz możliwości importu surowców uranowych.

16. Realizacja programu rozbudowy energetyki jądrowej wymaga rozwiązania w skali przemysłowej jednego z najpilniejszych i najtrudniejszych zagadnień - obróbki plastycznej uranu wraz z produkcją elementów paliwowych. Kosztowność i długotrwałość samodzielných prac badawczych /rzędu 5-8 lat/ wymaga obok ich prowadzenia, szczególnego rozważenia możliwości uzyskania pomocy zagranicznej, zakupu licencji czy dokumentacji i rozwiązywania tego zagadnienia przy jak najwyższej współpracy z zagranicą.

17. Celom odzyskania czystego uranu i cennego jako nowe paliwo plutonu, oraz oddzielenia ich od szkodliwych produktów rozszczepienia istnieje konieczność przerobu naswietlonych elementów paliwowych, co jest zadaniem najtrudniejszym, a zarazem kompleksowym, a to z uwagi na niezwykle wysokie aktywności promieniotwórcze tych materiałów i ograniczoną znajomość stosowanych metod i aparatury. Opanowanie tych zagadnień wymaga dłuższego okresu czasu /5 - 8 lat/ i poważnego wysiłku naukowego. W związku z tym nie można w tej chwili określić terminu uruchomienia regeneracji w skali przemysłowej - będzie to możliwe dopiero po dokładniejszym rozeznaniu w tej dziedzinie.

Opłacalność tych badań i inwestycji związana jest przede wszystkim ściśle z programem energetyki powodując rozwój bazy surowcowej i w pewnej mierze z produkcją izotopów niezależną od izotopu pewnego asortymentu izotopów promieniotwórczych.

Stwierdzono występowanie koncentracji pierwiastków promieniotwórczych w węglach wapiennych i możliwym jest również ich występowanie, na innych terenach i w innych postaciach /złoty, srebro, węgle brunatne/.

3. Celem zapewnienia należytego wykorzystania i rozwoju krajowej bazy zasobów uranowych niezbędnym jest zintensyfikowanie badań geologicznych na terenie całego kraju, a w szczególności na tych terenach, gdzie stwierdzono występowanie minerałów zawierających uran.

Wymaga to opracowania przez państwową służbę geologiczną długofalowego perspektywicznego planu poszukiwań geologicznych, w oparciu o całokształt dorobku geologii określania środków dla jego realizacji oraz zapewnienia służby geologicznej w najnowszej, szerszej pomiarowej.

10. Poboc niepełności analizy sporządzonych dokumentacji geologicznych Komisja Zasobów Kopalni G.U.G., powinna do końca stycznia 1957 r. sporządzić bilans udokumentowanych dotychczas zasobów rudy uranowej.

Do końca 1958 r. G.U.G. sporządzić bilans dotychczas nieudokumentowanych zasobów rudy uranowej, których występowanie zostało już stwierdzone w rejonach Dolnego Śląska i Gór Świętokrzyskich.

11. W chwili obecnej w eksploatacji znajdują się złoża drobne w rejonie Sudetów i w Górach Świętokrzyskich o produkcji rocznej łącznie około 40 ton metalu w rudzie. Złoża te eksploatowane są z przeznaczeniem na eksport do ZSRR, w oparciu o umowę z roku 1947.

Ze względu na konieczność rozwoju energetyki jądrowej, a także na skutek wniosku wysuniętego przez ZWR o odwołanie wyżej wymienionej umowy celowym jest ograniczenie sprzedaży naszych rud z wyjątkiem obecnie ustalonych zapasów - ilości około 100 t. uranu w rudzie. W obecnej sytuacji wydaje się konieczne odwołanie umowy w ciągu lat 1958-59 t.j. do czasu zakończenia eksploatacji złóż dotychczas rozpoznanych i udokumentowanych. Do podjęcia wzajemnych decyzji /Polska i ZWR/ eksploataowane złoża "Okleszyn" /ok. 300 t. metalu/ należy eksploatować.

pozwol
rozwoj
koszt
od kos

nawiaz
współ
uranow

radzie
oraz
giczu
CSR i
Ranad.

sud u
zapew
radio
przez
nych
tości
przez
oparc

wymag
i pr
uran
nie

stop
w kr
elek

o ekonomicznej wartości rozbiłowy energetyki, świadczą poważne inwestycje w tej dziedzinie w Związku Radzieckim, w St. Zjednoczonych i szczególnie realizowany obecnie z wielką energią i podjęty ostatnio plan brytyjski przewidujący zainstalowanie do 1965 roku ok. 6000-7500 MW w 10 elektrowniach jądrowych.

3. z wyniku dotychczasowych studiów i dyskusji nad rozwojem krajowej energetyki jądrowej możliwym i ogólnym wydatku się uruchomienie nie później niż w roku 1965 pierwszej elektrowni jądrowej w Polsce, jako obiektu o charakterze przemysłowym.

Zgodnie z postulatami energetyki podjętym lotu przy-
spiczenie tego terminu o rok lub nawet dwa

W chwili obecnej wydaje się, że elektrownia powinna mieć moc elektryczną rzędu 200 MW, co jest zgodne z tendencjami rozwojowymi innych krajów. Definitywne ustalenie mocy pierwszej elektrowni jest dziś z wielu przyczyn trudne, nie mniej jako założenie do planu szerszym się wydaje przyjęcie tej wielkości.

4. W okresie lat 1966 - 1970 należy przewidzieć uruchomienie kompleksu elektrowni jądrowych o łącznej mocy instalowanej rzędu 600 MW. Ustalenie już dziś typów reaktorów jest przedwczesne.

Elementy tych reaktorów, zwłaszcza części urządzeń i aparatury pomiarowej powinny być wykonane w kraju, co wymaga przygotowania się przez przemysł krajowy do tej produkcji.

5. Należy przyjąć, że lata 1971-80 będą latami bardzo intensywnego rozwoju energetyki jądrowej.

6. Należy dobitnie podkreślić, że program rozwoju energetyki jądrowej w Polsce, wymaga poważnego przygotowania kadrowego, rozległych badań materiałowych, wielu prac konstrukcyjnych i szerokiej współpracy przy jego realizacji ze strony wielu resortów przemysłowych, zwłaszcza przemysłu maszynowego, przed którym stanie zadanie wytworzenia znacznej części urządzeń i elementów.

Dla opracowania tej problematyki, konieczne przed uruchomieniem pierwszej elektrowni niezbędny jest zaplanowanie:

- około 1964 roku - drugiego reaktora do doświadczalnego, o centralnym reaktorze RSR w form. 177 reaktora do celów badawczych w zasadzie własnymi siłami i według

1970
w zna
typ :
lojal
świat

zost
Praw
poko
G62

z26
czu
PWA
zas
zko
czy
zwa

Skierując uwagę na to, że planowanie w wielu krajach, w szczególności w Związku Radzieckim, jest ściśle powiązane z planowaniem gospodarki, co jest warunkiem koniecznym dla osiągnięcia sukcesu w dziedzinie rozwoju przemysłu atomowego i energetyki jądrowej.

Jest to cecha charakterystyczna, że we wszystkich krajach, plany rozwoju bad i naukowych oraz przedsięwzięć technicznych i gospodarczych w tej dziedzinie podejmowane są przez państwo.

Zatwierdzenie przez Radę Ministrów przedłożonych "Tę" pozwoli na przystąpienie do drugiego etapu prac - t.j. na skonkretyzowanie przez poszczególne resorty i placówki prac naukowych i technicznych w dziedzinie wykorzystania energii jądrowej w Polsce.

W szczególności umożliwią to zasadnicze decyzje w sprawie rozwoju krajowej energetyki jądrowej i przemysłu atomowego w okresie najbliższych 10 - 15 lat.

ROZWOJ ENERGETYKI JĄDROWEJ

1. Porównanie pod energetycznym bilansem Polski w latach 1957-60, przytoczone w "Zarysie Planu Perspektywnego", prowadzi do stwierdzenia, że do roku 1970 spodziewany jest ostry deficyt węgla, nawet w przypadku pełnej realizacji założonego obecnie barier intensywnego rozwoju wydobycia.

Według przeprowadzonych obliczeń szacunkowych wyniesie on około 7 mld w roku 1980, przy założeniu, że całe wydobycie skierowane będzie wyłącznie na potrzeby wewnętrzne, bez uwzględnienia możliwości eksportowych.

Utrzymanie w rozważanym okresie czasu eksportu węgla kamiennego na poziomie ok. 50 mld/rok, można osiągnąć drogą dalszej intensyfikacji rozbudowy kopalń /co limitowane jest różnymi względami/, jak również zmniejszeniem zużycia węgla, przede wszystkim na cele energetyczne drogą rozwoju hydroenergetyki i energetyki jądrowej.

zaled
nemu
to sp

i m
i a d

nie j
w dal
Ener
/ap
jdro
o p
współ

rozp
pali
jest
nego
wzro

trak
jako
wle
nawz

now
ed
gah
cze
bec

my
wid
poc